

50395/B

L. XIII

Boe

Part of

Swieten, G. L. B. van. Commentaria.
in H. Boerhaave aphorismos.

1754-75?

INDICIS
IN
SWIETENII
COMMENTARIORVM
TOMOS QVINQVE
SVPPLEMENTVM

CONTINENS
RES NOTATV MAXIME DIGNAS IN COMMENTARIIS
REPERIVNDAS
REALIS INDICIS
VICES SVPPLENS ET OBSERVATIONES
INDICANS
IN PROPRIOS VSVS CONFECTVM
NVNC VERO PVBLICE IVRIS FACTVM

IOHANNE ADOLPHO GLADBACHIO, M.D.

SERENISSIMI PRINCIPIS ANHALTINO SERVESTANI A
CONSILIIS AVLICIS, AVLAE MEDICO, ET PHYSICO,
VT AIUNT FORENSI.

HILDBVRGHVSAE,

Sumtibus IOANNIS GOTTFREDI HANISCHII,
BIBLIOP. AVLICE HILDBVRGH. PRIVIL. MDCCLXXV.

INDICIS

IN

SWISS

COMMENTARIUM

TOMOS QVINQUE

SUPPLEMENTUM

CONTINENS

REPERIUNTUR IN COMMENTARIIS

REPERIUNTUR

REALIS INDICIS

UTQUE SUPPLEMENTUM ET ORIGINATIONES

INDICIS

IN PROPRIIS VECTIS CONECTUM

HANC VERO PUBLICATIONIS FACTUM

IOHANNES ADOLPHUS GLADSTON

REPERIUNTUR IN COMMENTARIIS

REPERIUNTUR IN COMMENTARIIS

REPERIUNTUR IN COMMENTARIIS

REPERIUNTUR IN COMMENTARIIS

REPERIUNTUR IN COMMENTARIIS

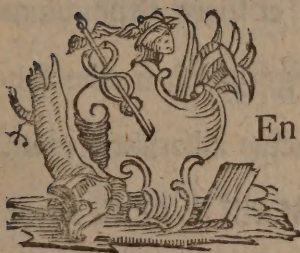
REPERIUNTUR IN COMMENTARIIS

BENEVOLO LECTORI

S. P. D.

IOANNES ADOLPHUS GLADBACH.

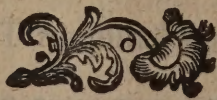

En! Supplementum in Indicem Commentariorum Swietenianorum: miraberis fortasse adparitionem hujus supplementi, eamque superfluam judicabis, cum Index jam locupletissimus Tomo horum Commentariorum quinto annexus sit. Sed compares quaeso mox dictum Indicem meo cum supplemento, et videbis priorem ab ultimo multum differre.

re. Ille enim res in omnibus quinque Tomis reperiundas non nisi brevissime recenset; hoc vero fusius illas explanat. Dignitas et copiarum in his Tomis comprehensarum merebatur sine dubio, ut major, quam receptum est, in conscribendo Indice solertia adhiberetur. Hancque solertiam ego mox ab initio prodeuntium singularium Commentariorum Tomorum ad privatos meos usus adhibui, illaque usque ad editionem quinti illorum Tomi perrexī. Adnotavi simul copiosissimas et pulcherrimas Observationes, quibus exasciatissimi hī Commentarii, ad probandas rationes à b. Swietenio maximo judicio positas, uberrime repleti sunt, et quarum in Indice nulla facta fuit mentio.

Cum itaque supplementum meum ab Indice jam impresso multum recedat, credidi fore ut alicui usui inservire valeret, si illud publici facerem juris. Unica haec est ratio, quare prodiit; et spero Benevolum Lectorem illam amice judicaturum. Errores typographicī, si tales forsā irreperint, impressioni in dissito à me loco factae adscribas velim. Vale Faveque. Dabam in Musæo Servestae 12 Martii A. O. R. 1775.

A.

Abdomen quid. I. 514.

tumidum puerorum, à glutine contento, frictiones optime fert. quomodo?
I. 108.

Abdominis circulus sanguinis quomodo fiat in statu naturali et sano, et in illo ubi hepar ob-
structum. III. 94.

constrictio sola, praesertim per thoraces rigidos, in sequiori sexu plurima fecit
mala: imò paralyfin thoracis et abdominis induxit. III. 354.

dolores si adsunt chronici. merito lienis, pancreatis, aut alius visceris ulcus, scirr-
hus, cancer, calculi, suspicantur, et blandissima tantum remedia exhiben-
da. III. 156. 192.

tormina multi ilico sentiunt, dum pavimento lapideo frigido diu insistant. III.
162.

tumor post partum subitus et à Vermibus oriri potest. IV. 712.

ab esu fructuum austerorum. III. 334. 360.

à scirrhis Omenti. Exempla III. 157. IV. 460. 461. vide Omentum.

post febres intermittentes interdum fit à scirrhis. II. 523.

non semper infausli ominis est, cur? II. 523.

autumnales quid designet. II. 82.

Vulnera cavitatem non penetrantia quibus noscuntur. I. 514.

neglecta saepe pessima prodixerunt mala,
quae? I. 515.

attamen oblique decurrentia fistulas pariunt.
I. 515. Exempl. I. 516.

quomodo curantur. I. 516.

Vulnera cavitatem penetrantia quibus noscuntur. I. 517.

et viscera interiora illaesa quibus noscuntur. I. 517.
quomodo curanda. I. 518.

et viscera interiora laesa, quibus noscitur, et qui-
bus detegendum quales hae partes sint. I.
520. seq.

si viscera laesa quid eveniat. I. 524.

A

Abdo-

- Abdominis vulnera** cavitatem si aër intraverit, qualia mala pariat. I. 525.
 copiosum sanguinem effusum continentia quae mala pariant.
 I. 525.
 paucum sanguinem effusum habentia non adeo periculosa, cur?
 Exempl. I. 525.
 quomodo tractanda. I. 525. vide Intestina. Omentum
 qualem requirunt diaetam. I. 534.
vulnera 18, quorum 8 cavitatem penetraverant, curata quomodo. I. 535.
 dolor acutus semper suspectus, cur? I. 520.
 liber aëris frigidioris accessus noxius, cur? I. 524.
- Abdominalium viscerum vitia** hepar adeo facile efficiunt, cur? III. 141.
- Ablactatio** infantis antè dentitionem absolutam ne fiat, cur? IV. 749. Vide Infans.
- Abortientes** diu languent, ut ut cibos assument, cur? I. 24. II. 43.
- Abortum convulsio** sequens unde? I. 377.
 quomodo tractanda. I. 381.
- Abortus** quid sit. IV. 468.
 in tria stadia distinguitur, qualia? IV. 468. 493.
 circa tertium mensem frequentior contingit, cur? IV. 469. 473.
 à Vomitu, cur? IV. 469.
 ob tenesmum assiduum ab ulcusculis genitalium fervidis, et ab haemorrhoidibus
 tumentibus productum. III. 220.
 ab aphthis metuendus, cur? III. 219.
 in foeminis frequentior quam in brutis, cur? IV. 486.
 Placenta facilius remanet quam in partu maturo. IV. 487.
 remediis factus Exempl. funestum ex Hippocrate. IV. 487. Abortum procreantes
 horreant vitam certo perdituram, nisi homicidii crimen illas jam terruit. IV.
 488.
 majus periculum inducit foeminis, quam partus naturalis. IV. 488.
 convulsio sequens, unde? et quomodo tractanda. I. 377. 381.
 ut plurimum funestus illis, quae febre continua remittente laborant. IV. 488.
 febre acuta laborantium non semper funestus. IV. 488.
 Variolis discretis copiosis laborantium, non semper exitialis. Exempl. evasae, quae
 quarto mense abortum perpessa erat. IV. 488.
 et hydropem efficere potest, cur? IV. 198. 489.
 praecavendus, nisi subito concidant mammae. IV. 496.
 instans quibus noscitur IV. 493. vide Haemorrhagia uterina.
 unde? IV. 496.
 ab Hippocrate procreatus quomodo? Exempl. IV. 498. Facinus est hunc efficere.
 IV. 499.
 causae revocantur ad duplicem impotentiam, unam foetum gerendi, alteram foetum
 nutriendi. IV. 502.
- Abscessus** quid? I. 692.
 dum pus continet coctum, statim aperiendus, cur? I. 695. 704.
 quomodo tractandus ut aperiatur. I. 692. 693. 694. seq.
 occlusus maneat, donec omne crudum inflammatum fuerit maturatum. I. 699. 700.

- Abcessus** nimis cito apertus quae mala faciat. Exempl. I. 700.
 pus exitui aptum habere quibus nescitur. I. 701. 702.
 pus continens exitui aptum et non apertus quae mala faciat. Exempla. I. 695.
 704. seq.
 in glandulis diutius clausi relinquendi, quam in aliis partibus, cur? I. 710.
 interne latentis, in morbis internis, praecipuum signum est; si post dolorem acutum
 inertis ponderis sensus in loco affecto percipiatur. I. 704. vide Vomica.
Cubiti sanatus per diarrhoeam purulentam. Exempl. I. 706.
 quomodo, minimo cum dolore aperiendus. I. 709.
 per scalpellum tuto aperiatur quomodo. I. 710. 711.
 profunde haerentes quomodo dignoscendi. I. 711.
 in hypogastrio profunde haerentis Exempl. I. 712. 711.
 mammarum profunde haerentis Exempl. I. 712.
 in crure rarioris Exempl. qui omnia maturi abscessus signa habuit, qui vero aper-
 tus ne guttam puris exhibuit, sed paucum mucum saltem effudit, subsequen-
 tibus postero die fungosis excretionibus. I. 712.
 magni non simul et semel à purè liberandi, cur? I. 713.
 si comprimì possunt, ab omni pure simul ac semel liberentur. I. 713.
 ossium, quid. I. 942.
 quomodo curandi. I. 714.
 et per causticum aperiuntur, sed minus tuto quam per scalpellum. I. 715.
 post febres, praecipue acutas, Exempl. II. 81.
 apparens et iterum disparsens in acutis, cujus praesagii. II. 324.
- Absorbentia** efficacia tantum ubi acido occurrunt. I. 91. II. 128.
 ex se inertia sunt. I. 91.
 in alcohol redacta minime conducunt. I. 91. 93.
 in scirrhis intestinorum utilia. III. 190.
 pulverata saltem adhibeantur. I. 91.
 igne exusta primis viis damna inferunt, qualia. I. 178.
- Abstergentia** medicamenta quae sint. I. 71. 330.
- Acetum** conficientes cur pallidi saepius et tumentes sint. I. 94.
 Vini putredini sanguinis optime resistit. I. 127.
 sanguinem dissolvit. I. 127.
 majori copia epotum febrim excitat. I. 141.
 habetur pro anthelmintico; quibus miscendum et quomodo tractandum. IV. 732.
 secundum Torti vermes cito necat. IV. 735.
 ex quibus constat. I. 91.
 qualem in humores nostros exserat vim. III. 572.
- Achores** quid? V. 390.
 retropulsi epilepsiam efficere possunt. Exempla III. 421.
 quomodo revocantur. III. 434. 448. IV. 125.
- Acicula** deglutita ex inguinis tumore extracta. I. 635.
- Acidum** naturaliter in animalibus non invenitur. I. 80.

- Acidum** in corpore humano si exstat, peregrinum est et ortum ab ingestis. I. 81.
 mox eructant debiles, vinum potantes. I. 82.
 praesens in corpore humano quibus noscitur? I. 88.
 nascitur ex alimenti, ex inopia boni sanguinis, debilitate vasorum et viscerum,
 item et a defectu motus animalis. I. 82. 83.
 in prima digestionem facilius generatur, cur? I. 83. IV. 681.
 solum, non semper creat appetitum: Exemplo sint rapacissima animalia. I. 84.
 quid efficiat in corpore humano. I. 84. 86.
 faeces infantum alvinas virides facit. I. 86. IV. 682.
 corpus humanum pallere facit. I. 87.
 eructantes raro pleuritide laborant, cur. III. 653.
 immutabilia et obtundentia quae sint. I. 92. Cepae, allium, sinapi IV. 223. 683.
 in infantibus, nisi convulsi moriantur, abdomen facit tumidum, sub initio alvum
 clausam, post vero nimis fluentem putridam, et sequitur mors, unde? IV. 682.
 cito domari debet. cur? IV. 681.
 oleis molissimis obtunditur, quomodo? et quando nocent. I. 92. IV.
 661. 685.
 domatur ex pulvere lapidibus cancerorum, rhabarbaro et Cinamomi.
 grj. ut et saponibus. I. 92. 77.
 obtunditur Gelatinis. I. 92. et bile animalium. I. 86. IV. 684.
- Acida** sanguinem condensant, qualia? I. 177. 127.
 solvunt. qualia. I. 177.
- Acrida** mechanica quid? II. 110.
 rubefaciunt, quid? II. 113.
 sanguinem intrare posse probatur lacte nutricum alterato post iram, post purgans sum-
 tum, aut allium comestum. II. 30.
- Acrimonia** acida, alcalina, biliosa, oleosa quid? I. 130.
 obtunditur per saponem Venetum, per ova sorbilia, juscula ex carnibus junio-
 rum animalium parata, vel ex gammaris et cancris confecta, per
 carnes teneras affatas, pisces fluviatiles affas. III. 491. IV. 684. 685.
 per decoctum rasurae Cornu cervi, eboris, Allium, cepas, sinapi semina.
 III. 656. IV. 223. 683.
 alcalina obtunditur per saponem acidum, fructus horaeos, lacticia, farinacea bene
 fermentata, oryzam, hordeum, fecale &c. III. 490. serum lactis grami-
 neum, potus ex cerasis, fragis, recentibus cum aqua contritis &c.
 biliosa quid? et unde? II. 209. est acerrima. I. 130.
 noscitur ex lingua fordida, sapore fastidioso amaro putrido, nausea, ano-
 rexia. II. 210.
 tollitur ab emeticis, purgantibus &c. II. 210. ut et a saponaceis, inprimis
 acidis, aquae mistis, oxymele, fructuum horaeorum succis, sapis,
 syrupis &c. II. 209.
- Oleosa** pejor est simplici putredine aut acrimonia biliosa; et ubi semel humori-
 bus nostris mista est difficillime inde eluitur. I. 130. 540. 917. III. 597.
- Aromatica** quid efficiat. III. 336.
 tollitur aquosis, acidis, saponaceis acidis, galatinosis &c. II. 130. seq.
- Acrida

Acrimoniam quaecunque enervant aqua, oleum et decocta emollientia, hinc semper eadem profunt, etiam in casu dubio. III. 176.

Acrimonia vide Cibi.

Actiones animales. I. 4.

naturales. I. 3.

vitales. I. 2.

Acus cum parte fli, sex pollices longa, circa humerum extracta. I. 635.

deglutita ex inguinis tumore extracta. I. 635.

Acuti morbi et à peritissimo Medico non impediuntur, quin in alios morbos desinant. III. 340.

quandoque subito deponunt in quandam corporis partem copiam veri puris, licet nullum signum topicæ inflammationis aut suppurationis in ullo corporis loco observatum fuerit. III. 340.

requirunt ut sollicitè attendatur ad hypochondriorum dolores, tumores, retrofurfum elevationes, cur? III. 140.

quandoque sponte sua stupantur hydrophobia. III. 537.

Adstringentia inflammatis partibus applicata noxia sunt, cur? I. 665.

nervis quam proxime adplicata illorum actiones turbare possunt. Acaciae succus linguae impositus saporem per tempus proffigat. Adstringentia oculis adplicata immedicabilem quandoque coecitatem fecerunt. Acerbis fructibus abutentes pueri abdomen tumidum habent toties, cur? III. 360.

quomodo operantur. I. 36. 37.

imprudenter adhibita quomodo nocent. I. 37. II. 393.

Adultorum diaeta. I. 75.

morbi. I. 75.

Aer acris putrefaciens qualis? II. 123.

venenis refertus. ib. eod.

putrefaciens ad pessimam et subitam putredinem disponit. II. 125.

emendandus quibus? II. 126. per ignem, per explosa tormenta ut ventus proveniat: per Vaporem aceti, per sal marinum, per sulphur, per pulverem pyrium carbonibus combustum. II. 126.

calidissimus, et simul siccissimus animalium carnes non tam cito putridas facit. I. 745.

calidus calorem febrilem auget. II. 160.

nimis corpori humano nocet, cur? II. 43. 119.

quomodo temperandus? II. 119. 126. 155.

et humidus subtilissimam putredinem facit. I. 180. II. 122.

igne emendatur. II. 122.

elasticus in sanguine naturaliter non invenitur, et dum adest, subitae mortis instat discrimen. II. 234. III. 333.

fixus corporibus inclusus firmitatem illorum procreat. V. 315. seq.

si à nexu corporum solvitur, elasticus quidem fit, sed differt ille aer ab atmosphaerico quibus? V. 318.

tentatus est a Pringlio et Macbridio. V. 319.

frigidus et humidus nocentior est frigido secco, cur? I. 679.

quales pariat morbos. II. 122.

Aer frigidus et humidus transpirationem impediens paralyfia et apoplexiam efficere potest.

Exempl. III. 361.

rachitidem creare potest, cur? V. 589.

ad morbos curandos quomodo comparatur? II. 120. 155.

et ficcus in acutis inflammatoriis prodest, cur? I. 679.

ad morbos curandos quomodo comparatur? II. 119.

humidus semper quibus nocetur? II. 122.

et tepidus, diu durans, paraplegias epidemicas secundum observata Hippocratis creavit. III. 362.

melancholicis utilis, cur? III. 479.

inspiratus et retentus musculorum actionem auget, cur? II. 717.

non renovatus capitis vulneribus nocet. I. 319. 402.

purus, campestris, ventis perflatus, summum ad curandam Cachexiam est remedium. III. 657.

Stagnans, palustris, umbrosus favet melancholiae et scorbuto. III. 505. 595.

Aestate morbi putredinosi familiares, cur? I. 119.

inflammatorii familiares. II. 265. cur? II. 44. 454.

fervida, aridaque Hepatitis in nosocomiis militum epidemica observata fuit, cum magno ardoris sensu et dolore acutissimo quali perterebrante. Exempl. III. 83.

fervidissima praegressa subsequuntur autumnali tempore febres biliosae hepatitidem saepe comitem habentes. cur? III. 87. 96. 97. 98. 102. 104. 119. 468.

sequuntur autumnali tempore febres curatu difficillimae, quae in initio continuae videntur, postea vero in classem intermittentium veniunt. III. 468.

fervidissima praegressa autumnali tempore frequenter observantur melancholiae. III. 468.

quales cibi optimi. vide Cibi.

Aestus inflammatae partis unde? I. 648.

partium internarum quid indicet. II. 151.

Aetatum structura partium solidarum diversa unde? I. 71.

diversi morbi. I. 74. 126.

diversus victus. I. 75.

diversa vita. I. 76.

diversa medicamenta. I. 76. 77. 83.

Alcahest Glauberi quid? V. 368. datur in podagra. ib.

Alcali quid. I. 113.

origo in corpore humano unde. I. 114.

effectus in sanguine humano. I. 117.

quibus animalibus proprium. I. 117.

rarissime in hominis viventis humoribus vere reperitur. I. 131.

Sal fixum quid. I. 204.

qualibus in morbis prodest aut nocet. I. 204.

Sal volatile quid. I. 113. 204. proprietates et usus. I. 204.

Salia omnia una eademque. I. 204. vide Sal alcalinus.

Alcali Salium usus et noxae. I. 240. I. 127. II. 240.

Alcohol calidum in haemorrhagiis utile. I. 346.

Alimenta tenacia corpora reddunt debilia, cur? I. 24.

Alimentorum facultas non pendet ab alimentis felis, sed omnium maxime à corporibus in quae ingeruntur. I. 60.

Allium magnam possidet acrimoniam. II. 31.

maxime penetrabile est, ingreditur corpus per venas absorbentes, et penetrat. per vasa arteriosa. IV. 727.

reputatur anthelminticum. IV. 727.

quomodo contra Vermes prodesse possit. IV. 727.

et Ascaridibus inimicum judicatur. IV. 727. Sed Vermes humani in succo alii pauca aqua diluto vivunt. Exempl. IV. 730.

Aloës laudes. IV. 442.

Alvi adstrictio longa capitis functiones turbare potest, cur? III. 355.

sive obstructio qualia parat mala. II. 35.

in acutis noxia cur? II. 588. 589.

diutissime fertur, et saepe absque magna noxa. II. 140.

quando et quomodo tolli debeat. II. 141.

pertinacissima aqua frigida ad crura et femora affusa soluta fuit. Exemp. III. 181.

plenaria à scirrho intestinorum. III. 167. 189. Exempl.

durities in hydropicis unde? IV. 203.

tarditas à defectu secretionis bilis provenit. III. 484.

gravidarum ab utero tumido. IV. 460.

et à defectu pinguedinis circa anum oritur. IV. 658.

constrictio quandoque tanta est, ut tubulum pro clysmate injiciendo non admittat. Mol-
lissimis unguentis tunc anum illinire oportet, vel et balneo vaporis,
dum fellae perforatae insidet aeger, fovere, donec laxetur. III. 175.

fluxus biliosus quid? II. 737. vide Diarrhoea.

foetidissimus saepe ab ingluvie oritur. II. 34.

à pingui mixto oritur. II. 48.

foecum spontaneus exitus, qui aegro fit infcio, in morbis pessimum est signum, cur? I.
436. II. 708.

prolapsus ex calculo vesicae. V. 294.

vide Anus.

Alumen validiorem possidet vim antisepticam, quam reliqua salia. IV. 95.

in collyriis noxium, cur? III. 335.

Amarà, ut absynthium, centaureum minus, gentianae radix, aristolochia rotunda &c. magnum
habent usum in illis morbis ubi bilis vel iners nimis, vel copia deficit. III.
338. 625. 633.

obesos graciles reddunt. III. 338.

si à gracilibus imprudenter adhibita fuerunt, teste Galeno, mortem quibusdam in-
tulerunt. III. 338.

vermibus amica deprehenduntur, hinc non sunt anthelmintica. IV. 729. 730.

Amaurosis post febres acutas unde. I. 184.

plerumque insanabilis, cur? III. 356.

Ambulatio prodest debilibus. I. 34. 35.

Ambustio quid? I. 832. vide Combustio.

Ammoniaci salis dotes. I. 202.

Amor, noctes et dies eandem ideam menti praesentem sistens, bilem atram efficere potest. III. 466.

Amputatio partis sphacelatae quando locum habet. I. 555. 805.

qualia requirat. I. 812.

narcotica optime fert, quando? I. 818.

in digitis, metacarpo et metatarso quomodo peragitur. I. 806.

femoris, cruris &c. ferra, non aliis instrumentis, peragatur. I. 806. 807.

cruris quomodo à Verduino peracta fuit. I. 816.

quomodo facienda. I. 819.

per securim facta. Exempl. I. 807.

aliud instrumentum peculiare facta. Exempl. I. 808.

quonam in loco instituenda. I. 808.

ad articulum humeri proxime facta Exempl. I. 809.

Amputationem sequens convulsio lethalis. Exempl. I. 829.

perpeffi suppurationis tempore ut plurimum moriuntur, cur? I. 708.

convulsio quomodo tractanda. I. 829. Exempl. I. 830.

haemorrhagia quomodo compescenda. I. 814. 822.

marasmus ob chyli stillicidium e vulnere. Exempl. I. 828.

plethora partim venae sectione, partim victu tollenda. I. 830.

Analeptica quae? I. 29. 775. vide Cardiaca.

exterius adplicata quomodo operantur. I. 775. II. 163.

Analogia, quid doceat? I. 14.

Anasarca hydrops unde? IV. 156. III. 643.

plerumque ab inferioribus corporis partibus incipit. IV. 157.

quibus differt à Leucophlegmatia. IV. 157. 158. I. 102.

integrum corporis habitum occupans curatu difficillimus, cur? IV. 159.

piae matris. Exempl. IV. 159.

varia mala producere potest, prout vel totum corporis habitum, vel has illasve partes occupat. Exempl. in palpebris. IV. 159. Exempl. in pene. IV. 159.

nisi interiora corporis occupaverit, facilius curam admittit, quam reliquae hydrôpis species. IV. 159.

ab impedimento motus sanguinis venosi. Exempl. IV. 217. NB. haec est species ubi venae sectio proderit. IV. 217.

dolori fucus subinde fit, quando? et cur? I. 361.

frictiones optime fert. IV. 217.

per ambustionem curatus Exempl. IV. 251.

curatur per vulnera cuti inflicta. Exempla. 251. 252.

per vesicatoria tractatur absque metu gangraenae. Exempl. IV. 255.

per Cauteria ne tractetur, cur? IV. 254.

per fonticulos aut setacea ne tractetur, cur? IV. 255.

Anasarca hydrops cum Ascite junctus scarificationis ope curantur bini. Exempla. IV. 253. 254.
 si scorbuti sequelae aut comites, etiam per vulnera inflicta tractantur: anceps enim remedium melius est quam nulum. IV. 256.

vide Hydrops.

Anastomosis quid? et ejus diagnosi. IV. 4. 5.

Ancylosis quid? I. 607. 949. vide Articulorum crepitus &c.

unde? I. 949. 97. 593. 607. 705.

ab inspissato linimento Haversiano quibus cognoscitur. I. 950.

quibus curatur. I. 951.

à ligamentis rigescentibus quando et quomodo curatur. I. 46. 951. Exempla. I. 952.

ab exostosi ad juncturas. I. 953.

à concretionem articulorum. Exempla. I. 953.

podagricorum unde? IV. 327.

prognosis. I. 953.

cûratio. I. 46. 190. 193. 951. seq.

Aneurisma quid? I. 166.

in partibus internis ossa conterere potest. Exempla. I. 166.

quintuplici modo fieri potest. I. 288.

verum quid? I. 234. 287.

quibus signis cognosci queat. I. 289.

qualia producit mala in corpore. I. 166. 290.

ruptum subitanèam infert mortem. I. 290. 291.

quomodo curatur. I. 291.

cordis satis crebro occurrit. Exempla. I. 291.

quomodo fiat. I. 291. 292. 293.

ab aère incluso. I. 293.

quibus cognoscitur. I. 293.

quibus incrementum quodammodo sistitur. I. 293.

spurium quid. I. 294. Exempla. I. 295. 539.

quibus à vero differat. I. 296.

unde. I. 296.

quid efficiat. I. 296.

quomodo tractatur et curatur. I. 549. seq.

Aneurismatis sectionem aut membrorum amputationem perpessi suppurationis tempore ut plurimum moriuntur, cur? I. 708.

Angina quid? II. 618.

cum et sine tumore sit. II. 619. 620.

sine tumore quando contingat. II. 621.

qualem habet causam. II. 623.

cum tumore quotuplex sit. II. 624. seq.

quales partes occupet. II. 626.

Aquosa vel oedematosa quid? I. 634.

quibus noscitur. II. 639.

raro dolore stipatur, cur? II. 634.

Angina Aquosa qualem effectum habet. II. 639.

eventum habet. II. 639.

quibus sit familiaris? II. 634.

quibus curatur. II. 640.

sub lingua haerens curata. Exempl. II. 641.

catarrhosa tenuis, vide Aquosa.

convulsiva quid? II. 705.

gangraenosa quid. II. 696.

non omnis incurabilis. II. 698. seq.

inflammatoria quid? II. 651.

unde? II. 652. seq.

in aspera arteria haerens quibus noscitur, qualemque habet exitum. II.

655. 657. 680.

in larynge haerens quomodo discernitur, quomodoque finitur. II. 658. 680.

in musculis elevatoriis ossis hyoidis et laryngis haerens quibus nosci-
tur, qualemque eventum habet. II. 659.

in pharynge haerens qualia habet signa, qualemque prognosin. II. 661.

in tonsillis, uvula &c. haerens quomodo dignoscenda. II. 663.

ex pluribus composita deterior. II. 668.

quales agnoscit causas. II. 652.

est morbus acutus maxime volubilis. II. 678.

ad externas partes derivanda quali Cataplasmate opus habet. II. 681.

quomodo curanda. II. 671. I. 671. II. 206.

mala tractata Vomicam pulmonum efficit. Exempl. III. 678.

paralytica quid? II. 701.

suffocativa hysterice familiaris, quid? II. 705.

suppuratoria quomodo tractanda. II. 693. Exempl. II. 694.

scirrhusa quid? II. 644. Exempl. II. 645.

raro vel nunquam suppuratoria, quae? II. 695.

Anguillarum decoctum sumi potest in locum decocti viperarum. I. 69.

hepar siccatum laudatur ad partum ab Helmontio, sed iners est remedium. IV. 523.

Anhelatio morbis inflammatoriis et suppuratoriis accedens mortem praenunciat, quando et
cur? II. 199.

Anhelitus ad minimum motum magnus unde? IV. 13.

in phthisicis post cibum minus magnus, cur? IV. 13.

Animae morbi causam fere semper in corpore habent. I. 5. 9.

Animi adfectus tristes perspirationem turbant, et quae exin mala? II. 38.

non tantum nocent, quatenus ab illis, absque alia causa praegressa, febris
excitatur, verum etiam corpus sic disponunt, ut ab aliis causis facilius
affici possit. II. 127.

augent vasorum contractilitatem. Exempl. I. 190. et miro modo omnes encephali
functiones turbant. Pejus hoc fit in debilibus. Pertinent huc
metus summus, ira, tristitia, terror &c. III. 271.

et efficiunt podagram, interdum vero etiam illam sanant. Exempl. IV. 307.

Ani-

Animi adfectus omnes, si vehementes fuerint, non sedantur, nisi uno alterove suspirio, imo de pectore ducto, turbata prius respiratio denuo componatur. III. 271.
 diu perseverantes magnas humoribus induci possunt mutationes. III. 467. 663.
 ingentes epilepsiam efficere possunt. Ira, gaudium subitum, tristitia, terrores et metus. III. 413. 414.

adfectibus, nempe metu, tristitia vel perpetuis curis oppressi, sensum contabescunt. III. 663.

si aegri carent, vel omnino oppositis adficiuntur, pessimum signum, cur? II. 433.

motus nimii magis nocent, quam nimius corporis motus, cur? II. 40.

magni sive hilaritatis sive moestitiae, bilem atram efficere possunt. III. 467.
 pathemata quid? I. 147.

quomodo sopienda. I. 147. II. 127.

perturbationes quos morbos sanaverint? III. 383. 384.

intentiones summae Eruditis gravant caput, et tensiones molestas in capite faciunt. Augentur haec mala in plethoricis, praesertim si post largum patium, inclinato antrorsum corpore, mensulis suis assident medietabundi. III. 267.

deliquia instantia sese produnt pallore in labiis, oculis, vultu, pulsu languido, sudoris guttulis in fronte &c. I. 214. II. 672. III. 37.

ut ut frequentia puellis non adeo infesta reperiuntur quam robustis. cur? I. 176.

repellunt sanguinem ad interiores partes. I. 665.

post venae sectionem unde et quomodo? II. 278.

etiam in verminosis oriuntur, unde? IV. 712. 713

quid efficiant, et quid in illis faciendum. I. 176. 684.

in gravidis quomodo fuganda? IV. 465.

puerperarum instantia quomodo arcentur. IV. 589.

Anodyna quae sint. I. 323.

quando in morbis inflammatoriis internae profunt. I. 679.

externe profunt et qualia. I. 682.

lenissima sunt ex floribus papaveris rheados parata. II. 781. et haec pleuriticis nunquam nocent. III. 32.

et Opiata in febribus acutis tuto porriguntur hac lege, ut non ab initio morbi et praemissis praemittendis propinentur. II. 159. 172.

vide Opium.

Antacida medicamenta quae? I. 89.

quomodo et quibus cautelis porrigenda. I. 92. 93. II. 249.

Antacidus victus qualis sit. I. 89.

Anthelmintica hactenus cognita nondum certo vermes necant. Exempl. IV. 735.

purgantibus à quibusdam miscentur optimo cum effectu. IV. 738.

intres classes dividuntur, quales sunt? IV. 725. seq.

primae classis sunt: Stannum, martis limatura, Corallina. IV. 726. 727.

secundae classis sunt: Allium, Asa foetida, Valeriana sylvestris, Sulphur.

IV. 727. 728.

Anthelmintica tertiae classis sunt: *Perfica arbor*, *Filix radix* (*Eau de Fougères*) *Acetum vini*, *Cuprum*, *martis vitriolum* &c. IV. 729. ad 733.

NB de his omnibus vide proprios titulos infra.

Anthrax quid? I. 729. 852.

quomodo curandus. I. 729.

Antihysterica quae. II. 243. III. 445. IV. 523. 476.

Antimonium diaphoreticum non ablutum majores exserit virtutes abluto. II. 797. IV. 378.
expectorans esse videtur. II. 797.

Antispasmodica remedia generalia non reperiuntur, cur? II. 361.

sunt *Spiritus C. C.* *Spiritus serici crudi*. *Tinct. succini*, ejusque oleum, *Castoreum*, olea aetherea destillata. I. 381.

reputata ut *rasura eboris*, *ungulae alcis*, *Cornu Cervi*, si crude adhibeantur inertia sunt. In calcem combusta acquirunt vim absorbendi acidum. II. 362.

Anus in rugis ceraceam materiem ordinario in suis loculis alit, quae inspissata tumores facit. I. 110.

tubercula ante maturationem aperienda, cur? I. 706. 705.

fistulam acquirit per sectionem curandam, quomodo? I. 725. 726.

quale sit regimen et diaeta. I. 533. 534. 535.

Anus in infante recens nato membrana clausus sectione aperiendus. IV. 649.

protuberantem sectionis locum indicat. IV. 649.

sectione apertus furundis non tractandus cur? IV. 649.

in altiori loco haerente clausus, quomodo aperiendus. Exempl. IV. 649.

nullo vestigio adparens ancipiti sectione aperiendus. IV. 650.

à *Petito* suadet, ut aperiatur acutriquetra. IV. 650.

incerte aperiatur, cur. Exempl. IV. 650.

subinde oritur à defectu intestini recti. Exempl. IV. 650.

nisi integer sit intestini recti tractus usque ad integumenta, curari nequit. IV. 650.

devius et unitus vesicae urinae. IV. 650.

vaginae uteri. Exempl. IV. 651.

nullo vestigio adparens curatus ab *Hildano*, dubiae est fides. IV. 651.

à *Saviard*, et pro curato indicatus *Academiae Chirurg. Parisin.* cur dubiae fides. IV. 661.

prolabens interdum calculi vesicae signum. V. 268.

Anxietas post cibum adsumtum unde? I. 185. II. 296.

circa praecordia, dum *hepar* male adfectum, unde? III. 141. 83.

in mortis articulo, cur? I. 198.

Anxietas summa ex inflammato ventriculo à venenis, à bile corrupta, ab esu nimio hepatum piscium, quomodo contingat. III. 145. ob irritationem nervorum.

febrilis oritur à sanguinis libero egressu è corde impedito. II. 24. 175. 189.

vitam ipsam et vitalia viscera periclitari indicat. II. 190.

frequentissime ab obstaculo in arteria pulmonali haerente oritur. II. 190. ut in febrium intermittentium frigore. II. 191.

unde veniat. II. 190. 196. 197.

sedem habet vel in pulmonibus, quibus noscitur. II. 193. 195.

vel in hypochondriis, et quidem in impedito trajectu cruoris per venam portarum: quibus noscitur. II. 194.

et quidem spasmo contractis: quibus detegenda? II. 196. 197.

febrilis qualem habet prognosin. I. 198. II. 193. 195. 196.

diu persistens quid efficiat. II. 193.

si ab inflammatorio viscido aut in pulmonibus aut in hypochondriis haerente orta, quomodo tractanda. II. 203.

si à spasmodica adfectione quibus tollenda. II. 201.

phthysicorum unde? IV. 79. 77. vide Anhelitus.

ejus summus sensus in frigore intermittentium. II. 62.

infantum à lactis coagulo quomodo tractanda. II. 202. vide Infans.

in aphthis unde? III. 210.

Anxietatis sensum faciunt nervi cerebelli, per vitalia viscera dispersi, non vero cerebri pro-pagines. II. 190.

Aorta quid? I. 266. vulnera ibi. ligatae experimenta. I. 185.

Aperientia qualia et quomodo eligenda secundum anni tempestatem, aegri temperiem, et epidemicam febrium constitutionem. II. 543.

Aphonia post apoplexiam et paralyssi. III. 371.

à strumis laceratione exemptis. III. 372.

à defluente serosa capitis colluvie tussi levata: mirum Exempl. III. 372.

à Vermibus. Exempl. IV. 714.

Aphthae infantum melle rosarum solo, vel mell. ros. unc. dimid. Spir. salis marini vel Vitrioli gut. IV. vel viij. illitis cito curantur. III. 196. 201. ut et pur-gante dato. cur? III. 216.

ab Hippocrate etiam in aliis corporis locis observatae sunt, ut in pulmonis fistula, in pudendis &c. III. 196.

puerorum à Swietenio observatae. Signa vide III. 196.

oris saepius in subitam putredinem omnia vicina de pascentem, degenerant, nisi Spiritu salis marini ilico coërceantur posteriores putredinis progressus. Exempl. aphtharum talium epidemice grassatarum. III. 197.

vel solitariae sunt vel febribus acutis superveniunt. III. 196. 197.

in febribus acutis mortem inferunt, quomodo? II. 75.

visceribus inflammatis supervenientes Veteribus probabiliter cognitae fuerunt. III. 197. 220. 218.

ulcuscula proprie loquendo non sunt, sed pustularum in morem supra superficiem partium oris interni elevantur, et dum separatae decidunt, integram omnino partem, cui adhaeserunt, relinquunt. III. 198.

Aphthae unde oriantur. III. 198. II. 449.

in labiis, gingivis, genis internis, lingua, palato, faucibus, tonsillis, uvula, gula, stomacho, intestinis, tenuibus &c. reperiuntur. III. 199.

distinguendae à fordibus linguae in morbis acutis. Sordes tantum in dorso linguae reperiuntur, cum aphthae etiam in parte linguae inferiori et reliquis oris interni partibus inveniuntur. III. 199.

linguam solam nunquam, sed omnes oris interni partes plus minusve occupant, et quandoque in faucibus jam adsunt densae, dum in lingua nullum adhuc illarum vestigium appareat. III. 199.

per ventriculum et intestina etiam distribuuntur. Probatio III. 199.

calidis in regionibus vel omnino non, vel rarissime occurrunt. III. 200.

et Purpura inter se convenire videntur: paria enim symptomata habent: diversitas à Climate saltem pendere videtur: in boreali paludosa regione aphthae, in locis calidioribus et siccioribus purpura. III. 200.

rarissime observantur, si recens natos infantes excipimus, nisi in febribus continuis, praecipue autumnalibus, cum diarrhoea aut dysenteria incipientibus. III. 201. 217.

febribus, quae cum diarrhoea aut dysenteria incipiunt, frequenter junguntur: III. 202. praecaventur purgante in initio febris porrecto. III. 216.

sine praegressa febre. Exempl. III. 201.

post febrem tertianam vernalem. Exempl. III. 201.

criticis diebus in febribus prodeunt, et inter imperfectas crises numerandae. III. 203.

erupturae qualibus symptomatibus stipari soleant. III. 201.

tutiores et leviores redduntur, ubi sudores copiosi et urinae uberiores, III. 200. 202.

periculosae à subita debilitate praecedi solent. III. 204.

febribus acutis supervenientes praecedunt stupore, hebetudine, somnolentia levi, inaequali, perpetua. Rarissime hoc signum fallit. III. 204.

paucae in ore non semper pro bono signo habendae paucae enim sunt in ore dum densae haerent in interioribus: ex quibus noscitur periculum paucarum. III. 205.

quales bonae, et quales malae. III. 205. 206. 221.

sparsim erumpentes semper albae pellucidae; copiose erumpentes crustam opacam albam formant. Erumpentes cinerei coloris semper funestae: nigrae prodeuntes non existunt. III. 206. 219.

nullo certo tempore solvuntur: interdum intra 12 horas, interdum post plures dies demum separantur. III. 207.

renascuntur si locus post aphthas separatas siccus apparet, et vires aegri sufficiunt: sin minus, aegri moriuntur. III. 207.

sexies aut saepius renatae observatae sunt. III. 207.

qualem formant prognosin. III. 207. 208. 211.

quid efficiant in corpore humano. III. 208. tollunt saporem, deglutitio est difficilis; nutritio frustranea: Deciduas sequitur ptyalismus, aut diarrhoea, aut dolor ab excoriatione aut dysenteria. III. 209. 210.

purgantia in initio minime ferunt: hypercatharses enim brevi lethales sequuntur, cur? et unde? III. 210.

in fine morbi optime ferunt, cur? III. 215.

Senibus ut plurimum periculosae. cur? III. 201. 217.

curantur quomodo? III. 212. seq.

Aphthae requirunt, ut materia illas produciens meabilis reddatur, et vasa disponantur ad facilem transitum. Potus multus, calidus, diluens, resolvens, abstergens. Balnea, fomenta ex lacte calido dupla aquae copia diluto. III. 212.

solvuntur à raparum decocto, vel et à succo earum leviter cocto, et melle edulcorato, cujus defectum plebs cerevisia tenui saccharata supplet. Si una cum cortice suo raparum bulbi raduntur tyrocesti, tunc succus erit acrior et magis detergens. III. 213.

à decocto Corticis Peruviani citius solvuntur, cur? III. 214.

deciduae dolorem ab excoriatione habent, quibus lenitur. III. 215.

deciduae et diarrhoeam movent, roborantibus sistendam: quando et quomodo roborantia propinari possunt. III. 215.

non amplius renascentes quibus noscitur. III. 215.

erumpentes, si singultu stipantur, mali ominis est, cur? III. 217.

deciduae, si singultum junctum habent, molestum quidem, sed raro perniciosum est. III. 218.

nigrae factae, dum novae subcretae densissimam crustam faciunt, cur pestiferae. III. 219.

pestimae sunt à potu aut gargarismo actu frigido, et ab aëre gelido, cur? III. 220.

funestae erunt, si illis jungatur delirium, jactatio, pervigilium, sudor frigidus, cur? III. 221.

Apophlegmatismi quomodo sunt. II. 642, ubi indicentur. II. 643.

Apoplexia quid? III. 251-323.

est summus affectuum soporosorum gradus. III. 323.

adfectis, si respiratio intermittit, vel magna cum violentia fit, pessimum signum. III. 251.

à somno profundo difficulter distinguitur. Exempl. III. 252.

quomodo distinguitur. III. 253.

ab ebrietate summa difficulter distinguitur. III. 252.

quomodo discernitur. III. 253.

qualem habet causam proximam. III. 253.

frigida à muco in ventriculis cerebri. I. 109.

serosa cur et quomodo oriatur. III. 261.

defunctis observatae sunt aquae inter duram et piam matrem, gelatina aquosa, cerebrum et cerebellum ambiens, hydatides in pia matre, aqua in ventriculis cerebri et ipsa theca vertebrarum. III. 262.

praenunciam habet hebetudinem, unde? I. 433.

ut plurimum lente fit, hinc cerebri functiones per plures menses laesae. III. 263.

observatur et subito nata. Exempl. in fene. III. 263.

litteratis sedentariis frequenter contingit, sed lente crescere solet morbus. quibus signis futura noscitur. III. 263.

post intropressum Cranium. I. 437.

à Cacochymia glutinosa inerti. III. 263.

atrabilaria. Exempl. II. 264.

à pituita copiosa cerebri membranas perfundente. Exempl. III. 265.

in plethoricis à calore foci et solis. Exempl. III. 266.

Apoplexia in plethoricis si corpus validissime movent, per Venationem. Exempl. III. 266.

inter epulas saepius contingit, cur? III. 258. 266.

ab abscessu in capite rupto. Exempl. ubi omnes cerebri functiones tamdiu deletae fuerunt, usque dum pus per os et nares effluerit, et curbitae numerosae capiti adplicatae fuerint. III. 267.

ab hydatidibus in cerebro oriri possunt, si mole augmentur. Exempl. III. 268.

defunctorum caput steatomata, scirrhos, tumores flatulentos ostendit. Exempl. III. 268.

tumores osseos, imò et quandoque ossificationes in membranis cerebri exhibuit. Exempl. III. 269.

à plethora capitis particulari. III. 269. 270. IV. 23. vide Plethora capitis.

à tumore in pectoris cavo nato, venam cavam superiorem comprimentem, in puella octenni. III. 273.

ab effuso liquido supra duram matrem. III. 273. 274.

ab animi adfectibus vehementibus. III. 271.

à plethora universali. I. 156. III. 275. Exempl. Malpighii. III. 275.

à podagra retrogressa. III. 276. IV. 353. Exempl.

quibus praevидetur. III. 277.

quibus curari tentatur. III. 307. 308.

ab haemorrhagia narium imprudenter cohibita. III. 276.

ab halitu fermentantis liquidi in Cella. III. 277.

à vapore aedium calce recens incrustatarum. III. 278.

à nidore carbonum. Exempl. III. 278.

distinguitur in sanguineam, pituitosam, atrabiliariam et polyposam. III. 279.

sedem habet in cerebro, cerebello in initio ut plurimum illaeso. III. 280.

Senibus ut plurimum lethalis, cur? III. 281.

ubi temperies atrabilaria, periculosior est, cur? III. 281.

levis frequenter abit in validam. III. 283.

lenis solvitur quibus? et quomodo? III. 283.

à saburra primas vias gravante sanabilis. Exempl. III. 286.

gravior paulo in paralyfin ut plurimum mutari solet. III. 288. cur? 289. 290.

pituitosa febre superveniente solvitur: quibus haec febris dignoscenda à morbo aucto. II. 3. 65. III. 286. 287.

gravior, ut ut curata, singulares tamen encephali functiones quasdam relinquit turbatas, vel et abolitas tota vita. Exempl. II. 184. III. 288. Cur? 290.

exquisita, attrito cerebello, raro septimum diem excurrit. III. 290.

futura quibus praevидetur. III. 290.

raro absque ullis signis opprimit, nisi orta à subita vasorum ruptura. III. 291.

pituitosa oritura quomodo praecavetur. III. 295.

emetica non fert, cur? III. 298.

purgantia adhibeantur valida, et bihorio post sumtum tale remedium clysmata acra injiciantur, ut assumpti pharmaci vis eo citius versus inferiora determinetur. III. 299.

oritura non levatur à venae sectione, cur. III. 299.

Apoplexia pituitosa vesicatoriis in capite applicatis optime tractatur, ad lentorem in capite solvendum. III. 300.

jam facta raro curatur, quid faciendum. III. 301.

praefens venae sectionem quidem fert, sed sit moderata. Observandus est pulsus, faciei color et respiratio illo tempore dum sanguis fluit. Et si nil pejus successerit, plus sanguinis demi poterit III. 303. 304.

sanguinea futura quomodo tractatur. III. 304.

venae sectione opus habet magna. III. 304.

ex pulsus plenitudine, duritie, celeritate dijudicanda venae sectio an repetenda. III. 305.

sectionem venae jugularis poscit, quae vero nisi praemissa venae sectione brachii aut pedis non instituenda, cur? III. 305.

requirit purgantia antiphlogistica. III. 305.

vesicatoria non facile fert, motum enim augent. III. 306.

non fert situm in lecto, maxime declivem et supinum. III. 306.

jam facta vix ullam spem relinquit. III. 307.

ab extravasatis liquidis inter cranium et membranas tractanda ut vulnus aut contusio capitis. III. 307.

in interioribus cerebri jam facta vix requirit medelam: quid faciendum. III. 307.

ferosa praefens quomodo tractatur. III. 307. 308.

venae sectionem non fert, cur? III. 308.

purgantia fortissima requirit, et si deglutire nequeat aeger, quadrupla dosi injectum forma clysmatis similem effectum praestabit, cur? III. 309.

per vesicatoria, forniculos, setacea optime tractatur. III. 309.

victum requirit siccum, carnem assam, pisces fluviatiles assatos, panem biscoctum &c. III. 309.

à Venenis producta quomodo tractanda sit haecenus nullo modo descriptum legitur. III. 309.

in ventriculo haerentibus orta prompto vomitorio curatur. Vitrioli albi drachma dimidia soluta in aquae uncis duabus ut et infusum tabaci. III. 310.

à nidore Carbonum non pro desperata habenda. Per Exempla monstratur quid in tali apoplexia faciendum. III. 310.

Apoſtēma pulmonis per urinam sanatum. I. 707.

thoracis per alvum purgatum. I. 707. vide Abscessus.

Appetentia alicujus rei in morbis cur contingat. I. 121.

Appetitus ilico tollitur simulac aliquid putridi in ventriculo haeret. II. 219.

diu jejnantibus perit, cur? II. 219.

prostratus unde? I. 99. 120. II. 63. IV. 463.

in morbis integre prostratus et digestio molestior, quid velint. II. 433.

aegrorum saepe Medicum de victus ratione docet. II. 100.

gravidarum in solitus non est prohibendus. II. 231.

in phthisi validus, cum pergente emaciatione, quid indicet? IV. 82.

Aqua quomodo diluit, et quo gradu caloris frui debeat ad diluendum. I. 200.

Aqua farinosis mixta in febribus acutis praestantior est aqua pura, cur? I. 45.

ut ut salubris, si majori copia ingurgitatur simul et semel à siticulofo et laboribus validis fesso, ut et à febricitante aestuante, nisi vires assimilantes validae fuerint, ut movere possint ingentem talem aquae potae copiam, brevi hydropem inducet. Exempl. III. 333. IV. 192. 193. 190. 191. 136.

frigida affatim hausta haemoptisin fecit. IV. 23.

palustris, stagnans hydropi generandae ansam praebet, ut ut non affatim ingurgitata fuerit. IV. 194.

epidemicorum morborum causa. V. 171.

Calcis vivae interne adhibita prodest et nocet. II. 129. 130. V. 327.

ex Ostreis confecta praestantior est illa ex saxis parata. V. 322.

sub usu interno innocua est. IV. 42. V. 330.

ex Ostreis facta est lithontriptica. V. 327. 334.

urinam non reddit alcalinam, ut remedium illud Stephens. V. 330.

diu et copiose pota absque noxa. Exempl. V. 330.

absque lacte pota majorem forsitan exferet efficaciam. Exempl. V. 331.

ob Calcem contentam aërem calculi fixum in se trahit, sed per lac adfutum saturata jam illo est aëre antequam corpori applicatur. V. 331.

paratur si Calcis vivae librae uni affunduntur librae octo. V. 339.

utentes urinam contineant diu, cur? V. 332.

vitent liquores fermentatos, fructus horaeos acidos, mel etc. V. 330.

Aquae vapor tepidus corporibus febre acuta laborantium nudis applicatus rigiditatem fibrarum potentissime solvit. I. 46. 39. 44. 190.

tepidus anxietates, circa vitalia lenit. II. 205.

destillatae vim acquirunt anthelminticam, unde? IV. 734.

marinae sapor et odor ingratus et subputridus tolli nequit. III. 595.

minor percipitur ubi mare profundum est. III. 595.

foetor à putrescentibus piscibus et plantis marinis. III. 595.

medicatae moderatam silis alcalini copiam habentes sunt Selteranae, Wildungenfes, Antonianae, Buchenfes etc. III. 335.

Spadanae librae decem potari possunt absque exoneratione alvi. II. 376.

Carolinae, Spadanae, Teplicenfes, quibus in morbis convenient. III. 345. IV. 578.

nil profunt, nisi tantum de viribus vitalibus adhuc supersit in corpore aegri, ut moveri possint. III. 115. 634.

ex quibus constent, quomodo operentur, et quales in morbis chronicis eligendae. III. 345.

usus in hydropo. IV. 221. 222.

in melancholia. III. 515.

Aquae medicatae usus in podagra. IV. 578.

in scaturigine potae solatium quidem. plenariam vero sanitatem domum
demum reducibus aegris afferunt, ob motum succussorium, quem
in itinere patiuntur aegri. IH. 346

simplicis potus non convenit omnibus, cur? et quibus conveniat. IV. 371.

ferratae quando ferro antependendae. III. 660.

hydropicorum quomodo in cavitatibus accumulari possint. I. 745. IV. 188.

simul ac semel evacuatae animi deliquia, imo mortem accersunt. cur?
I. 713. IV. 239.

per paracenthesin emissae, quando nocivae. IV. 207. 167.

sint parum mucilaginosae. Si vero aquae fluviatili similes funestum erit.
IV. 223. 250.

citissime putrescunt, simulac aëri liber conceditur accessus. Exempl.
IV. 241. 242. Contrarium. IV. 243.

parturientium si formant tumorem rotundum, tensum eo tempore dum dolor partus
adeft, flaccidiorem ubi remittit, indicant foetum in bono esse situ.
IV. 567. a)

si formant tumorem acuminatum, oblongum, signum est infantem male
situm esse. IV. 567. a) quid tunc faciendum. ib.

ne nimis cito rumpantur, cur? IV. 567 a)

quando et quomodo rumpendae. IV. 567 a)

submersi vide Submersi.

Argentum purum deturpatur non solum à sulphure, sed et idem praestant famus Carbonum
fossilium, cespitum, pisces in aqua calcis macerati, albumen ovi
coctum etc. IV. 321.

Aristolochicorum classis duplex: quando indicantur? IV. 630. 631.

Aroph Paracelsi. V. 272. vide et Caput de Variolis.

Arsenici vulneribus applicati noxae. I. 283. 221.

halitus incaute inspiratus praeter alia pessima symptomata et mictum cruentum cum
ardore intolerabili fecit. Exempl. III. 228.

asthma cum convulsionibus fecit Exempl. II. 715. quomodo tractandum ib.

decoctum ad scabiem laudatur, sed pessima mala fecit. Exempl. V. 498.

Arteria discissa hemorrhagiam sua sponte sistens qualis. I. 233.

femi discissa aut haemorrhagiam perpetuam aut sanata Aneurisma facit. I. 234.

Arteriae habent vim contractilem. Exempl. 170. 172.

discissae integre haemorrhagiam sua sponte coercent, cur? I. 172. hoc in robustis faci-
lius fit quam in debilibus, cur? I. 67.

axillaris laesae et curatae Exempl. I. 235.

asperae vulnera et prognosis. I. 268.

magnae vulnera non semper mortem inferunt, et quomodo istiusmodi laesiones
tractanda? I. 234. 235.

asperae hydrops quid et quomodo tractandus? IV. 145. 146.

Aortae vulnera absolute lethalia. I. 266.

ligatae experimenta. I. 185.

Carotidis vulnera sub quibus cautelis non inter absolute lethalia referatur. I. 266.

Arteriae Carotidis vulnera si unquam curari possint, quid requireretur. I. 266. 267.

Vertebris vulnera absolute lethalia. I. 267.

Carotides et vertebrales sub basi cranii mutuo emissis ramis unitae sunt. III. 259. majoris vulnera quando possibilitatem curationis obtinent. I. 267.

ex quibus membranis consistit. I. 287.

in amputatione discindendae quomodo comprimi debeant. I. 814. 815.

lymphaticae quomodo ad inflammationem subeundam amplificantur. I. 646.

serosae quomodo ad inflammationem subeundam amplificantur. I. 646.

Arteriotome. II. 613. III. 532. 441. I. 158. 159.

Arthriticorum acerbi cruciatus unde? I. 361.

Arthritis tenerrima vascula inflammat. I. 300. 642. vide Podagra.

vaga et rheumatismus pro synonymis habentur. V. 639.

Articuli inflammationibus et suppurationibus obnoxii. I. 601.

quomodo medendum. I. 601.

Articulorum crepitus aut stridor unde? I. 112. vide Ancylosis.

immobilitas tollitur vapore aquae calidae et inunctione olei. I. 46. 190.

liquidum lubricans triplex est 1) perspirans universale 2) oleum medullosum

3) mucilago à glandulis hic positis secreta. I. 500.

situs naturalis est flexus, minime tensus; docet id somnus. I. 334.

tumores unde? I. 601.

Arcanorum venditores taxantur. IV. 225.

Aristolochica vide Emmenagoga et IV. 630. 631.

Asa foetida recens est lactei coloris et graveolentissima. IV. 728.

solo suo halitu, sine imminutione sui ponderis, hystericas sublevat. I. 773.

anthelmintica habetur et ab Hofmanno. IV. 728.

Ascarides quid? IV. 709. illis in caseis repertis similes sunt. ib.

an lumbricorum teretium foetus? negatur, IV. 710.

non sunt cucurbitini juniores. IV. 711.

vesperi inprimis molesti sunt. Exempl. IV. 711.

indomabiles fere sunt. IV. 711.

et in pudendis muliebribus generantur. IV. 711.

cum urina excernuntur. IV. 711.

excreti demittunt substantiam quandam albissimam, qualis sit. IV. 716.

oleum et mel ferunt. IV. 725.

muria exturbantur. IV. 725.

vide Vermes.

Ascensio scalarum saepius cordis palpitationem et respirationem molestant facit, cur? III. 602.

Ascites hydrops quid? IV. 160.

triplici modo contingere potest. IV. 160.

in duplicatura peritonaei. IV. 161. Exempla. IV. 162. 163.

rarius contingit. IV. 163.

quibus noscitur. IV. 163.

diu et cum commoda sanitate tolerari potest. Exempla. IV. 164.

Asci-

Ascites hydrops in cavo abdominis dupliciter fit, serum vel libere fluctuat vel faccis inclusum. IV. 165.

incipiens nullum sui indicium dabit, nisi dum incipit tumere abdomen, et quidem in inferiore ejus parte. IV. 165.

progrediens tumore pedum et fluctuatione se manifestat. IV. 165.

dignoscendus peritissimos Medicos saepe fefellit. Exempl. IV. 166.

non semper serum pellucidum continet, sed lac aut chylum Exempl. IV. 166. 167. *Gelatinam cum manifesta fluctuatione Exempl.* IV. 167. 244. *aquas cruentas, virides, fuscas etc.* IV. 167.

probabiliter ex hydatidibus vasorum lymphaticorum provenit. IV. 169. *vide Hydatides.*

Sacco inclusus. vide Hydrops faccatus.

duplex simul reperitur. Exempl. IV. 170.

vide Hydrops.

nascendus quibus noscitur. IV. 165. 204.

prognosis et Curatio vide articulo: Hydrops. infra.

quomodo per medicamenta curandus? IV. 228. quando? IV. 229.

per medicamenta tractandus longam requirit patientiam. IV. 229.

à ruptura umbilici sponte curatus. Exempl. IV. 230. 242.

quando Paracenthesin ferat. vide Paracenthesis.

gelatinam continens aut fato relinquendus, aut incisione larga tractandus. Vltimi exempla. IV. 245. 244.

paracenthesi peracta opus habet ut eluantur sordes circa viscera collectae, quibus id fiat. IV. 245.

post paracenthesin ab injecto vino rubro aqua Brissoliensi tertia parte remixto curabatur absque recidiva. Exempl. IV. 246.

in duplicatura peritonaei haerens etiam injectionibus tractandus. IV. 246.

crassiores aquas continens per resorptionem et urinae fluxum curatus Exempl. IV. 247.

renascitur saepius, et raro ab una paracenthesi tollitur. IV. 247.

renatus, ubi parvus potus ingerebatur et urinae quantitas potum superabat. Exempl. IV. 248.

subito resorptus et curatus Exempl. IV. 254.

purulentus oritur, si abscessus diaphragmatis vel hepatis pus suum in cavum abdominis effundit. III. 76. 112. I. 732.

incurabilis est, cur? III. 77. 112.

Ascitici aquam ex aëre attrahunt. Elucidatur exemplis. IV. 248. I. 777.

Asciticorum aquae per paracenthesin emissae qualem habere debent constitutionem si recuperandae sanitatis spes praevideri debet. IV. 250.

Asparagorum esus brevi tempore mutat urinam, et largior usus podagram accelerat. IV. 306. V. 306.

in calculo renum merito omittitur. V. 306.

Assimilans vis debilis, qua non satis subigitur et mutatur aër ingestus, an forte causa molestae illae flatulentiae in morbis languidis. III. 333. IV. 276. 277.

Assimilatio quo modo debite fiat. IV. 336.

impedita est causa morborum chronicorum. III. 331.

in quibusdam ingestis difficulter peragitur, imo diu moventur cum humoribus nostris, antequam propriam indolem deponant. III. 332. 574.

Asthma tussiculosum sanorum unde? I. 98.

anxietatis causa. II. 199.

periodicum ab exanthematibus retrogressis. IV. 18.

cum convulsionibus ex vapore arsenici. Exempl. II. 715. quomodo tractandum. ib.

à vapore sulphuris nunquam delendum. Exempl. II. 715.

ab ira memore. Exempl. II. 719.

ab acervo vesicularum pellucidarum ab aëre expansarum in pulmonibus reperto. Exempl. IV. 142.

in hydropem malum signum, cur? IV. 201.

spasmodicum per intervalla repetens oritur à convulsione fibrarum muscularium squamosa bronchiorum segmenta nectentium, et expirationem promoventium. III. 366.

diu toleratum hydropem pectoris efficit, quomodo. IV. 130. 132.

continuo affligens an forte à paralyfi fibrarum muscularium squamosa bronchiorum segmenta nectentium et expirationem alias promoventium? Exempla tria de mortuorum. III. 366.

Asthmatici miro modo levantur à tumore pedum oedematoso subito orto. III. 373.

saepius fiunt hydropici, cur? IV. 187. 188.

Atheroma unde? I. 111. 845. 165.

anginam facere potest. II. 636.

Atonia muscularium fibrarum quid? III. 352.

Atrabiliaris humor vide Bilis atra.

Atrophia quid. I. 58. III. 643.

à cachexia differt. III. 643.

unde? et quibus curatur. I. 100.

à scirrho. I. 857.

partem paralyticam si occupet, cujus ominis? III. 369. 370.

post convulsiones incurabilis. I. 378.

Attentionis definitio et effectus. II. 320.

Attenuantia quae? I. 201. 317. 687. II. 166.

Attrahentia quae? I. 676. 201.

Avenae et fecalis decocta citissime acescunt, dein hordei. I. 126.

decocti cum oxymelle in febrili calore usus. II. 309.

Aves aquaticae plurimae, cum solis piscibus nutriantur, omnes rancidum sapiunt plus vel minus. III. 597.

Auris internae crepitus inter deglutendum unde? II. 667.

dolor in acutis quid indicet? II. 329. vide et Tinnitus.

Austerum quid? I. 177.

fibram debilem roborat. I. 36.

Austerum in corpore humano quid efficiat. III. 334. 360.

quomodo operatur. III. 335. 360.

quibus tollendum. III. 335.

quando antiscorbuticum fit. III. 634.

Autumno quales morbi familiares. II. 44. 265. II. 36.

observantur febres biliosae, hepatitidem saepe comites habentes. III. 87. 96. 97. 98.

102. 104. 119. 468.

praegressa aestate fervidissima, febres difficillimae curatu. II. 44. III. 468.

melancholiae frequentes. III. 468.

sub initio morborum emetica proficua cur? II. 229. 264.

rheumatismi oriuntur frequenter. V. 649. 650.

Axillarum glandularum scirrhi. I. 849.

arteriae laesae et curatae. Exempl. I. 235.

B.

Balnea frigida saepius profunt in morbis pertinacissimis, cur? II. 65.

cum successu in rheumatismo data sunt. V. 669. 670. 671. cum
tutissime adhibentur, si simul et semel immergantur aegri, moxque iterum edu-
cantur, ne frigus insolitum ad interiora penetret: repetaturque talis im-
mersio aliquoties, dein lecto calido immittantur. Sensim sic indurato
ad frigus corpore et longior mora in balneo frigido, et frequentior
immersio impune fertur. III. 387. 661.

calida immerfiva quando in paralyfi profunt, vel nocent. III. 386.

in flatibus et spasmodis adhibentur. II. 244.

tepidia sitim sedant. I. 549. Exempl. I. 550.

et fomenta humida debilitant. II. 162.

in rheumatismo bona. V. 669.

aromaticis foeta stimulant. II. 162.

pedum III. 306. 321. 525. IV. 438. III. 627. in Variolis. V. 75. 107. 108.

terrae quid sint? IV. 101.

phthificis conducere dicuntur. IV. 101.

quomodo praeparantur. IV. 101.

Vaporis quomodo operantur. I. 200. 677. II. 142.

obstructiones efficacissime solvunt. II. 142. 191.

quando in paralyfi profunt vel nocent. III. 384. 386.

sicca quid sint. II. 162.

Balsama nativa putredini resistunt, cur? IV. 93. 42. 88. III. 240. II. 789.

quid analysi chemica exhibeant? I. 327.

fulphuris in phthificis exulent, cur? IV. 88.

antimoniatus quid? IV. 381.

Balsami sulphuris terebinthinati periculosus usus in Gonorrhoea. Exempl. I. 768. V. 447.

Baptismus ante tertium seculum celebratus fuit per immersionem, non vero per adspersionem

V. 632. Et hic mos in Anglia ad seculum 16. usque invaluit. V. 632.

Barba quando nascatur. II. 325.

Beel roos quid? I. 644. est Oedema calidum.

- Beel roos subito in gangraenam mutatur unde? I. 644.
- Belladonnae folia recentia Cancro infra oculum adplicata oculi fecerunt paralyfin, paulatim cessantem simulac folia ista amota fuerunt. Exempl. III. 363.
- Betae folia cuti applicata efflorescentias revocant. III. 422.
- Betulae succus pro lithonriptico habetur. V. 336. sed falso. V. 337.
dolorem à calculo lenit eo ipso quo adsumitur. V. 337.
- Bilis humanae usus. I. 85. 96. 107. 205.
defectus per bilem animalium inspissatam resarciri potest. I. 86. 108. II. 221.
unde oriatur. I. 525.
circulatio quomodo fiat. III. 95.
chylo mixta pro parte resorbetur per venas meseraicas, et redit in hepar. I. 100.
multum pinguis olei continet. Exsiccata enim incendi potest, et flammam alit. III. 499.
licet sanguini per venas meseraicas admisceatur, attamen non videtur transire per vasa lactea: Lac enim ictericarum semper album et dulce invenitur. III. 141.
usus externus. I. 205.
accensa quid? II. 44.
quomodo ventriculum intrare poterit. I. 121.
magna copia in ventriculo collecta appetitum tollit. II. 219.
pisium dentibus carentium acerrima. I. 119. Anguillae IV. 684.
hepatica à cystica differt. III. 96. facile in sanguinem regurgitat. III. 126.
animalium usus in infantibus acido laborantibus. I. 86. IV. 684.
per vulnus abdominis effluens, pessimum signum. I. 522.
Cystica ob vulnus in abdominis cavum effluens lethales edit effectus. I. 522. III. 137.
facile in hepar venire potest, cum ex cavo vesicae felleae in hepar via est facilis et patula. III. 87.
stagnans saepe in calculos concrevit. I. 668.
facillime in putredinem vergit. I. 119. 205. III. 87.
aëllivis caloribus acrior fit, unde febres autumnales biliosae. II. 44. III. 87.
iners quae damna faciat in corpore? I. 97. 99.
vel deficiens emendatur amaris. III. 338.
acrior facta et evacuata quibus suppletur. I. 97. 205.
aeruginosa unde fiat? III. 429.
acrior putris quid efficiat in corpore humano. II. 219. 229.
quibus corrigitur. I. 126. II. 224.
in Ictero incipiente difficiliter transit per intricatam glandularum salivalium fabricam.
In Ictero vero inveterato quandoque hoc contingit, sed non semper. III. 141.
atra quid? et unde oriatur. I. 668. 852. 853. III. 461.
duplex, qualis. I. 852. III. 463.
quomodo per vomitum et alvum exire possit. III. 463.
in vesicula fellea et in liene à Simsonio reperta. III. 463.
in sanguine quomodo nascatur, et à quibus causis oriatur. III. 464.
à vehementia mentis exercitatione, noctes et dies in unum fere objectum occupata; ob studia nimis protracta, amorem, sollicitudinem vel iram memorem.
III. 466.

Bilis atra à pervigilio. III. 466.

ab animi motibus magnis, five hilaritatis, five moestitiae. III. 467.

à magnis et operosis motibus corporis multum repetitis, imprimis in aëre valde sicco et calido admodum. III. 468.

ab immodica venere. III. 469.

à cibis austeris, duris, siccis, terrestribus cum quiete et torpore corporis diu assumtis: potubus similibus. Huc pertinent aëre, sale, fumo induratae animalium partes, maxime durorum et annosorum, fructus immaturi, farinacea non fermentata. III. 469.

à febribus calidis, diu haerentibus, saepe repetentibus, sine bona crisi, et sine diluentibus abeuntibus. III. 470. IV. 194.

movetur à venenis, quae subito et valide totum corpus turbant. A vitro antimoni Exempl. III. 495.

movetur et à febre tertiana verna, multo magis à febribus continuis et inflammatoriis, si nascuntur in corpore melancholico. III. 495.

mota five turgens quid? I. 852.

febres acutissimas, dysenterias pessimas &c. mortem subitam efficit. I. 853.

si acida, et ubi viscera adhuc integra, erosiones hepatis, polypos cordis et coagula in arteria pulmonali, pessimas febres et citam mortem facit. III. 496. 499.

si alcalina, et ubi viscera adhuc integra, mox gangraenam efficit, III. 496.

et per vomitum ejicitur lethali eventu. Exempl. III. 498.

non dum mota quid efficiat. III. 483.

quomodo curatur. III. 485. seq.

acris facta quid efficiat. III. 489.

quomodo curatur. III. 490.

turgens five mota acerrima quibus tractanda. III. 499.

atrae acrimonia varia: hinc caute adhibenda remedia acrimoniae opposita praecipue in bile atra turgente, cur? III. 495.

atra vide Melancholia tertii gradus.

Boli armenae inest acidum. I. 128.

virtutes in febribus malignis aut acutis. I. 128.

Borax quid sit? I. 203. 204.

quid praestet. I. 204.

Borborygmi quid? II. 237. I. 85.

unde. II. 237. IV. 717.

Bovis medulla comesa in ventriculis debilibus in rancidam corruptelam abit. I. 114. 130.

Brachii amputatio in junctura cum scapula. I. 554.

Brassicarum omnia fere genera, sibi relicta, putrescunt. I. 89.

Bronchiorum vulnera magna, lethalia. I. 269.

Bronchocele quid? IV. 145.

sedem habere dicitur in glandula thyroidea. IV. 145.

non in sola glandula thyroidea nascitur. IV. 146.

- Bronchocele cognitu facilis est. IV. 146.
 curatur frictione, bryoniae radicis impositione, purgantibus hydragogis, vel
 si major, sectione. IV. 146.
- Bronchotomia quomodo instituenda. Exempl. II. 687.
 quando non instituenda. II. 685.
- Bryoniae laudes. IV. 442.
- Bubones quid? I. 727. 852. V. 437.
 venerei ante debitam maturationem discissi, aut nimis calefacientibus tractati, scir-
 rhefunt. I. 706. 852.
 in inguine solo resident. V. 438.
 quomodo nascuntur. V. 438.
 sunt signum recepti contagii venerei. V. 439.
 sequuntur aut recentem infectionem, aut Cancros venereos, aut Gonorrhoeam
 male tractatam. V. 440.
 quibus distinguuntur ab aliis inguinis tumoribus? V. 440.
 ab hernia inguinali? V. 440.
 facile in Scirrhum mutantur. V. 494. 495.
 non nisi toti maturi secandi, cur? V. 495.
 recentens dissipentur, quibus? V. 496. 516.
 et per extractum saturni Goulardi. V. 496.
 si resolventibus adhibitis crescunt, tunc suppurentur, quibus? V. 497.
 maturi secundum totam longitudinem secandi. V. 497.
 secti, quomodo deligandi? V. 497.
 difficulter suppurantes à Grashuys escharotico applicato, et mercurio subli-
 mato corrosivo brevissimo tempore in tabum purulentum mutati sunt.
 V. 497. Cautelae circa mercurium sublimatum. V. 498.
 perite tractati non periculosi, et recentes citius curantur inveteratis. V. 498.
 in scirrhum mutati salivationi saepe resistunt. V. 498.
 nisi lapideam duritiem acquisiverint, resolvuntur inter-
 dum per stillicidium thermarum Baregianarum, aut
 lixivii cinerum ligni novi, aut aliarum thermarum.
 V. 499.
- venereos discissos internum vulnere vasis cujusdam lymphatici insequitur, quo-
 modo tunc tractandi? IV. 189. V. 499.
- Bulimos à Verme in ventriculo haerente. Exempl. IV. 716.
- Butyrum cataplasmatibus maturantibus additur, cur? I. 698.
- antimonii optimum est rodens ad sphacelum, cur? I. 803.

C.

Cachexia quid? I. 57. III. 636.

pro causa agnoscit vel liquidum nutrientis depravatam indolem quamlibet, vel vitium
 vasorum receptorum, vel defectum facultatis applicantis. I. 55. III. 637.

Ca-

Cachexia ab humoris depravatione per assumta. III. 638.

per defectum motus animalis, si vita laboriosa mutatur cum otiosa. III. 639.

per fibram debilem. III. 640.

per fibram rigidam. III. 640.

per vitia liquidi non facile medicabilia, acidum, alcali, glutinosum, plethora etc. III. 640.

à scirrho visceris cujusdam. III. 641.

detegitur, si causam cachexiae manifestam nullis signis eruere possumus. III. 641.

purulenta, à pure in abscessu clauso, diu relicto. III. 640.

à retento sanguine bono, in menstruis et haemorrhoidibus suppressis. III. 642.

humore morbofo ex cerni solito, in exulceratione capitis juniorum. III. 642.

post haemorrhagias nimias, III. 641.

efficit vel tabem, vel leucophlegmatiam s. hydropem. III. 642. 649.

cognoscitur ex quibus? III. 644.

à vitio vasorum recepturorum, à fibra debili aut rigida. III. 647.

à tumore circa mesenterium post contusionem tabes lethalis. Exempl. III. 648.

à defectu facultatis applicantis, si nempe vires circulantes sunt nimis languidae vel nimis violentae etc. III. 648.

qualem habet prognosin? Variat secundum causas. III. 649.

curatur duplici modo: nam vel fluidum nimis acre mitigandum, inspissandum, vel nimis tenax dissolvendum. III. 651.

nullam habet frequentiore causam, quam perpetuam potus aquosi tepidi ingurgitationem. III. 652.

ex causa frigida quomodo curatur. III. 654.

et ubi viscera integra, saepissime curatur per solam limaturam, martis aromatibus suavissimis junctam. I. 36. III. 660.

praemittantur per tres 4ve dies lenia evacuantia. ib.

quando ferre possit vomitoria aut purgantia. III. 657.

frigida laborantibus, myrrha, opoponax, galbanum, sagapenum etc. forma pilulari, si dantur grvj — viij omni trihorio deglutienda, optime conveniunt. cur? III. 658.

non curatur venaesectione: Cacoehymia enim non facile minuitur per venaesectionem, simulque restitutio perditorum impeditur etc. III. 659.

à tenacissima atra bile, visceribus abdominalibus impacta, non per limaturam martis, sed per aquas medicatas martiales tentanda. III. 660.

motum corporis successivum requirit, quomodo instituendus. III. 660.

quando roborantibus curatur. III. 661.

humectantibus et leniter incrassantibus curanda. III. 661.

ab acrimonia nimia orta quibus curatur. III. 662.

Cachecticae subinde aceto delectantur quam maxime, licet acidum in primis viis jam stabiliat:
His pulveres absorbentes ante cibum porrigendi, sicque grata aceti fragrantia
reficiuntur, et acidum aceti in ventriculo enervatur. III. 657.

Cachectici sanguinis aberrationes in colore illustrantur per mutationes liquorum in ovo incu-
bato. III. 644.

frigidi pulsum debilem et languidum habent, cur? III. 647.

à motu corporis palpitationem cordis et respirationem difficilem habent, cur? III. 647.

sunt omnes carceribus diu inclusi, nec facile curari possunt in custodia. III. 657. se-
nes non evadunt. III. 651.

pueri voraces plerumque restituuntur, nisi neglectum ab initio malum altiores ra-
dices jam egerit. III. 651.

vix nisi à gravioribus causis sunt illi florentis aetatis, vegeto ac firmo jam cor-
pore; hinc non semper facile sanantur. III. 651.

frequenter habent humores nimis tenues. III. 653.

quali opus habent diaeta, et quomodo instituenda secundum causas. III. 654.

Cachecticis si accedit Vertigo, memoriae imbecillitas, tremor, somnolentia etc. metus est
Apoplexiae. III. 650.

si ad minimum motum suffocatio insit, concluditur pectoris cavum lentis aut
aquosis humoribus repleri, vel et ipsum pulmonem. III. 650.

Cachecticorum ventriculus languens quibus suffulciendus. III. 656. 658.

Cacochymia quid? I. 57. II. 296.

non adeo faciliter solvitur ac plethora, cur? II. 310.

laborantes a morbis epidemicis putridis vix adficiuntur. I. 118.

Cachexiam comitatur. III. 636.

purulenta quid? quid efficiat, et quomodo tractanda? III. 109. 113. 114. 340.

atrabilaria apoplexiam facere potest. III. 264.

ichorosa et putrida. III. 336. 339. 341.

glutinosa apoplexiam facere potest. III. 258. 263. 264.

Cacochymici sanguinis dispositio per febris calorem citius circumagitata diversa mala facit,
quomodo haec praecavenda et tollenda. II. 310.

Cadaverum inspectio summi in medicina usus, I. 13. 14. II. 604. III. 318.

Cacochymicorum levissimae inflammationsculae resolvi nequeunt, cur? I. 653.

Caesarea sectio quando locum habet. IV. 548.

in matris mortuae cadavere semper instituenda. Leges Siculae ab anno
1749. IV. 548.

cito instituenda. IV. 549.

48 horis post mortem instituta infantem adhuc
praebuit vivum. Exempl. IV. 549.

non prius facienda, nisi de morte certo constat.
IV. 549. vide Mors.

si mors dubia, eadem cautela instituatur ac si ma-
ter adhuc vivat. Iussit id Senatus Ve-
netus. IV. 551.

in vivente matre instituenda non est expers periculi. IV. 551. 553.

damnatur à multis, cur? IV. 551. damnatur à
Paraco, à Mauriceau, à Peu. IV. 552.

lau-

Caesarea sectio in vivente matre instituenda laudatur à la Motte, et quibus cautelis. IV. 552.

Exempl. ubi mater operationem efflagitavit, et ubi non necessaria erat. IV. 552. attamen operationem ipsam facere nolle declaravit la Motte. IV. 552.

instituta feliciter. Exempla bina. I. 265. IV. 553.

non instituenda, ubi gravida alia methodo liberari poterit.

IV. 553.

locum habet in nimia pelvis angustia. IV. 553.

ubi conceptus extra uterum facti sunt. IV. 554.

NB. Certo hoc constare debet. Deficiunt autem signa plenam certitudinem subministrantia. IV. 545.

Cassaeae potionis abusus sanitati nocet. V. 587.

Calcanei fracturae effectus. I. 560.

Calcis vivae aqua nullum damnum infert, si potetur. IV. 42.

quibus conveniat? quibus non? II. 130.

Calce recenter incrustarum aedium vapor, carbonum nidor, halitus fermentantis liquidi etc. Capiti potius quam pulmonibus nocent, imò subito lethalem appoplexiam inducere possunt. III. 277. 278.

Calculus quid? V. 201.

in omnibus corporis locis oriri potest. V. 201. I. 854.

aortam obducens. V. 219.

in abdominis cavo liber. I. 110. V. 220.

ad asperam arteriam. V. 216. 218.

Cordis. I. 110. V. 217.

dentes integre obducens. Exempl. V. 233.

in ductu salivali sublinguali. Exempl. II. 637.

in linguae radice. II. 637.

in intestinis natus. V. 220. 221. 222.

pericardium obducens. V. 217.

in plexu choroideo, in glandula pineali. V. 216.

in pulmonibus phthisin creat. IV. 59.

in renum substantia. Exempl. III. 245.

in venis emulgentibus. V. 219.

in uteri cavo. V. 223.

mollior sive gypsus in hepatibus bovinis hyberno tempore satis frequenter invenitur, qui aestate ab esu recentis graminis solvitur, et eliminatur. III. 87. V. 341.

frequenter in vesica fellea et poro bilario, rarius in hepatis parenchymate invenitur. III. 87.

formari incipiens vix unquam dignoscitur. V. 201.

sat magus diu absconditus esse potest. V. 201.

in Embryone. Exempl. V. 201.

in quinquemestri puello. V. 230.

in urina sanissimorum jam adest, sed haec ultima excernitur antequam materia ista separata fuit. V. 203. vide *Sabulum*.

Calculus in vesica haeris augetur continuo. Exempla mira. V. 211.

renum nucleum habet, et à thrombo sanguinis irrefolubili oritur. V. 246.

vesicae semper nucleum habet. V. 212. 238.

non à spiritu petrifico simul et semel oritur, contra Helmontium. V. 212. seq.

generatur facile ubi homines immoto jacent corpore diu, cur? V. 215. 248.

extra renes, extra vesicam et extra cystidem etiam in aliis corporis locis repertus est.

Exempla. 215. seq.

ex quibus componatur, et quanam sit ejus materies? 225. 233.

productum est corporis humani, et ad regnum animale pertinet. V. 230.

augetur tardius à victu vegetabili. V. 230.

et Calx podagricorum magnam habent adfinitatem. V. 233.

Vesicae fraudulentus. Exempla. V. 234. 235.

in copia per vomitum et per alvum excretus. Exempl. V. 236. Iudicium anceps.

per lamellas sibi succedentes major sit, et in aestate citius crescit, quam in hyeme.

V. 238. 239.

in figura varius. V. 239.

renum et vesicae chemice examinatus. V. 239. seq.

dimidium sui ponderis debet aëri intricato. V. 242. 244. 315. 326. seq.

aëre fixo continente abluto cohaesionem amittit. 315. 326.

non omnis aërem suum fixum facile demittit. V. 315. 316. 335.

an ferrum contineat? affirmatur. V. 242. seq.

non primario constat ex pituita indurata. V. 244.

glutinosum continet, cui aëre irretitus. V. 244.

cum tartaro vini magnam habet adfinitatem. V. 244.

semper destitutus est signis diagnosticis quando extra renes, vesicam, vel cystidem haeret. V. 245.

renum vel in folliculis, vel in finibus arteriarum, vel in ipsis ductibus secretoriis colligitur, nec refert, quali in parte. V. 246.

etiam à nephritide inflammatoria oritur. III. 245.

interdum absque multo dolore ad vesicam defertur, et tunc excernitur. Exempl.

V. 247.

recens pungit, inflammationem, suppurationem etc. creat. V. 251.

pelvim, ureteres, vesicam irritans, Epilepsiam quandoque produxit. Exempl.

III. 416.

totam pelvim explens. Exempl. V. 252.

protrusus adhuc in Uretere retardari potest, hinc spasmus, qui vocatur Colica nephritica. V. 256. Exempl. V. 258.

renum adhuc eo loco haerere potest, ubi Vreter in vesicam inseritur: imò uno suo extremo in vesicam prominere potest, altero adhuc inter membranas latente. V. 258. 260.

renum urinam saepe pallidiorem et foetentem efficit, unde? V. 262.

- Calculus renum interdum nullos dolores creat, unde? V. 262.
 renum à calculo vesicae non semper colore differt. V. 262.
 qualia efficit mala? V. 264.
 febrim hecticam et tabem creare potest. V. 269.
 quibus noscitur? V. 270.
 diagnosin intricatam habet. V. 273.
 ab hysteria quibus distinguitur? 272.
 adest, et non suspicatur, ut ut magnus sit. V. 272. Exempl. V. 273. 299.
 judicandus praefens ex haereditaria labe, ex vita sedentaria, ex obesitate nimia, ex decubitu longo, praesertim si sabulum aut lapilli jam excreti. V. 273.
 ex ponderis sensu et dolore obtuso in regione renis. V. 273.
 ex mictu cruento post motum corporis. V. 274.
 non semper judicandus praefens ob filamenta, capillorum instar in urina nantia, cur? V. 277. 278.
 et rheumatismus similia quandoque, in urina praecipue, producant symptomata. V. 278.
 in ureteres descendens qualia habeat symptomata? V. 279. 282.
 partes genitales, et alias dissitas in consensum trahit. V. 280. dolorem in ileo: Exempl. in lumbis; Exempl. V. 281. in summo inguine: Exempl. V. 281.
 et rarioribus ab insolitis stipatur symptomatibus. Exempl. diminuti testiculi. Urinae, sedimentum albumini ovorum simile habentis. V. 281.
 quid poscat? V. 299. 300.
 post mortem repertus, qui in vita nullum praesentiae suae dedit signum. Exempl. V. 299.
 à sero lactis, et à cerevisia tenui et copiosa solvitur. V. 302.
 poscit lubricationem viae per balnea, clysmata etc. V. 303.
 per Opiata. V. 303.
 ex diureticis nullum aliud fert, quam aquam, serum lactis etc. V. 305.
 poscit et methodum, quae impedit inflammationem. V. 306.
 venaesecionem, et quidem largam. V. 308.
 post inflammationem renes suppurare facit, hinc abscessus exterius ruptus vel scalpello apertus. V. 308.
 lithontripticis solvendus. V. 313. seq. vide *Lithontriptica*.
 levatur etiam ab Vva Vrsi, quae non est lithontriptica. V. 335.
 solvitur etiam à Thermis Carolinis. V. 340.
 in angustia pelvis haerens requirit Clysmata, fatus, venaeseciones etc. V. 343.
 in Vreteribus impactus efficit subinde inflammationem, et suppurationem. V. 345. Exempla. V. 346.
 propellitur saepe in vesicam per cucurbitularum applicationem siccam ad tractum Vreterum. V. 345.

Calculus renum in Vesicam delapsus citissime expellatur, quibus? V. 347. seq. potu emolliente et urina retenta.

in Vesicam delapsus expellitur fere semper primo exeuntis urinae impetu.
V. 348.

antrorsum in curvato corpore.
V. 348.

Calculus Vesicae febrim hecticam et tabem creare potest. V. 268.

qualia habeat symptomata? V. 282. 284. 286.

non facile dignoscitur. Exempl. V. 283.

mentitur à pure in Vesica: à Vesica callosa, scirrhusa etc. Exempl. V. 284.

ut, ut praefens, ob situm in collo vesicae, non semper certo dijudicari potest. Exempl. V. 286.

per stranguriam praesentem non semper indicatur. V. 287.

per urinam albam, cum sedimento crasso, mucoso, multo et graveolente indicatur. V. 287.

cum subinde pelliculis involutus sit, non semper Cathetere explorandus. Exempl. V. 295. 296.

Vesicam in saccum prolongari potest, ibique haerere absque eo quod Cathetere sentiat. V. 296. Exempla. V. 297.

subinde per Catheterem tangitur, sed haeret inter membranas vesicae. Exempl. V. 298. quibus id noscitur? ib.

lithontripticis solvendus. V. 313. seq. vide *Lithontriptica*.

solvitur etiam à Thermis Carolinis. V. 340.

per lithotomiam eximendus. V. 356. seq. vide *Lithotomia*.

exemptus, quomodo vulnus tractandum? I. 535.

Collum urethrae obturare potest. V. 1267.

in Urethra haerens quibus aufertur. Exempla. V. 276. 349.

inter alia et aufertur forcipe ab Hales invento. V. 352.

aliis non cedens sectione educendus, quali cum cautela. V. 352. 353.

si totalem ischuriam fecerit, tunc punctura perinaei instituenda, quomodo? V. 354.

inter glandem et praeputium haerens. Exempl. V. 350.

major per rupturam perinaei excretus. Exempla. V. 356.

in collo vesicae haerens, et urinae fluxum impediens, retropellendus. V. 371.
pruritus aut dolorem ad caput penis facit, cur? V. 293.

Calculosi, licet in artubus et in capite emacientur, abdomen tamen magna pinguedinis quantitate repletum habent. Exempl. V. 269.

Calculosorum urina putrida calculum scabrum, angulosum, non putrida calculum glabrum designat. V. 266.

Calculi vesicae felleae icterum periodicum efficiunt. III. 132.

qualem figuram, colorem, magnitudinem etc. habeant. III. 132.

vel solvantur, vel expediantur viae, per quas transire possunt in duodenum. III. 134.

Calculi vesicae felleae à nullo medicamento cognito solvi possunt in corpore, licet largum et continuum usum succi graminis, taraxaci, cichorei, fumariae etc. excretio minorum fragmentorum calculosorum per alvum secuta fuerit. III. 134.

unice eliminantur, si viae expediuntur, per quas transire possunt. III. 134.

pollicis articulum aequantes excreti. III. 135.

nucis juglandis magnitudine post mortem inventi. III. 135.

curari debent vel in paroxysmo, durante anxietate, vomitu, dolore etc. III. 135.

vel extra paroxysmum. III. 135.

in paroxysmo quid faciendum? III. 136. emolliendum, sopiendum et inflammatio praecavenda. ib.

extra paroxysmum resolutio tentanda, et motu corporis exitus e vesica fellea promovendus. III. 137.

minime solvuntur à thermis Carolinis. V. 341.

si majores, et fundus vesicae felleae peritoneo accretus, sectio tunc à Petito suadetur. (Signa quibus accretio noscitur videantur in Memoires de l'Academ. Royale de Chirurgie. Tom. I.) III. 137.

Calefacientia medicamenta, ut piper, ol. Cinamomi etc. quomodo operantur. II. 300.

Calenti corpori frigus subito admissum noxium, cur? I. 180. vide Perspiratio.

Calidus potus quotidie forbillatus fibras facit debiles. I. 39.

Caligo tenebricosa, ceteris paribus, in ardentibus haemorrhagiam narium indicat. II. 461.

Callus quid? I. 167.

unde? I. 167.

nunquam resolvi potest. I. 192.

pedum usum pedum omnem tollere potest. I. 167.

abscissus iterum crescit; cur? I. 192.

pedum dolens quomodo tractandus. I. 192.

novus quibus praecavetur. I. 193.

ossium neutiquam per artem, sed per solam corporis humani fabricam conficitur. I. 574.

exsuperans aut luxurians quomodo tractandus. I. 595.

deficiens quomodo impetrandus. I. 595.

Calor omnia corpora, in omni sua dimensione, expandit. I. 646.

aëris nimius febres producere valet. II. 119.

putredinem corporibus conciliat. Exempl. II. 119.

successive temperandus. II. 119.

quomodo temperandus. II. 120.

subito mutatus. Exempl. II. 119.

Calor sanguinis unde. I. 143. ab attritu.

major quid efficiat. I. 143. 144.

per thermometrum secundum gradus notatur. I. 832. II. 287.

oritur à motu humorum per vasa viventis. II. 290. seq.

non secundum sensus externos dimetiendus. II. 289.

Calor post pastum largum unde? II. 296.

Calor inflammatae partis unde? I. 648.

Calor febrilis quid? II. 287.

unde. II. 24.

dijudicatur per thermometer. I. 832. II. 287.

qualem habet causam proximam. II. 292. seq.

causarum proximarum infinitas habet causas remotas. II. 300.

auctus quid efficiat in corpore vivo. II. 302. seq.

maximus producit laesiones cerebri, cur? III. 361.

quo major, eo malignior morbus, cur? II. 313.

ad tactum fere urens in ardentibus unde. II. 447.

mordax putredinis signum praebet. I. 122.

auctus probe dignoscendus, quo in loco augeatur, cur? II. 151.

quid denotet. II. 151.

summus pestiferus, cur? II. 314.

quomodo mitigatur. II. 305. seq.

ubi post repetitas venaesectiones nimius renascitur, optime mitigatur compressione venarum, quomodo id fiat. II. 307.

in fine morbi temperatur et per diacodiata, laud: liquidum etc. II. 308.

quale regimen requirat. II. 314.

Calor languentium fenum optime augetur applicatione adolescentuli vegeti. II. 163.

solis, nudo capiti applicatus, paralytin efficere potest. III. 361.

Calx vel Creta podagricorum quid vere sit. IV. 327. vide Podagra.

cum calculo magnam habet affinitatem. V. 232.

Camphora ad drachmam dimidiam bis in die porrecta, praegresso emetico antimoniali, in mania profuit. III. 524.

Canalis quid? I. 160. hujus axis quid? I. 64.

Cancer aut Carcinoma quid. I. 872.

absque scirrho praegresso oriri potest, I. 873. Exempla I. 878. 879.

quibus à scirrho distinguitur. I. 873.

occultus et manifestus quis? I. 875.

mammarum exsectus post annum alteram mammam adfligit, qui abscissus, languentem fecit vitam, donec signis uteri canceri moreretur foemina. Exempl. I. 875.

penis. Exempl. I. 878. 879. absque scirrho.

fungosus cuti. Exempl. in dorso. I. 879. absque scirrho.

pedis ab imprudenti sectione unguis. Exempl. I. 879. absque scirrho.

quid. I. 879.

unde? I. 876. NB. à scirrho ejusque causa.

oculi disrupti antea. Exempl. curatum. I. 876.

occultus quomodo dignoscendus. I. 880.

minimus interdum curatur, vel rodentibus summis, vel vivo igne, simul et semel destructus. Exempl. I. 884. in naso erat.

Can-

Cancer occultus in euchymis longissime in corpore haerere potest nisi irritatur. Exempla irritationem nocivam esse monstrantia. I. 889. 892.

qualis exstirpandus. I. 890, parvus, incipiens, liber etc. à causa externa ortus etc.

non fert medicamenta externa emollientia, emplastica, suppurantia, acria, excoriantia, vesicatoria etc. I. 892. Exempl. ib.

qualis non exstirpandus. I. 892. seq.

cum radicibus nisi exstirpatur, asperabitur, ad interiora recurrit, alios generat, factos auget. I. 893. seq. Exempla I. 895. Exemplum in lingua curatum. 894.

nisi cum radicibus exstirpatur ex semine ejus renascitur. Quale est semen cancri? I. 894. Exempl. strumae post mortem. ib.

qualem habeat prognosin. I. 894. seq. 897.

quomodo et sub quibus cautelis curatio instituenda. I. 895. seq. Exempla funesta. I. 895.

palliatione tractatur quomodo. I. 897. seq.

uteri insanabilis. I. 895.

faucium insanabilis. I. 895.

palati insanabilis. I. 896.

axillarum et inguinum etiam insanabilis, praecipue si apertus factus. I. 896.

labiorum curatu difficilis. Exempl. curatum. I. 896.

purgantia optime fert. Exempl. I. 898.

Cancer manifestus sive ulceratus quibus noscitur. I. 883. 886.

quomodo progreditur. I. 883.

minimus interdum curatur, quomodo. Exempl. in naso. I. 884.

sanies foetens in ipso loco malignam indolem acquirit, quamvis antea mitis fuerit. I. 885.

Vicina depascitur. Exempla. I. 886.

lenitur quomodo. I. 900.

acria applicata non fert. Exempl. I. 900.

fallaces inducias facit. Exempl. I. 901.

quando exstirpandus, et quomodo. I. 902.

Cancer aquaticus Batavorum, quid? I. 749. 766. Est scorbutica gingivarum exesio.

venereus est ulcus extra Vrethram. V. 475.

quomodo tractandus? V. 501.

cum topicis caute tractandus, cur? V. 502.

lapide infernali tactus, qualia paravit mala. Exempl. V. 502.

vide Ulcera venerea.

Canceris marinis iterum renascuntur partes abscissae. Exempl. I. 310.

Cancrorum fluviatilium decoctum prodest in rigiditate fibrarum. I. 69.

Candela cerea in urethram ita dimissa, ut considerabilis ejus pars in vesica haereret, quales noxas fecit? Exempl. V. 478.

Candelularum ad Carunculas usus et noxae V. 457. seq. 478.

Canes in tota meridionali Americae parte nunquam rabie corripitur. III. 536.

lupi, vulves in Europa frequenter rabiosi sunt. III. 539.

Canes rabiosi sunt magnis sub aëris caloribus, siccaque simul tempestate: interdum etiam summo sub frigore aëris. III. 539.

vermibus saepe laborant in ventriculo, renibus, cerebro etc. sed dubium est, an vermes, in canum visceribus latentes, ad rabiem disponant. III. 540.

rabiosos fieri quibus noscitur. III. 540.

adhuc sani ex naturali instinctu rabiosum canem fugiunt, cum signis magni terroris. III. 541.

praecipitanter occisos quibus post mortem noscitur rabiosos fuisse. III. 541.

Cantharides non operantur in cadaveribus, cur? I. 367.

variis corporis partibus applicatae, quid faciant? II. 41.

vide Vesicatoria.

quando profunt aut nocent, et unde hoc? I. 677. II. 41.

vim habent humores corporis solvendi, simul vero humores solutos ad putredinem disponunt. III. 47.

temperiei frigidae saltem conducunt. III. 296. 300.

interne porrectae ad hydrophobiam laudantur, minus tuto. III. 578.

suspectae habentur. III. 47. 301.

ad drachmam deglutitae satis citam mortem produxerunt. Exempl. V. 486.

Cantus nimius quid in corpore humano efficiat. II. 717. IV. 22. III. 270. II. 653.

Capillorum abrasio phreneticis salutaris cur? II. 283. 613. 614.

quando et quibus cautelis instituenda. II. 614.

defluvium post morbos unde? IV. 78.

origo. IV. 78.

Capitis descriptio anatomica. I. 390.

compressio imprudens in recens natis, vel junioribus, perpetuae stultitiae et convulsionibus originem praebuit. III. 330.

contusio absque vulnere quae mala faciat. I. 448. vide Contusio.

dolor à plethora. I. 360. 366.

obtusior cum tensionis quodam sensu in cervice quando haemorrhagiam futuram nunciat. II. 460.

à solo aucto motu sanguinis in febris. I. 361.

acutus in febre ardente pessima praesagit, qualia. II. 460.

ingens phrenitidem antecedit. II. 605.

doloris sedes est cranium cum integumentis. I. 436.

inflammatorios morbos resolutos sequuntur interdum alia phaenomena, qualia? unde? et quid in illis faciendum? I. 683.

morbi fere omnes à vertigine incipiunt, et dum curati sunt, pro ultimo symptomate adhuc vertiginem relinquunt. III. 260.

à fetaceis pulchre levantur. III. 296.

Plethora particularis unde? III. 269. Efficiunt Obesitas. Ventriculus distentus. Uterus gravidus. III. 269. Nixus parturientium validi. Tussis. Vomitus. Ritus. Cantus nimius. III. 270. Animi adfectus, metus, terror, Exempl. Ira. III. 271. hysterici spasmi. Collare nimis strictum. Scrophulosi tumores etc. III. 272.

vasa inprimis urgentur à plethora, dum uteri vasa nimis resistunt sanguini exituro circa consuetum tempus. III. 285.

Capitis vulneribus aut contusionibus accedens febris quando periculosa. I. 452.
nocent explosiones tormentorum bellicorum, tympanorum pulsus, fistularum flatus, saltationes aliorum, Ira etc. I. 282.

vulnerum prognosis. I. 486.
cura vide Vulnere capitis.

Caput magnum, collum breve, et saepe sex modo vertebrae exstructum, ad apoplexiam praedisponit cur? III. 255.

foetus in utero abruptum et relictum quomodo eximendum. IV. 563.

Carbonum nidor apoplexiam inducere potest, quomodo tales tractandi Exempl. III. 278. 310.

Carbunculus quid? I. 730.

Carcerum morbus est cachexia, in custodia non facile curanda. III. 657.

Carcinoma vide Cancer.

Cardia magnos paris octavi nervos habet. II. 194. dissectorum experimenta. I. 254. seq.
quid? I. 85. III. 419.

Cardiaca quae sunt. I. 773. seq. II. III. 112. 160. 161. 162. IV. 214. I. 76. III. 517. IV. 476.
quotuplicia sunt. IV. 214. I. 221.

cur Cardiae applicari sueverunt. I. 775.

remedia generalia nulla cur? II. 285.

fortiora tuto in morbis acutis propinari possunt, praemissa venae sectione larga. II. 164.

Cardiacum medicamentum optimum sit, si vino frigido infundantur fragrantibus herbae etc.
cujus paucae unciae sumuntur etc. III. 577.

Cardialgia saepius ab acido orificium ventriculi pungente. I. 85. IV. 465.

cum anxietate interdum à calculis vesicae felleae. III. 130.

interdum à vitio hepate. III. 127.

quid? III. 419.

diu, cum anxietate post pastum affligens, obstructions in ultimis finibus venae portarum pro causa agnoscit: hinc de Vomitu sanguinis aut diarrhoea sanguinea metuant. Exempl. funestum. III. 126. 127.

ad omnia remedia rebellis, lenientibus solis levata, à scirrhus oritur. III. 192.

una alterave hora post pastum per 3-4. horas durans. III. 192.

vacuo ventriculo saeviens. III. 192.

extra graviditatem affligens, in graviditate silens. III. 192. IV. 466.

gravidarum unde? IV. 465. 466.

partus tempore signum est partum instare. IV. 466.

à tumore praegrandi in thorace bina ventriculi orificia premente. Exempl. III. 192.

ab ulcere in oesophago prope diaphragma, oris nigricantibus undique cincto. Exempl. III. 192.

et singultus à quovis cibo vel potu deglutito post aphthas deciduas, excoriatum orificium ventriculi superius denotat. II. 210.

molestissima scorbuticorum quibus cognoscitur. III. 606.

et Cardiognus à Veteribus vocabatur dolor molestus et quasi rodens circa cardiam perceptus. III. 419.

Caries ossium quid sit. I. 421. 920. 942.

unde? I. 919.

differt ab exfoliatione et ossis abscessu. I. 421. 942.

Caries ossium interna quibus noscitur. I. 920.

externa; quomodo dignoscenda. I. 920.

colorem ossium mutat, cur? I. 943.

ossa aspera et inaequalia facit, cur? I. 943.

foetorem singularem, instar lardi rancidi spargit, cur? I. 944.

quomodo tractari debeat? I. 921. 936.

testa quomodo noscitur. I. 920. 945.

sanatur facile si à causa externa, difficulter si à causa interna, difficilior si à lue venerea, difficillime si à spira ventosa orta fuit. I. 946.

in ossium parte spongiosa peior, cur? in juncturis pessima, cur? I. 947.

in pueris velox et curatu difficilis. I. 947. 948.

Caries pollicis pedis epilepsiam produxit chronicam. III. 419

Carminativa quae sint. II. 239. seq.

Carnes animalium sale vel fumo induratae, velet in aëre siccatae, difficilior in bonum chylum rediguntur. I. 316.

valide salitae magnam habent acrimoniam. II. 31.

solas absque detrimento sanitatis ferre nequit homo. I. 118.

putridae liquori fermentanti immixtae putredinem deponunt, et fiunt firmae, cur? V. 317.

vitulinae recentes proiungunt adhuc illis qui putridis humoribus affliguntur. I. 314.

aliquot dies in aëre aperto relictæ, iusculum præbent citius putrescens. I. 314.

assae magis in putredinem pronae sunt. I. 314.

suillae perspirationem minuunt. II. 38.

Caro fungosa in vulneribus oritur à pinguedine, quomodo. I. 244. 229.

oritur, quia superficies vulneris non comprimitur aequali vi. I. 229. 327. 329.

quomodo impedienda. I. 327. 331.

regenerans in vulneribus quomodo fiat. I. 306. 307. 308.

quibus promovenda. I. 306. 307. 310. seq.

Carotis arteria dextra ossea, imo lapidea, cavitate ejus fere in totum abolita, absque vitae damno. Exempl. III. 272.

vulnera. I. 266.

Caruncula urethrae quid? V. 448.

quid efficiat. V. 448. Exempla. V. 449.

non semper adest, ubi difficultas urinae, aut ischuria. Exempla. V. 450. 451.

oculis videri nequit, nisi prope orificium haereat. Exempl. ultimae. V. 453.

prope orificium haerens quomodo curanda? V. 453.

à Verruca venera distinguenda, quibus? V. 453.

nocentissime à Veteribus tractata. V. 454.

à recentioribus tutius tractatur, quomodo? V. 455.

per blandam suppurationem curatur tutissime. V. 455.

per mercurium praecipitatum rubrum ne tractetur. V. 456.

per Candelulas tractatur, praecipue à Daran. V. 457. seq. Mysterium ex compositione facit. vide et V. 469.

abigitur à Sharpio inventas, ex mercurio crudo extincto paratas quomodo? V. 467.

etiam ex Cerato extracti saturni confectas. V. 469.

Ca-

Caruncula urethrae abigitur per mercurium praecipitatum album, per mercurium dulcem. V.

467.

per vaporem mercurii vivi. V. 467.

Carus quid? III. 323.

à distentis vasis majoribus reliqua minora in capite comprimentibus oriri videtur. III. 324.
et lethargus differunt ratione materiae obstruentis: in hoc cacochymia pituitosa, in illo spissitudo inflammatoria praesto est. III. 324.

Sydenhamus epidemicam observavit constitutionem, inter cujus symptomata eminebat Carus ad septimanas aliquot durans. Venae sectionibus et Enematibus curabatur. III. 325.

curatur ut Apoplexia. III. 326.

Cafeus ex lacte cum aut sine cremore paratus, qualis. III. 598. IV. 637. I. 109. 125.

una cum acrimonia acquisita in putredinem vergit. III. 598. IV. 637.

vetustus magnam habet acrimoniam. II. 31.

ad scorbutum disponit. III. 626.

Casum ab alto, licet caput non impegerit delapsus, attamen cerebri laesiones sequi possunt. I. 449.

Catalepsis quid? III. 311. Exempl. 312.

distinguenda à tetano, in hoc enim articuli rigidissimi, in illa vero cerea quasi flexilitate cedunt et manent in situ. III. 312.

signum pathognomicum. III. 311.

proxima causa est immobilitas sensorii communis, prout primo momento insultus se se habebat. Exempl. III. 312.

quomodo illustratur. Exempl. III. 313.

causa remota est sanguinis cerebrosi, glandularum cerebri, emissariorum ejus etc. absoluta quies. III. 313.

secundum Swietenium est subtilissimi nervorum fluidi absoluta quies. III. 313.

est vel exquisita vel levior. Exempla. III. 314.

actiones vitales, pulsum nempe et respirationem vix mutat. III. 314.

causae antecedentes variae et quales. III. 315.

post febres intermittentes, praesertim autumnales; imo ipso in paroxysmo febrili. III. 315.

curatur per rescientia. Evacuantia nocent. III. 321.

quandoque sequitur phrenitidem. II. 598.

à melancholia. III. 315.

curatur victu humectante, et solventibus. Spirituosa saepe et hic profuerunt, praesertim in senibus. Evacuantia nocent. III. 321.

unica vice affligens, et post binos vermes teretes per vomitum ejectos statim cessans, et nunquam repetens. Exempl. III. 316. IV. 713.

à menstruis et haemorrhoidibus retentis. III. 316.

curatio. III. 321.

à terrore summo subitoque Exempl. III. 316. 321.

optimum, imò unicum hic est remedium peregrinatio. III. 321.

Catalepsis à meditatione in unum objectum summa, profunda, diuque protracta. Exempla.

III. 317. et hic peregrinatio unicum remedium. III. 321.

à febris validis in plethoricis. III. 317.

post mortem prae-buit arterias venasque cerebri valde turgentes, cruore fortiter im-

pacto, denso. III. 318.

curatur multoties, ubi? et quomodo? III. 319.

in alios morbos raro transit: aliquando tamen Epilepsia, convulsio, dementia, atro-

phia eam exceperunt. III. 319.

in mortem quandoque finitur. III. 319.

atrophiae causa. III. 319.

vera in acutis raro observatur. III. 318.

in paroxysmo *lenioribus* frictionibus, stimulantibusque tractetur: fortissima ne ad-

hibeantur, cur? III. 320.

ab igne subinde non excitantur. Exempla. III. 320.

extra paroxysmum curatur secundum varias causas. III. 321.

à sanguine nimio, vel nimium rarefacto, venae sectionem admittit. III. 321.

sternutatoria interdum fert, licet ptarmica non operentur in paroxysmo, sed extra

illum. III. 322.

vomitoria non aliter fert, quam ubi suspicio fomitem mali haerere circa ventricu-

lum. III. 322.

Cataphora, vide Coma.

Cataplasmata quomodo operantur. I. 200.

capitis laesionibus semper nocent, cur? I. 403.

maturationem perficientia acescere debent, cur? I. 698.

Cataplasmatibus maturantibus butyrum aut oleum lini additur, cur? I. 698.

Catarrhus unde à Veteribus nomen acquisivit. II. 625.

vide Coryza.

quid sit. I. 625. 634.

quomodo contingat. II. 638. IV. 316. 317.

et Coryzae, à frigore contractae, quibus curantur. II. 640.

frequens illis, quibus viscera debilia et laxa. I. 62. II. 638.

diuturnus phthisin efficit quando et cur? IV. 2. 56. 57.

tabem aut miasmum creare potest. IV. 56. 57.

suffocativus est angina sine tumore et rubore. II. 623.

Cautica ad gangraenam sistendam applicata, quomodo operantur. I. 787.

Cauterium actuale quid? I. 345.

veteres copiose adhibuerunt. III. 67.

potentiale quid. I. 346. 804.

ex quibus conficitur? V. 339.

Cepae maximam acrimoniam recondunt. II. 31.

acidum immutant. IV. 223. 683.

Cephalaea molesta et diuturna à collari nimis adstricto. III. 330.

ab osse ad latus dextrum sinus capitis longitudinalis invento, quatuor lineas
diametro[rum] aequante, aculeis hirsutissimis, qui perforabant duram
matrem. III. 269.

Cepha-

Cephalaeam immanem, in qua quotidie multum feri flavi et tenuis de naribus effluebat, hac excretionem aliquamdiu subsistente sequebantur Convulsiones atroces cum stupore, et tandem apoplexia lethalis. III. 274.

Cephalalgia primario obsidet Cranium cum integumentis. I. 436.

mensium infantium tempore, unde? III. 285.

pertinacissima fetaceo soluta et levata. I. 678.

Ceracea materia in oculis reperta. I. 110. Exempl.

in rugis ani haeret, quae inspissata tumores facit. I. 110.

Cerebelli abcessus magnus in dextro lobo post mortem inventus in juvene 14to die morbo acuto demortui, cui morbi tempore pulsus et respiratio satis bene procedebant, sed qui paralyti dextri lateris ante mortem laborabat. III. 255.

vulnera quando lethalia. Experimenta. I. 259. 251.

Cerebellum in apoplexia, à causa morbofa orta, in initio liberum manet. III. 254. 280.

insigniter laedi potest superstiti vita. III. 254.

Cerebri vulnera. I. 437.

licet maxima, non semper lethalia. I. 251.

membranae in phreniticis subscirrhosae sunt repertae. II. 604.

abcessus exempla. I. 438.

suppuratio non semper funesta. I. 438. Exempla ib.

trepanationem sequens periculosissima. I. 483.

gangraena semper lethalis. I. 438. 483.

et cerebelli laesiones à fractura cranii quomodo detegendae. I. 453.

pars sinistra laesa paralytin aut convulsiones corporis lateris dextri post se trahit, et vice versa. Exempl. I. 457. 459. Contrariam sententiam vide in Exemplo. I. 458.

corticalis substantiae magna parte ablata, functiones cerebri illibatae manere possunt. I. 485.

medullam transeunt vasa sanguinea. Docent id puncta rubra in dissectione, ut et injectiones. III. 261.

et Cerebelli compressio à plethora quomodo fiat. II. 269.

noscitur ex observatis functionibus laesis. III. 277.

debilitas post febres inflammatorias unde? II. 284.

fungi quid? I. 439.

non semper lethales. Exempla. I. 439. 440.

numquam oriuntur integra dura matre. I. 484.

à cerebri corticali substantia oriuntur. I. 484.

refecandi sine noxa. Exempl. I. 484.

acrioribus ne tententur. II. 485.

majores filo circumducto refecandi. I. 485.

post sectionem praecaventur, quomodo? I. 485.

Cerebrum quid? III. 254.

tauri integrum lapideum. Exempl. I. 110.

leviter etiam pressum, turbat actionem ejus. I. 432.

post contusiones capitis premitur sanguine arterioso, venoso et humore lymphatico extravasatis. I. 446.

Cerebrum solo concussu in sua fabrica laedi potest, licet sensibus inquirentis nil mali sive extravasati occurrat post mortem. I. 459.

ab acrimonia scorbutica rarius afficitur. III. 276.

inflammationi et suppurationi subjectum est. I. 437.

Cerevisia conditur lupulo, qui est bilis aemulum. I. 85.

quomodo perficitur. I. 105. V. 617.

qualis optima. IV. 372. 94. 95.

non lupulata vices decocti hordei subministrat. IV. 107.

ad viscidum resolvendum qualis optima. I. 105.

fermentata, cum spiritus suos tenaciori parum materiae irretitos habet, durabilem magis effectum solet praestare, quam vinum. Exemplo est Momma Brunsvicensis. III. 650. II. 160.

generosa potata quid efficiat in corpore minus assueto. II. 136.

Cervicis dolor obtusus haemorrhagiam criticam, ut et menstrua praecedere solet. II. 460.

Chinae radix non magni in lue venerea usus. V. 571. 572.

radicis decoctum quomodo parandum? V. 571.

adhibendum? V. 572.

qualem dietam poscat? V. 572.

quamdiu adhibendum? V. 572.

ob aquae copiam inter sanguinem depurantia numerandum. V. 573.

suppletur per decoctum radicis bardanae, quod majorem praestitit effectum. V. 573.

Chirurgiae necessitas in Medicina. I. 956. Cur? I. 217.

Chirurgo in Vulneribus quae scitu necessaria. I. 220. 278. 284.

Chlorosis. IV. 437. 447.

quomodo oriatur. I. 107.

hujus initium ubi conspicitur. III. 472.

ab abusu potuum aquosorum tepidorum. III. 333.

frigoris corporibus inducit, cur? I. 53.

qualem monstrat sanguinem. I. 175.

qualia efficiat in corpore. I. 104. I. 26.

curatur quomodo? I. 107. IV. 437. 447. vide Glutinosum spontaneum.

intra paucas curatur septimanas, modo vellent aegrae renatas, ex limaturae ferri usu, vires salubri corporis motu conservare, et a potubus aquosis tepidis abstineri. III. 650.

Chlorosi laborans alimenta non digerit, licet illa assumat, cur? I. 24. 55.

Cholera vasa corporis vehementissime contrahi facit. I. 172.

in morbo omnes humores totius corporis subito satis in intestina ruunt, magno cum impetu. III. 161. II. 376.

Cholerae maxime opitulatur jusculum ex carnibus pulli tenerioris ita paratum, ut vix carnis saporem habeat, tam potatum quam clysmatibus applicatum. II. 388.

Chronici morbi in robustis plerumque tantum oriuntur ex vitiis relictis a morbis acutis non bene sanatis. III. 332.

in debilibus et otiosis oriuntur ex vitiis liquidorum sensum natis. III. 332.

Chro-

Chronici morbi verno tempore felicius curantur, cur? III. 479.

inducuntur 1) per vitia liquidis sensim nata ex ingestis.

Aëre minus digestionem unito. III. 332.

Ciborum majori tenacitate. III. 333.

potu vel frigido majori copia ingurgitato, vel tepido copiose assumpto. III. 333.

à medicamentis ad praecavendum copiose sumtis. III. 334.

à venenis, poudre de succession, halitu mercurii, plumbi etc. III. 334.

ab acido. III. 334.

austero. III. 334. quae in hoc conducunt. III. 335.

acri pingui aromatico? quale? quid efficiat in corpore. III. 336. quibus corrigitur. II. 130. seq.

pingui inerti. III. 336. quibus sensim minuitur. III. 337.

à falsedine muriatica. III. 338. quibus minuitur. II. 129. seq.

ab alcalino. III. 339.

à glutinoso. III. 339.

2) à viribus nimis in ingesta. III. 339.

3) à spontaneis nostrorum humorum vitiosis permutationibus, quales sunt. III. 339. 340.

ex morbis acutis male sanatis oriuntur vitia humorum ob Caco-chymiam purulentam. III. 340.

quae mala producat. III. 109. 113.

quomodo tractatur. III. 114.

Caco-chymiam ichorosam. III. 341.

curatur blandis demulcentibus, inspissantibus, radice et foliis acetosae. III. 341.

putridam. III. 341. 336. 339.

ex morbis acutis male sanatis oriuntur in partibus solidis

Abscessus

fistulae

empyemata III. 342.

scirrhi

cancri

caries

Chronici morbi, licet numerosissimi, reduci possunt ad classes causarum superius recensitarum. III. 342.

solis medicamentis non curantur: nisi enim in cibo et potu temperantia potest obtineri, frustra plerumque medicina adhibetur. III. 343.

interdum duriora edulia ferunt, modo unica ciborum specie contenti sunt aegri. III. 343.

non adeo diversam medendi methodum requirunt. III. 344.

qualem dietam poscant. III. 344.

aquis medicatis saepe curantur, cur? III. 345.

- Chronici morbi, saepe curantur succis recentibus herbarum etc. sero lactis, fructuum horaeorum usu, saponem veneto, melle etc. III. 346.
 optime leniuntur frictionibus, equitatione, ventione in rheda etc. III. 346.
 requirunt ut vitae genus mutetur, cur? III. 347.
 frequentem medicamentorum mutationem non ferunt. III. 347.
- Chylus qua ratione mutatur in sanguinem. I. 65. IV. 336. I. 137. 174.
 quomodo à lacte differat. I. 115. IV. 336. 367.
 vasorum lacteorum candidissimus, chylus vero intestinorum magis gryseus, vel et flavescens. I. 521.
 in sanguinem quomodo ingrediatur. II. 716.
 sanguinem ingressus febriculam et dyspnoeam facit. II. 49. 716.
 in pulmonibus debitam densitatem acquirit, quam in sanguine conservat: hinc marcescunt illi qui pulmone affecti sunt. III. 653.
 quando coctus est. I. 79. ex vulnere abdominis effluens quid designet? I. 528.
- Cibi acres acidi febres inferunt. II. 30. 127.
 jam assumti quomodo emendantur. II. 127.
- Cibi acres salini febres et scorbutum muriaticum faciunt. II. 129.
 jam assumti quibus corriguntur. II. 129.
- Cibi acres aromatici febres faciunt. II. 130. III. 336.
 jam assumti quibus emendantur. II. 130.
- Cibi quales aestate placent, et quales hyeme. II. 109.
- Cibi austeri, duri, sicci, terrestres, cum quiete et torpore corporis diu assumti; fumo aut sale induratae animalium partes, maxime durorum et annosorum; fructus immutari, farinacea non bene fermentata etc. bilem atram et melancholiam efficere possunt, III. 469.
- Cibi flatulenti quales. II. 247.
 aquosi quales. I. 44.
 salubres qui sunt. I. 60.
- optime digerendi et paucas foeces reliquentes sunt serum lactis, juscula carniū quibus endivia, spinachia, malvae etc. incoctae et per colaturam iteram separatae sunt. III. 491.
- difficilis digestionis assumti, vel et major illorum copia, qui ex sua natura facile digeri possunt, homines faciunt languere, sitire et calere, simul pulsus velocitatem augent. II. 33.
- magna ingluvies qualia et in sanis pariat mala. II. 34. 41.
 quomodo emendetur. II. 133.
- Vis quid sit. II. 104. seq.
- magna tenacitas frequens et morborum chronicorum causa. III. 333.
- Cibi leves, liquidi, sanis humoribus similes, recentes, blandi, vi leni saponacea laxantes, melancholicis optime conducunt. III. 479. 480.
- fastidium febris ardenti ab initio jungitur, cur? II. 451.
- Cicatricis pulcritudo in quo consistat. I. 342.
 quomodo attingenda. I. 342.
 nascentis signa. I. 342.

Cicatrix in mammis minus deformis erit, si sponte ruptus est abscessus, quam si ferro apertas fuit. IV. 641.

Cinamomi vis roborans residet in pulvere, in infuso vinoso et in tinctura. IV. 475.
fragrantia reperitur in oleo, aqua destillata et spiritu: Carent vero haec virob-
rante. IV. 476.

Cinnabaris per suffumigationem ad Curationem luis venerea adhibita corpore in cysta incluso.

V. 512. dosis uncia

dimidia ad unciam
unam. V. 513.

ore et naribus excepto
vapore ad grana tri-
ginta Exempl. V. 513.

potentius agit, si ore et
naribus excipitur. V.

514.

ob vaporem sulphuris pe-
riculosum remedium.

V. 515. III. 334.

Circulus sanguinis in abdomine quomodo fiat in statu naturali, et ubi hepar obstructum. III.
94. vide Sanguinis motus.

Citri pomum naribus puellae admotum, animi deliquium instans pellit. I. 773.

Clamoris effectus. II. 53. 717. IV. 22. 23.

Claudicatio etiam à scirrho renis oritur. III. 244.

Clavi pedum quid et unde. I. 167. 192. vide Callus.

Climatum diversitas consideranda in praescribenda diaeta. II. 109.

Clyisma acre fit in apoplexia, si rad. hellebori uncia una in aqua coquatur: item Rec. Confection.

Hamech unciam unam vel unciam cum dimidia, aquae uncias decem, salis gemmae
drachmas binas M.

Clysmata refrigerantia qualia? qualem in febribus habeant usum, et quando applicanda. II. 158.
magnum habent usum in morbis inflammatoriis, quaque cautela applicanda. I. 678.

II. 204.

sumum habent usum in ardentibus, secundum Sydenhamum. II. 158. 497.

aquosa et farinacea in acutis profunt et nocent. I. 46.

in acutis insulsa applicari debent. I. 46.

nutrientia ex quibus parari debeant. II. 691.

solventia sunt ex sero lactis mellito, sapone Veneto in aqua soluto, tartaro solubili,
tartaro regenerato. III. 492.

stimulantia abortum creare possunt. IV. 500.

partus dolores silentes revocant. IV. 562.

quadruplam purgantium dosin si continent, eundem praestabunt effectum ac si sim-
plex purgantis dosis ore assumpta fuisset. III. 178.

Coagulantia inflammatis partibus applicata noxia, cur? I. 665.

Coctio chyli quando facta. I. 79.

materiae morbi quid? I. 693. II. 49.

quibus noscitur. I. 693. II. 49. 153. 475.

Cocta in febribus nisi excernantur, recidiva metuenda. II. 51.

Coecitas ab adstringentibus oculis imprudenter applicatis. III. 335. 360.

à turpetho minerali, naribus attracto, curata. Exempl. I. 208.

- Caecum intestinum contractum in ileum irrepsit. Exempl. III. 170.
 cum recto intestino concrevit. Exempl. III. 171.
- Coeliaca passio quid? II. 372.
- Cogitationes nostrae junctae habent perceptionem grati aut ingrati, quam describere nequimus, et quam animi pathemata vocaverunt. I. 147.
 mutantur mutato corpore. I. 225. 237.
- Coitus est aliqua similitudo cum epilepsia. III. 412.
 tempore quid in corpore contingat. III. 412.
 vulneratis, ut ut sanitati proximis, non concedendus. cur? I. 282. 325.
- Coitus frequens et immoderatus similes effectus ac epilepsia praestitit, functiones nempe cerebri laesas, deletas, et tandem apoplexiam lethalem. III. 412.
- Colica unde et quid? II. 250. flatulenta praecipue.
 flatulenta quomodo et quibus curatur. II. 239. seq.
 ab Asiaticis curatur. II. 246.
 laborantes cur flatibus et ructibus vexentur. II. 250.
 hypochondriaca aut hysterica Sydenhami est Icterus levis periodicus. III. 130.
 quando causa adhuc latet, et incertus sit Medicus an à causa frigida aut ab inflammatione orta sit, tutius tractatur lenioribus aromaticis remediis, ut seminibus calidis majoribus, minoribus, aquae calidae infusis. Si vero inflammatio constat, tunc et ab his abstinendum. III. 169.
- ab Hippocrate sub nomine Ileii descripta fuit. III. 171.
 inflammatoria vide Intestinorum inflammatio.
 sanguinea potu aquae frigidae copioso sanata in muliere mensium obstructionem à terrore perpeffa. Exempl. III. 180.
- acerrimia per sexennium non nisi excreto pruni officulo, crusta callosa obducto sublata. Exempl. III. 193.
- nephritica quid? V. 256.
- Colica Pictonum quid? III. 357. II. 245.
 ab usu aquae in vase plumbeo diu asservatae. Exempl. III. 357.
 forte à vinis pretiosis plumbo alteratis. III. 357.
 ab usu sacchari saturni interno, quum ad curandam Gonorrhoeam quotidie drachma data fuerit. Exempl. III. 357.
 à plumbo ut plurimum, forte et ab aliis causis nascitur, III. 357.
 in America meridionali endemius fere morbus est. III. 357.
 quomodo curanda? III. 357. vide de Haën de Colica Pictonum. Hagae Comitum. 1745. vide etiam Paralysis.
- Collaris nimia adstrictio narium haemorrhagiam frequentem, et cephalaeam diuturnam produxit. III. 330.
- Colli brevitudo ad apoplexiam disponit. III. 255.
 longitudo an aliquid faciat ad subtilitatem praecocis ingenii? affirmatur ex observationibus. IV. 9. 10. contrarium e brevi collo. III. 255.
- tumor à puerperii laboribus, unde? IV. 145. vide Bronchocele.
 glandulas omnes induratas sequuntur scirrhi mesenterii. I. 875.
- Colo intestino volvulus inventus. Exempl. III. 170.

- Colocynthis, si octava grani pars datur omni trihorio vel quadrihorio languidis, pituitosis, mira praestat. IV. 443. tinctura Colocynthidis. ib.
- Color faciei à succis corporis, non à solidis partibus pendet. III. 471.
gravidarum viridiusculus, unde? I. 96.
- Coma quid? II. 337. III. 323.
somnia quid? II. 337.
unde. II. 338. 339.
vigil quid? II. 337. 583.
unde? II. 338. 339.
cur abortientibus frequens. II. 339.
- Coma vigil, somnolentum, Cataphora etc. leviores sunt species Cari. III. 326.
generaliter curari nequit, nisi causae eruantur. II. 341.
somnia, febri epidemica junctum, quomodo tractatum fuit à Sydenhamo. II. 342.
post febrem continuam epidemicam, quae evacuationibus generalibus tractata fuit, insectum, sponte cessabat, dum modo è lecto quotidie surgeret, et medicamentis abstineret. Exempl. I. 683.
quomodo curatur? II. 341. 342.
optime tractatur, si capilli abradantur. II. 143.
- Combustio quid? I. 832.
oris interni, à pulvere pyrio. Exempl. I. 833.
- Combustionis phaenomena eadem sunt, quam quae inflammationem comitantur. I. 834.
prognosis pendet à cognita combustionis specie per signa diagnostica, indole partis laesae, et aegri temperie. I. 835.
cura eadem ac inflammationis. I. 835.
semper requirit potum antiphlogisticum. I. 835.
corporis totius curatio. Exempl. I. 835. 839.
remedia in initio tam diu, et quidem saepius renovanda, donec dolor sedetur. I. 836.
curationem, secundum Sydenhamum, optime perficit spiritus vini linteis applicatus. I. 837. sed partes indurat, ed curationem retardat. I. 840.
bullae non aperiendae, cur? I. 838.
faciei curatio cum Exemplo. I. 839.
eschara gangraenosa quomodo tractanda. I. 840.
manus Exempl. quo digiti manus dorso accreti à Chirurgo iterum soluti sunt. I. 842.
vulnera quomodo pulchra cicatrice claudenda. I. 841.
- Compressio externa sola subito gangraenam etiam in sanissimo homine facit, imò et cutim nigredine imbuat, et corii instar indurat. Exempl. I. 663.
- Conceptioni aptissimum tempus quod? IV. 410. quando foeminae ad hanc aptae. IV. 398.
- Consumptio Anglorum quid. III. 643.
unde. I. 123.
- Contagium nasci potest in humano corpore illo tempore, dum morbus adest absque contagio natus, et sic postea alios inficit. IV. 298.
ubi non est similis causarum concursus, cum tempore integre deleri potest, teste Lepa. V. 19.

- Contagium semel natum, aëre utcumque mutato, pergit agere ut contagium. V. 180.
 per aëris constitutionem majorem progressum facere potest. V. 180.
 solum, absque causa praedisponente, non sufficit, ut morbum contagiosum pro-
 ducat. V. 186.
- Contractura post contusionem unde? 541.
 et ab usu vini austeri, ex uvis non satis maturis pressi, provenit. III. 335.
- Contusiones quid. I. 394. 536.
 quid efficiant. I. 536.
 minores et majores quomodo et quibus noscuntur. I. 544.
 internarum et externarum partium. Exempla. I. 538.
 quae pessimae. I. 538.
 qualem eventum habeant. I. 546.
 sanguinem concrefcere faciunt, qui sensim resolvitur in serum tenuius, unde illa
 mutatio coloris in loco contuso. I. 545.
 in partibus, ubi profundius inter partes musculosas haerent liquida extravasata,
 molestus sequitur dolor, qui levatur, ubi maculae coeruleae vellividae sub
 cute apparent, docentque extravasata liquida locum mutasse. III. 604.
 quomodo curantur. I. 547.
- Capitis vix ullius momenti habitae mortem intulerunt. I. 252.
 mirus tumor statim subsequens unde? I. 396. Exempla. curae I. 403.,
 cum levi cutis vulnere majorem laesionem abscondere potest. Exempla. I. 396.
 cum, vel sine vulnere, si leves, quomodo curandae. I. 403.
 leves optime resolvuntur urina hominis sani, addito pauco sale marino
 vel ammoniaco et vino. I. 403.
 cranium laedentes quomodo tractandae. I. 428. seq.
 absque vulnere pessima mala imò mortem creant, cur? I. 448.
 fortes, licet fissura aut fractura cranii non subsit, attamen sanguinis aut
 arteriosi aut venosi, imò et lymphæ effusio sequi possunt.
 Exempla. I. 448. 449.
 et diversas encephali functiones laedere possunt. Exempla. I. 449.
 quibus noscuntur. I. 450. seq.
 quomodo tractari debent. I. 460.
- Convulsio vide et Epilepsia
 quid sit. I. 374. II. 250. 350.
 quotuplex I. 375.
 unde? I. 375.
 ab odontalgia à dente carioso facta. I. 364.
 à compressione capitis in recens natis, vel junioribus. III. 330.
 post abortum unde? I. 377.
 quomodo tractanda. I. 381.
 quid efficiat in corpore. I. 378.
 valida in infantibus frequenter excipitur à paralyti, tota vita quandoque manente.
 III. 353.

- Convulsio** in ultimis nixibus puerperii lethalis. cur? Exempl. III. 393.
 junioribus levissima de causa frequenter accidit, adultis raro. II. 354.
 hysterica aquae frigidae aspersione ilico sanatur. II. 361.
 flatus et ructus creat, cur? II. 250.
 à febre superveniente solvitur. II. 3.
 quomodo curatur. I. 379.
 scorbuto pessimo accedit, cur? III. 616.
 et febris tertianae vernae in junioribus accedere potest. II. 351.
 febrilis unde? II. 351.
 à vitio cerebri. II. 350.
 easdem habet causas, ac Coma, delirium etc. II. 352.
 raro contingit absque delirio. II. 357.
 qualem eventum habeat. II. 352. 353. seq.
 quomodo curatur. II. 359.
 infantum ab acido quomodo fiat. I. 88.
 in febre acuta continua ad 21 diem durans. Exempl. curatum. II. 355.
 quum praecedat fornicatio in digitis, ligatura forti praecavenda. I. 380.
 variolosorum mitigatur, si aegri non in dorso, sed in lateribus jacent. V. 134.
- Cor** in homine sano, intra horae spatium, ad minimum 4000ies contrahitur. II. 17.
 est causa motus sanguinis. I. 139. et est musculus.
 hominibus necesse est, licet animalia inveniantur, quae corde destituta fuerunt. I. 256.
 unde motum suum acquirat. I. 139. seq.
 mentis imperio non subjacet. II. 24.
 motum et ab influxu sanguinis in cava cordis accipit. I. 25.
 ejus actio cui impendatur? I. 142.
 irritabile, unde? I. 2. 140.
 diastole et systole ex quibus intelligantur. I. 254.
 ad motum resuscitari potest, ut ut e corpore exsectum sit, inflatu aëris calidi. I. 2. 140.
 685. II. 19.
 obductum seroso humore in sanem versò. Exempl. III. 79.
 ulceribus erosum. Exempl. III. 271.
 cum pericardio concretum. Exempl. III. 79.
 suppuratum. Exempl. I. 632.
 calculosum. Exempl. I. 110.
 paralyticum fieri potest ab animi adfectibus summis, à syncope etc. III. 365.
- Corallina** inter anthelmintica numeratur, cur? IV. 726. 727.
- Cordis aneurisma** quid? I. 291. signa et cura. I. 293. 294.
 contractionem minuens causa, illo praecipue tempore, quo frigus febrile incipit, non
 adeo cognita est. II. 174.
 laesa firmitas est subitae mortis causa. Exempl. II. 271.
 et debilitas quibus noscitur. II. 279.
 raro curatur, sed medela non est impossibilis. II. 284.
 motus reciprocus quomodo fiat. II. 18.

Cordis motus auctus quid in homine efficiat. I. 142.

statim ingruit, simulac talia obstacula adsunt, quae liberum sanguinis ex corde expulsionem impediunt. II. 17.

cum aucta resistantia ad capillaria ideam omnis febris acutae absolvit. Exemplo illustratur. II. 26.

palpitatio à polyypis in frigore febrili natis. II. 175.

orta quomodo distinguenda à palpitatione hystericarum. III. 260.

in sanis hominibus, gradus rapidissime ascendentibus, unde? III. 602.

in senibus unde? I. 65.

in cachecticis unde. III. 647.

post syncopen insanabilis, cur? I. 176. 156.

ferobiculi contusio mortem infert, cur? Exempl. I. 543.

vulnera non omnia lethalia, praesertim illa ventriculi dextri. I. 258.

dextri ventriculi quomodo curari queant. I. 258.

Coriago quid? II. 793.

Cornea à collyriis imprudenter applicatis, vitriolum, alumen etc. continentibus, sic corrumpatur, ut callosae opacae maculae non tollendae exinde emergant. III. 335.

Corporis totius humectatio in ardentibus quomodo fiat. II. 498.

nixus validi etc. vide Nixus validus.

situs antrorsum incurvus qualia mala pariat. III. 482.

Corrodentia medicamenta quae optima. I. 330.

Cortex Peruvianus quale operationis suae objectum habeat. II. 538.

ex sua indole innoxius. II. 560.

non nisi imprudenti usu nocere poterit. II. 561.

alvum quandoque promovet. II. 565. 566.

hypochondriacis et hystericis maxime confert. II. 527. 560.

magnum usum habet in systemate nervoso roborando, et inordinatis spirituum motibus compescendis. II. 533.

febres intermittentes tollit, licet nullas evacuationes fecerit, videturque tantum in causam praedisponentem agere. II. 533. 560.

in febribus longis adhibitus nullo modo hydropem etc. facit, cur? II. 559. noxas infert quando? II. 560. 562. Exempl.

non facile in febribus vernis adhibetur, et si necessarius judicetur, quando in illis porrigendus. II. 561.

in febribus autumnalibus, non soluta et expulsa materia febrili porrectus, obstructions in toto systemate vasorum mesentericorum efficit, quae melancholiae et morbo hypochondriaco originem dare possunt. III. 599.

nimum, et praepostere adhibitus scorbutum efficit. III. 599. 600.

quando in febribus adhibendus. II. 561.

non ab initio febrium propinandus. Exempl. II. 562.

ob symptomata periculosa, praegresso laxante aut purgante, etiam ab initio morbi propinari poterit. Exempl. II. 563.

non porrigitur ubi signa inflammationis internae. II. 563.

non agit per vim roborantem, sed per aliam. II. 565.

Cortex Peruvianus non adhibendus in phthificis et tabidis, cur? II. 564.
 phthifi incipiente optime confert, cur? IV. 93. 88.
 in haemoptysi laudatur. IV. 36. 37.
 minime confert febribus epidemicis ab obstructo hepate ortis. II. 564.
 porrigitur per os et per clysmata. II. 567.
 quibus miscendus ad colorem variandum. II. 568.
 quo tempore in febribus porrigendus. II. 568.
 quo ordine in febribus adhibendus. II. 569.
 qua dosi in febribus concedendus. II. 569.
 quale regimen requirat. II. 570.
 in Variolis qua ratione dandus? V. 130.
 ad febres fugandas adhibitus minime fert purgantia, nedum clysmata lenissima. II. 537. 570.
 si febrem abstulerit et aegri postmodum langueant etc. quibus prospiciendum et succurrendum. II. 570.
 hemiecraniam periodicam sanavit. II. 534.
 ad gangraenae progressum sistendum efficacissimus. III. 187. I. 790.
 ad aphthas proficius. III. 214.
 tollit quartanam, licet corpus non mutare observetur. I. 10.
 nocet illis Variolosis, quorum pulmones infarcti, aut quorum abdomen tumidum. V. 131.

Coryza quomodo fiat. I. 97. II. 638.

quid? II. 283. vide Catarrhus.
 qualis per illam excernatur materia. IV. 308.
 quomodo levetur. II. 283. 640.
 subito exsiccata convulsiones et alia pessima mala produxit. IV. 308. 309.
 ophthalmia, odontalgia frequens in debilibus curantur mutato regimine, nimis calidi in frigidum. III. 662.

Cranii contusio quid. I. 414.

quomodo dignoscatur. I. 415.
 quid efficiat. I. 420. 432.
 os laedens quomodo tractanda. I. 428.
 vide Contusiones capitis.

fissura quid? I. 412.

quomodo noscitur. I. 415. 418.
 quid efficiat. I. 420.
 cum extravasatione sanguinis, cerebrum prementis, quibus detegenda. I. 453.
 quomodo tractanda. I. 429.
 angusta periculosior est fractura, cur? I. 430.

fractura quid? et in quo differat à fissura. I. 413.

ex quibus noscitur. I. 415. 441. 454.
 quid efficiat. I. 420. 432.
 quomodo tractanda. I. 422. 442.

Cranii fractura nisi symptomata augeantur, non statim per incisionem aut terebrationem tractanda. I. 422.

si frustula fracta vivis adhuc cohaerent, relinquenda. Exempl. I. 427.

magna, frustis copiose exemptis curata fuit integre. Post menses novem accedit tussis epidemica, quae mortem fecit. Exempl. I. 444.

cum extravasatione sanguinis sub cranio, à laeso ipso, inscio quidem, demonstratur locus fracturae: saepius enim loco laeso admovet manum. I. 454.

cum laesione partium internarum, quomodo dijudicanda. I. 453.

intro pressio quid? I. 414.

quibus dignoscitur. I. 415. 441.

in adultis rarior, sed non impossibilis. I. 432.

quid efficiat. I. 420. 432.

quomodo curatur. I. 442.

ossa quomodo generentur, et ulterius crescant. I. 406.

futurae saepius evanescunt, ita ut illarum ne vestigium quidem reperiatur. I. 416.

Cranium magnum et capax, maxime versus occiput, inter signa optimi habitus et longaevitae indicium merito habetur. III. 256.

tegit triplicis generis vasa sanguifera, qualia isthaec sint, et qualem haec contemplatio usum habeat. I. 441.

denudatum facillime corrumpitur, cur? I. 407.

corruptum quibus noscitur. I. 406. 428. 429.

quibus auferatur. I. 408. 409.

terebra perforandum, cur? I. 408.

aquosa et oleosa ferre nequit. I. 410.

aërem ferre nequit, multo minus aërem impurum. I. 411.

quomodo novo tegitur pericranio. Exempl. I. 411.

Crapula epilepsiae causa. III. 419. 420.

Crassorum intestinorum inflammatio faciliorem sanationem promittit, ac tenuium. III. 172.

Crepitus auris internae inter deglutiendum, unde? II. 667.

ventris quid? II. 237.

Crines in et post morbos decidunt, cur? IV. 78.

Criseos doctrina per aphthas confirmatur: Critice enim erumpunt, et ubi in criticis diebus apparent, morbum levant. III. 202 203.

Crises citius seriusque accidunt, prout morbi impetus est vel celerior vel remissior. II. 473.

Crisis quid? II. 51. 52.

imperfecta quid? II. 464. Exempl. II. 465. II. 52.

perfecta quae? II. 52.

apud nos revera observatur. II. 54.

non in omnibus morbis fit, neque tam validas perturbationes socias habet. II. 54. 465.

observatio summum usum habet. II. 57. 478.

ab Helmontio contempta fuit. II. 58.

ex pulsu judicari potest, qualis erit futura, quaque hora continget. II. 59.

per vomitum et diarrhoeam in ardentibus quando fit. II. 479.

solum sine diarrhoea raro observatur. II. 89.

per abscessum facta minus tuta, II. 486.

Crisis imperfecta in febribus autumnalibus est aphtharum proventus ante septimum vel nonum diem. III. 203.

Critica symptomata quibus à morboſis diſtinguuntur II. 169

Critici dies veri quales. II. 465. 466.

coincidentes quales. II. 467. exemplo tertius, quintus, ſextus et nonus.

à tempore initii morbi computari debent, et quomodo. II. 68. 469.

minime ſibi relinquiendi, ſed febris debite moderanda. II. 478.

per moderationem minime turbantur. II. 479.

diei index quid? et cur neceſſarius. II. 475.

qualis. II. 476.

Criticis diebus morborum eventus et tempus definiendum: attamen in his non eſt abſoluta et mathematica certitudo. II. 477.

Criticorum dierum exiſtentia probatur unde; II. 468. Monſtrant Variolae. II. 469. monſtrant aphthae. III. 203.

Criticus dies optimus eſt ſeptimus. II. 464. 473.

in morbis longis cur ſit vigefimus, cur non vigefimus primus. II. 470.

quartus in acutiſſimis eſt decretorius, in reliquis eſt index ſeptimi. II. 473.

Cruditates materiae morbi quid? I. 693.

quibus noſcitur. I. 693.

Cruditates putridae unde? I. 122.

Cruor ſpumofus è vulnere thoracis exeuns, certo pulmonem laeſum demonſtrat. I. 498.

Crure fracto, niſi Chirurgus ſubinde articulos leviter flectat, articuli immobiles ſiunt, et cur? I. 38.

Cruris ſtupor, dolor inguinis teſtisque frequentius nephritidem calculoſam comitantur, quam inflammatoriam, unde? III. 223.

Cruſta ſanguinis inflammatoria quid? I. 96. 110. 651. 652.

nondum certo conſtat. Exempl. IV. 35.

unde? I. 144. 177.

quibus enervatur. III. 633.

Cubilia infra ſolum depreſſa, lapidibus ſtrata et ineruſtata, cum perpetuam humiditatem ſpargant, ad ſcorbutum inducendum propria inveniuntur. III. 596.

Cubiti anterior pars contuſa, quae mala parare poſſit. Exempl. I. 555.

Cucurbitae cum et ſine ſcarificatione quomodo operantur. I. 200. 675. II. 244.

profunt in gangraena. Exempl. I. 778.

in ſpaſmīs inteſtinorum ſedandis. II. 244.

cruentae in paralyſi. III. 387.

in inflammatione, in phrenitide. I. 675. II. 614.

in angina, in peripneumonia vera. II. 675. 680. 780.

in ſpaſmīs inteſtinorum ſedandis quomodo operentur. II. 245. I. 675. 778.

laudantur in rumpenda Vomica. III. 677.

optime conſciuntur, ſi antliae pneumaticae ope aër extrahi poterit, et vacuum valvula clauditur. II. 244. V. 345.

ad tractum ureterum adplicatae calculi renalis deſcenſum in veſicam adjuvant. V.

344. 345.

Cunae quales optimae. IV. 681.

Cunarum in recens natis uſus. IV. 666.

noxae, IV. 680.

Cuprum in acido vegetabili solutum vix sine periculo interne porrigi potest. IV. 733. Exempl.
vini ab argento aeruginosi facti. ib.

est efficax infectis venenum. IV. 733.

in sale alcalino volatili solutum mitius agit. IV. 733.

hydropem ascitem curavit. IV. 227.

neutro solutum adhuc mitius agit IV. 733. hinc tinctura coerulea, ex muria fa-
lis ammoniaci et limatura Cupri parata, pueris est antepileptica cur? et
qua dosi. IV. 733.

solutum vermibus maxime infestum. IV. 734.
seu vitrioli Cupri grj in aquae semuncia solutum et naribus attractum infecta in sinu fron-
tali habitantia necavit. Exempl. IV. 733.

longo labore tractatum largitur medicamentum, quod Swietenius vidit, quodque nul-
lam creabat nauseam, sed miram quasi fornicationem per totum corpus ad ex-
tremos digitorum apices usque faciebat. Hoc epilepsiae idio pathicae quo-
rundam profuisse perhibet. III. 438.

Cura quid? I. 28.

quomodo rite instituenda. IV. 360. II. 328.

specifica quid? III. 566.

Curru diutius vecti sanguinem cum urina saepius mingunt, absque ullo dolore aut vel mini-
ma calculi renalis suspicione. Hi paucorum dierum quiete integre restituuntur.
III. 226.

Cursus validissimus mortem infert, cur? II. 717.

Cutis inflammatio ab oleo aut emplastro applicatis. I. 637.

in omni vulnere et ulcere semper conservanda. I. 404.

siccitas in febribus unde? II. 448.

notat febrim auctam et sanguinem spissum. II. 151.

ex illis menstruatim sanguinem fundebat in homine robusto. Exempl. IV. 421.

albedo, flavedo, viridescens color in cachecticis unde? III. 644. 645.

ardor, pruritus, tumor ab acri in aëre volante. Exempl. II. 398.

pustulae et vesicae ichore satis acri plenae, copiosae interdum scorbuto junguntur, quae si
non aperiuntur, cutim exulcerant: pertusae vero exsiccantur et squamarum forma
decidunt. III. 610.

Cancer à Verruca. Exempl. I. 879.

Cuticulae natura. I. 756.

Cynanthropia est species maniae. III. 520.

Cystocele quid? IV. 183. est hernia vesicae.

D.

Debiles mollem habent pulsum. II. 294.

vinum potantes acidum mox eructant, cur? I. 82.

Debilitas fibrarum I. 22.

est causa et effectus hydropis. IV. 269.

ejactura nimia humoris boni. I. 23.

- Debilitas fibrarum** ab alimentis magis tenacibus sua indole. I. 24.
 ab aquosis et pinguibus alimentis. I. 39.
 ab inertia virium solidorum in liquida. I. 24.
 quomodo curatur. I. 29.
ingens quid? II. 267.
in febris unde. II. 268. 512.
 quomodo secundum suas causas eruenda. II. 272. seq.
summa à bile circa praecordia haerente statim levatur simulac bilis ejicitur. I. 774.
 II. 271.
à fero in corticali cerebri substantia extravasato in mortem terminata. Exempl. II. 270.
 curatur secundum causas. II. 279.
gravidarum minime calidis cardiacis stimulantibus tractanda, sponte enim evanescit partus tempore. IV. 468.
Decocta panis bene fermentati quibus proficua et quibus noxia. I. 32.
Decrementi in senibus ratio. I. 72. 73.
Decubitus diuturnus renum morbos efficere potest. III. 225. V. 248. seq.
 longus in dorsum aut in latus, generando Calculo renum favet, cur? V. 248. seq.
 in uno eodemque latere circulationem suffocat. V. 607.
 in lecto quomodo comparatus est in sanis hominibus. I. 334.
 aegri in dorsum quid indicet. II. 433.
 aegrorum reliqui quales pessimi. II. 432.
 in ventrem pronus quid indicet? II. 328.
 ubi in morbis acutis circa os sacrum et coccygis gangraenam facit, in loco adfecto ostendit maculam nigerrimam, aridam et exsuccam. I. 663. vide etiam I. 169. et 742.
 in latus laesum tolerabilis, in sanum impossibilis, quid vulnerato pectore velit? I. 765.
Deglutitio quomodo fiat. II. 632.
 laesa in febris ardentibus cur mala. II. 483.
 post aphthas unde? III. 209.
 impossibilis in hydrophobia unde? III. 567.
Delirantes nullo lumini exponere non conducit, sed sufficit, ut vicina objecta in debili luce distinguere valeant. II. 335.
Delirantibus ratio habenda, quam consuetudine ad accersendum somnum usi fuerunt antea, et huic indulgendum. II. 336.
Deliriorum diversae omnino sunt sequelae, prout hos illosve animi adfectus excitaverint. II. 322.
Delirium quibus differat à phrenitide. II. 319.
 phrenitide et paraphrenitide laborantium quomodo discernendum. III. 74.
 quid? II. 320. I. 134. 149.
 differt à phrenitide. II. 320.
 quales habet gradus. II. 320.
 futurum quibus signis noscitur. II. 324. 328.
 unde? II. 323.

- Delirium haeret partim in capite, partim in hypochondriis. I. 436. II. 323.
 producitur etiam post acerrimum dolorem per membranas tensas et inflammatas, ut
 in otalgia, paronychia etc. III. 74.
 à bile putrida. I. 121.
 à sordibus ventriculi et intestinorum. II. 222.
 à Cranio intropresso aut fracto. I. 434.
 quibus curatur. II. 329.
 in variolis non erumpentibus, ob nimium lecti calorem, quomodo curatur. II. 616.
 per erectum subinde corporis situm vitatur vel compefcitur. II. 493. 614.
 quandoque anodyna poscit et qualia. II. 332.
 sanatum qualia subinde sequantur phoenomena, unde? et quid in illis faciendum.
 I. 683.
- Dementia post summos et diuturnos moerores, item et post summos melancholicos aut ma-
 niacos furores raro curari solet. III. 506.
- Demulcentia melancholicis profunt. III. 478. 479.
- Dens cariosus ab applicatis externis cur doleat. I. 376.
- Dente evulso quomodo haemorrhagia compefci debeat. I. 347.
- Dentes cariosi scorbutum produnt. III. 605.
 in recens natis infantibus quomodo in maxillis jam praesentes reperti sunt. IV. 741.
 abortibus jam reperti. IV. 742.
 septennia finito prodituri in recens natorum maxillis separati jam haerent. IV. 741.
 secundi ex radice lactei dentis relicta nequitiam germinare possunt. IV. 742.
 diverso tempore protruduntur. IV. 742.
 connati. IV. 742.
 jam emergentes in abortu quinquemestri. IV. 742.
 primi, lactei dicti, in vegeta puella 19 demum mense protrudi coeperunt. IV. 742.
 secundi interdum serius, quam septimo anno protrusi fuerunt. IV. 742.
 adhuc 63 anno, imo 84 anno, ut et 86 anno erupti Exempla. IV. 339. 742.
 primi, lactei dicti, septimo mense protrudi fueverunt. IV. 742.
 quo ordine prorumpere soleant. IV. 742.
 aberrantes, et in palati medio prodeuns molaris. Exempl. IV. 742.
 erupturi crusta adamantina muniuntur, methodum ignoramus. IV. 743.
 membranam coriaceam, alveolos claudentem, lacerare debent. IV. 743.
 an radices habeant ante septennium affirmatur. IV. 743.
 negatur. IV. 744. 745.
 nisi sua tempore cadunt, aut vacillantes non eximuntur, apti sunt, e corpore
 suo radices protrudere et fixari tota vita. Exempla. IV. 744.
 incisores et molares facilius erumpunt, quam canini, cur? IV. 746.
 omnes calculo penitus in crustati. V. 233. Exempl.
- Denti carioso instillatum oleum caryophyllorum ignea vi nervum destruit. I. 369.
- Dentitio infantum frequentis circa septimum mensem ordiri solet. Exempla priora, et se-
 riora. IV. 688.
 nis tempore infantes solatium habent, dum ubera adhuc ducunt. IV. 689.
 incipiens quibus noscitur. IV. 745.

Dentitio duplici stadio absolvitur, qualia sint. IV. 745. 746. 750.

difficilis. IV. 746.

si simul foeces alvi subito virides fiunt, convulsiones metuendae, cur. IV. 747.
cui febris acuta accedit, raro convulsionibus stipatur. IV. 747.

felicius peragitur hyeme. IV. 747.

epilepsiae causa. III. 418.

quibus symptomata levantur. IV. 748.

si juncta habet febrim magnam, binos requirit hirudines infra utramque aurem. IV. 749.

Naturae solius opus ut plurimum est. IV. 747.

si metus gangraenae in gingivis, foveantur spiritu salis diluto. IV. 748.

stridor in morbis quid denotet? II. 328. 601.

Dentium doloris idea. I. 358.

dolor per tres pluresve dies durat, cur? I. 358.

lentoires in febribus denunciant febres fieri vehementiores. II. 151.

ob retractas gingivas denudatio et mobilitas, praebet signum scorbuti, cur? III. 605.

Depurantia, quid? I. 899.

Derivantia, quid? I. 201.

Desipientia levis quid? II. 583.

ferina quid? II. 321.

debilitatorum pessima, cur? II. 278.

Diabetes quid sit. II. 273.

duplex est. II. 274.

qualem prognosin habet. II. 274.

quomodo curanda. II. 275.

Diabrosis quid et signa. IV. 4. 5.

Diaeta secundum diversas constitutiones aegrorum quomodo dirigenda. I. 312. II. 33. 34.

varias anni tempestates instituenda. I. 312. 313.

consuetudinem ordinanda. I. 313. II. 110. Exempl. 110.

fanorum qualis? I. 315. talis debet esse cibus, qualis est labor.

nulla generalis, cur? I. 60. 75. 76.

febricitantium. II. 103.

febre intermittente laborantium qualis esse debeat. II. 540. 541.

tenuis et exacta nocet, cur? II. 109. 553.

Chronico morbo laborantium qualis. III. 344. 655.

in morbis chronicis non sit nimis exquisita; duriora edulia interdum comedi possunt, modo unica ciborum specie contenti vivunt aegri. III. 343. 655. IV. 369. 370.

simplex, licet ex difficilioris digestionis cibus parata fuerit, cum lauta diaeta permutata, languere facit homines. III. 639.

Diaetae vitia à debilibus ilico sentiuntur, cur? II. 41.

Diagnosin quid? I. 27. II. 94.

Diaphoretica quid? I. 777. 778. vide Sudorifera.

Diaphoreticorum usus promiscuus in febribus, cur noxius. II. 84.

Diaphragmatis abscessus post inflammationem, si versus pectus rumpatur, Empyema;
 si abdomen versus, asciten purulentum efficit. III. 76. 669.
 vulnera non adeo subito, certe tamen lethalia. I. 273.
 descriptio: NB. semper tensum est, etiamsi non agat. I. 507. II. 73. 74.

Diarrhoea quid? II. 371.

quales excernuntur materiae. II. 372. 380.

quomodo materiae excernendae in cavum intestinorum venire possint. II. 375. 88.

à quibus causis oriatur. II. 376. 381. IV. 712.

biliosa unde? I. 122. II. 737.

licet cruenta, à dysenteria distinguenda, quomodo. III. 99.

sanguinea quid. II. 374.

excernitur subinde pituita glutinosa. Exempl. II. 373.

pinguedo. Exempl. II. 375.

putrida phthysicorum unde? I. 123. II. 382. IV. 79. vocatur et Colliquativa.

alba, chylosa pessima. IV. 79.

fistitur per horas aliquot clysmate ex terebinthina vitello ovi
 soluta, theriaca Andromachi et lacte. II. 394. IV. 112.

puerperarum est vel critica vel symptomatica, quales sic nuncupandae. IV. 629.

binæ quomodo tractandae. IV. 629.

symptomatica curatur sudore non violento. IV. 629.

verminosorum unde? IV. 712. si morbus verminosus adultior, alvus stringitur.
 IV. 717.

qualem habet effectum et eventum. II. 381. 383.

in acutorum initiis periculosissima cur? I. 655. II. 487.

in febre ardente lethalis, cur? I. 640. II. 75.

qualis lethalis. II. 487.

Critica quando nominanda. II. 88. et in puerperis. IV. 629.

futura noscitur ex pulsu. II. 89.

cum febre aphthas junctas habet in fine morbi, cur? III. 216.

et aphthas deciduas sequitur. cur? III. 210.

quae incurabilis. II. 382. IV. 79. 628.

quomodo curanda. II. 387. seq.

fistitur per clysmata ex lacte et opio. II. 394.

determinatione aliorum per sudores, quomodo id fiat. II. 394.

variolosorum, in tertio stadio contingens, salutaris. Exempl. V. 125.

Diarrhoeam quae sequuntur mala. II. 383. IV. 197. hydrops, tabes, leucophlegmatia etc.

Discordii Sylvii compositio, et vis. V. 537.

Digerentia remedia externa quae? I. 329. 403.

interna in Cachexia quae? III. 658.

Digestio quid? II. 32. 63.

prima et secunda quid? I. 83.

vitiata qualem faciat sanguinem. I. 55. 83.

quo debilior eo major acceleratio motus circulatorii ab assumtis alimentis. I. 680.

Di-

- Digestio** in morbis molestior et appetitus magis prostratus quid indicent. II. 433.
 in cachecticis quibus restituitur. III. 656.
 in vulneribus quid? I. 231.
- Digitus** index à compressione cute et musculis privatus, ita ut nos nudum saltem remaneret, iterum curatus. I. 306.
- Dilaceratio** quid? I. 536.
- Diluentia** quae? I. 70. 200. 680. II. 360. 118. 165. 366. III. 478. 479.
 calida aromatibus foecunda obstructions referare possunt, quomodo. I. 685.
- Diploë** non in omnibus craniis reperitur, praesertim in senili aetate. I. 476.
 quid? I. 421.
- Distensionem** nimiam vasorum sequitur debilitas. I. 199.
- Distorsio** quid? I. 168.
- Diuretica** duplicis sunt generis, qualia sint. II. 643. IV. 256. seq.
 in hydropse qualia. IV. 257. 256.
 acriora calculum non promovent. III. 237.
 in cachexia optima sunt radix scillae etc. III. 659. IV. 259. 260.
 in Gonorrhoea nocent, V. 485.
- Dolor** quid? et unde? I. 355.
 quomodo percipitur. I. 355.
 verbis explicari non potest. II. 189.
 summus mox rumpendam fibram nerveam designans, brevis erit. I. 358.
 mitior diuturnior esse poterit. I. 359.
 raro diu cruciat quod non fiat febris. I. 140. 363.
 qualem habeat causam. I. 359.
 noctu auctus unde? I. 367. in Lue venerea ea, in scorbuto etc. ib.
 osteocopus nocturnus scorbuticorum, quibus à lue venerea distinguendus. III. 611.
 ab acrimonia sanguinis. I. 368.
 in genere, sine signis motus aucti, et sine apparente obstructione majori, uti etiam erosio partium sine tumore simul praesente, signa dant acrimoniae in humoribus III. 663.
 in parte inflammata acerrimus subito evanescens, quale signum. I. 662.
 quid efficiat in corpore. I. 362.
 punctorius inflammationum unde? I. 647.
 post venae sectionem largam levatur, cur? I. 647.
 lateris acutus non est signum peripneumoniae verae, cur? II. 729.
 acutus in vulneribus abdominis semper suspectus, cur? I. 521.
 pedis in pleuritide decimo tertio die subito ortus lethalis. Exempl. III. 26.
 quarto die subito ortus pleuritidem solvit. Exempl. III. 26.
 ingens et diuturnus paralyin relinquere potest. Exempla. III. 353. 354.
 lateris, vel dorsi, vel alterius pectoris partis, accedente simul respiratione difficili, post sanatam febrim aliquam, suspectus habendus, et statim medela adhibenda, cur? III. 667.
 varius vagus scorbuticorum interdum pleuritidem, cardialgiam, colicam, nephritidem etc. mentitur, quibus id noscitur. III. 606. Venae sectio hic nil juvat, cur? III. 628.

- Dolor quibus tollitur. I. 364. molestus scorbuticorum levatur, quomodo? I. 368. III. 604.
 dorsi in qua anginae specie sentiatur. II. 663.
 intolerabilis quisquis venæsectionem postulat. V. 663.
 pedum, tempore suppurationis variolarum subito ortus, mitigatur laudano. V. 134.
 Dolores à partu quid et unde? IV. 582.
 et à spasmò musculorum abdominalium. Exempl. IV. 583.
 ad partum. vide Partus dolores.
 post partum unde? IV. 583.
 interdum non leves sunt. IV.
 minores, ubi abdomen *minus* comprimitur. IV. 585.
 fedari solent Opio, sed hujus usus à quibusdam damnatur. IV. 587.
 à Swietenio semper Opio sopiti sunt, quomodo. IV. 587.
 la Douche rebelles sanavit tumores. I. 191.
 Ductus thoracicus disruptus. Exempl. IV. 188.
 à glandulis tumefactis pressus, unde hydrops successit. Exempl. IV. 189.
 Duelech Helmontio cum calculo synonymum. V. 337.
 Dura mater incrustata lapidea materia. I. 110.
 si sanguinem extravasatum recondit, tuto secanda. I. 488.
 Durch liegen unde? quibus praecavetur, quibusque medetur. I. 169. 742. vide Decubitus.
 Dysenteria quid. II. 371. 374. 385.
 unde dolores veniant, et quomodo leniendi. I. 111.
 à putri hepate. II. 195.
 à cancroso hepate vel pancreate. I. 747.
 à causis multiplicibus oritur. III. 193.
 à bilis corruptione in aestatis calore magno. II. 44.
 hepatica quid. III. 143.
 in acutis, quibus Icterus vel ante septimum, vel post septimum diem supervenit,
 sit larga, et cito desinens, cur? III. 139.
 non longa, lienosis utilis: longa vero, mala, cur? IV. 195.
 solvit intestinorum inflammationem, praesertim coli. NB. sit blanda, subcruenta,
 biliosa, cur? III. 172.
 contagio subtili communicato sanos inficit. III. 193. NB. in hac vires ab initio
 prosteruntur illico. III. 193.
 scorbuticorum, quae putrefacta et jam consumpta viscera abdominalia sequitur,
 semper lethalis est. III. 613.
 urinae excretionem minuit. Bonum itaque dat signum debita urinae excretio. II.
 395.
 Curationem diversam requirit, qualem? II. 388. III. 194.
 Vomitoria fert quando et quomodo? II. 389.
 adhibita profuisse, quibus noscitur. II. 390.
 laxantia quando fert. II. 391.
 neque vomitoria, neque laxantia interdum fert, quando. II. 391.

Dysenteria ab acri irritante orta optime tractatur per antiputredinosa, ut bolum armenam, terram sigillatam etc. sed magna copia porrigantur. I. 128. II. 389.

ab acri et semiputrida bile orta, quomodo tractanda. III. 194. I. 128. II. 389.

à Contagio, ex foetore dysenterici moribundi, orta, et vires ilico prosterne, curatur Vino rhenano, aceto simplici, vel et medicato aromatibus penetrabilissimis: Clysmatibus ex aceto aqua diluto: sero lactis acidulo, largiter poto; et per clyisma injecto. III. 195.

Dysenteriae in fine morbi aphthae succedunt, praecipue pueris et senibus, cur? III. 216.

per adstringentia aut calefacientia ab initio tractate succedunt aphthae, cur? 217. III.

aphthae neutiquam succedere possunt, si purgantia ab initio morbi adhibita fuerunt. III. 217.

Dysentericae febri, quae absque dysenteria contingit, saepius junguntur Aphthae. III. 202.

Dysentericis interdum tota intestinorum tunica villosa secedit, et per alvum excernitur, figuram referens intestini totius. III. 183. 184.

Dyspnoea vide Asthma.

post pastum contingens unde? II. 716.

continuo affligens an forte à paralyfi fibrarum muscularium squamosa bronchiorum segmenta nectentium, et expirationem alias promoventium? Exempli tria demortuorum. III. 366.

ab acervo vesicularum pellucidarum ab aëre expansarum in pulmonibus reperto. Exempl. IV. 366.

in hydropse malum signum, cur? IV. 201.

Dysuria vide Ischuria.

unde? 449. seq.

curatur quomodo? V. 466. 467.

sicca quid? V. 426.

à sola strictura urethrae pendens. V. 450. 451.

post Gonorrhoeas frequenter occurrit. V. 451.

quomodo tollenda. V. 468.

E.

Eau de Fougères anthelmintica habetur, quia ex radice filicis plurimam partem paratur. IV. 729.

Ebrietas orietur, si vinum saepius in ore detinetur, et absque deglutitione exspuitur. III. 213.

Ebrietatem validam interdum sequitur sopor. Exempl. III. 324.

qui, sed rarius, in Apoplexiam degenerat. III.

sequitur obtumescencia, peripneumonia notha. II. 31. 803. 804.

solam lethalis sequitur convulsio, nisi febris corripuerit. III. 407. 412.

Ebriosis, ebriositatem fugere studentes, quomodo tractandi. II. 136. 137.

Cachexiae, cacochymiae et hydropi obnoxii, cur? II. 138. IV. 269. 198. 199.

qui dicuntur? II. 136.

Echymosis quid? I. 538. IV. 29.

Eccoprotica quid? I. 521.

Effluviolum subtilitas quanta? I. 773.

Emphysemata putridorum effectus. I. 774. *Emphysemata putridorum effectus. I. 774.*

Elasticitas quid? Exempl. I. 41.

nimia in corpore quid? I. 47.

Electrica vis quanta sit? Exemplo fani probatur. III. 382.

Elasticitas quid? Exempl. I. 41.

Electrica vis in paralytisentanda. III. 382.

paralyfin brachii dextri sanavit. Exempl. III. 383.

et nervos destruit, imò in partibus à morbo non affectis noxam producere potest. III. 383.

menfes revocat, et fluorem album tollit. Exempl. IV. 445.

fortissima applicata nocet. III. 383.

multa cum fulminis actione mirabili habet similia. III. 383.

dolores rheumaticos dissipavit, mox reduentes. V. 682.

Elementum quid? I. 19. horum proprietates. I. 20.

Elephantiasis ad scorbutum referri potest. III. 610.

per victum vegetabilem solum quandoque curatur. III. 610.

levis, si melancholiae supervenit, bona, cur? III. 508.

non in luem veneream degenerat. Exempl. quod videtur contrarium. V. 389.

Embrocatio ubi locum habeat. I. 191. 951. III. 386, 532.

Emetica vide Vomitoria.

in hydropes quomodo? quando? et qualia conducant. IV. 260, 261.

Emmenagoga magna cum prudentia adhibenda, cur? IV. 437.

quando locum habent. IV. 437.

qualia sunt. IV. 442, 443, 444.

abortum causare possunt. IV. 500.

Emollientia quae? I. 70.

in doloribus qualem usum habeant. I. 365.

Emphysemata quid? I. 398. III. 665.

qualem occupent partem. I. 398. IV. 278.

post capitis vulnera unde. I. 397, 398.

ab oedemate distinguuntur quibus? I. 398.

totum corpus occupantia cum vulnere praegresso. Exempl. I. 399.

morbo lento sese junxerunt. Exempl. I. 398.

pulmonum. Exempl. IV. 144. vide Pulmonum hydrops.

pectoris vulnera saepissime comitantur: cur? Exempl. I. 400, 497.

omnium maxime oriuntur, si praeter vulnus pectoris etiam pulmones laesi sunt. I. 498.

quomodo curantur. Exempl. I. 399.

Emplastra pingua subinde cutis inflammationem faciunt. I. 637.

inflammatis partibus applicata noxia, cur? I. 666.

Emprosthotonos quid? I. 375. III. 457, 458.

Empyema quid? I. 58. III. 665.

unde? III. 666.

praefens quibus noscitur. III. 670.

quonam in latere thoracis haereat, quibus detegitur. III. 672. 673.

quid efficiat, si manet. III. 674. IV. 54.

à vulnere cavum thoracis non penetrante. I. 493.

non simul et semel evacuandum, cur? I. 509.

varios habet exitus. Exempl. II. 752. 753.

quale lethale. II. 753.

quomodo tractatur. III. 678.

per paracenthesin tractatum qualem prognosin habeat. III. 682. 684.

pus reforbetur ac per sputa ejicitur quomodo? I. 492. Id fieri posse pulmonibus

integris dubitatur. III. 679.

hydropis causa. IV. 197.

Emulsiones quomodo in febribus malignis et acutis operantur. I. 127.

in acutis inflammatoris profunt, cur? I. 688.

Endemius morbus quid? V. 4. 187.

Ens Veneris Boylei laudatur ad rachitidem. dosis grij. iij. xx. xxx. V. 627.

est medicamentum martiale, quod ex vitriolo Hungarico, aut Goslariensi et sale armoniaco paratur. V. 628.

convenit cum floribus salis armoniaci martialibus. V. 629.

Enteroraphe quomodo fiat. I. 526.

Ephemera Britannica est febris sudatoria citò necans. V. 152.

pestilentialis dicta, idem est morbus. V. 152.

Epidemici morbi putridi plethoricis insens, cur? I. 118.

saepius constanti ordine die quodam critico judicantur, qualis ideo sit illa dies attendendum. II. 473.

minime diaetam mutatam, sed frugalitatem solum poscunt. V. 155.

non ab infectis in aëre et aqua contentis. V. 176. 177.

ex aëris vitio oriri possunt, sed non semper sunt contagiosi. V. 173. 179.

à stagnantibus aquis in lacubus aestate proveniunt quidem, sed haec non est unica causa; qualis adhuc? V. 171.

causa in aëre haeret. V. 157. seq.

haerens varia est: Aër putridis effluviis repletus Pestis fuit re-
medium: alio tempore aër purus. V. 172. 175.

causae esse possunt terrae in variis locis exhalationes. V. 173. vide *Pestis*.

latentes qualia desiderant, ut Medicus illos indagaturus attendat? V. 189.

quorum curatio adhuc incerta, lenioribus saltem tractentur, usque dum vera
methodus medendi cognita sit. V. 199.

Epidemicis morbis qui subjecti sunt, et qui ab eis ut plurimum immunes manent. I. 130.

Epidemicum quandoque miasma sanguinem coagulat, aliquando attenuat. Exemplo sint Vari-
lae discretæ et confluentes. III. 564.

Epilepsia quid? III. 391.

Epi-

Epilepsia diagnostica signa tantum bina habet, sensuum nempe abolitionem, et motuum muscularium perturbationem. III. 392.

ficta seu simulata cognoscitur, si pulsus tangendo cutis unguibus intercepta subito et fortiter vellicatur. Exempl. III. 393.

est vel Chronica, post aliquod enim temporis intervallum redit paroxysmus. Exempl. III. 393. 400.

vel acutissima, ubi primo hujus morbi insultu extinguuntur homines. Exempl. in parturiente. III. 393.

nullum signum habet, ex quo, tempore intermissionis, peritissimi Medici distinguere queant, talem hominem huic morbo obnoxium esse. III. 394.

à causis supernaturalibus orta in novo Testamento III. 395.

in puero quadrienni horrenda, quae statim ingruerat, simul ac orationem dominicam recitare incipiebat. Exempl. III. 395.

exquisitissima, ubi absque ullo signo praemonente, cadunt ilico aegri, rarius observatur. III. 431. incurabilis est, cur? III. 396.

Iuniores magis corripit, quam adultos, cur? III. 403. IV. 685.

causam proximam, paroxysmi tempore, in encephalo habet. III. 401. 402. 423. et semper est nimia cerebri in nervos motorios, nulla in sentientes actio. III. 455.

causam remotam in aliis multis locis haerentem agnoscit. III. 401. 423.

idiopathica quid? III. 431. 432.

quando resuscitatur. III. 202. 431.

est haereditaria. I. 855.

quandoque filius in filio et redit in nepote. III. 405.

saepius circa tempus pubertatis primo se manifestat paroxysmo. III. 405.

parum curationis spei habet, nisi magna corpori inducatur mutatio. III. 436.

est congenita, quibus haec ab haereditaria distinguatur. Exempl. III. 406.

sympathica quid? III. 431.

à lacte nutricis iratae. III. 403.

à laesione cerebri ab extra. III. 407. quomodo curanda. III. 440. 444.

ab accumulatione feri flavescens acris. III. 407.

gelatinae flavae intra duram et piam matrem, in ebrioso epilepsia extincto. III. 407.

pituitae albae, spissae inter cranium et duram matrem. III. 408.

quomodo curantur. III. 442. Exempl. curationem fortuito monstrans. III. 444.

ab excrescentia ossea in dura matre, sinu longitudinali superiore, imò ab osse irregulari intra ipsam cerebellum. Exempl. III. 408.

ab intropressionem cranii. III. 408.

à cartilaginea sinuum venosorum natura. III. 408.

ab argento vivo ad cerebrum quacunque via delato. III. 409.

ab inflammatione cerebri in phrenitide. III. 410.

à pure bono inter cranium et duram matrem. III. 410. Curatio III. 444.

à carie Cranii Exempl. III. 410. Curatio. III. 443. 444.

- Epilepsia** à gummatibus veneréis. III. 410. Curatio. III. 444.
 ab atrabile. III. 410.
 à plethora sola. Exempl. III. 411. quomodo curanda. III. 441.
 à Venere. III. 412.
 ab ingenio perspicaci, alto. III. 412.
 à meditatione profunda in adulto et pueris. Exempl. III. 413.
 ab imaginatrici vi ingente etc. III. 414.
 ab affectibus animi ingentibus. Ira, gaudium subitum, tristitia, terror metusque inprimis. III. 413. 414. antihysterica et Opiata tentanda. III. 444.
 à terrore, metuque. Exempl. III. 414. antihystericis et Opiatis tentanda. III. 444.
 nata renovare solet paroxysmos suos tunc inprimis, quando similis idea renascitur, ac fuit illa, quae morbum excitaverat. Exempl. III. 415.
 à violentis generis nervosi adfectionibus. Exempl. III. 415. Curatio III. 445. seq.
 à magnis et periodicis doloribus. III. 416. à Calculis irritantibus pelvim, ureteres, vesicam. Exempl. III. 416. Curatur anodynis et narcoticis. III. 445.
 à passione hysterica. III. 416. Curatur per foetida, rutam sylvestrem etc. III. 445.
 à rêsione et irritatione per lumbricos. III. 417. 418. IV. 713. Lethalis duodeno perforato. Exempl. III. 417. 418.
 interdum remanet, Vermibus etiam expul-
 sis. IV. 721.
 à dentitione, acri humore, lacte caseoso, acri, acido infantum, à meconio. III. 418.
 Curatio III. 446. IV. 751. 685.
 à contagio Variolarum. III. 419.
 ab ulcerosa materie alicubi hospitante. A Vomica diu clausa. Exempl. III. 419.
 à Cardiogmo f. Cardialgia. III. 419.
 Chronica à carioso pedis pollice. Exempl. III. 419.
 ab inedia, capula, acribus potulentis, esculentis, medicamentis, venenis. III. 419.
 seq. Curatio. III. 446.
 ab esu radices cicutae aquaticae. Exempl. III. 420.
 ab interceptis nonnullis, quae olim excerni solebant, sanie, pure, menstruis, lochiis, haemorrhoidibus, urina etc. III. 421. Curatio. III. 447.
 ab Achoribus et tinea capitis infantum retropulsis. Exempl. III. 421. 422.
 Curatur. III. 434. 342.
 à materia podagrica nondum in pedes depulsa, primo podagrae paroxysmo sanata. III. 422.
 à fumis nonnullis paroxysmum integrantibus, fomite alicubi haerente, unde sensu elevatae aerae ascendens cerebrum petit. III. 422. 423. Exemplum ib. Curatio quomodo instituenda. III. 434. 450. Exemplum. III. 450.
 in Gravida dum mares in utero gestaret, minime vero dum sequioris sexus foetum in utero nutriet. Exempl. III. 424.
 demortuorum in corporibus non semper invenitur mutatio sensibilis. III. 424. IV. 677.
 quid efficiat in cerebro, nervis, musculis, vasis sanguiferis et reliquis partibus tam fluidis quam solidis. III. 425. 426. 428. 353.
 infantum frequenter excipitur à paralyfi incurabili. III. 353.
 juniorum cum aetatis augmento emendatur, cur? III. 403. 435.

- Epilepsia* adultum et firmum corpus invadens longe difficilius et rarius curatur. III. 403.
 in lethalem apoplexiam transitura noscitur ex profundo illo somno, paroxysmum epilepticum finire solente, diutius solito protrahito. III. 283.
 post materiam excussam saepe non amplius redit. Exempli variolarum, faburrae intestina gravantis etc. III. 430.
Idiopathica (in) potest pars quaedam corporis prius affici, licet causa non haereat in illa parte, sed in encephalo. III. 432. quibus id noscitur. III. 433.
 siluit in puella, quae sibi caput maxima combustione laeserat, tamdiu quam vulnus stillaret pus copiosum. Cicatrice obducta redibat epilepsia. Exempl. III. 442.
 nisi ab extravasatis sub Cranio humoribus orta, vel à corrupto calvariae osse in quodam loco facta, Trepanum applicatum levat quidem morbum quamdiu vulnus apertum manet, non vero eradicat. Exempl. III. 444.
Epilepsiae novus resuscitatur paroxysmus per iram, venerem, terrorem etiam si levem, crapulam etc. III. 401.
Idiopathicae diathesis videtur haerere in cerebro. Exempl. III. 402.
Prognosis. III. 433.
Curatio generalis non potest institui. III. 434.
Idiopathicae mutatio regionum et vivendi generis unice profunt. Exemplum. III. 436.
 profuerunt alii morbi ingruentes et corpus valide mutantes. Exempl. quartanae. III. 437.
 consulitur per remedia corpus validissime turbantia, sed magna opus est prudentia. III. 437.
 in puella octenni medebatur Moschi audaci et saepe repetita dosi. ad scrupulum dimidium III. 437.
 causae progymenae si deleri nequeunt, superest adhuc ut caveantur vel tollantur causae occasionales: Quomodo id fiat. III. 438. Exempl. III. 439.
Sympathicae curatio secundum causas instituenda, quomodo. III. 445. 446. 448.
Epileptici à sacris Autoribus *σεληνιαζόμενοι*, lunatici, vocati sunt. III. 391.
 paroxysmi et omnium phoenomenon descriptio. III. 396.
 pollices inclusi ne vi referentur, cur? III. 398. 451.
 rarius in ipso vigore paroxysmi moriuntur, longe saepius in fine paroxysmi fiunt Apoplectici. III. 283. 427. An non, valide convulsis linguae musculis, à lingua deglutita suffocantur? IV. 677.
 in paroxysmo quomodo tractandi. III. 451.
 paroxysmo finito quomodo tractandi. III. 452.
Epilepticis epularum luxus summopere et dupliciter nocet, cur? III. 412.
Epilepticum specificum vix potest sperari, cur? III. 452.
 non est epotus sanguis calidus per gladium interfecti, nec jecur humanum, nec medulla crurum aut cerebra infantum, nec rasura Cranii violenta morte peremti hominis. III. 453.
 non est Ungula Alcis, cur? III. 454.
Epiphysis quid? I. 598.
Epispastica quid? I. 676.
 differunt gradu, vel sunt Phoenigmi, vel Sinapismi, vel Vescicantia, vel Cauteria. I. 676.
 vide Sinapismi et Vescicatoria.

Epispastica sunt omnes ranuncolorum species, raphanus ruscianus, bulbi Ceparum, Allia, Sinapi semina, salia alcalina volatilia, oleum Cornu Cervi, oleum ligni guajaci. I. 676. III. 388.

Epithemata in intermittentibus adhibentur. II. 571.

Equitatio quomodo et quando debilibus profit. I. 34. IV. 99.

optime instituitur matutinis horis, post leve jentaculum. IV. 100.

fortis, in vento adverso, peripneumoniam facere potest, quomodo? II. 653. 718.

diuturna mictum cruentum absque dolore efficere potest, et quidem tanta copia, ut vitae periculum à vasorum inanitione immineat. Exempl. III. 227.

372. V. 464.

impotentiam erigendi membrum virile producere potest. Scytharum

Exempl. apud Herodotum. III. 372.

Erosio partium sine tumore simul praesente, ut et dolor sine signis motus aucti et sine apparente obstructione majori, dant signa acrimoniae in humoribus, III. 664.

Error loci quid? I. 163. 178. 179.

Erysipelas quid? I. 396. 642. 731.

oedematodes quid? I. 396. 643.

quomodo differt à phlegmone. I. 643.

bullatum quid? I. 397.

febri superveniens eam plerumpue solvit. II. 78.

omnium frequentissime in facie observatur. II. 78. 400.

Erysipelatosa febris quid? II. 78. 401.

Ethmoidis ossis vulnera lethalia cur? I. 252. III. 283. Exempl. I. 252.

Evacuantium abusus quid efficiat. II. 550. 552. III. 623. II. 280. 281.

Exanthemata febrilia quae? II. 397.

unde? II. 397.

erysipelatosa. II. 400. sedem in capite habent.

ratione. Exempl. II. 401.

scarlatina quae? II. 401.

lecti calore in et cardiaca minime ferunt. II. 408.

purpurea vel livida, febri putri propria, quomodo à scorbuticis distinguenda.

II. 439.

rubra et alba in phthificis unde? IV. 77.

absque damno non ferunt repellentia. II. 408. Exempl. II. 409.

Exanthematum sedes. II. 399.

causa. II. 399.

differentia. II. 399.

prognosis. II. 406.

curatio. II. 407.

Excoriatio lumborum, spinae dorso etc. unde? quibus praecavenda et curanda. I. 169. 742.

Excretiones, ad sanitatem tuendam, omnes salvae esse debent. II. 35.

alvi, urinae, perspirationis, si retinentur, mala faciunt, qualia? II. 35. 139.

Exfoliatio ossium Cranii quomodo obtinenda. Exempl. I. 409.

Exomphali unde et cur? IV. 208.

in ascite sponte rupti Exempl. IV. 230. 242.

Exostosis quid? I. 940. V. 473.

ex osse temporum. I. 941.

post contusiones. I. 941.

phalangarum digitorum. I. 941.

à causa externa raro curatur. I. 941.

interna curatur ablato morbo. I. 942.

optime tractatur per fomentum ex tartaro et calce viva, descriptionem vide. IV. 381.

venerea quid? V. 473.

Exfcreatio materiae pleuriticae quomodo per pulmones contingat. III. 28. An vero pus, in cavum thoracis jam effusum, à pulmone adhuc integro reforberi possit, et per sputa deduci, dubitare licet. III. 679.

Extracta omnia, parata ex partibus vegetabilium, quae destillatione largiuntur fragrantés et aromaticas aquas, minus efficacia sunt. III. 377.

Extravasatio sanguinis sub cranio quomodo cognoscitur. I. 450.

tollitur. I. 460.

Extremorum frigus in febribus acutis diu durans, pessimum cur? I. 146. II. 447. 484.

F.

Faciei color à succis corporis nascitur, non à solidis partibus. III. 471.

gravidarum viridiusculus unde? I. 96.

dum atrabilaria cacoëchymia nascitur, est pallidus, succedit flavedo (tunc in oculis color ex flavo viridescens) fit nigrior, et ultimo nigrescentes maculae oriuntur. III. 473.

rubor et anxietas praecordiorum, post cibum sumtum, unde? I. 185. II. 33.

post contusiones capitis quid notat. I. 453.

apoplexia fortissima laborantibus adest. I. 453.

in ardentibus haemorrhagiam criticam nuntiat, quando? II. 462.

et sudor in febribus ardentibus mali ominis cur? II. 484.

colli, oculorum rubor, tumor, inflammatio, cum lacrymis excussis, in febre acuta denotat sanguinem inflammatorium haerere infarctum in vasis Cerebri. III. 258.

musculorum paralysis notat aëgros delapsuros in lethalem apoplexiam. III. 368.

quibus noscitur. III. 368.

distorsiones quid praesagiant. III. 368.

Hippocraticae descriptio. III. 676.

Facies infantum dormientium quasi subridens, dentitionis tempore denotat convulsiones futuras. III. 75.

gravidarum mortem foetus, illis insciis, declarat, quibus. IV. 559.

Fames non semper ab acido. I. 84.

quid efficiat in corpore. II. 42. IV. 335.

interdum diu toleratur sine noxa. Exempla. II. 42.

ut plurimum non diu toleratur absque noxa. IV. 335. II. III.

acerrima subinde ilico excipitur à nausea, cur? IV. 716.

canina etiam à peralysi ventriculi, secundum Ruyschium, orta est. III. 367.

et paroxysmum podagricum praecedere solet. IV. 305.

Fames

- Fames** canina et à Verme in ventriculo haerente. IV. 716.
in scorbutico perseverans unde? III. 612.
- Farina** Austriaca melior quam Batava illa lectissima. IV. 687.
ex Malta confecta pro pulticulis infantum optime inservit. IV. 687.
feminis lini cataplasmatibus forma applicata emollit, cur? I. 697.
- Farinae** valdopere inter se differunt. IV. 687.
omnes, fermentationem non perpeſſae, lentescunt. I. 96. II. 33. III. 598.
aqua mixtae et coctae in acutis profunt, cur? I. 126.
quibus cachecticis profunt, quibus vero noceant? III. 654. 655.
- Fasciae** in ossium fracturis nimis stricte applicatae, mala faciunt, qualia? I. 589. 196.
- Fasciarum** usus in fibra debili et laxa, ut et in hydrope et oedemate. I. 35. 36. IV. 286.
et noxae in recens natis. IV. 665. 666. 10.
- Fastidii** idea renovata eundem exserit effectum, ac primo fastidio orto factum fuit. III. 415.
- Fatuitas** à nativitate semper à capitis vitiata figura. I. 10. 434.
- Faucium** ulcera venerea ab aliis distinguuntur per colorem lardaceum, et non in profundum, sed in latum serpunt. V. 402.
- Febres** sunt vel continuae vel intermittentes. II. 410.
acutae inflammatoriae imprimis à se mutuo differunt ratione loci versus quem materia inflammatoria per febrim praegressam pellitur. II. 80.
in densis et exercitatis corporibus ut plurimum funestae cur?
II. 299. 302.
licet in longitudinem excurrant, periculo non vacant. II. 474.
- ardentes** quando et quo tempore maxime oriantur. I. 124.
habentes interdum quaevis oblata respuunt pessimo omine. II. 451.
- continuae** sudores in initio arte factos minime ferunt. II. 142.
remittentes post fervidissimas aestates epidemicae hepar frequentissime infartum habent, quibus noscitur? III. 96. 97.
quomodo curandae. II. 229. 564. III. 98. 102. 104. 105.
- Cortice** Peruviano suppressae scirrhum hepatis relinquunt, quomodo tractandi tales aegri. III. 119. 599.
- promiscue** Venae sectione non curantur, cur? II. 148.
purgatione et emesi non curantur, cur? II. 149.
- autumnales** leniores levem hepatis obstructionem saepe junctam habent, et in his venae sectio et Cortex nocent, quomodo. II. 152. 563. III. 98.
epidemicae, in quibus anxietas circa praecordia, nausea perpetua, et vomendi conatus adfunt, praemissa venae sectione in initio morbi emetica pulchre ferunt. III. 149.
cum diarrhoea aut dysenteria incipientes, frequenter aphthas comites habent, quando? et quibus noscitur? III. 201. 216.
praecaventur dato purgante in initio. III. 217.
- intermittentes** quando salubres sunt. II. 65. 524. 525.
pertinaces, anni spatium excedentes, semper à viscerum obstructione oriuntur. II. 539.

Febres intermittentes interdum duplicantur, cur? II. 539.

quomodo curandae? II. 540.

venaesectionem non semper ferunt. IV. 552.

curantur per aperientia quomodo. II. 540.

per purgantia et emetica quomodo et quando? II. 544.

per sudorifera quomodo et quando. II. 550.

per Corticem Peruvianum. II. 559.

vernales quid? II. 507.

post repetitas purgationes contumaciores evadunt, cur? II. 550.

tertianae, multo magis febres continuae, morbique inflammatorii, si cadunt in corpus melancholicum, bilem atram movere possunt. III. 495.

autumnales quid? et quibus differunt à Vernalibus. II. 508.

à Sydenhamo optime curatae, quomodo? II. 548.

epidemicae aliquando hepatitis leviorem junctam habent, quibus noscitur. II. 563.

aestatem fervidissimam subsequentes, quomodo tractandae, quaeque in illis fugienda. II. 229. 564. in his Cortex nocet. ib.

interdum curantur per epithemata. Modus operandi. II. 571.

per inunctiones spinæ dorsæ. II. 571.

per adstringentia epota, quando? II. 527.

quartanae abstinentia deteriores fiunt. II. 553.

malignae quid sint, et quibus curantur, III. 124. 125.

ob nimis dissolutum sanguinem optime ferunt ichtiocollam. III. 653.

putridae saepius habent pulsum frequentem, debilem, inaequalem, intermittentem, quid designat. III. 564.

Febri aucta dissipantur liquida, quomodo hoc vitium defegitur. II. 151.

ardente qui moriuntur, siccitate pereunt. II. 62.

intermittente laborantes quali frui debent diaeta. II. 540. 541.

acuta laborantes, si ruborem et tumorem omnium illarum partium habent, quibus Carotis externa sanguinem adfert, cruorem immeabilem haerentem in vasis cerebri habent. III. 260.

dysentericae, absque dysenteria, aphthae saepius junguntur. III. 202.

Febribus curandis nulla regula generalis adaptari potest, cur? II. 153.

ex abusu sex rerum naturalium natis Medicus peritus multum prodesse poterit, cum è contrario in illis, quae à stimulo epidemico aut venenato fiunt, spectatorem saepe agere cogatur. II. 116.

acutis magis opitulatur aqua farinosis diluta, quem aqua simplex, cur? I. 46.

convalescentes juniores staturae augmentum acquirunt, cur? II. 76. 107.

laborantes horrent pingua, carnosam, ova pisces. II. 229. cur? ib.

appetunt aquam, acidam, fructus horaeos, frigida, cur? II. 229.

laborantibus venaesectio instituenda et repetenda quando? II. 156.

post diem quartum non facile celebratur. II. 157.

instituitur quando? II. 157.

Fe-

Febribus ardentibus maxime prodest, si pedes aquae tepidae immittuntur, et corpus nudatum vapore inde ascendente undique alluitur. II. 147.

inflammatoriis, praesertim nephritide sanguinea laborantes, subinde à lecto abstineant, cur? III. 235.

intermittentibus si largiores sudores sociantur, aegris viscerum abdominalium obstructio difficillima paratur. II. 61.

morientes fere semper in frigore febrili pereunt. II. 191.

Febricitantibus dies noctesque lecto coërcitis deterior insurgit Calor, cur? II. 314.

aestuantibus nimia ingurgitatio aquae qualiscunque hydropem facile creabit.

Exempl. tertianarii. III. 333.

si potus omnino denegatur, exsurgunt facillime morbi hepatis. III. 90.

Cibus et Potus an? et qualis conferat. II. 98. 99. 100. 101.

quando porrigendus. II. 102.

parca et repetita quantitate dandus. II. 103.

quali qualitate frui debeat in Acutis. II. 104. seq.

in acutis non integre denegetur, sed secundum morbi initium, incrementum, statum et decrementum adaptetur. II. 108.

Febrilis impetus, si nimis mature sopitur, aegris pessime fit. II. 150. 153.

dies, etiam fugata febris per longum adhuc tempus observandus, cur? II. 335.

non observatus in quartana Exempl. II. 536.

materia per abscessum deposita interdum celerrimam gangraenam efficit. I. 748.

Exempla. I. 412. 748.

Febris est morbus frequentissimus. II. 2.

non semper perniciofa, cur? II. 4.

interdum requirit, ut sibi ipsi relinquatur, interdum ex artis praeceptis augenda est.

II. 4.

à causa interna natae phaenomena essentialia quae? II. 6.

praesentis unicum signum est pulsus velocitas. II. 12.

effectus, quis? II. 47.

causa proxima. II. 26.

causae occasionales infinitae, singulares, universales. II. 28. seq.

subinde medicamenti virtutem exercet, quando? II. 49. 65.

à Medicis saepe efficitur, licet de hoc effectu forte non semper cogitent, quomodo fiat. II. 66.

est naturae instrumentum, quo corpus depuratur. II. 66. 149.

Initium quid? et qualem habet latitudinem. II. 67. 68. 69.

Incrementum quid? II. 69.

Status quid? quibusque limitibus circumscribendus. II. 70.

decrementum quid? II. 71.

Mutatio quid? II. 72.

desinit in mortem, cur? II. 72. seq.

in alium morbum, quomodo? II. 75. in abscessum Exempl. II. 81.

in sanitatem quomodo? II. 82.

Indicatio curatoria generalis quae? II. 77.

Prognosis. II. 92.

Febris Curatio generalis. II. 95.

auctae certissimum signum est calor auctus. II. 150. 151.

exorbitans, quae? II. 150.

thermometro exploratur. II. 151.

quomodo moderanda. II. 154. 305. seq.

imminutae signa. II. 153.

quomodo augenda. II. 159.

inflammationibus sociatur, quomodo? I. 649.

Vernalis et autumnalis quid? II. 507.

differunt inter se, et quibus. II. 508.

valida apoplecticis frigidis insurgens salutaris, quibus noscitur. III. 287.

Acuta quid? II. 8. 11.

quid efficiat, et quomodo curanda. II. 64. seq. 95. seq.

finitur quomodo? II. 72. seq.

cum et sine Crisi. II. 82. 91.

qualis fert vomitoria in initio porrecta. II. 229. 264.

qualem habet Prognosin. II. 92.

inflammatoria requirit tria considerata 1) febrim acutam continuam, 2) inflammationem, et 3) organum laesum. II. 578.

qualem dietam requirit. II. 98. seq.

vide Acutis in morbis.

peracuta quae? II. 8.

est vel exacte peracuta, vel non exacte peracuta. II. 8.

acutissimae notae. I. 124. ex bile atra.

ex bile atra natae curatio. I. 125.

Anabatica quid? II. 426.

Ardens quid? II. 444.

ad continuas remittentes refertur, cur? II. 444.

qualia habet symptomata. II. 447.

unde? II. 453. 490.

inter morbos aestivos et Castrenses numeranda. I. 124. II. 454.

qualem habet exitum. II. 454.

tertio et quarto die saepe lethalis: perfecta raro septimum transit diem. II. 455. seq.

exquisita omnia servat tertianae indicia. II. 481. in quibus vero differat. II. 481.

pari die accedens, ante sextum diem, cur periculosa, imò periculosissima. II. 418.

prae reliquis saepe solvitur per haemorrhagiam narium largam. II. 457.

lethalis die sexto, septimo aut undecimo, quibus noscitur. II. 476.

fiet, si tertio quartove die paucae tantum sanguinis guttulae de naribus stillant, nulla subsequente haemorrhagia larga, cur? II. 458.

frustra venae sectionibus, et largis, tractatur: hae enim vices haemorrhagiae spontaneae non supplent. II. 459. 460.

alvum apertam habent necesse est. Si vero ante signa coctionis alvus copiose liquida existit, pessimum, cur? II. 487.

Febris Ardens post ingentia alvi tormina quae oritur, pessima, cur? II. 487. 488.

solvitur critice cum rigore, cur? II. 488.

quomodo differat à synocho putri. II. 490.

ab intermittentibus. II. 490. 481.

à continuis remittentibus levioribus. II. 490.

Curatur quibus? et quomodo? II. 491. seq.

in salutem vergens noscitur humiditate linguae. II. 40.

Asodes quid? II. 503.

Continua quid? II. 410. 412. 417.

hodie est febris Continens et Synochus. II. 442.

Remittens quid? II. 410.

sive Synechus. II. 442.

inter continentes febres et intermittentes quasi media est. II. 443.

Causas, signa et medelam fere easdem habet ac Ephemera, attamen Venae-
sectionem requirit. Exempl. II. 417.

Curatur quomodo? II. 417. 418.

Putris quid? II. 412. 419. 420. 441.

cujus sit indolis. I. 130.

Epidemica sanissimos, et prae aliis plethoricos corripit. I. 118. 130.

unde? II. 420.

à constitutione epidemica. I. 130. II. 421.

vel Typhus Hippocratis. II. 422.

quibus cognoscitur. II. 423. 441.

dividitur in Homotonon (salutarem) Epacmaesticam (pessimam) et Pa-
racmaesticam (meliozem) et quid significant hae voces? II. 426.

duplicem habet causam: una in crassioribus haeret humoribus, calo-
remque magnum junctum habet: altera in tenuioribus stabilitur,
et virium subitam prostrationem junctam habet. II. 441.

qualem habet eventum. II. 427.

eventus non adeo pendet ab intellectis causis, sed certus habetur ex
signis laesarum functionum. II. 439.

Curatur quibus et quomodo? II. 441.

an ferat potum aquae frigidae? II. 442. 443.

Chronica quae? II. 11.

Crapularis quid? et quomodo curatur. II. 137.

Ephemera quid? II. 412.

unde? II. 413.

ex quibus noscitur. II. 413.

finita naturalem praebet pulsus, ad quod non ita fit post paroxysmum fe-
bris intermittens. II. 415.

Curatur, quomodo? II. 415.

Epiala quid? II. 7. 503.

Epidemica quae? II. 10.

petechizans. II. 404.

Febris Erysipelatosa quid? II. 78.

Haemitritaea quid? II. 7. 444. 445.

triplex, et per gradus pejor evadit. II. 446.

Hæctica. vide Hæctica febris.

Horrida quid? II. 7.

intercurrents quid? V. 170. 171. 192.

Intermittens quid? II. 411.

duplicata quid? II. 410.

triplicata, quibus à quotidiana distinguitur. II. 507.

in autumni initio interdum indolem continuarum aemulatur, cur? II. 509. 510.

incipiens quomodo à continua distinguenda. II. 512.

qualis pejor. II. 513.

in primo suo gradu periculosior, cur? II. 513.

saepe in acutam abit, cur? Exempl. II. 517.

certis periodis redit, quare? II. 529. seq. 537. 538.

singulas solum corporis partes infestans Exempla bina. Cortice sanata. II. 534. 535.

intermittentis primus gradus, ubi frigus. II. 511.

secundus gradus, ubi aestus. II. 514.

tertius gradus, ubi sudor et remissio. II. 515.

gradus hi tres cum febre continua comparati. II. 512. 515.

Effectus in corpore. II. 518. seq.

Causa proxima est viscositas liquidi arteriosi, forte et nervosi, tam cerebri quam Cerebelli, cordi destinati inertia. II. 526. seq.

Causa praedisponens probabiliter haeret in subtilissimo fluido, vel in vasis minimis, per quae illud movetur, aut in communi omnium horum origine, Encephalo. II. 533. 538. 537.

anticipati et retardati paroxysmi, unde? II. 537. 538.

Curatio quomodo suscipitur. II. 540. seq.

Curatio per diluentia ante paroxysmum propinata. II. 550. 551.

Curatio per laxans octo horis ante paroxysmum propinatum, Rec. scammonii gr. xij antimonii diaphoretici gr. xxiv. M. IV. 377.

Sudoris et remissionis tempore quid agendum. II. 555.

symptomatibus urgentibus occurrendum, quomodo? II. 556. 168. seq.

Recidiva quomodo arcetur. II. 557.

plurima à frigore externo. II. 539.

à levissimo cathartico, non longe post febrim fugatam porrecto, imò et ab Enemate molliissimo ex lacte saccharato fieri potest. II. 537. 570.

autumnalis finita curatio per purgans repetitum absolvi debet, cur? et quando? II. 558. quibus cautelis? ib.

Diaeta qualis esse debeat. II. 540. 541. 553.

lenta quae? II. 9.

continua quomodo in intermittentem mutatur. II. 66.

- Febris lenticularis quid? II. 402.
 Malignae idea. I. 124. III. 124. 125.
 Curatio. I. 125. III. 125.
 Maligna fere eadem ac febris continua putris. II. 420. 441.
 proprie dicta aliam curam requirit ac continua putris, qualem? II. 441. III. 125.
 non est morbus omnium dierum. II. 441.
 non cum Hepatitide confundenda. III. 125.
 morbillosa, vide Morbilli.
 Petechialis, quid? II. 403.
 punctularis quid? II. 400.
 quartana quibus distinguitur. II. 504. 506.
 in pleuritidem mutata paroxysmos suos servans. II. 446.
 non servans. II. 518.
 à terrore orta. II. 527.
 abstinentia deterior fit. II. 553.
 vide Febres intermittentes autumnales.
 quintana, septana, octona, nonana quid? II. 505.
 quotidiana quid? II. 504.
 quibus noscitur signis. II. 505.
 pertinacior tertiana. II. 573.
 continua quid? II. 574.
 per Corticem tractata qualia fecit mala. Exempl. II. 562.
 vide Febres intermittentes autumnales.
 scarlatina. II. 401.
 sporadica, quid? II. 10.
 stationaria, quid? IV. 192.
 synecheis, quid? II. 442. vide Febris continua remittens.
 synocha, quid? II. 442. vide Febris continua.
 tertiana quid? II. 504.
 quibus ab aliis distinguitur. II. 506.
 exquisita quid? II. 506.
 intra 12 horas paroxysmum absolvit. II. 506.
 raro ante quintum paroxysmum finitur. IV. 340.
 ut plurimum septem paroxysmis absolvitur. II. 455. IV. 340.
 dolore podagrico superveniente secundo jam paroxysmo fiebat.
 Exempl. IV. 340.
 simplex duodecim horas quidem excedit, sed intermissionem longiorem habet, quam paroxysmus duravit. II. 506.
 extensa est ubi paroxysmus in talem diurnitatem excurrit, ut liberum à febre intervallum excedat. II. 506.
 duplicata, quid? II. 506. 507.
 triplicata quid? II. 507.
 Verna convulsionibus in Junioribus stipatur subinde. II. 527. (Ego Cortice mox porrecto statim profligavi.)

Febris tertiana Verna praepostere Cortice Peruviano tractata, quae habuit mala. Exempl. II. 562.

Autumnalibus convulsionibus in puerpera stipata, Cortice mox fugata. Exempl. II. 563.

Vernalis et autumnalis quibus curantur. II. 540. seq. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Variolosa absque Variolis quando oriri possit. III. 508. V. 55. 97.

sed petechiis stipata, quomodo à Sydenhamo tractata fuit.

II. 404.

Febris Puerperarum lactea non tantum à lacte, sed etiam à depuratione uteri per blandam sup-
purationem oriri videtur. IV. 605.

quomodo incipiat et decurrat. IV. 608. 635.

à sudore terminatur, qui puncturae sensum in cute excitat. IV. 608.
609.

lochia parciore facit, cur? IV. 603. 608.

lochiis parce fluentibus, nisi mammas turgescere faciat, funesta
erit. Exempl. IV. 610.

Februm intermittentium summo vigori quandoque sopor sociatur, cur? III. 324.

Fermentatio non fit nisi aër accedat. I. 151.

Fermentationem in ventriculo à comestis fructibus horaeis factam ilico sedant spiritus sulphu-
ris per campanam vel absorbentia copiosa. II. 241.

Ferrum in acidis vegetabilibus solutum optimum est roborans. I. 36. 195.

vide Martialia.

adhibito magnete educitur etiam ex cineribus ossium animalium, ex cineribus vegeta-
bilium, imò ex ipso mellis exusto carbone. III. 379.

in animalium et vegetabilium cineribus demonstratur. III. 379. V. 243.

sanguini immistum; in libris viginti quinque adfunt scrupuli plusquam sexaginta. V. 243.

Ferulae quid? I. 587.

Fibra quid? I. 19.

debilis quid? I. 22.

quid efficiat. I. 26.

qualem habet causam. I. 23.

prognosis. I. 27.

quomodo tractanda. I. 28. 29.

laxa quid? I. 38.

quibus à debili differat, probatur per experimenta. I. 38.

rigida quid? I. 42.

quomodo dignoscitur. I. 43.

curatur. I. 44.

solida simplex. I. 19.

Filix radix anthelmintica salutatur. IV. 729.

Fissura quid? I. 412. seq.

Fistulae unde? I. 716.

differunt à sinibus quomodo. I. 716.

- Fistulae** quomodo dignoscuntur. I. 720.
 curantur. I. 721.
Ani; Exempl. I. 725. 726.
 pectoris Exempl. I. 725.
Flatulenta venena qualia. II. 248.
 medicamenta quae? II. 249.
Flatulentia quomodo fiat. I. 85.
 ab acido dupliciter causatur. I. 85. ab irritatione, et à genita materia elastica. ib.
 abforbentia copiosa levant. II. 241.
 vide et Tympanites.
 in morbis languidis an forte, quod à debili vi assimilante non satis subactus et mutatus sit aer ingestus. III. 333. IV. 276. 277.
 à quibus causis oriatur. II. 233.
 et à putrescentibus humoribus oritur. II. 234.
 spiritu sulphuris per campanam facto imminuitur. IV. 277. sive à fructibus horaeis, sive ab aëre elastico orta sit.
Flatus quid? II. 231. 236.
 et tormina tunc tantum fiunt, quando spasmodica contractione intestina constringuntur, licet flatuum materia elastica in intestinis semper praesto sit. II. 236.
 in intestinis spasmò constrictis tormina et anxietates causantur. IV. 659.
 unde? II. 233.
 curantur quomodo. II. 239.
 interdum potu aquae calidae. II. 239. 240.
 vacuis visceribus primis accidunt. cur? II. 249.
 vulneratis accidunt cur? II. 249.
 arcte, constricto abdomine contingunt, cur? II. 249.
 hypochondriacis familiares, cur? II. 249.
 hystericeis frequentes cur? II. 250.
 convulsos vexant. II. 250. cur?
 Colica laborantes cruciant, cur? II. 250.
Floccorum collectio quid indicet? II. 329. 585.
Fluxus albus benignus ab abusu potus aquosi tepidi. III. 333.
 similem causam agnoscere videtur, ut Coryza. IV. 317.
 à Charletonio vocatur Uteri rheumatismus. IV. 317.
 si à menstruis obstructis, tollitur ab Electricitate. IV. 445.
venereus quomodo oriatur? V. 434.
 distinguitur à fluore albo benigno quibus? V. 434.
 in Vagina sola haerens prima est species. V. 435.
 et in urethrae orificio haerens secunda est species. V. 435.
 et in urethra ipsa haerens tertia est species. V. 435.
 et in glandula sub sphinctere vaginae haerens quarta est species, et cum gonorrhoea tertiae speciei convenit. V. 436.

- Fluor albus|venercus ad uterum penetrasse non constat. V. 436.
 toleratu facilior est, quam gonorrhoea virorum. V. 437.
 curatur difficilius, quam gonorrhoea virorum. V. 437.
 ut gonorrhoea virorum. V. 507.
 non fert validas et repetitas purgationes. V. 507.
 motum corporis optime fert. V. 507.
 primae speciei poscit fatus detergentes frequentes. V. 508.
 secundae mollissimos. V. 508.
 tertiae speciei tractatur ut gonorrhoea virorum. V. 508.
 quartae tertiae speciei. V. 509.
- Foeces alvinae in scio aegro emissae, pessimum in morbis signum, cur? I. 436.
 virides infantum quid notent. I. 86. IV. 746.
 foetidissimae ab ingluvie saepius oriuntur. II. 34.
 à pingui mixto saepius oriuntur. II. 48.
 albae in acutis, absque signis icteri, pessimae. II. 589. 590.
 in aliis morbis, absque signis icteri, unde? Exempl. III. 133.
- Foecunditas mulieris in quo consistat. IV. 410. 400. 406.
- Foeminae molliores viris, cur? I. 47.
- Foetus cur tam cito in utero materno crescat? I. 63.
 probabiliter liquorem amnii ore hauriunt. IV. 657.
 septimestris per abortum excretus vivus mansit. Exempl. IV. 512.
 situs in utero qualis naturalis. IV. 555.
 et extra uterum concipi possunt, in Tuba Fallopiana Exempl. IV. 557. in Ovario.
 Exempl. IV. 557.
 conceptus non detegitur per signa plenam certitudinem facientia.
 IV. 554. 557.
 in utero mobilis est quamdiu aquis innatat; et quamdiu nondum in pelvis cavo fixus
 est, poterit nunc hanc nunc illam corporis sui partem offerre ex-
 plorantis digitis. Exempl. IV. 556.
 raro recte versus prodit. IV. 556. 567 b.
 mortuus quibus cognoscitur. IV. 558. seq. magna Cautela adhibenda, cur?
 IV. 561.
 putatus uncis crudeliter laceratus vivus eductus est. Exempl. IV. 561.
 rudiusque à Deventero tractatus, vivus eductus fuit. Exempl.
 IV. 561.
 in partu difficili eodem modo tractatus, ac si vivus foret, neminem
 unquam poenituit. IV. 562.
 ilico pedibus extrahendus. IV. 562.
 ubi capite inclavatus existit, quomodo eximendus. IV. 562.
 per pedes extractus subinde caput abruptum in utero relinquit, quo-
 modo caput eximendum. IV. 563.
 si educi nequeat matris mortem causatur. IV. 563. interdum vero
 matres salvantur, quando? IV. 564.
 extra uterum conceptus, mortuus et per umbilicum matris putridus successive excre-
 tus salva matre. Exempla bina. IV. 564. 565.

Foetus extra uterum conceptus, per 46 annos absque corruptione fuit. Exempl. IV. 566.

in utero conceptus per 27 annos absque corruptione mansit. Exempl. IV. 565.

situs praeternaturalis quibus cito noscitur. IV. 567 a.

quomodo in naturalem mutandus. IV. 567 b.

obliquus fere semper in uteri latere sinistro reperitur. IV. 568 b. 571.

vide Infans.

Versio quid? IV. 571. vide Versio foetus.

Fomenta quomodo operantur. I. 200.

applicari debeant, ne cito frigescant. I. 191.

secca qualia? II. 163.

consistunt etiam in calore vegeti adolescentis. Exempla. I. 30. II. 163.

Fomentum penetrans ad contusa. I. 550. 551.

contra putredinem et gangraenam. I. 555.

Fonticulus quid? et quomodo operetur. I. 677.

quibus prodest? I. 777. III. 442. IV. 19. 255. V. 107. 623.

Forceps ad educendum foetum capite inclavatum, qualis esse debeat. IV. 546.

Levreti qualis. IV. 546.

Chamberlania vel Roonhuysenia est Vestis unicus. IV. 546. 547.

quomodo adplicatur. IV. 547.

Fortes viscidos cibos facile digerunt, cur? I. 118.

Fracturae ossium in scorbuticis non consolidantur, imò ante longum tempus fracta et dudum consolidata in scorbutò denuo solvuntur. III. 611.

Fractura ossium: vide Ossium fractura.

Fraga hortensia copiose comesta phthisin sustulerunt. Exempl. IV. 94.

Friccio quomodo operatur. I. 200. 33. 47. 675.

levis et validior quomodo profunt, et quomodo instituenda. I. 33. 47. 71. 108. IV. 374.

blanda sanguinem à contusione coagulatum attenuat et resolvit. Exempl. I. 549. 551.

applicatur Capiti, Collo, infra orbitas oculorum, ad menti partes laterales, pone aures, maxime Cervici et toti spinae dorsi, axillarum cavis, inguinibus, cavis subpopliteis etc. in his enim locis nervi notabiles satis propinqui sunt integumentis corporis. III. 385.

prodest in obstructionibus referendis. I. 199. 686.

in pleuritide, durante venaesectione maximum usum habet. I. 215.

nimia inflammationem efficere potest. I. 636. 676.

optime in abdomine conducit, ubi ob uterum flaccidum haemorrhagia uterina aut Lochia nimia oborta sunt. IV. 601. 602.

in morbis crescentibus non prodest, sed tantum in declinantibus. II. 162.

febricitantibus si adhibetur, magna cum cautione perficienda, ne ab illa augeatur motus humorum. II. 143.

excitat Vim Electricam. e. g. in felibus etc. III. 385.

in paralyfi magnum habet usum. III. 385.

bis de die repetenda, et inter medio tempore pars tegatur emplastro aromatico calefaciente. III. 386.

morbis à glutinoso spontaneo convenit. I. 106. 108.

Friccio

Friccio summum Podagrae prophylacticum est remedium. Exempl. IV. 374.

Frigida inflammatis partibus applicata vel motum sanguinis integre suffocant, vel calorem augent. I. 664.

aeslueranti corpori applicata, sive per potum sive per aërem frigidum, thoracis efficiunt hydropem. IV. 130.

potentia agentia quae? I. 665. quae circulationis velocitatem et robur tollunt vel minuunt.

Frigoris aëris noxae in humoribus nostris, quales? I. 797. 798. congelascere faciunt. I. 176. 740.

noxae in fluidis et solidis corporis partibus. I. 740. gangraenam efficiunt.

quibus emendantur vel tolluntur. I. 740. 796.

Chlorosi laborantium et leucophlegmaticorum causa. I. 53.

febrilis diversi gradus pendent à varietate subiecti. II. 20.

causa variat saepe. II. 20.

tempore aliquando aegri moriuntur, quare? II. 21.

una cum velocitate ingens adest pulsus debilitas. II. 20.

stagnant humores sanguinei in extremis vasculis, simul tamen adest causa cor irritans. II. 23.

Frigori febrili quae nocent, et cur? II. 178.

Frigus febrile quid sit. II. 173.

liquida in extremis stagnare facit, cur? II. 174.

unde? II. 21. 175.

quid efficiat. II. 175.

designet. II. 176.

praesagiat. II. 177.

summum sequetur suffocatio vel mors, vel calor maximus. II. 177.

notat causam febrilem admodum malignam esse. II. 177.

Curatur optime quibus. II. 178. 551.

minime medicamenta fert calidiora, cur? II. 178.

omnem antecedit febrim. II. 19.

moderatum omnibus febribus acutis, imò et phrenitide opitulatur. II. 154. 314. 614.

externarum, et calor urens internarum partium, unde? I. 146. II. 447. 484.

Froenum linguae quid? IV. 674.

nimis longum non unguibus lacerandum, sed refecandum. IV. 674. 675.

quando refecandum. IV. 675.

non est nimis longum, simulac infans fugere potest. IV. 675. 677.

absque summa necessitate in tenellis refecari non debet, cur? Exempl. IV. 675. 676. 677.

absque summa necessitate refectum Balbutiem induxit. IV. 675.

prudenti manu refecandum cur? IV. 675.

refectum, si haemorrhagia sequatur, quomodo compescenda. IV. 676.

si haemorrhagia lenis sequitur, ob infantis suctionem perpetuam, augetur haemorrhagia, et infans moritur. Exempl. IV. 675.

requirit, ut lingua immota reddita, suctio impediatur. IV. 676.

Froe-

Froenum linguae si refecandum erit, praesto debet adesse Nutrix, cur? IV. 678.

absque ratione, vel et nimis longe refectum, qualia ob suctionem perpetuam infantis produxit mala. Exempl. IV. 676. Linguam propriam invertendo et deglutiendo suffocantur infantes.

quali cum cautela refecandum. IV. 678.

Fructus horaei bene maturi resolventibus medicamentis fere omnibus palmam praeripiunt, Argumenta contra Osores. I. 45. 126. III. 479. seq.

si soli cum pane et aqua assumuntur, vel saltem primis mensis apponuntur, aut jentaculi vel frugalis coenae ad instar comeduntur, nullam unquam noxam fecerunt. III. 480.

dum in ultima mensa, pleno à numerosis ferculis jam ventriculo ingurgitantur, Choleram, diarrhoeam, dysenteriam etc. inducere possunt. Sed haec mala non fructibus horaeis, sed perditae ingluviei adscribenda erunt. III. 480.

flatulentiam causantes emendantur spiritu sulphuris per campanam, aut absorbentibus copiose sumtis. II. 241. IV. 277.

immaturi comesi Cutis morbos cum summo pruritu efficiunt. I. 87.

glutinosos faciunt humores. I. 96.

copiose assumti à pueris, efficiunt tumidum abdomen, infarcta viscera, glandularum indurationes, scabiei quandam speciem. III. 335.

vidae Horaei fructus.

immaturi comesi Vermes producere valent. IV. 720.

Fuligo unde? I. 205.

saponaceae est virtutis. I. 205.

forma pilularum in morbis lentis porrecta maximi est usus. I. 205.

Fulminis ictu an paralysis curari queat? Exempl. III. 383.

Fulminis ictus vide Electricitas.

Fungosi cancri quid et unde? I. 879.

Funiculus umbilicalis quomodo ligandus. IV. 648.

debito modo ligatus, non refectus, parit molestiam molis. IV. 648.

Furor unde? I. 121.

uterinus. IV. 417. ex Cerebro affecto.

Furunculus quid? I. 729.

G.

Gangraena quid. I. 735.

à sphacelo differt quibus. I. 736.

sedet in panniculo adiposo. I. 737.

unde. I. 738.

à duplici causa oritur. I. 132. 735.

quibus cognoscitur. I. 753. 771.

quale habet signum pathognomicum. I. 755.

qualem habet prognosin. I. 758.

L

Gang.

- Gangraena inflammationem validam quatuor dies durantem necessario sequitur. cur? I. 184.
 nervum majorem diffectum, in parte infra sectionem sita sequitur. I. 237. cur? ib.
 nervos majores compressos aut concussos sequitur, cur? I. 238.
 post dolores acerbos unde? I. 364.
 à ligatura venarum. Exempl. I. 739.
 à compressione per scirrhum. Exempl. I. 739.
 pedis instans à compressione iliaca venae per flatus. Exempl. I. 739.
 à frigore aëris. I. 740. 755.
 peculiari modo fit. I. 755.
 curatur quomodo. I. 796. 797.
 praesertim si satis magni calori succedat frigus. Exempl. I. 740. 741.
 ab acerbis cuti applicatis. I. 638. 741.
 à salibus volatilibus oleosis, aliis acerrimis ad inflammationem domandam interne porrectis. I. 741.
 ab adstringentibus, emplastris, et frigidis exterius inflammatis partibus applicatis. I. 664. 741.
 à spiritu salis ammoniaci, ab Alcohol etc. inflammationi externae impositis. I. 741.
 ab oleosis acerbis cuti illitis. I. 742.
 à Decubitu. I. 742. quomodo cavenda, aut curanda. I. 742. 743.
 à Hernia suffocata et clausa. I. 743.
 ab Aneurismate. I. 745.
 à pure in abscessu. I. 745.
 ab hydropicorum laesionibus minimis. I. 746.
 à contusis et effusis. I. 746.
 senilis unde? I. 750. 751.
 à causâ interna, nempe acrimonia sanguinis etc. I. 746.
 à defectu vitalis influentiae. I. 749. Exempl. I. 750. 751. in senibus.
 à Venenis mirabilibus. I. 751.
 à morsu animalium iratorum. I. 752.
 à frumento ob tempestatem degenerato. Exempl. I. 753.
 citissime serpens. Exempl. I. 758.
 Cerebri, Viscerum, vesicae lethalis. I. 763.
 oris interni, labiorum, narium, genitalium curatu difficilis. I. 767. 768. 769. Exempl.
 genitalium muliebrium curatu difficilis, cur? Exempl. I. 767. 768. 769. 620.
 à partu difficili. Exempl. curatum I. 769.
 hydropicis, phthisicis, scorbuticis pessima, mortis nuncia. I. 770.
 curatur internis medicamentis quomodo? I. 772. seq.
 externis remediis quomodo? I. 776. seq. 780.
 exterius optime fert sales antacalinos aqua solutos et applicatos. I. 127.
 à contusione incipiens quali fomento tractanda. Exempl. I. 555.
 Gingivarum à scorbuto quibus curanda. I. 749. 767.
 malleoli in septuagenario curata. I. 769.

- Gangraena à vivis separanda quomodo? I. 787. seq.
 Cortice Peruviano optime sistitur. I. 790. Exempl. III. 187.
 frustra tractata in hydropico et Cachectio. Exempl. I. 791.
 deligatur cum cautelis, quibus. I. 793.
 simulac aliquid putridi separatum. I. 794.
 Gangraenosa pars non à vivis rescecanda, sed per suppurationem separanda. Exempl. I. 788.
 crusta separanda quibus. I. 792. 793.
 separari incipiens quibus noscitur. I. 794.
 Gargarisatio quomodo optime instituenda. II. 682.
 Gas Helmontii quid? II. 135. V. 317.
 Gastroraphe quando conducatur, et quomodo facienda. I. 519.
 Gaudium summum efficit pulsum magnum et rarum, ut et perspirationem insensibilem auctio-
 rem. III. 467.
 bilem atram et melancholiam efficere potest, cur? III. 467.
 citam mortem efficere potest, quomodo. Exempl. III. 467.
 Gelatinosa ex quibus parentur, et ubi conveniant? II. 132. III. 654. 655.
 Gemelli solent singuli in propria sua Amnii membrana haerere, et communi Chorion involvi.
 Reperiuntur et in eodem involucrio contenti. Exempl. IV. 556.
 Gemellos in utero haerere, ante tempus partus an certo cognosci possit, negatur. IV. 482.
 Genae rubentes oriuntur illis, quibus sanguis per pulmones difficilius transit. III. 673.
 rosei saepe coloris, ab acrimonia humorum et tenera vasorum compage fiunt
 in illis, qui in phthisin inclinent. III. 645.
 Genis scorbuticorum et labiis interne aliquando macula albicans inhaeret, cum duritie illam
 undique ambiente, quae nisi cito spiritu vitrioli tangatur, cito nigrescet, foetebit
 et depascetur omnia vicina. III. 607.
 Genitalium muliebrium gangraena curatu difficilis, cur? Exempl. I. 767. 768. IV. 620.
 Genuum articuli tumore aquoso frequenter obsidentur. Exempl. IV. 146.
 curatur aromatibus et vino applicatis. IV. 146.
 tumores chronici curantur et per aquae calidae in partem affectam ex alto guttatim
 factum delapsum. I. 191.
 Gibbositas non semper pelvim male formatam esse indicat, quando? IV. 537.
 circa pectus partum difficilem in foeminis parit, cur? IV. 537.
 Gingivae cruentae et putridum odorem spargentes unde? I. 123.
 pallidae scorbuticorum, et tumidae, dolentes spiritu theriacali, cochleariae, vini
 camphorato illiniuntur, cavendo ne fortiter fricentur. III. 629.
 rubentes, calentes, prurientes aut dolentes muria limonum, spiritu salis marini,
 absque forti fricatione, optime tractantur. III. 629.
 scorbuticae quibus noscuntur. III. 605.
 erosae, seu Cancer aquaticus Batavorum, quid? I. 749. 766.
 maculam albam habentes quid? et unde? I. 749.
 gangraenam subito facit, cur? I. 749.
 quibus medetur. I. 749.
 gangraena affectae unde? Exempl. I. 766. 767. IV. 746.
 quibus cognoscuntur. I. 766. 767.

Gingivae scorbuticae gangraena affectae quibus medetur. I. 767. IV. 748.

dentitionis tempore emolliendae. IV. 748.

inflammatae quibus tractandae. I. 766. IV. 748.

gangraenam metuere facientes quomodo tractandae. IV. 746-748.

fricandae cur? IV. 749. 750.

secundae quando. IV. 750.

quali instrumento. IV. 750.

quomodo. IV. 750.

sectione raro opus habent. IV. 751.

Glandula quid? I. 631.

in abscessum mutata tarde secunda. I. 710.

Cowperi quid? V. 418.

thyroidea, quid? IV. 145.

vaga, quid? II. 632.

Glutinosum spontaneum quid? I. 95.

unde? I. 96.

quid efficiat in primis viis. I. 98.

in sanguine. I. 101. vide Sanguinis spissitudo.

quomodo tollitur. I. 104. IV. 722.

per Colocynthidem parcissima dosi. IV. 443.

beneficium, et ad muniendas partes internas necessarium non turbandum. I. 111.

Gonorrhoea simplex quid? et unde? V. 412.

venerea quid? V. 412.

post luem veneream, anno circiter 1531 innotuit. V. 413.

rite sanata à lue infectos sanat et liberat. V. 413.

incaute tractata Luem producit. V. 413.

chordata quid? V. 441.

sicca, quid? V. 426.

spuria quid? Exempla. V. 421.

occupat coronam glandis. V. 421.

venerea, et quidem primae speciei, quid? V. 420.

quibus noscitur? V. 420.

secundae speciei quid? V. 421.

frequentissima est in initio. V. 422.

quibus noscitur? 422.

secundum gradus erosionis est diversa. V. 422.

oriri potest à sola irritatione, secretionem

humoris naturalis augente. V. 423.

424. probatur praecipue per fluorem album mulierum, per Coryzam etc.

interdum et ab ulceribus urethrae oritur. Do-

cent Cadaverum sectiones. V. 423. 424.

tertia speciei quid? V. 425. Erosio glandularum Cowperi.

quibus noscitur? V. 426.

Gonorr-

Gonorrhoea venerea et quidem tertiae speciei qualem habet prognosin? V. 426.

vocatur et gonorrhoea sicca, dysuria sicca. V. 426.

quartae speciei, quid? V. 427. Erosio prostaticorum.

quibus noscitur? V. 427.

quintae speciei quid? V. 428. Erosio emissariorum vesicularum seminalium, imò vesicularum ipsarum. Exempl.

pejor, quo tardius post concubitum infecta adparet. V. 423.

qualem habeat causam materialem? V. 423.

ut ut curata, corpus interdum ita mutat, ut impotentia insequatur. Exempl. V. 429.

cohibita, per metastasin ad oculos fertur, et Ophthalmiam veneream facit. V. 430. seq.

et per adfrictionem materiae gonorrhaicae ad oculos Ophthalmiam veneream facere potest. Exempl. V. 431.

est Vlcus in Vrethra. V. 475.

quibus curatur? V. 475. seq.

curatur balneo, fotu ex herbis antisepticis et paucò sapone: fotu lactis et aquae, cum paucò sapone. Nudato glandi tunc super ponatur emplastrum de meliloto etc. V. 476.

injectiones non fert? retropellunt enim venenum versus vesicam. V. 477.

à potu tenui, molli, valdopere levatur, cur? V. 477. 478.

curatur per Catharsin saepe repetitam, cur? V. 478.

quam diu? V. 481.

sed leniora saltem adhibeantur, drastica nocent. V. 482.

non curatur per mercurialia. V. 480. 483.

non fert venaesectionem, nisi ubi inflammatio adsit, aut metuenda foret. V. 481.

fontes martiatos; à thermis et à fonte Selterano levatur.

Exempl. V. 484.

difficilior eradicatur per usum Turbith mineralis, quali dosi? V. 483.

inveterata per extractum Cicutae sanata. Exempl. V. 484.

finita operatione catharticorum, Emulsiones cum nitro remixtas, circa vesperam optime fert. V. 484.

laborantibus pro potu conducit Emulsio, aut decoctum altheae cum quarta partelactis. V. 484.

praemissis frequentibus purgationibus balsamum Copaivae, cum saccharo ad pastam reductum, optime fert, si nucis moschatae magnitudine bis de die porrigitur, adhibito simul potu copioso leni. V. 485.

balsama sulphuris minime fert. V. 485.

Cantharidum usum internum, adeo laudatum, non fert, cur? V. 485. 486.

Equitationem, et penis erectionem neutiquam fert. V. 487.

quando curata aestimanda? V. 487.

non amplius metuenda est, ut ut humor mucosus, blandus, parca quantitate excernatur quotidie, cur? V. 488. quid in tali casu faciendum? V. 489. 490.

- Graminis succus vim possidet solvendi calculos vesicae felleae. Exempl. III. 87. 134. 136.
- Grana Kermes ad insectorum familiam pertinent, pariter ac Cochinella. III. 379.
- Gratiola, si lacti recenti infunditur, mitius agit, et Vermes expellit. IV. 737.
- Gravedo in morbis pulmonum mala. II. 771.
- Gravida dum tres mares successive utero gereret, semper Epileptica fuit; minime vero cum quinq̃ies sequioris sexus foetum gereret. Ratio non patet. III. 424.
- Anasarca laborans ab Hippocrate mitioribus remediis curata. Exempl. IV. 561.
- Gravidae non omnes patiuntur venaesectionem, attamen optima fruuntur sanitate. Exempl. IV. 470.
- non semper venaesectione opus habent. IV. 469. 470. 472. 483.
- non nisi plethoricae, et ubi evidens adest necessitas venaesectionem admittant. IV. 470. 473. 483. 484.
- pleuritide laborantes ut plurimum pereunt, cur? III. 71.
- interdum curantur. Exempla bina. III. 71.
- febre acuta laborantes tuto venaesectionem ferunt, imò repetitam. Exempl. IV. 471. 472.
- quovis tempore graviditatis venaesectionem, ferunt. IV. 473.
- Venaesectionem patiantur in brachio. cur? IV. 473.
- si plethoricae, et metus abortus adsit, nona vel decima post impraegnationem septimana venaesectionem instituunt. IV. 473.
- menstruum fluorem ad quartum vel sextum mensem habentes. V. S. admittant. IV. 494.
- plethoricae ex signis plethorae judicentur, an venaesectio repetenda. IV. 473.
- non plus sanguinis e vena mittant, quam quod minuendae plethorae satis est. Si ictus arteriae, fluente sanguine, languidiores, statim abstineant. IV. 474.
- si bene se habent, venaesectio non tantum inutilis, sedet noxia. Exempl. maturati à venaesectione partus. IV. 484.
- à venaesectione neutiquam habent partum faciliorem, neque per illam praecaventur à pluribus puerperii morbis. IV. 483. 484.
- non plethoricae languentes opus habent Cardiacis, anthystericis, blandis subacidis. IV. 475.
- primis mensibus victu tenui, motu ordinato et potu levi utantur, cur? IV. 474.
- Os aphthosum, abortus praenuncium, cur? III. 219.
- in ipso partus validissimo nixu quandoque subito pereunt convulsae, unde? III. 270.
- urinae difficultas quomodo levanda IV. 484. mutato situ aut cathetere. IV. 485.
- si partus tempore accidat, nec catheteri aditus permissus, tunc subito aquae rumpendae. IV. 485.
- vide Haemorrhagia uterina.
- Gravidarum imaginatio miras mutationes potest inducere foetui, intra ejus uterum contento. Modus, quomodo hoc fiat, non patet, attamen veritati respondet. Exempl. epilepsiae congenitae. III. 406.
- Exempl. Erucae in Cervice puellae ex imaginatione matris. III. 406.
- Exempl. Cubiti, ad instar simiarum, pilis obsessi. III. 407.
- Asthma spasmodicum, ultimis praesertim mensibus, unde? Exempl. IV. 459. 476.
- Gra-

- Gravidarum Alvi adstrictio à pressione intestini recti ut plurimum. IV. 478.
 in immensum dilatare potest intestina rectum et colon. Exempl.
 IV. 479.
 referatur clysmatibus, praecipue syringae ope applicatis, tamdiu
 donec foeces molliores excernantur. IV. 479.
 faciei color mutatus secundum Hippocratem unde. I. 265. I. 96.
 haemorrhoides unde? IV. 479.
 quibus medentur. IV. 485.
 Labiorum vulvae inflatio oedematosa sponte cedit. Exempl. IV. 481.
 per scarificationem aut vesicatorium tollitur.
 IV. 481.
 inflammatoria periculosa est quando? et cur? I. 767.
 768. IV. 481. 620.
 concretio partum difficilem facere potest. IV. 532.
 Pedes oedematosi ut plurimum sponte evanescunt, nisi ab haemorrhagia aut Con-
 vulsionibus orti fuerint. IV. 480. 481.
 Varices unde? IV. 480.
 quomodo abigantur. IV. 480.
 disruptae ulcera formant, cur? IV. 480.
 Urinae incontinentia post partum, unde? III. 372.
 Urinae difficultas unde? IV. 477.
 ab ulcere renum. Exempl. IV. 477.
 ab ipsa mole uteri gravidi, in ultimis graviditatis mensibus.
 Exempl. IV. 477.
 quarto vel quinto mense. Exempl.
 IV. 477. 478.
 quomodo levanda? IV. 484. 485.
 si partus tempore accidat, nec Catheteri aditus permittus, tunc
 subito aquae rumpendae. IV. 485.
 symptomata omnia pejora, ubi Gemelli adsunt. IV. 481. 482.
 Gravidis difficillime fit ossium fractorum consolidatio. Exempl. I. 572.
 Graviditas quibus signis noscitur. IV. 450. 451.
 maxima prudentia ex signis colligenda semper, praecipue in foro. IV. 452. 453.
 Exempla. IV. 453.
 non impeditur à scirrhis oris uteri, Cervicis, aut Vaginae. Exempl. I. 858.
 impeditur. Exempl. I. 857.
 et in hydropicis adesse potest. Exempl. IV. 452.
 in furtiva venere gavisus palliatur hydrope aut menstruorum obstructione, quid
 faciendum. IV. 452.
 et menstrua fluentia juncta habere potest, ut ut parciora sint. IV. 454.
 ubi Embryo in ovario, aut Tuba Fallopiana haeret, an menstrua juncta habeat.
 IV. 454.
 dijudicatur ex ore uteri clauso. IV. 455. Contingit solum in Primiparis, minus
 in illis, quae jam pepererunt. IV. 455.

Graviditas retentus sanguis menstruus non infervit Embryoni, sed Utero. IV. 455. probatur ex extensione et aequali crassitie uteri. IV. 457. 458.

symptomata prima et priorum mensium non semper à plethora. IV. 455. 462.

secundi vel tertii mensis qualia? IV. 459. 462. 464.

ut plurimum oritur menstruorum fluxu finito. IV. 462.

die post nuptias orta junctum habuit vomitum et nauseam. Exempl. IV. 462.

mox à Conceptu gravia symptomata creavit. Exempl. IV. 462.

vide Gravidæ.

primis mensibus Nauseam, Vomitum, appetitum prostratum efficit, quid tunc faciendum. IV. 463.

post tertium mensem qualia habeat symptomata, et unde? IV. 476.

symptomata quibus leniuntur. IV. 483.

Spuria quid? IV. 594. vide Mola.

Graviditatis tempore interdum contingit Icterus, licet nec ante graviditatem, nec post puerperium hoc morbo afficiantur mulieres, unde? III. 95. 96.

Gravitas artuum in febribus quid et unde? II. 63.

Guajaci decoctum quomodo optime paratur. I. 922. V. 562. Luem veneream tollit. V. 560. 561.

Gulæ imbecillitas qualis morbus. II. 701. 702.

Gummata cur aceto depurari debeant. I. 865.

Gummi, tumor ex osse, unde? I. 939. V. 473.

venereum, quid? V. 473.

est causa Epilepsiæ. III. 410.

Gutta rosacea periodica, sponte evanescere solita; si remediis tractabatur, varia causavit phœnomena. Exempl. III. 422.

retropulsa revocabatur foliis betæ recentibus, cuti applicatis. III. 422.

Gutturis strepitus in asthmate senili cur non adeo periculofus, ut in peripneumonia. II. 770.

H.

Habitus corporis quid? III. 636. boni et mali signa. III. 636. 644.

fortis unde? I. 73.

humidus unde. I. 73.

laxus, unde. I. 73.

plenus, unde. I. 73.

rigidus, unde. I. 73.

ficcus, unde. I. 73.

Hæmoptysis quid? IV. 3.

triplici modo fit. Vel à vi externa, vel ab acrimonia erodente, vel per ultima vasorum orificia, integris manentibus vasis. IV. 4. Galenus addidit quartum modum, per transfudationem. IV. 29.

vide Sanguis. et Sputum sanguinis.

à ruptura vasorum quibus noscitur, et quid sperandum. IV. 5. 81.

à plethora. I. 156.

à debilitate fibrarum pulmonalium. I. 27. 57.

Hæ-

Haemoptysis ab erosione quibus patescit. IV. 5.

pejora praesagit. IV. 7. 19.

per anastomosis minus periculosa. IV. 5. 21. Exempl. IV. 6.

facillime curatur. IV. 8.

non mutatur in phthisin, nisi ulcus in pulmone produxerit. IV. 6.

quibus cautelis tractanda et cur? IV. 6.

Subjecta. IV. 9. seq.

à pectore angusto. IV. 9.

à fasciis aut loricis. IV. 10.

à Vestibus arctius constrictis resuscitatur. I. 169.

illis facile contingit quibus collum longum. IV. 9. 10. Exempl. quomodo ca-
veri possit. IV. 10.

praecavetur haemorrhagia narium periodica moderata. Exempl. IV. 15.

ante annum decimum octavum praecaveri debet. IV. 16.

quibus facile oboritur. IV. 10.

acceleratur. IV. 18. seq.

ab haemorrhoidibus suppressis. Exempl. IV. 20.

levatur ab hirudinibus ano applicatis. Exempl.
IV. 20.

à menstruis obstructis. Exempl. IV. 21.

à lochiis suppressis. IV. 21.

à venae sectione omissa. IV. 22.

in truncatis. IV. 22.

à tussi. Exempl. IV. 22.

à clamore, cantu, nixu corporis ingenti. II. 717. IV. 22.

ab Ira. Exempl. in sexagenario. IV. 22.

in ultimis parientis foeminae nixibus. IV. 23.

à scirrho, polypo aut alio tumore comprimente. IV. 23. Exempl. à polypo. IV. 23.

à frigido potu affatim hausto. IV. 23.

à subito et vehementi frigore. IV. 23.

et à Crapula. IV. 24.

quandoque in febris ardenti. IV. 24. Exempl. in Peste curatum. ib.

in Variolis. IV. 24. et §. 1396.

saepè lethalis. II. 422.

in scorbuto pejori. III. 608. IV. 25.

per venena. Exempl. IV. 25.

futura quibus noscenda, et quae ipso in paroxysmo fiunt. IV. 25. seq.

à vitis hepatis oriri poterit. IV. 27. Exempl. IV. 28.

in paroxysmo habet pulsus parvum, mollem, undosum, cur? IV. 32.

praeceditur saepè sapore salso in ore, unde? IV. 32.

quibus et quomodo curatur. IV. 33. seq.

requirit venae sectionem, quando? quoties? et cur? IV. 33. 34. 35.

adstringentia interna fert, qualia, et quomodo operantur. IV. 35. 36.

rarius silet à ligatura artuum. IV. 37.

siptica, suffitus forma applicata non fert. IV. 37. 38.

- Haemoptysis sedatur sensim et repetitis vicibus epota aqua frigida. IV. 38. seq.
 exteriorius applicata aqua frigida. IV. 41.
 ferox compescitur potu aquae frigidissimae: quomodo operetur aqua? IV. 38.
 39. 40. Exempl. IV. 41.
 topica, remotis partibus applicanda, nondum usu inclaruerunt. IV. 38.
 qualem dietam requirit. IV. 43.
 recidiva quomodo arcetur? I. 169. IV. 46. seq.
 grumi sanguinis quomodo è pulmonibus educendi. IV. 51.
 quando ulcus fecerit, quibus noscitur. IV. 52.
- Haemorrhagia quid? I. 344. seq.
 ab abusu salis marini, cur? I. 202.
 à vulnerata aut discissa arteria minori sponte sua sistitur: debilitati tunc aegri
 quibus refocillantur. I. 221. 227. 233.
 sistitur medicamentis externis, quibus. I. 344. seq.
 ligatura quomodo. I. 348.
 applicatis cucurbitulis. V. 369.
 per compressionem. I. 350.
 polypos quandoque producit. I. 66.
 à discissis vasis internis orta, quando cessasse noscitur. I. 505.
 à Cancro incompefcibilis, cur? I. 887.
 exhausti quomodo refocillandi. II. 279. seq. III. 262.
 scorbuticorum interna aegros subito saepe jugulat. Exempla. III. 608.
 nimia, hydropem pedissequum habet, ut ut corpus nutriatur, cur? I. 23. II. 43.
 à convulsionibus excipitur, cur? I. 377.
 quomodo curatur. I. 381.
- narium frequens à Collari nimis adstricto. III. 330.
 ad phthisin aut haemoptysin praecavendam confert, cur? IV. 15.
 in acutis toties salutaris, cur? I. 198.
 parca in febribus ardentibus tertio vel quarto die contingens, lethalis
 cur? I. 650. II. 458. 549. 593.
 non adeo periculosa in febribus ardentibus, si paulo post, vel et
 sequenti die larga haemorrhagia sequatur. II. 458.
 ingenere in hydropicis mala, cur? IV. 208.
 larga quarto die accedens in acutis suspecta, cur? II. 459. Exempl.
 ex Hippocrate faustum. ib.
 Critica in ardentibus larga esse debet. II. 459.
 et aliis acutis contingens, quo die optima est. II. 467.
 per venaesectionem non suppletur, cur? II. 460. Exempl. II. 459.
 futura quibus signis noscitur. II. 460. seq.
 quibus promovetur. III. 103.
 nimia compescenda quando? I. 501. III. 103.
 quomodo? I. 500.
 Phrenitidem solvit. II. 610.
 Hepatitidem solvit. III. 100.

Haemorrhagia narium in Quartanis mala, cur? II. 521. 522.

arte procurata phrenitidem sanavit. Exempl. II. 610.

uterina à Cancro uteri quando et quibus contingat, quibusque signis cognoscenda. I. 857. 858. 888.

toties oritur ab abusu potus aquosi tepidi. III. 333.

hydropem pedissequam habet, ut ut corpus nutriatur, cur? II. 43.

periculosior est, quo partui propior est mulier. IV. 486.

minus periculosa quae ante quartum mensem contingit. IV. 486.

primis graviditatis mensibus contingens non omni vacat periculo: re-
dit enim post paucos dies, cur? IV. 487. 489. Excusso foetu remanet
placenta. Exempl. IV. 487. remanet grumus sanguinis. Exempl.
IV. 487.

septimo, octavo aut nono mense contingens plurimis funesta. IV. 487.

plerumque ab Abortu excipitur. IV. 487.

morbis chronicis facile ansam praebet. IV. 489.

pleno rivo contingens quid indicet. IV. 489.

ut plurimum placentam solutam indicat. IV. 489.

et à Vi externa, absque laeso nexu placentae oriri potest. Haec vero causa
non scitur nisi post mortem, et est incurabilis, cur? IV. 490.

ex ruptura nodi varicosi in funiculo umbilicali. Exempl. IV. 490. Au-
gebatur haemorrhagia ad singulos partus dolores. NB. ib.

in intervallis dolorum ad partum auctior, denotat placentam vel integram,
vel pro parte solutam. Sed dubia haec est diagnosi, cur? IV. 490.

optime sistitur foetu quantocyus extracto. IV. 491. vide et IV. 512.

et oriri potest, si in alio quovis loco Chorii cum utero nexus solvatur. IV. 491

oriri potest profusa, si tantum limbus orbicularis placentae incipit se-
parari. IV. 492.

non pro menstruo fluxu habenda, qui in gravidis interdum fluit ad quar-
tum et sextum mensem: Quibus discernitur? IV. 494. si fluxus sit
menstruus, tunc vena secanda erit, cur? IV. 494.

quibus noscitur adesse. IV. 495.

futura quibus noscitur. IV. 495. 497. seq. Ex mammis subito conciden-
tibus. IV. 496. Ex semper suspectis doloribus lumborum et ventris.

IV. 496.

sopita facile redit, cur? IV. 496. 510.

unde? et à qualibus causis oriatur. IV. 496. seq.

ab animi adfectibus omnibus. praecipue Ira. IV. 497.

ab inopinato malo nuncio subito orta. Exempl. IV. 497.

à motu corporis nimio. IV. 498.

à Vectione in rheda ultimis graviditatis mensibus. IV. 498.

à tussi valida. IV. 499.

ab hysteriis et Emmenagogis male applicatis. IV. 499. tentatur à sce-
lestis mulieribus. IV. 500.

ab omni acri uterum ipsum, et vicinas partes afficiente. IV. 500.

à stranguria vehementi. IV. 500.

à percussione partis inferioris abdominis. IV. 500.

- Haemorrhagia uterina** et à dispositione uteri cum reliquo corpore communi, ut ab Austro Vento. IV. 501.
- à dispositione uteri particulari. Obesae, fluore albo laborantes. IV. 501. Uterus minime crescens. Exempl. IV. 501. 502. Uterus nimis calidus. Exempl. IV. 502.
- post partum, ab utero flaccido. IV. 591. 601. 602.
- à foetu mortuo nondum maturo. IV. 502.
- à funiculo umbilicali breviori, aut circa collum aut artus circumveluto. IV. 502.
- à funiculo umbilicali nodo in medio fortiter constricto. Exempl. IV. 503.
- à placenta collo uteri accreta. IV. 503.
- Curari tentatur quibus. IV. 503.
- poscit quietem, quomodo? IV. 503.
- aërem modice frigidum: Vitent mollem lectum IV. 503. Cardiacae sint temperatissima: Utatur aqua frigida exterius et interius IV. 504.
- preasens non Venaesectionem requirit, sed futura solum. IV. 504.
- à pessariis adstringentibus non sistitur. IV. 505.
- Opium optime fert. IV. 505. Cur? IV. 505. 506.
- et à ligaturis levatur. IV. 506. 507.
- laborantes nutriantur jussulo Carnis vitulinae egelido, saepius et parca copia dato. Exempl. IV. 507.
- si per supra dicta compesci nequeat, tunc foetus ilico extrahendus. IV. 507. quales observandae cautelae. IV. 508. 509. Dolores ad partum augendi, quomodo? IV. 509. Haec ultima methodus praefenda illi, quo foetus simul et semel vi extrahi suadetur. IV. 509. 512.
- post sextum vel septimum mensem contingens semper fere redit, licet optima medela, et debitae cautiones adhibitae fuerint. IV. 510.
- quae primis graviditatis mensibus contingit, non requirit, ut foetus educatur. IV. 511.
- à Lapso accidens quinto mense enormis. Curata medicamentis et regimine. Exempl. IV. 511.
- sexto graviditatis mense accidens itidem curata. IV. 512.
- Polypi cordis causa. Exempl. IV. 489.
- Haemorrhoides profusae**, Cur? II. 354.
- fluentes quibus salutaris. II. 332.
- efficere non est in potestate Medici. II. 333.
- quando, et quibus possunt fieri. II. 333.
- phreneticis profunt, cur? II. 332. 608.
- largae in initio phrenitidis profunt, et morbum solvunt. III. 233.
- pleuritidem solvunt, sed rarissime pleuritidis tale bonum contingit. III. 24. 602. Ut a quatuor anni.
- efficacissime à capite derivant impetum et copiam sanguinis, unde Apoplecticis et maniacis utiles. II. 332. III. 284.
- coecae saepe inflant intestinum rectum. III. 172.

Haemorrhoides coecae et inflammatio intestini recti distinguuntur febre acuta, inflammatio-
nis validae comite. III. 172.

suppressas quae mala sequuntur, quaeque metuenda. II. 608. III. 354. 316.

Gravidarum unde? IV. 479.

quibus levantur, et qua cum cautela. IV. 485.

Haereditarii morbi sunt epilepsia, phthisis, podagra etc. III. 404. IV. 298. 338.

silere possunt in filio redeuntque in nepote. Exempla. III. 405.

ex analogia seminum plantarum per 80 annos, imò per bina secula asser-
vatorum, et tamen laete crescentium, simulac terrae dabantur, ex-
plicari conantur. Exempl. IV. 338.

ex Corpore humano ipso illustrantur per pilos in pudendis, per Dentes.
IV. 339.

Halitus musti, aut massae ad spiritum vini faciendum destinatae, fermentationis tempore
exeurs, si parva copia nares ferit, mire reficit; si vero magna copia at-
trahitur, venenum praestat. III. 135.

apoplexiam facit. III. 277.

Hebetudo sensuum actionumque animae ab intropresso Cranio. Exempl. I. 433.

apoplexiam frigidam antecedit, cur? I. 433.

Hectica febris à Vomica pulmonum, unde fiat quotidie? I. 141.

cur Vesperi intensior. IV. 13. et post pastum. IV. 75. 76.

non est de hujus febris natura. I. 747.

phthisicorum subinde ingravescit, subinde mitior est, cur? I. 697. IV. 75. 76.

comitatur à pulsu tenui, duro, obscuro et frequenti. IV. 76.

Hellebori nigri tinctura est Emmenagoga. IV. 445.

Helleborus nostri aevi insignis est efficaciae. IV. 227.

datus est melancholicis, maniacis, rabiosis. III. 516. 525. 572.

Hemicrania periodica Cortice Peruviano sanata. II. 534.

Hemiplegia quid? III. 289. 369.

exquisita quid? Exempl. III. 289.

sive ante sive post apoplexiam contingens, semper causam in capite habet. III. 369.

apoplexiae succedens indicat quasdam encephali partes liberari. III. 369.

qualis curanda, qualis vero immedicabilis. I. 237.

immedicabilis à Vapore aedium calce recens incrustatarum. III. 278.

Organum in nobis sensus et motus duplex esse probat. III. 289.

Hepar firmatur quidem à ligamentis suis sic, ut non facile ab uno latere in aliud dilabatur,

neutiquam tamen ab his suspenditur, sed sustinetur à ventriculo et intestinis. I. 523.

vulneratum comitantur punctiones doloresque ad jugulum usque junctumque scapula-

rum os. I. 521.

interdum Vermes continet. III. 89.

in sua substantia adeo acutum doloris sensum non habet. III. 93.

infarctum turbat Lienem, cur? III. 100. 495.

Vomicas purulentas frequenter continet, non à metastasi, sed ab inflammatione pro-

pria factas. III. 82.

et à metastasi factas continere observatur. Exempl. III. 85. 86.

à Pure si consumitur, quibus notandum. III. 110.

nullam medelam, vix palliationem capit. III. 111.

- Hepar instar Corii rigidum, exsuccum et mole minutum. III. 118. 142.
 cancrum qualia ante morbum creavit symptomata. III. 119.
 anguillae siccata ab Helmontio ad partum accelerandum laudatur, sed iners est ad
 partum remedium. IV. 523.
- Hepatapiscium adeo putrefacienda, dum majori copia fuerint assumta, intolerabilem creant
 anxietatem, donec vomitu ejecta fuerint. I. 316. III. 145.
- Hepatici ductus obstructio unde? I. 182.
- Hepaticus fluxus quid? II. 394.
- Hepatis vulnera semper periculosissima. I. 261.
 obstructions et à vita sedentaria. I. 524.
 scirrhus unde et quomodo oriatur. I. 845. 850.
 immaniter mole auctus. III. 118. 142.
 perpetui Icteri causa. III. 117.
 frequens invenitur. III. 118.
 post febres autumnales male curatas. III. 119.
 quomodo tractandus. III. 119. 599.
- scirrhi parvi per se parum, sed febre oborta multum mali pariunt. III. 120.
- Abscessus quibus distinguitur à tumore praeternaturali vesiculae felleae? III. 108.
 comitatur dolore acuto ad jugulum usque ad summum humerum pertin-
 gente. III. 110.
- in cavum abdominis ruptus, Asciten, 'mentiendo Tympanitem, creat, unde
 post terribilem tabem, Mors. Malum insanabile. III. 112.
- per vasa biliosa in intestina evacuatus qualia symptomata habeat. III. 112.
 pus bonum, si copia et subito per alvum exit, magnam he-
 patis consumptionem indicat. Exempl. III. 113.
 pus ichorosum, foetidum &c. si per alvum exit, pessimum
 hepatis statum demonstrat. III. 113.
- in venae cavae exesos fines si pus effuderit, teterrima mala parit, brevi exi-
 tialia. III. 113.
 quomodo tractandi tales aegri.
 III. 114.
 per sputa pus excretum fuisse
 Exempl. unicum. III. 110.
- in Cute exterius adparens quomodo tractandus. III. 115. 116.
 apertus sanguinolenta flocculos et amara fundens integre
 curatus Exempl. III. 116.
 apertus pus et dein aquam citrinam ad libras iij. fundens
 cum remanentia fistulae curatus. III. 117.
- cum plenaria hepatis consumptione, sola externa membrana, crassiori facta,
 remanente, absque haemorrhagia. Exempl. III. 113. 115.
- Apostema gelatinosam materiam ad plures libras continens, Exempl. III. 88.
- Morbi saepe etiam afficiunt diaphragma. III. 126.
 insignes et vicino cordi nocere possunt. III. 126.
- Steatemata. Exempl. III. 88.
- Tumor materiam albumini ovorum indurato similem continens. Exempl. III. 88.
- Hepa-

Hepatis Tumor ultra libram pendens, et ultra 9000 vesicularum compressarum, colore et figura pelliculas uvarum vacuas referentium, continens. Exempl. III. 88.
 continens corpora ovalis figurae, plena liquido viscoso, instar aquae pellucido.
 Exempl. III. 89.

Hepatis Vasa sanguinea rupta subito mortem inferunt. III. 122. 123.

Hepatitis seu phlegmone hepatis revera satis frequenter contingit, ratio? III. 81.

si à ramis venae portae obstructis oritur, tunc in concava hepatis parte haeret, et nausea Vomitu et siti ingenti se prodit. III. 82. 83.

signa inflammationis non adeo manifesta habet, cur? III. 82.

à venaesectione non multum levatur, cur? III. 140.

non semper dolore acuto stipata est, sed potius anxietate magna. III. 83.

si ab arteriis hepaticis obstructis oritur, tunc in convexa hepatis parte haeret, et noscitur per majorem respirandi difficultatem, dolorem dextri lateris ad jugulum usque protensum et tussim. III. 82. 83.

magnus ardoris sensus et dolor validus adsunt. III. 83.

Hepatitis fervidis aridisque aestatibus epidemica reperitur. Exempl. III. 83.

levior autumnalibus intermittentibus epidemicis subinde jungitur. II. 563. III. 98. quales habet causas. III. 84.

à potu gelido affatim hausto, aut à potu glacie frigidissimo reddito et ingurgitato, aut à natatione, praesertim ubi corpus à laboribus aestuans fuit. III. 90.

quomodo Icterus efficiat. III. 93.

quid efficiat in corpore. III. 93.

qualem habet exitum. III. 97.

non cum febre maligna confundenda, licet in ambabus adsit anxietas, et interdum magna debilitas. III. 125.

subito perimens raro fit, nisi ubi tenax materia fusa et mobilis reddita subito in hepate irrumpit, et simul ac semel omnia ejus vasa opplet. III. 121.

Curatur à natura per resolutionem. III. 98.

per Coctionem et excretionem. III. 99.

resolvenda quibus juvatur. III. 98.

solvitur Coctione, quam excipit diarrhoea biliosa, interdum cruenta. III. 99. quae à dysenteria distincta quibus. III. 99. quid faciendum. III. 102.

quam excipit urina multa, acris, crassa. rubra cum sedimento subalbo, diu continuata, ante diem quartum. quid faciendum. III. 100. 102.

si ante signa suppurationis dolor lienis mitior supervenit. Cur? et quid faciendum. III. 100. 103.

III. 103.

et ab haemorrhagia narium larga è nare dextro. III. 101. quid faciendum.

etiam per sudores, quomodo promovendi? III. 99. 101. 103.

perfecte sananda, caveatur ne aliquid remaneat, cur? III. 104.

sanata, quibus noscitur. III. 105.

Hepatitis | ubi natura neque resolutionem, neque coctionem et excretionem intendit, quomodo tractanda. III. 104.

abit in suppurationem quando? et quibus noscitur futura? III. 106.

- quibus noscitur jam facta. III. 107.

suppurata etc. vide Hepatis Abscessus.

hepar consumens quid efficiat. III. 110.

definit etiam subito in mortem, quando et quibus praevидetur. III. 121. seq. Exempl. ibid.

in gangraenam quando, et quibus noscitur. III. 123.

Herbae amarae recentes. II. 165. 566. recentium succus proficiuus, ubi? III. 346.

Hernia quotuplex. I. 743.

rarissime à peritoneaeo rupto, saepissime ab illo expanso. Exempl. I. 515.

in omni abdominis ambitu nasci potest, modo deficiat aequabilis pressio in loco quodam. Exempl. I. 515.

umbilicalis unde, et cur fiat. IV. 208.

incarcerata unde noscitur. I. 743.

quomodo tractanda. I. 528. 529. 744. II. 242.

suppurata quomodo tractanda, Exempla. I. 530.

vesicae. vide Vesica urinaria.

Herpes ficosus quid? V. 590.

miliaris quid? V. 590.

Herrenschwand remedium contra Solitarium constat ex quatuor pulveribus, quomodo adhiberi solent. IV. 738. 739.

à Bonnet describitur quoad faciem externam et quoad operationem et usum. IV. 739. 740.

non adeo lene est; sed saepe maximas in corpore excitat turbas. IV. 740.

Hippocratica facies unde? IV. 74.

Hirudinum usus in gangraena. I. 778.

Historias morborum scribendi ordo. I. 16. seq.

Homo cur crescit, perstat et decrescit? et quomodo id fiat? I. 72. III. 460. 461.

hujus in origine quae partes maximam molem corpoream faciant? III. 402. 403.

Horaeorum fructuum succi maturi tollunt fibrae rigiditatem. I. 45.

usus in febribus putridis. I. 126.

vide Fructus horaei.

Hordei ptisana cur in inflammatoriis acutis profit. I. 688.

cerevisia non lupulata mutari potest iisdem usibus. IV. 107.

Horripilatio omnem febrim antecedit. II. 19.

quid sit? II. 6.

vulnera aut contusiones capitis comitans semper suspecta, cur? I. 452.

Horror à medicamentis purgantibus Vices purgantis optime implevit. Exempl. III. 415.

qui dicatur? II. 488.

Humectatio corporis totius quomodo in ardentibus fiat. II. 498.

Humectantia quae sint. I. 69.

quibus cautelis adhibenda. I. 69.

Humores corporis nostri omnes, five sit sanguis, five ex eo excreta, Bile et urina exceptis, blandi sunt in fanitate, eorumque acrimonia in morbis fit. I. 745.

Hydatides quid sint? I. 165. 166. IV. 167

unde? IV. 117. 167.

et in tunica cellulosa oriri possunt. IV. 167.

in albo oculi, ad limbum corneae, imo in ipsius corneae superficie. IV. 167.

ex degeneratione vasorum corporis. Placenta uteri in hydatides mutata. IV. 167.

in corpore libere fluctuantes. IV. 167.

ex degeneratione cavorum folliculorum membranosorum. IV. 167.

vasorum lymphaticorum. IV. 168.

quomodo. IV. 168.

Ortus probabilis. IV. 169.

hydropis causa. IV. 199.

racemosas fieri quomodo credit Morand. IV. 168. 169.

Exempl. à Bianchi relatum, IV. 169.

pelluciditate à reliquis aquosis tumoribus distinguuntur. IV. 169.

in defuncta ab hydropse. Exempl. IV. 169.

Hydragoga quid sint, et qualia. II. 642. III. 384.

qualem habent usum. II. 642. III. 384.

Hydrocele quid? IV. 180.

Vel haeret in scroto, et proprie est Anasarca. IV. 180.

in sacco ex producto peritoneae in hernia vera orto. IV. 182.

in involucri vaginali testis. IV. 183.

primi generis et in cellulis scroti haerere poterit ob Carunculas in urethra haerentes. Exempl. IV. 181.

Anasarca scroti particulare. Exempl. IV. 181.

et in funiculo spermatico dicto, observatum à Monroo. IV. 181. 183. Sed haec ad tertium genus accedit.

secundi generis. Exempla. IV. 182.

quibus noscuntur. IV. 182.

tertii generis omnium frequentissime contingit. IV. 183.

unde? Exempl. IV. 184.

distinguenda à tumoribus ab inflammatione aut à contusione ortis.

IV. 184.

adesse quibus signis noscitur. IV. 184. 185.

inter ipsam testium substantiam et membranam testium propriam non reperitur, cur? IV. 185.

primi generis curatur ut Anasarca. IV. 279.

secundi generis non curatur nisi ablato Ascite. IV. 280.

tertii generis quomodo curatur. IV. 280.

in recens natis curatur suffragiis aromaticis. IV. 281.

in magis inveterato malo paraceathesis locum habet. Curatio palliativa. IV. 281.

in inveterato malo quomodo radicitus curatur. IV. 283.

Hydrocephalus quid? IV. 118.

nato infante frequenter nascitur. IV. 118.

est vel externus vel internus. IV. 119.

externus vix reperitur. IV. 119.

rarius reperitur absque eo quod internus simul junctus sit. IV. 119. 121.

artificialis Hildani erat Emphysema arte factum. IV. 119.

in difficiliore partu contingere potest, sed tunc nil nisi Contusio est in externa parte nata, quae absque scalpello resolventibus discuti potest. IV. 119. 120.

quandoque instar tumoris in occipite invenitur mollis, et magnae molis: sed pereunt omnes Exempl. IV. 120.

Unica puella vixit sex annos. Exempl. IV. 120.

internus frequentissime oritur in ventriculis cerebri, inter duram et piam matrem. IV. 121.

externus et internus in uno Exemplo. IV. 121. 122.

non curatur nisi in initio. IV. 123.

incipiens quibus cognoscitur. IV. 124.

minus facile detegitur in infantibus paucorum mensium. IV. 124.

minime fert erectum corporis situm: mox enim ejulant infantes: simulac autem reclinatum leviter versus posteriora caput pulvini sustentatur, quietus jacet infans, sed hebes. IV. 124.

in junioribus perpetuum ejulatum junctum habet. IV. 125.

curatur frictionibus capitis. Exempl. infaustum. IV. 125.

levissimo emplastro, cum vesicatorio mixto, capiti imposito. IV. 125.

facculis aromaticis et levi compressione. IV. 125.

purgantibus frequentibus. IV. 126.

puncturam minime fert. IV. 126.

internus, medicamentis non obediens, fato suo relinquendus, cur? IV. 126.

Hydrophobia quid? III. videatur et Rabies canina.

est signum pathognomicum rabiei. III. 553.

cur oriatur non constat, nec explicari potest. III. 554.

nullum impedimentum in via, per quam potus transire debet, pro causa agnoscit, dum bolos solidos qui drachmam ponderant omni hora deglutire possunt absque difficultate. III. 554. 562.

non semper febrim comitem habet. Exempla. III. 555.

quandoque in acutis sponte nascitur. III. 537. haec lenior et sanabilis magis. III. 537.

oritur fere semper à morsu aliorum animalium prius rabioforum. III. 536.

frequentissime circa 40 diem à veneno suscepto oritur. III. 546.

laborantes raro penitus delirant, sed plerique mentis compotes manent ad mortem usque. III. 557.

tam sub summis caloribus aestivis, quam intensissimo sub frigore oritur. III. 539.

Hydro-

Hydrophobia sub finem primi gradus rabiei accedit. III. 553.

demortuorum cadavera quid docuerint. III. 561. inflammatio organorum deglutitionis est potius effectus morbi jam facti, quam causa. III. 562.

non communicatur per sectionem cadaverum rabie defunctorum, licet non negandum, quod aliquid maligni in talibus cadaveribus adsit. Ultimum Exemplis probatur. III. 561.

sive impossibilis deglutitio liquidorum videtur referri debere ad convulsionem muscutorum, qui deglutitioni serviunt: Forfan et oesophagus convellitur. III. 567.

absque morfu aut contagio nata lenior et magis curabilis esse solet. III. 537.

ubi à rabie, rarissime curatur. III. 559.

in Sene per longam submersionem in aquam curata. Exempl. III. 524. 560. 571.

in pueris à rabido cane morsus, sponte curata. Exempl. III. 560.

fedem mali circa stomachum et vicina habet. III. 567.

post morsum proprii digiti in iratissimo homine. Exempl. III. 536.

post febrem pestilentem et dysenteriam curatam, absque signis delirii octavo die lethalis. Exempl. III. 537.

ventriculi inflammationi interdum accedit cum convulsionibus. III. 147. 537. 575. undecies venaesectione intra quatrimum, pedibus existentibus frigidis, instituta, curabatur aeger. III. 147. 575.

à morfu galli, acerbè dimicantis, lethalis. Exempl. III. 538.

gallinaei, prima à morfu die orta, lethalis. Exempl. III. 538.

546.

felis sub finem Decembris. Exempl. III. 539.

laborans et à propria saliva deglutita pessime afficiebatur. Exempl. NB. hic varia bibendi conamina fecit absque effectu semper. III. 554.

à morfu rabiosi animalis raro quartum diem superare solet. III. 537.

absque morfu orta diutius protrahitur. III. 537.

quomodo curatur prophylactice. III. 568.

jam praesens III. 574.

tractanda ut morbus summe inflammatorius quomodo? III. 575.

curatur immersione aut larga profusione aquae frigidae, cur? et quomodo? III. 576. Exempl.

Hydrops quid? IV. 115.

siccus est tympanites in cavo abdominis haerens. IV. 273.

aquae fero sanguinis mistae sunt, majori vel minori quantitate. Exempl. IV. 116.

à vitio lymphaticarum venarum, non vero arteriarum oritur. IV. 116.

quomodo generari possit, sive hydropis idea. IV. 117.

Anasarca, vide Anasarca.

Ascites vide Ascites.

Asperae arteriae.

Capitis, vide Hydrocephalus.

Glandularum.

Scroti, vide Hydrocele.

- Hydrops Ovarii, vide Ovarii hydrops.
- thoracis, vide Thoracis hydrops.
- pericardii, vide Pericardii hydrops.
- pulmonum, vide Pulmonum hydrops.
- uteri, vide Uteri hydrops.
- probabiliter ex hydatidibus vasorum lymphaticorum provenit. IV. 169.
- saccatus quibus noscitur. IV. 169.
- magna circumspeditione dignoscendus. Exempl. IV. 170. 196.
- à ruptura sacci fit asciticus. IV. 170.
- unde fiat? I. 58. 123. II. 47. 522. IV. 186.
- ab impedito fluxu lymphae in vasa majora. Exempl. IV. 186. 187.
- procerae staturae hominibus magis accidere solet, cur? IV. 187.
- à dilaceratione vasorum lymphaticorum. IV. 188. I. 745.
- à pluribus negatur. IV. 188.
- fieri posse demonstratur. IV. 188. 188.
- ab aucta aquae in sanguine quantitate oritur. Illustratur Exemplo. III. 333. 634.
- IV. 190. 191.
- à debilitate vasorum frequenter fit. III. 634. IV. 189. 269.
- oritur ubi alius morbus curatur per serum lactis, lac ebutyratum. aquas medicatas &c. et Vires aegrorum vitales adeo debiles sunt, ut non moveri possint haec ingesta per vasa sanguinea. III. 634.
- quales habet causas procatacticas. IV. 191. 192.
- à dispositione gentilitia. IV. 192.
- à potu nimio frigidae frequenter et cito fit. III. 333. IV. 192. 193.
- subitus unde. IV. 191. 193. 216. 217.
- à potu aquae stagnantis et palustris, ut ut non ingurgitata fuerit affatim. IV. 194.
- post morbos acutos, unde? IV. 194. 215. 216.
- venaesectionem interdum poscit. IV. 216.
- à dysenteria lienosa. IV. 195.
- post febres intermittentes, cur? II. 522.
- quartanis se jungit, cur? I. 10.
- à scirrhis viscerum frequentissime. IV. 195.
- scorbutum diuturnum sequi potest. III. 615.
- saccatus, aquis per paracenthesin eductis, tactui durum interdum tumorem offert, à corrugatione sacci ortum, qui sacco, aqua recrescente, distento disparet. Durus hic tumor neptiquam pro scirrho habendus. IV. 196.
- à Vitio hepatis ortus raro curatur. III. 142.
- ab lsetero diuturno: et est immedicabilis, cur? IV. 196.
- solvitur à hienteria, si succedit hydropi. IV. 196.
- à diarrhoea, imò à Coeliaca, si succedunt hydropi. IV. 197.
- non solvitur à diarrhoea, hienteria, aut dysenteria, sed peior evadit, si praegressas sequatur. IV. 197.
- ab Empyemate aut phthisi funestus, cur? IV. 197.

- Hydrops à dolore podagrico unde? IV. 197.
 ab haemorrhagiis quibuscunque, cur? IV. 198.
 à defectu partis rubrae in sanguine, sive sensim fiat, sive subito, certo fiet. IV. 198.
 à sanguine nimis tenui, quomodo. III. 652.
 quomodo incipiat, et quomodo augeatur. IV. 199.
 sedem in renibus habere ab Helmontio gloriatur sese primum detexisse: sed Veteres
 Graeci jam urinae parcitatem pro causa et signo hydropis habuerunt. IV.
 204. seq.
 qualem habet prognosin, secundum Hippocratem. IV. 210.
 si gangraena jungitur, lethale erit. I. 770.
 absque febre, curatur si febris excitatur. II. 48.
 incipiens à febre alienus est morbus: hydropem vero diuturnum lenta febris comi-
 tatur frequenter, cur? II. 43. III. 613.
 medetur amaris, lixiviosis et aromatibus acerrimis: ubi vero stagnans
 Lympha jam jam putrescere incipit, pessime haec nocebunt. II.
 116.
 quomodo curandus, seu Indicationes curatoriae. IV. 210. seq.
 ab Hippocrate curatus fuit. IV. 215.
 à febre continua, à scarlatinae cujusdam specie, ab exanthematibus miliaribus,
 à petechiis &c. multum metuere facit, praesertim cum hydrops nascens
 cum fine talis morbi coincidit. IV. 215. 216. venaesectionem interdum po-
 scit. IV. 216.
 Anasarca, febres acutas sequens, venaesectionem secundum Veteres requirit. IV. 216.
 à nimia vasorum plenitudine venaesectionem requirit. Exempl. IV. 217.
 quando venaesectionem requirit. IV. 216. 217.
 sitim junctam habens, unde sitis? et quomodo tractanda sitis? II. 208. IV. 216. 217.
 IV. 262. 268.
 Curatur interdum frictione. IV. 217. quando et quibus cautelis. IV. 218. Exempl.
 IV. 219.
 oleo frictione inuncto in cutim, tam à Veteribus, quam à recentioribus.
 Exempl. IV. 218.
 à motu corporis, quomodo? IV. 219. Exempl. IV. 271.
 navigatione in mari, cur? IV. 220.
 calore sicco exterius adhibito, cur? IV. 220. 265. 267.
 à melancholia superveniente. Exempl. III. 473.
 ab aquis mineralibus, quando? Exempl. ubi hydrops ab Ictero. IV. 221.
 257.
 Ascites curatus ab esu seminum sinapi, desuper potu decocto summitatum viridum
 genistae. Exempl. IV. 224.
 curatur à Cerevisia medicata ex Cineribus genistae, semine sinapi et lima-
 tura ferri. Exempl. IV. 225.
 per salivationem. Exempl. IV. 225.
 per praecipitulum Paracelsi quomodo. IV. 226.
 mercurii dulcis paucis granis. Exempl. IV. 227.
 per emetica cum opio conjuncta, Exempl. IV. 227.

- Hydrops Ascites curatur per Cuprum in spiritu volatili alcalino solutum. IV. 227.
 per valida remedia curandus, exposcit parcas ejus doses, ne corpus ullo modo
 turbetur. IV. 227. 258.
 curatur ab helleboro. Oxymel helleboratum Geineri. IV. 227.
 quando paracethesin ferat. IV. 230.
 aquae sint parum mucilaginosae: si aquae fluviatili similes, funestum erit
 signum. IV. 223. 250.
 citissime putrescunt, si aëri liber conceditur accessus. Exempl. IV.
 241. 242. vide Aquae hydropicorum.
 per medicamenta evacuandus quomodo. IV. 228.
 quando? IV. 229.
 tractatus longa opus habet patientia. IV. 229.
 à ruptura circa umbilicum sponte curatus. Exempla. IV. 230. 242.
 per paracethesin simul et semel evacuatus funestus evadit. I. 509. 713. IV. 239.
 non funestus, cur? IV. 240. seq.
 per diuretica tractandus. IV. 256.
 ascites qualia diuretica poscat. IV. 257. Salia lixiviosa vino infusa (unciae
 falis affundantur binae vini librae) baccae juniperi (roob luni-
 peri uncias quatuor, aquae destill. Juniper. libras duas spirit. lu-
 niper. uncias duas, spirit. Nitri dulc. semunciam M.) semen fra-
 xini. IV. 258.
 per purgantia valida, audaci etiam dosi tractatus, levatus est per uri-
 nam et non per alvum. IV. 258. Exempl. tractatum per Poly-
 galam Virginianam. IV. 265.
 per purgantia valida tractatur. IV. 262. per purgans lunare Boylei
 saepe aquaeeductae sunt. III. 380. quando purgantia haec pro-
 ficua esse possunt. IV. 263. Exempl. faustum IV. 264. quid de
 purgantium dosi in hydropse tenendum. IV. 264. 227. 258. por-
 riganur forma liquida, cur? IV. 265.
 tutius tractatur per paracethesin aut scarificationem cutis, quam per
 valida purgantia aut emetica. IV. 262. 264.
 per vomitoria subinde curatur, quomodo? IV. 260. 261.
 per diaphoresin non curatur, nisi aqua stagnans resorberi incipiat. IV. 267.
 per exsiccationem tentatus. IV. 265. 266.
 abstinentia plenaria à potu curatus Exempl. IV. 268.
 qualia poscit roborantia. IV. 269.
- Hyosciami radix comesa cerebri functiones omnes turbat. III. 86.
 Hypercatharsin excitat vitellum ovi putrefactum ad pauca grana datum. I. 122.
 convulsio sequens unde? I. 377. III. 194.
 à purgantibus excitatam domat laudanum liquidum. IV. 265.
 excitant purgantia exterius illita, quomodo compescenda. IV. 723.
 perpeffi quomodo refocillandi. II. 279. seq.
- Hypercatharsis quid? III. 194.
 Hyperostoses venereae quid? V. 473.
 Hypochondria quid sint. II. 324. vide et Praecordia.
 in morbis semper explorentur, cur? II. 439. III. 90.
 et nares magnum habent commercium. H. 462.

Hypochondria tenfa quando narium haemorrhagiam criticam nunciant. II. 461.

et inflata, simul dolentia, in synocho putri peffima, cur? II. 439.

doloris expertia, digito preffo cedentia, nil mali portendunt.

II. 440.

concurfu plurimorum fignorum lethaliu, peffima, II. 440.

dextri dolor in praegnantibus malus. IV. 477.

leviter inflammata in peripneumonia quid indicent. II. 756.

Hypochondriaci flatibus moleftis obnoxii cur? II. 249.

et hystericæ facile in fcorbutum dilabuntur, cur? III. 599.

fine materie, fanguinem e vena ductum inftar aquae rubellae diffluentem habent. II. 196.

Corticem Peruvianum optime ferunt. II. 527.

Hypochondriacus morbus efl vel fine, vel cum materie. II. 249.

fine materie à fola irritabilitate nimia quafi totius generis nervofi

et inordinato fpirituum motu oritur, et fecundum Sydenhamum nullo figno certius detegitur, et ab aliis morbis diftinguitur, quam copiofo tenuis et limpidiſſimae urinae profluvio. II. 197. III. 92.

fine materie melancholiae favet, cur? III. 504.

cum materie quid? III. 481.

quomodo curandus. III. 485. ſeq.

qualem diaetam exponit. III. 487. 490.

Hypochondriorum et cordis aeſtus in febris malus, cur? II. 315.

Hypochondrium apud Hippocratem ſimpliciter ſcriptum, ſemper ſignificat hypochondrium dextrum. III. 100.

HystERICA paſſio quid? II. 250. III. 416.

ſaepe in Epilepfiam mutatur. III. 417.

toties excipitur ab atrabile, cur? I. 639.

à calculo renum diſtinguenda, quibus. V. 272.

Colica quid? et quomodo ſe habeat. III. 130. ſeq.

Hystericæ in paroxyſmo magnam urinae limpidae quantitatem excernunt absque detrimento ſanitatſ; an hae aquam ex aëre hauriunt? IV. 249.

flatibus et ructibus moleſtis obnoxiae, cur? II. 250.

fanguinem habent inftar aquae rubellae diffluentem. II. 196.

globum in oefophago moleſtum ſentiunt, unde? et quid? II. 236. 625. 705.

ſaepe delirant, dum illos Vapores, uterinos dictos, patiuntur, unde? III. 529.

validiſſimis animi affectionibus obnoxiae ſunt, et quidem ob cauſas leviſſimas. III. 503.

facillime melancholicae evadunt, cur? III. 503.

mania corripiuntur, cur? III. 529.

rarius inflammationibus laborant, ob fanguinem nimis tenuem, et ſi natae ſunt, facile reſolvuntur, modo ſpafmus ceſſet. III. 228.

Corticem Peruvianum optime ferunt. II. 527.

Hystericis ſymptomatibus ſaepe notabilis quaedam externarum partium refrigeratio viam qua ſi ſternit, quae non niſi paroxyſmo ſoluto diſpellitur. Refrigeratio haec par comperitur iſti, qua rigent Cadavera. III. 272.

Iacta-

Tactatio corporis morbis inflammatoriis accedens, mortem nunciat, quando et cur. II. 199.
febri acuta decumbentium mala, cur? I. 650. II. 432.

ab anxietate in febribus quomodo ab Hippocrate tractata fuit. II. 205.

Jalappae radix qualis eligenda. IV. 738.

pulverisata cum dimidia parte sacchari diu terenda, ut frangatur tenacitas resinae. IV. 738.

resina magis nocens est quam pulvis radice. IV. 738. vide Resina jalappae.

Ichor quid? I. 328. IV. 211. hujus generatio. I. 329. quomodo tollitur? I. 353. 354.

Icterus quid? III. 95.

quomodo fiat. II. 192.

semper supponit vel impeditam secretionem bilis à sanguine venae portarum, vel impedimentum tollens liberum bilis secretae exitum in intestinum duodenum. III. 95. 127. 132.

intermittentibus autumnalibus epidemicis superveniens. II. 523. III. 96. 98.

ab Hepatide levi. III. 94. 95.

quomodo tractandus. III. 98.

graviori. III. 104.

quomodo tractandus. IV. 105. vide Hepatitis.

ab Hepate contuso. I. 543. 544.

consumto. III. 110.

nullam medelam capit, vix palliationem, quomodo. III. 111.

à Vomica hepatis rupta et in cavum abdominis effusa. III. 112. incurabilis. III. 112.

à pure hepatis per venam cavam in cruorem delato. III. 113. brevi exitialis. ib.

post morsum viperarum, felis domestici, canis etc. Exempl. III. 86.

in infantibus recens natis frequenter observatur, unde? III. 95. 128. curatur sapone et rhabbaro. ib. et IV. 654.

ab uberis ducentibus unde? III. 128. curatur ut praecedens.

à pituitosa colluvie in primis viis haerente et inadultis oritur. III. 128. quibus curatur. III. 128.

in graviditate unde? IV. 459. III. 95. 96.

ut plurimum facilis est. IV. 459.

à bile in vesicula fellea diu haerente, inspissata et viscida reddita, ut in sedentariis. III. 128. 132.

haereditarius ab hepate scirrhus. Exempl. I. 855.

à natatione in aqua frigida, corpore existente aestuante. III. 90.

pertinacissimus à ductu cystico tophis obturato. Exempl. III. 129.

omnino concreto. Exempl. III. 129.

à degenerata hepatis fabrica. Exempl. III. 129.

biliosa sua Cacochymia omnes partes internas et externas bile tingit, ne quidem ossibus et cartilaginibus exceptis: quin imò et fluidissima quae per oculum fluunt, ita tingit, ut omnia objecta flava appareant aegro. Exempl. III. 141.

diuturnus à calculosis concretionibus et ab atrabilario sanguine tenacissimo in hepar sensim aggesto, intra biennium curatus quomodo. III. 130.

Icterus perpetuus semper à scirrbo provenit. III. 117. 118. mitissime tractandus, sanatur vix unquam. III. 119.

periodicus, levis, cum anxietate et Cardialgia invadens, per longa intervalla redeuns, à Sydenhamo sub nomine Colicae hypochondriacae aut hystericae descriptus quid sit? et quomodo se habeat. III. 130.

in juniore aetate rariùs accedit, sed adultos in senium jam vergentes frequentius corripit, praecipue illos, qui diurno moerore afflicti, vel et memores iras diu nocturne sub pectore versant, sedentarios maxime, ut et lautius viventes, post pastum sedentes. III. 131.

vix memoratus qualia habeat symptomata ante invasionem et sub illa. III. 131.

aliquando saltem per 24 horas durat, aliquando gravior cum febre intensa et inflammatione hepatis subito jugulante existit. Prior morbi decursus est frequentior. III. 131. 132.

saepius recurrens in Icterus perpetuum mutatur. III. 132.

à Calculis felleis. III. 134. vide Calculus vesicae felleae,

perpetuus appetitum saepe non tollit, procedit digestio, ut et alvi evacuatio, cur? his vero non obstantibus aegri emaciantur plus minusve. III. 132.

in acutis ante septimum diem semper suspectus est, cur? III. 138. Exempl. faustum. III. 138. Exempl. sinistrum. III. 139. Curatur dysenteria larga cito desinente. III. 139.

post septimum diem inexpugnabilia mala saepe fecit, Vomicam, scirrhum etc. nisi citò dysenteria larga, cito desinente, exeat è corpore materia haec.

III. 139.

cum Vomitu et secessu nigro morbus est fere endemicus incolis Regni Castellani. III. 498.

Ictericæ lactantes habent lac album et dulce. III. 141.

mortuae sectio, singularem vesicae felleae tumorem exhibens. III. 107.

Idea quid? II. 319.

Ideae in hominibus excitari possunt ab interna sensorii communis mutatione, absque ulla ope causarum. II. 329.

Ideam fastidiosi purgantis remedii renovatam purgantis ipsius pharmaci vices supplere Exempl. III. 415.

Idiopathica quid? III. 14.

Iejunium strictissimum quid efficiat in corpore. IV. 335.

omnium minime ferunt infantes, cur? II. 106.

Ileum est vel nothum seu ab obstructionibus, vel verum seu ab acri irritante ortum. II. 259.

III. 159.

ab acrimonia quomodo oritur? I. 122.

ab inflammatione intestinorum quid. III. 164.

et Volvulus tot infantes necant post diros abdominis dolores à lacte acido. III. 160.

vide Volvulus.

in phrenitidem mutatum, lethale cur? II. 603.

etiam per totum crassi intestini tractum fieri potest. Exempl. III. 170.

raro vel nunquam curatur, ubi stercus evomuerint aegri. III. 168.

saevissimum, ab acrimonia natum, per oleum lini ad libram unam potatum, sublatum fuit toties. II. 147.

Imaginatio quid? II. 319. seq. III. 414.

gravidarum naevos maternos efficit. Modus quo fiat, non cognitus. Hanc vero ob causam veritas facti non ridenda; multa enim fiunt in generationis opere, quae explicari et demonstrari nequeunt, licet vera sint. Exempla. III. 406. 407.

Imaginatrix vis ingens epilepsiam producere valet. III. 414.

Immersio in aquam hydrophobis profuit. III. 560. 571. quomodo instituitur? III. 571.

Immortalitas homini parari nequit, cur? I. 74.

Impetigo manuum retropressa quae mala fecit. Exempl. II. 409.

Impotentia Virilis et ab equitatione perpetua oritur. III. 372.

post gonorrhoeam curatam. Exempl. V. 429.

Impraegnatio qualia juncta habet symptomata. IV. 450.

in torpidis et fluore albo laborantibus quandoque fit. IV. 450.

quibus profuerit? I. 877.

Incrementum hominis cur fiat. I. 72.

corporis unde fiat, non certo determinari potest. Crescunt enim subinde in morbis, magis vero post morbos. Exempla bina. IV. 402.

junioris post febres acutas majus. II. 76. 107.

in puellis augetur ubi menstrua perpessae fuerunt. IV. 401.

foetus in utero materno cito fit, cur? I. 73.

non adeo regulariter procedit, ac quidem creditur. IV. 401.

non cessat, quia partes amplius cedere nequeunt, sed quia virium dissentium efficacia deficit, vel plurimum minuitur. IV. 403.

Incubatus experimenta et observata. I. 137.

Incubus quid? et quid praesagiat. III. 294.

Indicatio et Indicata quid sint. I. 28.

in morbis quae prima? III. 32.

Indusia ex lana parata praeferenda lineis in rachitide, cur? V. 619.

à transpiratione insensibili pondus non augent. V. 650.

Inedia stricta quid efficiat in corpore. IV. 335.

epilepsiae causa. III. 419. plethoram tuto non tollit. I. 68. triduana in morbis damnat, cur? II. 416.

Infans recens natus cur siccitu in lucem prodeat. IV. 647.

non prius à placenta liberandus, nisi respiraverit, cur? IV. 647.

facie tumida, livida, non respirans, ilico à chorda ressecandus est, etiam absque ligatura, cur? IV. 648. et quando tali liganda est chorda. ib.

abstergendus cur et quomodo? IV. 648.

abstersus rubescit, sive sit Europaeus, sive Aethiops. IV. 648.

in balneo haerens quomodo tractandus. IV. 648.

si à partu tumorem in occipite habet, raro diu supervivit, sed convulsus moritur. Si vero tumor, in aliis capitis locis, est, nullum metuentium periculum. IV. 649.

si ossa habeat luxata aut fracta, reponenda. IV. 649.

circa anum et urethram lustrandus, cur? IV. 649. vide Anus.

et in Urethra vitia habere potest. IV. 651. vide Urethra.

Infans recens natus et superflua membra habere potest. IV. 651.

ligatura tolluntur. IV. 651.

quando? nondum constat. IV.

652. statim à nativitate. IV. 652.

gluben in ore, stomacho, oesophago, intestinis &c. habet. IV. 652.

à glutine in ventriculo et intestinis liberandus, cur? IV. 654.

quomodo. IV. 655.

et debilis à glutine etiam liberatur ab epithematibus abdomini impositis, qualibus? IV. 657.

lac in mammis habere potest. IV. 653.

semper dormit, si sanus. Si vero vigil maneat, vel ex somno territus subsilit, tunc dolores habet, secundum gradus acrimoniae convulsiones creantes. IV. 659.

dormiens et quasi subridens convulsus erit brevi. III. 75.

non pulciculis, sed lacte materno nutriri debet, cur? I. 75. IV. 656.

oleis pressis ne nimis obruatur, cur? IV. 662.

absorbentia fert, cur? I. 83. IV. 662. 663.

Opiata non nisi cum damno fert, cur? IV. 662. 663.

à volatilibus assumtis laeditur. IV. 663.

lucem vividam et sonum validum, et calorem magnum tolerare nequit.

IV. 664. à prioribus Epilepsiae subjectus evadet. III. 418.

molliter tractandus nec fasciis arctius stringendus. IV. 664. 665.

in capite ne valide prematur. IV. 665.

Cunis imponendus cur? IV. 666. vide Cunae.

non lacte alieno, sed lacte matris optime nutritur, cur? IV. 666. 679. vide Lac. Lactatio.

à Nutrice nutriendus. IV. 670. vide Nutrices.

froenum linguae nimis protractum habere potest. IV. 674. vide Froenum linguae.

uffocatur simulac linguam propriam deglutit, quomodo hoc fieri possit.

Exempla. IV. 676. 677.

fugere nequit ob froenum linguae, ob ligamenta in latere linguae, et ob linguam palato adhaerentem. IV. 674. 678.

à Meconio laborat. IV. 658. vide Meconium.

ad quemvis ejulatum non uberibus complacandus cur? IV. 680.

non valido motu Cunarum movendus. Exempl. in puero octenni. IV. 681.

morbis generis nervosi, et illis ex humorum copia aut acrimonia oriundis obnoxius est. I. 74.

acido laborat cur? I. 93.

laborans cito curandus, cur? IV. 681.

quibus noscitur. IV. 682.

quomodo curandus. I. 76. IV. 683.

convulsus erit, quibus noscitur. III. 147. IV. 683.

O 2 In-

Infans recens natus acido et coagulo lactis laborans praeservandus quomodo. IV. 685.

non fert ol. tartari per deliq. cur? IV. 683.

optime tractatur absorbentibus, bile, vitello ovi et sapone, cur? II. 202. IV. 683.

ileo et volvulo saepe perit. III. 160.

epilepsia tentatur. III. 147. IV. 685.

tentatus, licet evaserit, qualibus

malis postea affligitur. III.

353. IV. 685. 686.

tentatus quibus curatur IV. 686.

primis à nativitate septimanis raro ab apthiis immunis est: quibus succurritur. III. 201.

paucum cibum requirit, cur? IV. 686.

qui farinaceus esse potest. Quomodo farina com-

parata fuerit. IV. 687. ex Malta praeparetur.

IV. 687. aut ex pane similagineo. IV. 687.

ablactatus etiam pulticulis ex pane biscocto paratis nutriripotest. IV. 687.

secundum alios à lacte abstinere debet simulac aliis alimentis frui incipit; nec vitellus ovi lacti miscendus. Sed experientia contrarium suppeditat. IV. 687.

post sextum mensem panatellas cum jusculo sumat, cur? IV. 687.

quando ablactandus. IV. 688. 689.

interdum maturius ablactandus, quando nutrici deficit lac, quomodo tunc nutriendus. IV. 688.

post ablactationem quali cautela nutriendus. IV. 689.

semper nitidus servandus, cur? IV. 689.

aqua egelida lavandus, ut facilius ferat frigidam lavationem. cur? IV. 689.

Inflammatio quid? I. 625. 626.

quomodo fiat. I. 144. 145. 645. II. 145.

cur in vicinis partibus augeatur. I. 164.

à sanguine putri. I. 124.

vulnere quae bona, quaeve mala, et quibus succurrendum. I. 382.

cutis ab applicatis emplastris pinguibus aut oleis. I. 637.

interna à comessu pinguium. I. 638.

valida in suppurationem aut gangraenam abit, cur? I. 184. 691.

levis resolvi potest. I. 691.

cur non semper resolvi possit, licet optima diluentia et resolventia adhibita fuerint. I. 197.

levissima scorbuticorum et caco-chymicorum resolvi nequit, cur? I. 653.

interna, cui per duodecim horas validissima febris juncta, resolvi nequit, cur? I. 654.

valida quatuor dies durans gangraenosa fiet, cur? I. 184.

varios habet gradus ratione vasorum et loci, quales sint. I. 186. seq.

quales occupat locos. I. 630. seq.

nusquam frequentius et tenacius quam in adipe haeret, cur? III. 632. seq.

unde oriatur, sive quales habeat causas. I. 653.

duritiem et renixum acquirit unde? I. 647.

In-

- Inflammati^o qualia habeat phœnomena et effectus. I. 645. seq.
 quando retropelli possit. I. 689.
 resolvitur quando? I. 652.
 resolvenda requirit motum minutum, suppuranda vero auctum. I. 698.
- Inflammationis resolutio quomodo impetranda. I. 656. 670.
 exitus in suppurationem quibus noscitur. I. 659. 656. 660. 929.
 suppuratio quomodo fiat. I. 657. 658.
 exitus in gangraenam quibus scitur. I. 669.
 in scirrhum quando? I. 666.
 Prognosis generalis. I. 668.
 Curatio generalis dari nequit, cur? I. 670.
 specialis quomodo instruenda. I. 671. seq.
 perfecta sanatio est resolutio, I. 690.
 resolutio est sanatio sine crisi. I. 690.
 suppuratio est sanatio cum crisi. I. 690.
- Inflammati^o partibus frigida actu vel potentia applicata aut motum integre suffocant, aut colorem augment. I. 664.
- Inflammatoria sanguinis visciditas quomodo resolvenda. II. 204.
- Inflammatorii febriles morbi quomodo à Sydenhamo curati. I. 673.
 morbi acuti in foeminis et in junioribus facillime et saepissime curantur resolutione benigna; in adultis vero, et duro labore fractis corporibus raro? Cur? I. 655. 661.
- Inflammatoriis morbis si accedit inquietudo, jactatio, suspiria, anhelatio, pervigilium &c. mortem praenunciant, cur? II. 199.
 omnibus venae sectio confert, nisi extrema jam frigida, et pulsus debilis et inordinatus: curque tunc noceat. II. 204. Exceptionem ultimae regulae vide in Ventriculi inflammatione III. 147.
 morbis qualis potus conducatur. II. 204.
- Ingenium perspicax, altum, non modo hystericeis malis, sed epilepsiae saepius obnoxium. III. 412.
- Inguinum glandularum scirrhi. 849.
 dolores apud gravidas unde? et quibus tolluntur? IV. 466. 467.
- Insectorum generatio mirabilis est. IV. 692. 693. vide Vermes.
 quaedam sunt Vivipara, quaedam Ovipara. IV. 692.
 aestate sunt Vivipara, autumno vero Ovipara. IV. 693.
- Insensibilitas in febre unde. II. 22.
- Insitio variolarum an suadenda? V. 142. seq.
- Insolatio quomodo nocet. II. 584.
- Insipiantia medicamina quae? I. 29. 317.
- Intestina debilitata quomodo roborari debeant. II. 392.
 incarcerata quomodo per operationem reponuntur. I. 529.
 flatibus turgida, acu pertundenda, ita ut flatu exeant. I. 529.
 inflammata contrahuntur, et cavitas eorum clauditur, fistulaque loco inflammato altior, extenditur. Exempl. III. 163.
 saburram in febribus intermittentibus continere, quibus noscitur. II. 545.

- Intestina tenuia facilius inflammantur crassis, cur?** III. 159.
 in viventibus angusta cavitate praedita sunt; in mortuis vero sunt inflata et patulam habent cavitatem. III. 162.
 crassa inflammata facilius curantur quam tenuia inflammata. 172.
 vulnere laesa quomodo tractanda. I. 525. seq.
 prolapsa optime foveantur, si vivum et sanum animal, abdomine discisso, imponitur. I. 528.
- Intestini coeci inflammatio.** III. 170.
 Coli inflammatio pro Colica habetur. III. 171.
 minus periculosa et facilius curabilis. III. 172.
 non facile corpori magnas infert turbas. III. 172.
 cum recto concreti inflammatio, sphacelus &c. Exempl. III. 171.
 scirrhus cavitatem claudens. III. 188.
 recti inflammatio quibus noscitur. III. 172.
 quomodo ab haemorrhoidibus coecis distinguatur. III. 172.
 scirrhus, relinquens cavitatem straminis latitudinem haud superantem. III. 188.
- Intestino, si pars ablata, quomodo medendum.** Exempl. 530.
 integre discisso, quomodo pars ejus superior, ventriculo contigua, discernenda. I. 531.
 anus artificialis quomodo comparatur. Exempl. I. 532.
- Intestinorum vulnera non omnia lethalia.** I. 264.
 tenuiorum, ubi pyloro satis vicina sunt, discissio plurimum lethalis. I. 275.
 tenuium in loco à ventriculo remotiori vulnera periculosa sunt. I. 276.
 crassorum vulnera; ut et illa quae canalem non integre discindunt, periculosa semper sunt. I. 276.
 coli discissio transversalis, lethalis Exempl. I. 264.
 vulnera levia naturae relinquenda. Exempl. I. 526.
 magna, futura consuenda. I. 526.
 quomodo curanda. I. 533.
 prolapsus ex vulnere abdominis quomodo tractandus. I. 527.
 inflammatio quibus noscitur. III. 169.
 quoad dolorem fixum augetur per intervalla immaniter à cibo, potu, vel flatibus ad locum inflammatum appulsis. III. 163.
 unde? III. 159.
 praesertim crassorum faciliorem sanationis spem promittit, cur? III. 172.
 Curatur quomodo. III. 173. seq.
 nisi emollientibus calidis adhibitis cedat, sanatur etiam ab actu frigidis. Exempla. III. 180. 181.
 in suppurationem vergens quibus noscitur. III. 182.
 quibus tractatur. III. 184.
 versa per dysenteriam purulentam in sanitatem reducitur. III. 184.
 in gangraenam abeuns, praeter cessationem doloris absque causa, qualia habet signa. III. 186.
 versa vires vitales ilico prostratas habet. III. 187.
- In-

Intestinarum inflammatio in scirrhum mutatur quibus noscitur. III. 187.

integrae membranae frequenter per alvum excernuntur, levibus saepe de causis, iterumque renascuntur, unde? III. 183. 184.

Scirrhi. I. 850.

quamdiu benigni manent, non assidue dolent, sed per intervalla tantum. III. 189.

medicamentis tolli nequeunt, Victu solo feruntur diu. III. 189.

caveantur, ne in cancerum mutantur, quibus? III. 190.

in cancerum abeuntes quibus cognoscuntur. III. 189.

mutati palliative tractandi, quomodo? III. 190.

Ipecacoanhae, doses etiam minores vomitum excitant. V. 625.

Ira compescitur metu sive terrore. 147.

suppressa mox Asthma, postea vero hydropem creare potest. Exempl. II. 719.

repletionem vasorum capitis auget, et respirationem turbat. III. 271. pejus in debilibus. III. 272.

scirrhis nocet quam maxime. I. 877. 878.

memor, dum noctes et dies eandem ideam menti praesentem sistit, bilem atram efficere potest. III. 466.

scirrhus et cancerum efficere potest. I. 877.

dum frequenter recurrit in hominibus iracundis, tandem stabilem furoris Characterem in sensorio communi relinquit, sicque Maniam producit. Exempl. puerperarum III. 328.

haemorrhagiam uterinam cum abortu et convulsionibus lethaliis fecit. Exempl. IV. 497.
subitanea paralyfin poplitum sanavit. Exempl. III. 383.

Irae effectus in corpore. I. 148.

noxas, si emetico corrigi audent, mortem brevi conciliabunt. Exempl. III. 149.

Ischiadicum malum à dysenteria intempestive suppressa. V. 684.

etiam est nervosum, et quidem duplex, anticum et posticum. Sedem habet in nervo ischiadico. Veficatoria pedibus adplicata interdum juvant. V. 688.

Ischuria duplex est, una ubi nihil urinae in vesicam venit, altera ubi vesica urinam continens nihil demittit. Prior quibus cognoscenda? III. 249.

non semper à causa venerea, sed a multiplici alia. V. 462.

pro causa agnoscit vitium aut renum, aut ureterum, aut circa vesicam urinariam haerens, quibus noscuntur? V. 255.

gravidarum unde? IV. 477. 478.

hysterica peculiaris, in qua aegra per 40. dies urinam evomit. III. 228.

ab inflammatione arteriae emulgentis quomodo tractanda? I. 191.

in Puerpera, lochiis rite fluentibus, a calculo reni uni infixo, lethalis. Exempl. III. 229.

pertinacissima ex renum vitio, balneis molissimis curata saepius. II. 143.

ex mensibus, ob os uteri praeter naturam clausum, suppressis. Exempl. IV. 431.

à Calculo in Vretere. III. 228. Exempla. V. 255. 257.

in Vrethra haerente minuitur punctura perinaei, quomodo? V. 354. 355.

à Caruncula urethrae. V. 449.

Ischuria ex tumore prostatae, corporis cavernosi urethrae, à muco vesicae derafo. V. 449.
450.

interdum ex polypo vesicae urinariae oritur. II. 629.

quandoque herniam vesicae fecit. IV. 478.

à sola strictura urethrae pendens. V. 450. 451.

frequenter occurrit post gonorrhoeas. V. 451.

quomodo tollatur? V. 468.

ab equitatione nimia, non vero à Gonorrhoea ante 20. annos sanata. Exempl. V.
461. 464.

à cicatricibus urethrae post gonorrhoeam curatam. V. 464. quibus Urethra dilata-
tur. V. 468. vide *Urethra*.

ab ulcere in prostaticis. V. 467.

quibus noscitur? V. 467.

quibus medetur. V. 467. Exempl. V. 465.

perfecta citius lethalis esse solet, quam alvi suppressio. III. 355.

qui pereunt, fere omnes soporosi et convulsi moriuntur, cur? I. 124. 773. III.
355. 421.

Iudicium quid? II. 321. unde pendeat et quotuplex. ib.

Iuscula carniū quomodo et ex quibus optime parantur. I. 31. IV. 108.

bona esse quibus noscitur. I. 32.

quando conducunt, et quando nocent. III. 655.

maxime profunt in magna sanguinis jactura. I. 382.

ex animalibus volatilibus parata, ad spissitudinem sanguinis tollendam apta,
cur? I. 105.

si contra indicationem porrigenda, additur succus citri, vel aurantium, aut
cum hordeo, avena, oryza decoquuntur, ut minuatur facilis
horum in putredinem degeneratio. III. 655.

absque sale ultra quinque dies ferre nequit vivens. I. 115.

Consummata dicta, qualia corpori humano inferant mala. I. 132. 315.

Juvenum morbi. I. 75.

K.

Kermes mineralis praeparatio et virtus quae? II. 797.

L.

Labiorum Cancer unde? I. 878.

gangraena cancerosos fungos post se trahit. I. 767.

quomodo cognoscenda? 767.

et genarum parte interna aliquando macula albicans apparet in scorbuticis, quae
nisi citò spiritu vitrioli tangatur, ilico nigrescit, foetet, et depascitur om-
nia vicina. III. 607. 629.

Vulvae inflatio aut inflammatio. Vide Gravidarum labiorum; et Pudendorum,
muliebrium &c.

Labium leporinum quid? et quomodo curandum. I. 340.

plerumque et palati fornicem fissum sibi jungit. IV. 678.

La-

Labor corpus firmat. I. 25. ejus variatio incredibile solamen affert. III. 466.

Lac quale optimum. I. 29. IV. 671.

est humanum ex uberibus ductum. I. 29. IV. 109.

differt a chylo. I. 29.

coagulatur à Coagulo lactis, ab acidis, ab aëre calido, ab alcali fixo. IV. 637.

coagulari impeditur, si ante ejus usum deglutiantur saponis grana quinque aut pulvis absorbens. IV. 111.

acefcit, sed Caseus putrescit. IV. 682.

per artem imitari nequit, cur? I. 138.

purum nocet in acutis malignis, cur? aqua multa vero dilutum prodest, Cur? I. 126.

optimum est nutriens. IV. 379.

ictericarum semper album et dulce invenitur. III. 141.

ab Helmontio damnatum, Cur? IV. 667.

non delet latentem illam in podagricis causam præegumenam. IV. 370.

quibus cum cautelis podagricis suaderi possit. IV. 371.

humanum ex uberibus debilissimæ foeminae suctum nunquam acidum inventum est. I.

84. 87.

quo tempore citius acefcere possit. I. 87.

in uberibus jam putrescat. I. 116.

et in mammis intactarum virginum imò virorum repertum est. IV. 609.

recens natorum reperitur. IV. 653.

cum damno de corpore exit in Diabete. IV. 609. 610.

per diarrhoeam copiose exivit. IV. 610.

in Vasis uteri inventum. IV. 606.

videtur ad Uterum derivari ultimis graviditatis mensibus, cur? IV. 607.

in puerperis facile separatur. IV. 610. incepit enim separari ultimo jam graviditatis tempore. ib.

ad mammas fluit Cur? IV. 607.

in mammis non degeneratum, si sanguini rursus admiscetur, nullum creabit damnum. IV. 609.

retropulsū per varias vias de Corpore exit, per lochia, urinam, alvum, sudorem &c. IV. 609.

si impeditur in mammas derivari, vel collectum ibi non educitur per papillas, per metastasin ad alia loca deferitur. IV. 610. vel in mammis ipsis mali quid metuendum

est. ib.

per metastasin caput aut pectus petit, funesto omine, nisi mammae turgent. IV. 610, 612.

et in Pelvi colligitur quindecim diebus, postquam flaccescere inceperunt mammae. IV. 610. quibus signis id noscitur. IV. 611.

facit Oedema à reliquo diversum. Curatur facile quomodo IV. 611.

612.

ad femora delatum curatu facile est. IV. 612.

et in aliis corporis locis colligitur non dissipandum. Exempl. in abdomine. IV. 611. I. 109.

Lac per metastasin et varia occupat viscera. Exempl. epidemice in puerperis Gallicis 1746. observatum. IV. 611.

stagnans extra vasa quid efficiat. IV. 636. 637. 679.

in Mammis quid efficiat. IV. 637. vid. Mammarum à lacte tumor.

in mammis frequentius densatur à febre et calore, quam ab acido coagulante. IV. 638.

abundans nimis et tenue, nutricem emacians, quomodo moderatur. Exempl. IV. 645.

deficiens quomodo tentatur refarciri. IV. 645.

quandoque ex causis non medicabilibus, quibus? IV. 645.

humanum pro nutriendis infantibus damnatur à Vandermonde et Brouzet, cur? IV. 668. 669.

non habet in mores imperium. Exemplo sint Gemelli Nutrices ebriosae etc. IV. 668.

et stupidae Nutricis praefertur lacti stupidae Vaccae, hebetis asinae et salacis caprae. IV. 669.

humanarum Nutricum quale bonum? IV. 671.

Lac in infantum ventriculis naturaliter coagulatur, sed coagulum tunc est molle. IV. 679.

si nimis citò et fortiter coagulatur, dicitur coagulum morbosum.

IV. 680. Causae quales? IV. 680. Cura. IV. 683. II. 202.

Lactantes febri acuta laborantes multum potare oportet, cur? I. 116.

Lactatio proprii infantis puerperas à malis vindicat, quae à lacte retropulso oriri solent. IV. 612.

commendatur. IV. 667.

taxatur à Brouzet. cur? IV. 668. 669.

defenditur à Swietenio contra Brouzet. Exempla. IV. 668. 669.

per Nutricem. IV. 670. vide Nutrices.

Lactis caseosa materia putrescit, et chemice tractata similia fere exhibet ac partes animalium. I. 115. IV. 682.

mammarum tumores, inflammationes etc. facit. I. 109. IV. 637.

tumorem in abdomine fecit libras septem cum dimidia pendentem. I. 109.

cum chylo differentia. I. 115.

cremor phthificis optime confert, quibus cautelis. IV. 110.

Emulcti differentia, prout vario post pastum tempore emulgetur. I. 116.

Serum, in primis illud, quod à lacte ebutyrato per filtrum separatur, in morbis malignis et acutis maxime proficuum. I. 126. II. 312.

à gramine in vere comeso, viridescens, agit solvente graminis vi, et merito numeratur inter efficacia diuretica. III. 631.

si adhibetur ad morbos curandos, requirit tale adhuc virium vitalium robur in aegris, ut moveri possit ingestum cum sanguine per vasa. III. 634.

vide Serum lactis.

Lacrymae involuntarie emissae in morbis pessimum signum. II. 438.

futurae criseos per haemorrhagiam narium dant signum, ceteris paribus, et quando. II. 438. 461.

Languor post sudorem quid denotet? II. 520.

Laqueo suffocati apoplexia perire videntur. III. 273.

- Lequeo suffocatae** per dimidium horae, et ad vitam postea redeuntis foeminae historia. III. 273. quibus medicamentis tractata fuit, ut ad vitam rediret. III. 286.
- Lardum** comestum in quibusdam febrim excitat. I. 638.
 majori quantitate à debili pransum, vespertino tempore in pingue et acre oleum conversum est. I. 316.
- Laryngis abscissio**, cum subductione fistulae scissae, lethalis. I. 268.
- Larynx** quid? II. 658.
- Lassitudo** post somnum, à perspiratione minuta. II. 39. III. 601.
 in febris quid? et unde? II. 63. 451.
 spontanea morbos acutos praecedens unde? II. 148. III. 601.
 spontanea in febrium initiis immeabilitatem sanguinis denotat. II. 432. 452. III. 601. videatur debilitas.
 totius corporis, et torpor insolitus, scorbutum incipientem comitari solet. III. 601.
- summa** quid? II. 451. si in initio ardentium quid notet. II. 452.
- Laudanum** liquidum, absque aromatibus, aequè tuto adhiberi potest, quam syrupus e meconio. V. 111.
- Lecti noxae** in calore febrili nimio. II. 314.
 in sudore nimio. II. 368.
- abstinentia** nephriticis bona. III. 235. aliquot horarum per diem in morbis bona. II. 155.
- Lenientia** quae? I. 70. 688.
- Lentor humorum** quid? II. 148. est duplex. II. 277.
 à vitio vasorum. II. 144.
 in humoribus ipsis contractus. II. 148.
 à fibris spasmò constrictis. II. 146.
 à valido febris impetu contrahitur dissipando fluida. II. 148.
 febrilis quomodo tollitur, II. 165. seq.
- Lentore** praesente totum est, ut temperetur febris, ne torpeat nimis, neque nimis valida sit. II. 148.
- Lepa** nunc integre deleta, cur? V. 19. rheumatismum sanavit. V. 645.
- Lethalia vulnera** quae? I. 249.
- Lethargus** quid? I. 451. II. 598. III. 323. 326.
 ex cachochymia pituitosa oritur. III. 324. 326.
 ex historia apoplexiae cognoscendus et curandus. III. 326.
 phrenitidem saepe sequitur. II. 598.
 an morbus acutus. III. 327.
- Leucophlegmatia** quid? et unde? III. 643. IV. 157. 190.
 primum se manifestat in laxissimis illis sub oculis partibus, ὑπὸ πύλαις seu ὑποφθάλμια dictis. III. 645.
 quomodo differt ab hydrope et Anasarca. I. 102. IV. 157. 158.
 post febres intermittentes unde. II. 523.
- Lieberkuhnii Elogium**. IV. 66.
- Lien** in scorbuticis interdum observatur mole auctus. Exempl. III. 591.
 petrefactus. Exempl. I. 861.

Lien enormiter longus, absque detrimento sanitatis. Exempl. V. 597.

Lienis dolor aut palpitatio interdum haemorrhagiae narium futurae signum. II. 463.

levis quandoque observatur vel ubi hepatitis solvi incipit ante signa suppurationis, vel ubi hepar in scirrhum indurefcit. III. 100. in priori casu quid faciendum III. 103.

inflatio saepius est collectio foecum induratarum in colo. III. 152. 153.

inflammatio contingit quidem, sed minus frequenter quam aliorum viscerum. III. 153.

quibus noscitur. III. 153.

quandoque sub nomine pleuritidis habetur. Exempl. memorabile. III.

153. 154.

in suppurationem abit. III. 154. 155.

Morbi à Veteribus descripti non semper Lienis, sed partibus affectis vicinis adscribendi.

III. 152.

scirrhus. I. 850.

cito sublatus non nisi foeces vel flatulentia in Colo fuerunt. III. 153.

frequenter occurrit. III. 155.

duritiae sua et tumore vicinas partes miro modo laedere potest et distrahere, et vehementissimos dolores facere. III. 155.

mole augetur et in pelvim descendit. Exempla III. 155.

et raro casu sursum ascendit. Exempl. III. 155.

mole si minuitur, credibile est, hoc malum facilius tolerari.

Exempl. III. 155.

in cancrum si degenerat, qualia mala efficiat. Exempl. III. 155.

Vulnera, ob vasa quae habet majora, absolute lethalia. I. 262.

Lienteria quid? II. 371. 376. 378.

et à Vermibus oriri potest. Exempl. IV. 715.

ab aphthosa ventriculi crusta creatur, cur? III. 218.

saepe dysenteriam sequitur, ubi nempe intestina ulcerata sunt. IV. 715.

à paralyfi ventriculi in helluonibus, ut et à paralyfi intestinorum in illis, qui potibus tepidis abutuntur, orta fuit. III. 367.

interdum hydropem solvit, si nempe hydropi succedit. IV. 197.

Lienteriis ructus acidus superveniens, qui ante non erat, bonus, Cur? I. 129.

Ligatura vasorum levis quomodo debilibus prodest. I. 35.

artuum in haemorrhagiis omnibus quid efficiat? II. 307. III. 296.

venarum quomodo calorem febrilem mitigat, et quomodo instituenda. II. 307.

artuum menstrua provocavit. IV. 439.

Lingua interiorum corporis conditionem designat. I. 120. II. 449.

à Medico semper inspiciatur. Cur? I. 120.

arida et aspera ab Hippocrate inter signa phrenitidis numerata. II. 151. 329. 588.

humida fieri incipiens in febribus ardentibus sanationis spem praebet. II. 449.

nigra quid designet. II. 588. 449.

tumens, praesertim circa radicem, anginam efficit. Exempl. II. 626.

extra os pendula, deglutitione, loquela, gustu integerrimis. Exempl. I. 72.

ab infantibus recens natis fugendo invertitur, ita ut suffocationem efficiat. Exempla.

IV. 676. 677.

Linguae paralyfis apoplexiam lethalem praecedere solet. III. 368.

cancer I. 878. curatus. Exempl. I. 894.

flavedo, nigredo, exustio, asperitas in febribus unde? II. 449.

ficcitas in febribus unde? II. 448.

fordes quid indicent. I. 120. III. 199.

Linimentum Haversianum quid? I. 950.

Lipothymia puerperarum unde. IV. 581.

vide Animi deliquia.

Literati podagrici quomodo diaetam instruere debent. IV. 375.

Lithontripticum, praesertim illud Stephens, quale? V. 319. seq.

diu adhibitum scorbutum creasse dicitur. Exempl.

V. 320.

in homine robusto et sano nil mali creare posse videtur. V. 322.

ut ut nauseosum, sanguini nullam labem inducit. V. 322.

molliores solvit calculos, duriores intactos relinquit. V. 323. 324.

prius tentandum, antequam ad sectionem calculi progrediatur. V. 323.

non conducit, ubi ulcus in vesica. Exempl. V. 323.

levamen adfert, ut ut calculum non solvat. Exempla. V. 324.

lamellas calculosas quidem per urinam educit, sed nonne hae sunt producta calcariae materiei remedii? V. 325.

reputatur etiam aqua Calcis ex ostreis facta. V. 327. 334.

in vesicam injectum, non semper securum, cur? V. 332. 333.

ex aqua Calcis, in vesicam injiciendum; coquatur prius aqua cum amylo, ad libram dimidiam aquae, drachma unica amyli; aut admisceatur aquae librae semis vitelli ovi pauxillum. V. 333.

per catheterem, aut per instrumentum Butteri absque cathetere, in vesicam injiciatur. V. 333.

creditur esse succus betulae. V. 336.

lixivium saponariorum, sed acerrimum est. V. 338.

ex lixivio saponariorum, si per os porrigitur, sit drachma ejus unica cum centupla dosi lactis, aut juris carnis vitulina, ascendendo in dosi lixi vii ad drachmas duodecim. V. 340.

Lithotomia alti adparatus, qualis? V. 363.

lateralis, qualis? V. 360. dicitur et Raviana.

magni adparatus, qualis? V. 358.

parvi adparatus, qualis? V. 356.

ab aegro ipso suscepta, Exempl. V. 357.

vere et autumnno ut plurimum institui coepit, cur? V. 363.

- Lithotomia semper ancipitis est eventus. V. 364.
 sanitatem non restituit ubi vesica carnosae, callosae. V. 364.
 calculi accreti, aut in cystide inclusi. V. 365.
 calculus vesicam integram magnitudine sua implet.
 Et quid tunc faciendum? V. 366.
 peracta quid faciendum? I. 535. V. 367. 368.
 si singultus accedit, aeger occumbit. V. 367.
 vulnus vesicae prius glutinetur, quam illud externum, cur? Exempl. V. 366.
 in foeminis rarissime necessaria. V. 369.
 Lixivium saponariorum calculum extra corpus dissolvit, sed non est lithontripticum, cur? V. 338.
 Lochia quoad quantitatem difficulter determinari queunt. IV. 590.
 variant in variis puerperis quoad quantitatem; Variant et in eadem foemina in diversis puerperiis. IV. 590.
 largiora quando expectanda. IV. 590.
 quibus parviora et quibus largiora. IV. 590.
 protracta sive longius fluentia minus periculosa, quam nimia, Cur? IV. 592.
 quamdiu durare debent determinari nequit. IV. 592. 593.
 post febrem lacteam in quibusdam redeunt sincera, cur? IV. 593. 608. 609.
 naturaliter fluentia quomodo se habeant. IV. 603.
 qualem eliminant sanguinem. II. 140.
 non semper sunt rubra, cur? IV. 603.
 alba quid? sunt quasi purulenta. IV. 603. 604.
 forsitan et à lacte ad uterum delato. IV. 606. 607. vide Lac per metastasin etc.
 purulenta non timenda, cur? IV. 605. 609.
 retenta pessimos morbos facere possunt. IV. 605.
 foetentia unde? I. 151. IV. 605.
 nimia quibus fluere suescunt. IV. 591.
 quae mala pariunt. IV. 592.
 unde? IV. 591. et ab uteri flacciditate. IV. 591. 601. 602.
 peculiari encheiresi minuuntur, quali? IV. 601. leni manuum compressione
 uterus adcontrahendum se disponendus.
 sunt mox à partu, mox successu temporis. IV. 591.
 frequentissime à retentis in utero oriuntur. IV. 591.
 interdum et veniunt à crassioribus foecibus in intestino recto. Exempl. IV. 602.
 à Mauriceau sopita quomodo? IV. 602.
 lenia adstringentia ferunt. IV. 602.
 cardiaca ferunt, qualia et quomodo. IV. 602.
 Opiata poscunt. IV. 595. 591. 602.
 mox post puerperium finitum opiata poscunt. IV. 591.
 retenta plenarie pessima. IV. 603.
 suppressa saepe ut causa subsequen-
 tium malorum accusantur, quae verius à metastasi
 lactis, in mammis degenerati, orta fuerunt. IV. 609. seq.

Lochia suppressa excepit Oedema pedum, quod. forsan à lacte degenerato per metastasin ad pelvim pulso, ortum erat. Curabatur facile. Oedema hoc quomodo à reliquo Oedemate differat. IV. 611.

sequuntur inflammationem uteri, quae orta est à laesione uteri in partu. IV. 612.

ob putredinem resorptam pessimas febres efficiunt. IV. 613. 617.

qualem corruptionem fecerunt descripsit Hippocrates. Exempl. IV. 613. 618.

quomodo tractavit Sydenhamus. IV. 614.

frequenter ab utero inflammato. IV. 614.

pessima. IV. 615. 616. 617.

à concretionem pudendorum. IV. 614.

ab obliquo uteri situ. IV. 615.

sive retenta in utero mora acriora reddita et resorpta periculosissimos morbos faciunt. II. 140. III. 421. Exempl. IV. 617.

ad alia viscera delata qualia mala pariant. IV. 618.

ad alia viscera delata, illis multum laesis, licet redeant, sanitatem non integram producant. IV. 623.

ad alia viscera delata, si debite redeant, quando sanitas sperari possit. IV. 624.

requirunt mentis et corporis absolutam quietem. IV. 624.

quibus revocantur. IV. 624. 630. Aristolochicis duplicis generis.

in hysteris et revocantur Opio et clysmatibus. Si vero semel his adhibitis lochia non sequantur, statim à binis abstinendum. IV. 631. et naturae relinquendum. Exempl. ultimi. IV. 631.

ab utero inflammato requirunt venaesectionem brachii. IV. 631.

à venaesectione pedis non semper revocantur. Exempl. IV. 631.

et sponte prodierunt sudore profuso manante. Exempl. IV. 631.

non reputanda, si minuuntur, et leves circa uterum dolores febris lacteae tempore simul adsunt. IV. 633.

ab Utero, rudiori vi inflammato, non semper revocantur Venaesectione; sed potius mors acceleratur. Exempl. IV. 633.

et ob unicum venaesectionem in pede, hystericae mortem creaverunt. Exempl. IV. 633. 634.

vide Uteri inflammatio.

Longaevitas extraordinaria medicamentis non obtinetur. cur? I. 193.

Loquela toties impedita manet post apoplexiam sanata, quare? III. 371.

Lues venerea laborantium ossa fracta vix curantur, cur? I. 572.

Lues venerea novus est morbus, et ab anno circiter 1493. cognitus. V. 373. 374.

ex America in Hispaniam translata. V. 375. seq.

non est morbus epidemicus in Europa natus. V. 377.

propagatur per contagium. V. 378.

et Obstetrices, parturientes adjuvantes, inficere potest. V. 379. 390.

foetum sanum inficere potest, quando longiori tempore in vagina infecta illum haerere oportet. V. 379.

Lues

- Lues venerea per lactationem communicatur. Exempl. V. 380.
 per salivam propagatur. V. 381.
 per vestes alios inficit. Exempl. V. 382.
 per aciem phlebotomi, ut et per cucurbitulas aliis inferitur. Exempl. V. 382.
 per pocula communia aliis communicatur. Exempl. V. 383.
 in toto corpore volitare potest, absque eo, quod pars, per quam virus admif-
 sum fuit, primum adfecta sit. V. 385. 386. 393.
 plerumque in illa parte se se manifestat, qua virus contractum fuit: sed id non
 fit semper. V. 384. seq.
 primum, ea laborantem, non infecit contagio. V. 388. Probabilis haec est
 sententia de prima infectione. V. 389.
 minime in Elephantiasin degenerat. Exempl. quod contrarium probare vide-
 tur. V. 389.
 in Europa non nascitur *sponte*, sed per contagium propagatur, *semper*. V. 390.
 quibus in initio se se manifestat? V. 390.
 exasperatur à vino, aromatibus, spirituosus etc. ut et à fervore venereo. V.
 392.
 difficilius extricatur in obesis et pinguibus, cur? V. 392.
 successu temporis se se manifestat, quibus? V. 394. seq.
 sedem habet secundum Boerhaave in membrana cellulosa et in pinguedine. V.
 396. 397.
 Astruc in humoribus, in simul priorem sententiam, sed
 frustra, enervare studet. V. 396. seq.
 loquelam turbat. cur? V. 403.
 sordiditatem fecit. V. 400.
 Asthma immedicabile produxit in asperam arteriam propens. V. 403.
 et costas veras occupavit. V. 403.
 ossa ipsa destruit. V. 406.
 phthisin relinquit. V. 403.
 Cerebrum turbare, et praeter dolores capitis, Coecitatem producere potest.
 Exempl. V. 404.
 per pudenda contracta inficit glandulas inguinales. V. 439. vide *Bubo venereus*.
 ab infante Nutrici communicata, in glandulis colli primariam sedem fixit. V.
 439.
 artus occupans qualia mala facit? V. 470.
 pessimos ossium morbos facit, praecipue inflammationes periostei interni. I. 938.
 dolores osteocopos creat, qui tanto atrociores, si malum in medulla ossium
 haeret. V. 472.
 nocturnos producit, unde? et quibus leniuntur? I. 368.
 quibus ab illis scorbuticorum distinguendi? III. 611.
 topophos ossium facit. V. 473.
 declarata signa habet, qualia? V. 509.
 à primis morbi temporibus tractata fuit, quomodo? V. 510.
 curatur per suffimigium Cinnabaris, corpore in cysta in cluso. V. 512. vide
Cinnabaris.

Lues Venerea curatur per suffimigium Cinnabaris, ore et naribus haustum. Exemplum mirum. V. 513.

aromaticum. V. 515. Curatio insufficiens, derelicta. V. 516.

per mercurium exterius aut interius adhibitum, cur? V. 517.

per salivationem. V. 517. vide *Salivatio mercurialis*.

absque salivatione, quomodo? V. 544. Mercurium sueto illiniendo, et mox, post signa salivationis imminetis purgans adhibendo. Vel parum mercurii, et dum salivatio imminet, abstinendo. Haec ultima methodus infantibus proficua. Exempl. V. 545.

per mercurium sublimatum, absque salivatione: quomodo et quibus cautelis? V. 550. seq. Experimenta in Nosocomio Viennensi centies capta. V. 551. 552.

per mercurium sublimatum curanda non poscit, ut aegri in conclavibus inclusi maneant: laboribus suis vacare possunt, hyemali saltem tempore contra frigus probe muniti. V. 553.

non poscit praeparationem per purgantia: rarissime venaesectiones adhibitae fuerunt. V. 554.

et per validos labores, ut et per diaetam simplicissimam curari potest. Exempl. V. 559. 560.

curatur etiam per decoctum Guajaci. V. 561. quomodo parandum? I. 922. V. 562. quomodo adhibendum? V. 561. quali diaeta utendum? V. 561. 564. Vsum ejus excipiat sudor, quando, et quomodo? V. 562. 563. quibus haecce Curatio nocet? V. 565.

per decoctum radices Sarsaparillae curari tentata. V. 567. vide *Sarsaparilla*. Chinae curari tentata. V. 571. vide: *China*.

et à decocto radices Lobeliae curari adfirmatur: decoctum fiat leniter et lente. Largior Dosis vomitum, parcius alvum, minui sudores provocat. V. 576.

curatur et per decoctum Guajaci *dilutius*. Operatur per urinam. V. 565. 566. inveterata, seu antiqua, non semper opus habet salivatione. V. 546.

abusu mercurii sublimati non emendatur, ubi ossa majora jam cariosa. V. 553. post salivationem repetitam redire poterit. V. 557.

inveterata et rebellis Cicutae cessit. V. 574.

per extractum Aconiti sanata. Exempl. V. 575.

Lumborum, ubi mesenterium affigitur, dolor, ut et dolores valdi diversorum abdominis locorum observantur, dum male affectum hepar. III. 141.

dolorem pertinacem, praesertim circa ultimam eorum vertebra, secuta est paralysis femorum et crurum insanabilis. Exempl. III. 354.

dolorem rheumaticum quandoque sequitur levior paralysis artuum inferiorum frictionibus sensum superabilis. Exempl. III. 354.

Lumbrici lati. vide Vermes, Taenia, Solitarius.

intestinorum. vide Vermes.

teretes vide Vermes.

terrestres quibus differunt à lumbricis intestinorum. IV. 700. 701.

Luxatio quid? I. 597.

- Luxatio** est vel completa vel incompleta. I. 597.
 pessima, quae epiphyfi à corpore ossis soluta accidit. I. 598.
 fit à causa externa. I. 599.
 interna. I. 600.
 et ab inflammatione, suppuratione et accumulatione puris circa
 articulos. I. 601. immedicabilis. I. 602.
 à contusione, quomodo. I. 601.
 fit à contusione, et difficilis est cognitu. I. 601.
 et est incurabilis. I. 602.
 quid efficiat. I. 602.
 quibus dignoscitur. I. 603. 610. Exempl. I. 611.
 quali prognosi prospicienda. I. 612.
 quomodo curatur. I. 618. seq.
 à nimia laxitate ligamentorum quomodo curanda. I. 623.
 à ligamentis destructis curata. Exempl. I. 618. 619.
- Luxationes** subsequitur torpor subjacentium, paralyfis &c. Cur? I. 605.
 dolor sequitur, unde? I. 605. 606.
 oedema et anchylosis sequuntur, cur? I. 607.
 convulsio saepe comitatur. unde? I. 607.
 marcor partis subjacentis sequitur, Cur? I. 608. Exempl. I. 609.
 mors partis vel totius sequitur. unde? Exempl. I. 609.
- Lycanthropia** est species maniae. III. 520.
- Lympha**, à capitis contusione extra vasata cerebrum premere, imò mortem inferre potest.
 Exempla bina. I. 447.
- Lymphae**, in abdomine collectae resorptio pendet et ab Omento. IV. 196.
 fluxus nimius eodem modo sistitur ac haemorrhagia. Exempl. I. 353.
- Lymphatica vasa** optime in conspectum veniunt, si cadaver humanum, incepta jam putre-
 dine tumens, aperiatur. IV. 116.
 discissa magnam lymphae quantitatem plorant. Exempl. IV. 189.
 venosa causam hydropis progignunt. IV. 116.

M.

- Macilenti**, licet comedant duplo plus quam obesi, non pinguescunt, Cur? I. 65.
 magis calent, et externum frigus melius ferunt, quam Obesi, cur? II. 299.
- Maculae albicantes** in labiorum et genarum parte interna aliquando in scorbuticis apparent;
 quae, nisi statim spiritu vitrioli tangantur, cito nigrescunt, foetent et omnia
 vicina depascuntur. III. 607.
 coeruleae ad tactum levissimum, v. gr. pulsus &c. sequentes in scorbuticis III. 604.
 poscunt adstringentia austerà. III. 634.
 nigrae in scorbuticis certa sunt necrosis, adeoque et mortis indicia. III. 617.
 rubrae cutis, sive à causa interna, sive ab externa. I. 731. II. 77. 398.
 per pectus dispersae in valida peripneumonia quid denotant? II. 770.
 scorbuticae unde? I. 123. 288.
 magnam affinitatem habent cum mutatione coloris in cute, quae con-
 tusionem praegressam sequitur. III. 604. 612.

Magisteria inutilia sunt medicamenta. I. 93.

Malacia gravidarum. Exempla. IV. 464.

Maligni morbi per obstructionem errore loci oriri possunt. I. 210.

Malignitas in morbis apud imperitos quae censeatur? II. 386.

Mamma una feirrhosa alteram etiam afficit. I. 875.

Mammae fabrica facta est ut extendi possit. IV. 636.

à Ruyschio non habentur pro glandulis. I. 848. 849.

ductus lactei congesti substantiam glandulosam constituunt. I. 848. IV. 636.

Mammarum cum Utero magnus consensus. I. 853. IV. 607. 635.

dolor in gravidis unde? IV. 467.

tumor à lacte unde? I. 87. IV. 608. 635. seq.

secundo, tertio aut quarto die accedit. IV. 635.

interdum subito intra paucas à puerperio horas fit. IV. 635. 636.

stagnante comitatur febre inflammatoria. IV. 637. 638.

quibus noscitur et Curatur. IV. 638. 639.

tumor in grvida; qui partu absoluto sponte evanescebat. Exempl. mirum. IV. 641.

à lacte stagnante inflammatus quibus noscitur. IV. 638.

quomodo curatur. IV. 638.

recens resolvitur Posca applicata, cavendo, in inflammatione vehementiori, ne magna sumatur aceti quantitas. IV. 639.

à Mauriceau Catapl. ex brassica capitata rubra. IV. 639.

à Levreto quibus. IV. 639.

à Swietenio sapone in lacte et aqua cocto. IV. 639.

à lacte stagnante haeret vel in tunica cellulosa, vel in parte glandulari vel omnium frequentissime in utrisque partibus. IV. 640.

in tunica cellulosa si haeret quibus noscitur. IV. 640. suppurationis satis promte succedit. ibi. Lac non minuitur. IV. 641.

in parte glandulari sola quibus noscitur. IV. 640. suppurationis lente procedit: quae tunc profunt. IV. 640. 641. Lac minuitur. IV. 641.

in utrisque partibus haerens simul, quibus noscitur. IV. 641. quae tunc profunt. IV. 641.

in Pus conversus, et nisi sponte aperiatur, arte aperiendus est quando? IV. 641.

et scalpello apertus non statim pus effluere sivit. Exempl. I. 712.

et apertus quomodo tractandus. IV. 641.

nec apertus interiora thoracis gravare potest. Exempl. IV. 642.

durities post suppurationem remanens quibus tractanda. IV. 642.

Scirrhi post inflammationem quomodo fiant. I. 667. 706.

cur fiant. I. 667. 848.

unde fiant. I. 848.

Mammarum Scirrhii post terrorem. I. 190.

et Cancri ut plurimum à contusione. Exempl. I. 547.

menstruo tempore augentur, cur? I. 853.

à menstruis cessantibus aut retentis etiam oriuntur. I. 853. 854.

et glandulas subaxillares indurescere faciunt. Exempl. I. 866.

peffime tractati in Cancrum abeunt. Exempl. I. 881.

in Corporibus euchymis saepe per plures annos manent innoxii, nec mole augentur. A febre vero irritati augentur subito, et in cancrum degenerant. III. 120.

sequuntur scirrhus uteri ob consensum. I. 853. 875.

amputationes sequuntur interdum Vomicae hepatis, unde? III. 85.

papillae unde in juvenulis deprimuntur, et quomodo educendae. IV. 643.

ex quibus constant. IV. 643.

inflammatio unde? IV. 643.

fissurae unde. IV. 643.

inflammatio aut fissura quomodo à Swietenio curantur. IV. 644.

Mania est furor sine febre. III. 519.

gradu à melancholia differt. III. 519.

laboravit daemoniacus in Sacra Scriptura. Marci cap. V. Lucae cap. VIII. III. 521.

demortuorum cadavera dissecta quale habuerunt Cerebrum. III. 522.

qualia habet symptomata. Exempl. III. 520. 521.

melancholiam diurnam sequens. III. 519.

quomodo curanda. III. 523.

fert drastica, moschum, camphoram, larga dosi. III. 524.

sub mersionem in aquam frigidam, diurnam optime fert. Exempl. III. 524.

sponte à natura sanatur per Varices. Exempl. per haemorrhoides. III. 525.

per diurniorem dysenteriam. III. 526.

per hydropem supervenientem, quomodo. III. 526.

per haemorrhagiam narium magnam. III. 527.

per febres tertianas, quartanasve supervenientes. III. 527.

aliquando sanatur salivatione mercuriali, per turbith minerale &c. Exempl. III. 526.

absque melancholia praegressa, et ab aliis causis ex turbato sensorio communi oriri potest. III. 527.

post phrenitidem quomodo fiat. II. 595. III. 527.

curatur per analeptica. III. 530.

saepe est incurabilis. II. 596.

post transfusionem sanguinis, seculo elapso suetam. III. 528.

ab ira frequenter recurrente, difficillime saepe curatu. Exempl. III. 528

curatur analeptis, roborantibus diu continuatis. III. 530.

ab hysterica passione III. 529.

quibus curatur. III. 530.

Mania innumera deliriorum varietate ludit, prout haec illave sensorii communis pars afficitur, cur? III. 530. Exempl. Carmina in paroxysmo recitantis. ib.

etiam à levioribus causis oritur. III. 529.

qui semel laboravit, facillime recidivam patitur. III. 528. 529.

frequens post febres intermittentes, diurnas nempe, et maxime quartanas. III. 530.

Curatio. III. 531. analeptici et theriaca.

à plethora orta facile distinguitur à reliquis speciebus per signa plethorae. III. 531.

Curatio. III. 532. 533.

post haemorrhoides suppressas. III. 531. Curatio ib.

menstrua suppressa. III. 531. Curatio ib.

lochia suppressa. II. 597. III. 531. Curatio III. 532.

fervidissima aestate, et post usum nimium vini generosi orta, quomodo curatur. III. 533. Exempl. III. 532.

quando venaesectionem ut et arteriotomen ferat. III. 532.

venaesectionibus repetitis sic tractata ut fatuitas immedicabilis successerit. II. 273. III. 530.

quando frigidissima capiti applicata, ut et balnea frigida ferat. Exempl. III. 524. 533.

quando Opium ferat? et qua dosi porrigi queat? III. 533.

Manus lotricura albae et quasi emortuae, fiunt à maceratione in saponis lixivio. I. 709.

Marasmus senilis quid? I. 43. 44. 193.

unde? IV. 190. non de senili, sed de omni marasmo hic loquitur.

seu marcor membri cujusdam, unde? I. 608.

III. 649.

Martialia frigidam et lentam pituitam Cachecticorum permutant in bonum sanguinem, sed adsit adhuc integritas viscerum. III. 660.

in forma solida porrecta, ut et forma liquida quando nocent. III. 660.

quando soluta et quando in substantia adhibenda. III. 662.

in acidis vegetabilibus soluta optimum praebent roborans. I. 36. 195.

efficax et mite praebent anthelminticum. IV. 733.

si adhibentur, cavendum a salibus alcalinis et saponibus ex sale alcalino et oleo unitis, cur? III. 660.

requirunt victum ex sua natura in acidum vergentem. III. 660.

ut motus corporis cum illis societur. III. 660.

Martis limatura ad drachmam pro dosi porrecta anthelmintica esse potest, Cur? IV. 726.

infundi potest cum hydromelite et Cortice Cinamomi, et haec solutio porrigatur rachiticis. V. 627.

vitriolum securum est anthelminticum, qua dosi, et quomodo porrigendum. IV. 733.

Marum est emmenagogum. IV. 443.

Materiei motae signa sunt pulsus inaequalis, debilisque, nausea, tenesmusve, anxietas, febri-cula etc. III. 487.

Maturatio quomodo fiat. I. 693.

promovenda. I. 696.

Meconium quid? IV. 637.

Meconium unde? IV. 657.

ab aëris accessu et mora in intestinis acre fit, cur? IV. 658.

retentum qualia parit mala. IV. 658.

tormina facit, cur? IV. 659. oriuntur et à bile post expulsum meconium. IV. 658.

retentum mortem infantibus inducit, cur? IV. 659.

quibus noscitur arte indigere ut expellatur, et quibus tunc utendum. IV. 660.

expulsum esse de corpore infantis. IV. 660.

si induratum factum, eluitur sero lactis cum melle, tam per os porrecto, quam per clyma applicato. IV. 661.

acre redditum usum olei poscit. IV. 661.

Mediaffini inflammati signa cum pleuritide fere conveniunt, si dolorem lateris exceperis. III. 78.

praecipua quae? III. 79.

inflammatio frequentius accidit, quam creditur. III. 79.

magis habet periculum, quam pleuritis. III. 79.

curatur ut pleuritis. III. 33. seq. 79.

suppuratio si facta, quomodo puri exitus conciliandus. III. 80. 681.

à puris acrimonia, facta corrosio, paracenthesin, Empyematias utilem, minime fert, cur? IV. 685.

Medicamenta flatulenta quae? II. 249.

Medicinae optima fundamenta quae sint. I. 6.

Medicus verus quis? I. 14. 189.

aeque magnus, qui incurabilem morbum distinguere potest, quam qui sanabilem tollere valet. I. 189. II. 396.

amicus cur extraneo utilior? II. 110.

Meditatio summa gravat caput, et molestam in capite tensionem producit. III. 267.

in unum objectum Catalepticis facit similes Eruditos. Exempla. III. 316.

profunda, diuque protracta, Catalepsin veram efficere potest. Exempl. III. 316.

profunda ad podagram disponit. IV. 242.

fecit Epilepsiam. III. 413.

Medulla ossium adeo blanda, dum corrumpitur, acerrima fit. I. 130.

boum comesa in ventriculis debilibus in rancidam corruptelam abit. I. 114. 130.

est oleum, magnum habens usum, qualem? I. 909.

quomodo ossa intrat. I. 914.

ad ossium cohaesionem confert. I. 913. 914.

habet arterias, venas, vasa lymphatica et nervos. I. 540. 915. 916.

corrupta pessimos morbos creat. I. 917.

à contusione, integro manente osse, eadem experitur mala ac Cerebrum. I. 540. valida, ut et à fractura laeditur. I. 919.

putrescens facit mala vix sanabilia, quae? I. 540.

corrupta per operationem ex ossibus eliminatur, quomodo? Exempl. I. 925.

Medullae spinalis vulnerum prognosis. I. 253.

Mel levi stimulo alvum solvit, simulque primas vias lubricat. II. 778.

Mel saponacea virtute omnem lentorem dividit. II. 808.
inter anthelmintica numeratur, cur? IV. 724. improprie est factum.
combustum, in carbone suo ferrum habet. III. 379.

Melancholia quid? III. 459.

à causa physica et morali oritur. III. 460. 501. vide Bilis atra.
frequenter autumnno contingit post aestates fervidissimas. III. 468.
primi gradus est ubi universalis humor per vasa circumductus depravatur Caco-
chymia atrabilaria. III. 471.

ex quibus noscitur. III. 471.

unde veniat. III. 476.

qualem habet prognosin. III. 477.

quomodo curatur. III.

pulsus lentum habet, et frigus majus, quam in reliquis gradibus.
III. 613.

itinerà maxima proficua. III. 478. 512.

verno tempore felicius curatur, cur? III. 479.

à largo usu Cucumerum levatur. III. 480.

secundi gradus est, ubi illud crassamentum atrabilarium sanguinis ad viscera ab-
dominalia jam depositum haeret. III. 471. 481.

quibus cognoscitur, et quomodo fiant symptomata. III. 483.

qualem habet prognosin. III. 485.

quibus curatur. III. 487.

quibus cautelis curatur. III. 485.

purgantia fortiora non fert, cur? III. 486. 511.

Cura fausta futura erit, si foeces nigricantes excernantur, sympto-
mata levantur, vires constant vel augeantur. III. 488.

terti gradus est, ubi materies atrabilaria, quae diu visceribus impacta haeserat,
à quacunque demum causa solvi incipit, et circulantibus
humoribus denuo permisceri. III. 471. 488.

si nondum humoribus admixta, attamen acris facta, quomodo eli-
minanda. III. 490.

si humoribus à quacunque causa admixtaprehenditur materies
atrabilaria, quid efficiat. III. 493.

et cum sit aut acerrime acida, aut summe alcalina, quomodo tractan-
da. III. 499. 332. I. 89. 125.

functiones abdominalium viscerum integre delet; alvus est strictissi-
ma. Exempl. III. 489.

efficit febres immanes, brevi omnia putrefacientes. III. 613.

id cum scorbuto commune habet, quod vasa erodat, sicque ecchymoses faciat,
imò et saepe validas haemorrhagias. III. 473.

inveterata laborantes solum adhuc circuitum humorum per vasa majora habent,
cum pulsu tardo, frigore totius fere corporis: Vix comedunt, Vix bibunt,
sed stupidi jacent; nullis amplius turbantur curis, cum antea moesti et anxii
sinistra quaevis metuebant. Exempl. III. 264.

Melancholia quandoque alios morbos praeeistentes tollit, vel minuit. Exempl. hydropis à melancholia superveniente curati. III. 473.

Melancholiae causae evidentes quales. III. 502.

diu durantis effectus maxime mirabiles quales. III. 506.

profruit Scabies foeda superveniens, aliquando Elephantiasin aemulans, cur? III. 508.

venae sectio non semper conducit, cur? III. 510.

purgantia, vomitoria, exaestuantia etc. non conducunt. III. 486. 511.

in genere curantur, si bilis atra curatur. III. 518.

Melancholiae curandae.

prima indicatio est liquida cerebri et nervorum augere, excitare, et in ordinem redigere, quod fit:

1) avertendo mentem ab objecto consueto, ad alia priori contraria, per itinera. III. 478. 512.

2) inducendo caute alium animi affectum, priori oppositum. Exempl. III. 513.

3) inserviando falsae imaginationi. Exempl. III. 513.

4) aut saepe magna vi ei repugnando. III. 514.

secunda indicatio est, obstructions vel causam, vel effectum falsae imaginationis referendo, emolliendo, incidendo etc. III. 515.

tertia indicatio est, symptomata leniendo, furores per venae sectionem; molestos flatus per carminantia aquosa; anxietates et pervigilium per Emulsam papaverina aut per Opium. III. 516.

quarta indicatio est, exhibendo exhilarantia et roborantia. III. 517.

Meliceris unde? I. 111. 845. Exempl. I. 846.

Membranas corporis humani tensas laesas quae sequuntur mala. I. 242.

Memoria quid? II. 286.

Memoria deperdita a magno aëris calore. I. 10.

vacillans in literatis, ingruente senio, certum fere semper apoplexiae secuturæ praefagium. III. 292. Exempl. III. 293.

laesa post lapsum in apoplectico curata fuit setaceo. Exempl. III. 296.

Mens quid? I. 4. ejus actio in cerebrum nos latet. II. 262.

Menstrua quando primitus apparere solent. IV. 395.

cessare solent. IV. 395.

deficientia steriles foeminas facere solent. IV. 395. 410.

bis in mense, aut tertia septimana contingentia foecunditatem non minuunt, modo constans maneat haec periodus. IV. 395.

aestate solum comparentia. IV. 395.

femel in anno comparentia. IV. 395.

} semper pedes habent oedematosos.

octiduo post nativitatem fluentia. Exempl. IV. 395. Virgo haec nupta fuit decimo aetatis anno, et varias proles in lucem edidit.

in India Orientali ante nonum aetatis annum contingere suecunt: Nono enim anno jam ibi pariunt mulieres. IV. 395.

octogesimo, ut et centesimo sexto anno fluentia. Exempl. IV. 396.

deficientia. Exempl. IV. 398. 399.

- Menstrua octogesimo, ut et centesimo sexto anno fluentia. Exempla. IV. 396.
 deficientia. Exempla. IV. 398. 399.
 ex cavo uteri, et praecipue ex fundo ejus naturaliter fluunt. Exempla IV. 396. 397.
 quandoque ex vagina uteri fluunt, ut in gravidis. IV. 397. Vena tunc secanda, cur? IV. 494
 in Lapponibus parce fluunt. IV. 395. 399.
 fluere creduntur ob plethorum universalem. IV. 398. seq.
 periodice redeuntia quomodo explicata fuerunt. IV. 400. 401.
 non à plethora universali fluunt secundum Simson. Insigniter enim subinde crescunt
 puellae menstrua habentes: A venae sectione fluxus deberet retardari. IV. 401.
 402.
 secundum Simson et fluunt ideo, quia uterus incrementi sui apicem attingit, et cre-
 scere definit. IV. 403.
 Simson à plethora uteri particulari oriuntur. IV. 404. sed ex hoc praesup-
 posito non elucescit periodica menstrui fluxus causa. IV. 404.
 Astruc à plethora uteri particulari, et quidem ex uteri venis, per quasdam
 appendices venosas, quas coecales vocavit, fluunt? IV. 404. sed Ana-
 tomiae repugnant hae appendices.
 Swietenium nondum à priori explicari possunt, quia multa adhuc nos la-
 tent, quae circa generationem fiunt. Ex effectu ideo dijudicanda.
 IV. 405. Exemplis ex animalibus illustratur haec opinio. IV. 406.
 non à plethora universali, nec à plethora particulari explicari possunt. IV. 410.
 non ab Oestro venereo excitantur, et periodice fluunt. IV. 405. 406. 407. Dubia
 vide IV. 406. 407.
 sunt foecunditatis signum, quomodo? IV. 406.
 inserviunt faciliori conceptioni. IV. 406. 410.
 an quantitate determinari possint IV. 408. Veterum opinio. ib. Recentiorum sen-
 tentia. IV. 409. secundum de Haën ad tres aut decem uncias taxatur, quibus
 adminiculis. IV. 409.
 non nisi foeminis fluunt, et certae simiarum speciei. IV. 410.
 non habentes fere semper steriles fuerunt. IV. 410.
 interdum foecundae fuerunt. Cur et unde? IV. 410. 411.
 ut lactantes quomodo foecundae fieri possunt. IV. 411.
 proditura quibus signis noscitur. I. 361. IV. 411. 421.
 comitatur uteri oris et uteri ipsius major contractio. IV. 420. 421.
 antecedunt capitis concussioniones et aurium sonitus. III. 285.
 capitis dolor, tensiones in nucha, vertigines etc. statim ces-
 santes dum menses rite fluunt. III. 316.
 expulsu dignosci possunt, qualis sit. IV. 419. Exempla. IV. 420.
 praecedebat, biduo ante, tumor in occipite, ovi gallinaei magnitudine,
 evanescens simulac fluerent. Exempla. III. 316. IV. 420.
 comitantur ardor juxta spinam dorsii, quid sibi velit. III. 285.
 horrores, lassitudines, gravitates capitis. III. 285.
 intra tres quatuorve dies absolvuntur. IV. 411. 412.
 interrupta eadem habent symptomata ac proditura. IV. 411. 412.
 sanguinem sanum fundunt in sanis. Superstitiosae nugae oblivioni tradantur. IV. 412.

Menstrua retenta quae sequantur mala, et cur? IV. 413. seq.

ab orificio uteri praeter naturam occluso. Exempl. IV. 414.

à terrore. Exempl. mirum. IV. 418.

per Oculos prodeuntia. Exempl. IV. 421.

per Oculos et aures exeuntia. Exempl. IV. 422.

per nares exeuntia frequenter occurrunt. IV. 422.

per gingivas. Exempl. IV. 422.

per pulmones periculosius. IV. 422.

per oesophagum exeuntia. Exempla. IV. 422. 423.

ex vasis mesentericis per alvum. IV. 423.

ex vasis haemorrhoidalibus. IV. 423.

per vesicam. IV. 423. NB. sanguis excernitur profunde fuscus (instar Coffee)

ex mammis prodeuntia. IV. 424.

ex digito et pollice pedis prodeuntia. Exempl. IV. 424.

ex ulcere pedis manantia. Exempl. IV. 425.

e variis corporis locis. Exempl. IV. 425.

ex omnibus corporis partibus profluentia. Exempl. IV. 426. 427.

prima vice erumpenda promoventur melius à natura, quam à Medico. IV. 429. 437.

Exempla IV. 437.

juncta esse possunt cum alio morbo. Exempl. ubi latentes variorum paria symptomata fecerunt. IV. 429.

quibus signis dignoscuntur. IV. 429.

ab Electricitate copiosiora fluunt. IV. 445.

post puerperium copiosiora unde? IV. 445.

suppressa secuta fuit mira Catalepsis. III. 312. 316.

interdum epilepsia sequi solet. III. 421.

imò et parcius fluentia, si Vertigo jungitur, sequi potest Paralysis. III.

355.

accusata, et facies est bene colorata, semper suspicionem movent. IV. 500.

capitis vasa turgere faciunt. III. 285.

recenter, quomodo curentur. III. 321.

secundum causas revocanda, quae variae esse possunt. IV. 430.

a mucosa lenta sanguinis cacoehymia, quibus noscuntur, et curantur. III.

447.

à nimia rigiditate orificiorum vasculorum uteri extremorum, qualia juncta habeant symptomata, et Cur per balnea, vapores &c. praecipue vero per conjugium curanda. I. 877. III. 447. IV. 445. 446.

à plethora sola curantur venae sectione. III. 447.

ab orificio uteri clauso. Exempl. IV. 431. quid faciendum. IV. 432.

ab oris uteri perverso situ. IV. 433.

à concretionibus pudendorum. IV. 434.

à membrana vaginae cavum in duas partes dividente. Exempl. IV. 435.

ab hymene in densam membranam degenerato. IV. 434. Exempl. IV.

435.

à membrana in loco altiori vaginae reperta. Exempl. IV. 434.

Menstrua suppressa à vagina praeter naturam coarctata. Exempl. Chirurgi ope curatum. IV. 435. 436. Exemplum per graviditatem sponte curatum. IV. 436.
morbose non statim Emmenagogis revocanda, Cur? IV. 436. 437. Exempl. ibid.

Emmenagoga supponunt sanguinem copiosiore. In Chlorosi vero deficit sanguis, hinc in Chlorosi non de emmenagogis cogitandum. IV. 437.

à sanguine stagnante in vasis uteri, aut à vasorum resistantia, aut à binis causis simul, quomodo tractanda. III. 321. IV. 437. seq.

fotu et frictione referantur, cur? IV. 437.

balneo et frictione pedum revocantur, cur? IV. 438.

fotu vaginae et ligatura arteriae cruralis renovata. Exempl. IV. 438.

levantur hirudinibus ano admotis. IV. 423.

quando venaesectionem requirant. IV. 439. Cur et quomodo haec profit. III. 447. IV. 441. in pede instituenda cur? IV. 440. 441.

si ob angustiam venarum, per venaesectionem revocari nequeunt: scarificationibus revocanda. IV. 440.

per purgantia revocantur quando, et per qualia? IV. 441. 442.

per Emmenagoga revocantur, quando? et per qualia. (colocynthidem) IV. 443. 444. quali cautela. IV. 445.

revocantur per matrimonium ubi? I. 877. III. 447. IV. 445.

emolliendo vasa uterina nimis stricta. III. 447. IV. 446.

per roborantia, chalybeata, qua cum cautela. IV. 447.

quando martialia ferunt. et quando nocent. IV. 445. 446.

in morbis acutis quibus revocanda. II. 333.

cessantia ad scirrhus aut augendos aut producendos occasionem praebent. I. 854.

Mercurialia in scorbuto quando profunt nocentve. III. 632.

corporibus obesis optime profunt. IV. 378.

ad curandam luem veneream adhibita, in corporibus scorbuticis, levissima dosi porrecta, ingentès turbas excitare solent. III. 633.

Mercurii vivi historia. I. 206.

usus à Graecis proscriptus fuit. V. 512. 521. 522.

ab Arabibus primum inductus est. V. 512. 522.

pededentim ad luem veneream curandam invaluit. V. 512.

ob Agyrtarum imprudentiam iterum derelictus. V. 512. 522.

externus in Lue à Nicolao Massa restitutus. V. 512. 522.

internus à Mathiolo tentatus. V. 522. cum mercurio praecipitato rubro.

per vapores, aut per suffimigia tentatus, per Cinnabarin igni injectam. V. 512. vide *Cinnabaris*. Ore et naribus exceptus qualia mala paravit? III. 334.

repetitus salivationem minime procreavit, Luem vero curavit. V. 518.

actio mirabilis adscribitur summae ejus divisibilitati, ejusque pondere. V. 519. quod in dubium vocatur, quibus? V. 520. seq.

modus operandi in corpus humanum. I. 206. 207. 208. IV. 378. V. 517.

vis consistit in eo, quod omnes corporis humores solvat, eosque specie aquae putridae per salivationis vias ejiciat. I. 639.

Mercurii vis ab aqua *pura* nullo modo solvitur. IV. 731.

in aqua *pura* decocta vermes minime necat, nec corpori nocet. IV. 731.

in aqua decocta varia mala fecit. Exempl. IV. 731. NB. aqua non erat *pura*, sed alienis imbuta partibus.

in ulcera ante salivationem. V. 519.

praeparata Chemica ob Agyrtas, qui eis abutebantur, odiosa facta. V. 523.

ab Astruc proscribuntur, ob spicula, quae possident, salina. V. 523. in Turbith minerali nulla reperiuntur spicula salina. V. 524. quod naribus attractum omnes argenti vivi effectus edidit, sed Coecitatem curavit, visumque acutior rem reddidit quam fuerat ante. Exempl. I. 208.

ab Astruc repudiantur, tanquam parum efficacia. V. 524. quod refutatur. ib.

tutius salivationem efficiunt, et securius agunt, quam inunctio. V. 525. 528.

sublimati, exterius adplicati; vis noxia. Exempl. V. 498.

minima admodum diluta copia pulcherrima praestat in morbis curandis. III. 380.

in aqua soluti usus in ulcere annofo primum à Swietenio suusus, quali dosi? et quo cum effectu? Exempl. V. 549.

in aqua soluti usus etiam primario à Swietenio suusus in lue venerea. V. 549. porrigebat granum dimidium intra nycthaemeron.

in spiritu frumenti soluti usus, referente Dn. Sanchez, extendebatur ad dosin grani unius, intra nycthaemeron. V. 549.

in spiritu frumenti soluti usus in lue inveterata à Swietenio tantum suadebatur, ut intra nycthaemeron mercurii granum unum consumeretur, in lue vero recenti granum dimidium quotidie porrectum curationem utplurimum absoluit. V. 553.

granum unum solvatur in spiritus frumenti unciiis duabus, hujus uncia dimidia quotidie bis porrecta, Swietenius sustulit Luem absque salivatione. V. 555.

grana sedecim in unciiis quatuordecim spiritus frumenti soluta, et ad unciam dimidiam bis de die porrecta, salivationem excitant. V. 555.

usum internum quales ferre nequeunt? V. 556.

secundare oportet regimen, quale? V. 551. 552.

vivi usus per in unctionem praevaluit prae sissimigiis mercurialibus etc. V. 512.

internus ad volvulum susceptus, quomodo secure fit? Exempl. III. 179. 180.

internus ante aliquot annos in Anglia et Scotia, panaceae ad instar quotidie per tres septimanas continuas moris erat, sed mercurius nocuit sensim. III. 180.

internus per pilulas Barbarossae, quales? V. 522. conveniunt cum his pilulae Belloste. V. 523.

Mercurii vivi inunctione, dosi mercurii, corpus revera ingressi, determinari ideo nequit, quia et aër, aegros ambiens, particulis mercurialibus repletus esse potest, quae solae, absque inunctione, salivationem producere possunt. Exempl.

V. 526. 527.

inunctio, per ministros facta, anceps est, cur? V. 526. 527.

inunctione tractandi ne plures in uno eodemque conclavi jaceant, cur? V.

526. nec alios aegros in eodem conclavi adesse oportet, cur? Exempl.

V. 527.

inuncta magna quantitas semper nocuit. V. 528. 529.

ab humoribus corporis iterum separatur, ad alia corporis loca deponitur, et novas facit molestias. Exempl. III. 409. V. 529.

inunctio à Swietenio nunquam adhibita. V. 530. vide *Salivatio mercurialis*.

Mesenterii nervi, vulnere discissi, gravissima symptomata, imò mortem producant. I. 518.

scirrhi. Exempl. I. 849.

vulnera intra tres dies lethalia (ob nervos laesos) I. 263. 521.

Metastasis in peripneumonia quando bona. II. 754. 758.

futura. II. 755.

versus crura. II. 756.

versus aures. II. 757.

versus hepar. II. 758.

Metus effectus. I. 190. 665. II. 146. III. 271.

pejor in debilibus. III. 272.

epilepsiae causa frequens. III. 414. 415.

subitaneus morbos hepatis efficere potest, cur? III. 91.

per iram discutitur. I. 148.

Mezeracii baccarum noxia facultas unde? I. 638.

Miasma febrile epidemicum bifariam distinguendum, quatenus liquida corporum vel incrassat vel dissolvit. II. 422.

Mictio noctu copiosa alvum parcam indicat. II. 35.

Mictus cruentus à Vexatione nimia aut rudiori. I. 145. 213. III. 226.

ab equitatione diuturna, cum vitae periculo. Exempl. III. 227.

à Contusione lumborum. I. 544.

resuscitatur à vestibus arctius constrictis. I. 169.

inter alia pessima symptomata, cum ardore intolerabili ab inspirato halitu arsenici ortus. Exempl. III. 228.

in febribus ardentibus lethalis, cur? II. 483.

excernit sanguinem profunde fuscum (instar Coffée) IV. 424.

in variolis periculosissimus, cur? II. 73. 422. 483. V. 92.

tentandus per lac ebutgratum, aut oleum vitrioli magna quantitate datum. Exempl. V. 135.

calculus renulem praesentem indicat, quali cum conditione? V. 274. grumosus sit sanguis.

Mictus cruentus ex sola plethora quibus noscitur? V. 275.

periodice recurrens minus salutaris. V. 275.

à rudi vel rectione vel equitatione ortus, sanguinem neutiquam grumosum
subsidentem ostendit, unde? V. 275. 276. Curatio ibidem.

à ruptura vasorum in renibus cum dolore junctus. Exempl. V. 276.

quomodo tractandus? V. 276.

instar fili majoris ductilis, longitudine 825. ulnarum, ex urethra exprimeba-
tur, unde? Exempl. V. 276. 277.

Miliaris febris vide Purpura.

Moeror phrenitidem facere potest. II. 585.

atram bilem, imo et scirrhus producere valet. I. 855. II. 585.

Mola quid sit, fabulae. IV. 594. 599.

revera. IV. 594. 596. Exemplum Denys. IV. 596. 597.

unde oriatur secundum Veteres. IV. 594.

quibus noscitur secundum Hippocratem. IV. 594.

varios in utero ipso aut ejus substantia natos tumores pro molis habuerunt. IV. 595.

adesse et dicitur, ubi abortus factus, Cur? IV. 595.

non nascitur ex corrupto semine. IV. 595.

distinguitur à falso seu spurio conceptu, secundum Mauriceau, quomodo. IV. 596.

quid sit secundum Noortwyk. IV. 596. est Conceptus naturalis compressus.

cur non semper in illa inveniatur Embryo. IV. 597.

cum suis signis diagnosticis cum vera impraegnatione coincidit. IV. 597.

et est Sarcoma uteri IV. 598. sed minus proprie. IV. 600.

et ex relicta placenta post abortum oriri potest. IV. 598.

ex sanguinis grumo, in utero retento, comprimi potest. IV. 584. 599.

minime est monstrum etc. IV. 594. 599.

qualis ex concubitu, qualis absque eo nasci poterit. IV. 600.

et Virgines, et Viduae et maritatae molas gerere possunt. IV. 600.

et à Vetula excerni potest. IV. 600.

generatur et ubi menstrua cessare incipiunt. IV. 600.

minus proprie vocatur, dum uteri aut vicinarum partium mira degeneratio tumores
magnos produxerat. Exempl. IV. 600.

dum Sarcoma inventum fuit. Exempl. IV. 600.

dum uterus scirrhusus. IV. 600.

Momma Brunsvicensis acido temperando omnibus palmam praeripit. I. 90. III. 656.

glutinosum solvit, et viscera roborat. I. 105.

datur in paralyfi. III. 380. in rachitide. V. 618.

Morbi aetatum. I. 74.

externi cum internis maximam similitudinem habent. Probatur Exemplo. I. 954.

historias scribendi ordo qualis. I. 16. seq.

motuum nimiorum. I. 134. ad 150.

fibrae solidae simplicis. I. 19.

debilis et laxae. I. 22. seq.

rigidae et elasticae. I. 42. seq.

Morbi vasorum minimorum et majorum. I. 48.

viscerum debiliū et laxorum. I. 52.

fortium et rigidorum. I. 63.

spontanei ex acido humore. I. 80.

à glutinoso. I. 95.

ex alcalino. I. 113.

ex defectu circulationis et plethora. I. 151.

compositi simplicissimi. I. 160.

Morbilli quid? I. 731. II. 405.

quando et quomodo erumpunt. II. 79. 405.

quando evanescent, et quid illo tempore contingat. II. 406.

qualem exitum habent. II. 79.

ad erysipelas proxime accedunt. I. 731.

livescentes, imò nigrescentes quibus ilicò tractandi. II. 402.

Morbilorum contagium frequenter epilepsiam efficit. III. 419.

Morbillofa febris ante eruptionem distinguitur à variolosa, quod adsit tussicula, capitis major
gravedo, somnolentia, atque oculi lacrymentur. II. 405. 79.

Mors naturalis cur et quomodo accidat. I. 74. 193. II. 198.

futura quibus noscitur. II. 55.

vera à syncope distinguenda quomodo? IV. 549. 550.

interdum dubia. In Regno Siculo statutum est, cadavera ne sepeliantur antequam
horae 48 post mortem elapsae fuerunt. IV. 550.

à plethora quomodo contingere possit. I. 157.

subita, sine ullis signis praegressis, neque post mortem in cadavere inventis, à paralyfi
cordis orta fuit, praesertim cum animi adfectus validissimi praecefferint. Exempl.
III. 365. 371.

Mortem in febribus acutis die sexto, septimo aut undecimo eveniri quibus noscitur. II. 476.

Mortis causa frequentissima in acutis est obstructio errore loci. I. 178.

Moschi audax et repetita dosis ad scrupulum dimidium in puella octenni epilepsiam idiopathi-
cam sustulit. III. 437.

usus in morbis malignis. III. 581. in hydrophobia. III. 581.

dosis ad gr. xvi. vel scrupulum unum profuit quandoque in Mania. Exempl. III. 524.

Moschia non est antiquus Moschion, sed junior hoc ultimo. Collectionem gynaeiorum
scripsit, quam primus edidit Caspar Wolffius, dein Caspar Bauhinus, et ultimo
auctiorem Israël Spacchius. 1597. IV. 398.

Motus corporis per equitationem, vectionem in navi, curru, ambulationem, cursum, ex-
ercitia corporis quomodo et quando prosint debilibus. I. 34.

quid efficiat in corpore humano. IV. 372.

quibus cautelis in cachecticis instituendus. III. 660. IV. 219.

nimius acutas et lethales febres excitare potest. II. 40. 117.

podagrae paroxysmum accelerat. IV. 306.

in aëris summo aestu factus, febres omnium pessimas facit. II. 41.

quibus hae febres curentur. II. 117. 121.

validus gravidis nocet. IV. 468. 499.

- Motus morborum deficientes. I. 151. seq.
 nimii. I. 134. seq.
 peristalticus quid? et quomodo fiat. II. 377.
 Moxa quid? et quomodo operetur. I. 370. IV. 383. 384. III. 450. V. 673. 674.
 in rheumatismo non sufficit. V. 674.
 Mucus quid? II. 372. hujus sedes et usus. II. 220. 372.
 narium ex limpidissimo humore stagnando nascitur. I. 176.
 Mumma Brunsvicensis ter de die, ad unciam unam porrigi poterit infantibus rachiticis. V. 618.
 Musculi non moventur ab influxu sanguinis arteriosi, sed tantum per illum sic disponuntur, ut accedente liquidi nervei influxu per nervos moveri possint. II. 268. probatur. III. 350. 351.
 omnes, qui in nobis diu quieverunt, si subito moventur, convelluntur, probatur exemplo per terrorem expergefactorum dormientium. III. 373.
 Musculari motui nocere possunt adstringentia, licet cohaesionem partium augeant. Exempl. III. 360.
 Mutatio in morbis subita periculosa. I. 59.
 Myrrha potentissime resistit putredini. IV. 93.
 Mytulorum venenatorum comesus praeter anxietatem etiam exanthemata cutis efficit, quibusque omnia haec mala tolluntur. II. 398.

N.

- N**aevis materni. Exempl. III. 406. 407.
 Narcotica quid? I. 323. alvum adstringunt. II. 399. V. 112.
 in inflammationibus exhibita quomodo gangraenam faciunt. I. 666.
 quando convenient in diarrhoea et dysenteria. II. 399.
 ante amputationem adhibita magni sunt usus. I. 818.
 in quali Epilepsiae causa primario indicentur. III. 445.
 Nares inter et hypochondria magnum est commercium. II. 462.
 Narium in febribus siccitas notat sanguinem liquidis orbatum esse. II. 151. 448.
 pruritus, in ardentibus haemorrhagiam criticam nunciat, quando? Exempl. II. 462.
 à vermibus quomodo? IV. 713.
 non semper à vermibus, licet multa vermium signa juncta fuerint. Exempl. IV. 721.
 pinnae compressae incipientem paralyin illorum musculorum faciei indicant, à quibus narium pinnae diducuntur. Exempl. III. 293.
 Cancer minimus oleo vitrioli simul et semel erosus et curatus. Exempl. I. 884.
 Nasus mordicus ablati et iterum curatus. Exempl. I. 306.
 Natatio est verum balneum, quibus conveniat? III. 387.
 Natatione, dum quis à laboribus sudans, in aqua frigida utitur, et corpus immergit, hepatitidem et Icterus pertinacem exin acquirere potest. III. 90.
 Natura quid? I. 3. Helmontio quomodo vocata? II. 26.
 Nausea quid? II. 218.
 unde? II. 219. IV. 711. 712. III. 418.

Nausea matutina crapulae deditorum unde? I. 99.

gravidarum quid? non semper à plethora. IV. 463.

cum sapore amaricante putrido, unde? I. 121.

quid efficiat. II. 223.

quibus sistitur. II. 223.

quae incurabilis. II. 230.

interdum ilico sequitur famem acerrimam, à Vermibus motis. IV. 716.

febri ardenti ab initio jungitur, cur? II. 451.

Nephritis calculosa omnia fere symptomata paria habet cum inflammatoria. III. 230.

vomitum, morbi symptoma, optime fert, imò aquae tepidae mellitae repetita ingestione promovetur. III. 236.

saepius comitatur stupore cruris vicini quam inflammatoria. III. 223.

iisdem curatur remediis ac inflammatoria. III. 237. 247. 248.

diuretica acriora non fert, cur? III. 237.

inflammatoria incipiens noscitur ex dolore ardente inflammatorio loci, ubi renes siti sunt, et urinae difficultate. III. 224.

aucta quibus noscitur. III. 224. 229.

unde? III. 224.

infinitas causas habere potest, Vermes, pilos etc. Exempl. omnium tamen est ferme eadem curatio. III. 247.

summa quae pariat mala. III. 229.

distinguenda ab aliis malis magna cautela opus habet, cur? III. 230. 231.

sanatur bonitate naturae et morbi, quomodo? III. 231.

resolutione. III. 232. 32.

urinae crassae, fuscae, potum Coffée dilutiorem referentis excretionem, licet non subsidat etc. III. 232. 233.

haemorrhoidibus initio morbi large fluentibus. III. 233.

gravior quomodo sanatur. III. 234.

summopere caveatur à suppuratione. Cur? III. 234.

frequenter contingit in rene sinistro, cur? III. 235. clysmataproficua. ibid.

lecti calorem minime fert, cur? III. 235.

si dolores aut convulsiones urgent, praemissa venae sectione, optime et tuto opiatu medetur. III. 236.

Vomitum, morbi symptoma, non fert absque damno. III. 236.

in suppurationem abeuns quibus noscitur. III. 237. vide Renes.

in scirrhum abit, efficiens paralyfin vel claudicationem cruris suppositi. Malum immedicabile etc. III. 244.

in Calculum renum terminatur, si materies inflammatoria non resolvitur. Exempl. III. 245.

Nephrotomia minime tentanda, nisi abscessus natus monstraverit viam. V. 309. 310.

Nervi quid? I. 236. 297. 298.

non videntur conici, ad instar arteriarum, sed aequabilis ubique sunt crassitie. III. 358.

Nervi ramificationes suas edunt, quomodo? I. 236. IV. 332.

et in sua origine ex medulla cerebri sunt exilissimi. III. 358.

contractilitatem unde hauriant. I. 298.

pervii sunt. Hoc quidem ad sensus demonstrari nequit, ab effectu vero concludi licet.

I. 298. IV. 332.

in dextra parte cerebri orti, eidem lateri prospiciunt. I. 459.

varium habent usum qualem. I. 237.

maiores, cum tantum sint minorum fasciculi, obstrui non possunt, cur? III. 358.

fluidum omnem fere imaginationem tenuitate sua superat: hinc vix videtur aptum esse,

ut in nervos jam delatos crassescere possent ita, ut illorum cavum obstrueret. III. 358.

eorumque origo undique copiosis vasis sanguiferis cinguntur, cur? III. 360.

singuli et tunica cinguntur, vasis sanguiferis copiosis referta: haec ultimae obstrui possunt et inflammari. III. 359.

in origine fibrillae medullosoe ex cortice, per errorem loci, à crassiori liquido quidem obstrui possunt, sed tunc causa paralyseos haeret circa nervorum primam originem in capite, nervis perviis et integris &c. III. 358.

in origine sua distinctissimi sunt. II. 323. III. 349. unde id sciamus? II. 601.

minores ex maioribus non exeunt, ut rami ex truncis. II. 353.

involutes filere possunt in sua actione, sentientibus illibatis, et vicissim. III. 349. 350.

optici substantiam medullarem vas sanguineum perreptat. III. 261.

non se decussant. I. 459.

maiores exhibent tunicam cellulosa interpositam singulis fibris, majorem nervum constituentibus: haec non solum inflammari, sed et extravasata lymphæ turgere potest. III. 359.

tunica, quae illum cingit, ut et cellulosa interposita, sedes plurimorum morborum videtur esse; qualium? et an curabiles? III. 359.

ab adstringentibus proxime adplicatis in actione turbantur. Probatur exemplis in lingua, oculis &c. III. 360.

contusionem quae sequantur. Exempla. I. 542.

dissectionem quae sequantur symptomata. I. 235.

majoris dissectionem gangraena partis infra sitae sequitur, cur? I. 237.

puncturas quae succedunt phaenomena. I. 297.

puncturae quomodo optime curantur. I. 242.

puncturas vel dimidiato dissectiones quae excipiunt symptomata. I. 238. 299.

cur sequatur dolor vehemens. I. 299.

vicinorum nervorum irritatio. I. 300.

Nitri usus in quo consistat. II. 165.

in malignis et acutis quibus cautelis fieri debeat. I. 127.

Nitrum Veterum differt ab hodierno, et in quo? I. 202. IV. 380.

fuit sal ammoniacus vel Soda Aegyptiorum. I. 203.

hodiernum quid sit. I. 203.

purum levissime in aqua solvitur. I. 203.

inflammatoriam densitatem optime resolvit. I. 203. II. 499.

quali dosi in decoctis propinandum? II. 499. (ad libram unam sumatur a drachma dimidia)

antimoniatum et sal polychrestus sunt salia subcalca. I. 899.

Nixus validus qualia in corpore humano producere possit mala. II. 717. III. 225.

in parturiente Calculum asperum substantiae renum valide impegit, unde spasmus, inflammatio, ischuria, mors etc. et toto hoc tempore lochia debite fluebant, et nulla aderat febris. Exempl. III. 229.

ultimus in parturientibus, et ille in hominibus, qui onera, vires exsuperantia tollere, vel et obstacula removere conantur, Apoplexiam inducere potest, cur? III. 270. IV. 23.

Nephritidem, haemoptysin, narium haemorrhagiam etc. creare poterit, cur?

II. 717. III. 225. IV. 22. 23.

in ultimis puerperii actionibus convulsiones lethales fecit. Exempl. III. 393.

Nodus quid? I. 940.

Nutrices quales optimae. IV. 656. 670.

quomodo comparatae esse debent. IV. 670. 671.

non sint in iram pronae, nec epilepticae. IV. 671.

quale lac habere debent. IV. 671.

in victu à quibus abstinere debent. IV. 672.

apud Generosiores insuetis alcalescentibus non nutriendae, cur? I. 116.

quali diaeta uti debent, dum lactantes acido laborant. I. 89. 93.

à potu erevisiae meracioris, non spirituosae, copiosum lac accipiunt. IV. 673.

menstruatae, si lac ceteroquin bonum, nec sanitas turbata est, non mutantur. IV.

673.

à moderato usu Veneris licitae nullam noxam habent. IV. 673. 674.

à concubitu licito impraegnatae, lacti nullum damnum inferunt. IV. 674. Exempl. ibid.

Nutrimetorum facultas determinari nequit. I. 60.

Nutritio non pendet ab alimentis solis, sed à corpore in quod ingeruntur. I. 60.

in sanis fit ope velocitatis circulationis. I. 25.

post evacuationes quascunque nimias plerumque difficilis. I. 23. 24.

in morbis, in quibus vitalis humorum circuitus languet, cur non fiat. I. 25.

in debilibus quibus suffulcienda. I. 29.

Nutrire quid dicatur? III. 637.

Nutritionis conditiones. III. 648.

Nutritio quomodo fiat? I. 23. 24. 25.

O.

Obesa animalia minus sanguinis habent. II. 311

Obesi frigus externum minus ferunt, quam macilenti. II. 299.

cur hebetes, oliviosi, somno lenti et tandem apoplectici? III. 257. 468.

lecto diu affixi nephritide calculosa facile obnoxii, cur? III. 225.

Obesitas nimia unde? III. 256.

inter causas sterilitatis foeminarum ab Hippocrate numeratur. III. 257.

per sanguinis missiones repetitas efficitur. III. 338.

ad apoplexiam praedisponit, cur? III. 256. 269. 337.

Obesitas nimia febres acutas peiores reddit, quomodo? II. 311.

in febribus soluta quibus emendatur. II. 311.

successive tollitur, quibus. II. 48. III. 337. IV. 362.

quando venaesectionem requirit. III. 338.

Observationes medicae quomodo instituendae. I. 12.

Obstructio quid? I. 160.

ex quibus causis oriatur. I. 161. seq.

triplicem habet causam proximam. I. 161. 170. seq.

non secundum regulas generales referenda, sed secundum causas. I. 188.

à visciditate quomodo referatur. Illustratur exemplo per microscopium facto. I. 196.

fit etiam errore loci. I. 178.

qualibus in vasis locum habeat. I. 181.

quid efficiat. I. 182.

à compressione vasorum non nisi ablatione causae prementis curanda. I. 189.

ab aucta fibrarum contractione quibus noscenda et curanda. I. 189. 190. II. 142.

à Callo curatur raro, si unquam. I. 192.

à mutata figura molecularum sanguinis quomodo tractanda. I. 194.

à mole sanguinis concreta quomodo in genere tollatur. I. 196. seq. II. 142.

Errore loci quibus factam scitur. I. 211.

est causa multorum morborum malignorum. I. 210.

quomodo curatur. I. 212.

Oculi à Medicis examinandi, cur? III. 472. II. 437.

si crebro moventur, aegros insanire metus est, cur? III. 529.

in acutis si pervertuntur, vel alter alteri sit minor, pessimum est signum cur? III. 368.

Topicum interdum est malum, non affecto cerebro et sanatur. III. 368.

humores in sebaceam materiam conversi. Exempl. I. 110.

Oculis adstringentia applicata immedicabilem quandoque coecitatem fecerunt. III. 360.

Oculorum canthis insidens materia vocatur Concretum lemosum. Copiosum istud concretum signum praebet sanguinis glutinosi. I. 109.

colores varii quid designant in morbis. II. 437.

color praesentem et abeuntem icterum designat cito, cur? III. 140.

nitor et splendor deperditus in morbis quid indicet. II. 437.

in morbis constitutio praeternaturalis qualis pessima, II. 438.

pulverulentorum origo. II. 437. 600.

rubor, post capitis contusiones, quid indicet. I. 453.

scirrhi unde? Exempl. I. 847.

siccatas in febribus notat sanguinem esse liquido orbatum. II. 151. 586.

Oculus ictericius, caliginosus in pleuritide quid designet. III. 6.

Odontalgia à carie dentium, cur? I. 300.

Oedema calidum quid? I. 643.

quomodo ab erysipellate differat. I. 643.

vocatur et Erysipelatosum. I. 644.

prognosis qualis. I. 644.

tractatur ut inflammatio. I. 644.

Oedema frigidum quid. I. 165. 607.

qualem habet sedem. I. 165. 607.

à fibra debili et laxa oritur. I. 26.

quomodo fiat. I. 55. IV. 157.

pulmonum. Exempl. IV. 144. Pulmonum hydrops.

pedum quomodo fiat. III. 603. 646. IV. 78. 157.

oritur et in diu quiescentibus. III. 603. 646.

in lecto recedit, et extra lectum redit, cur? III. 603. IV. 157.

unius lateris, an partem ejusdem lateris laesam certò indicet. IV. 78. negatur.

non semper hydropis incipientis signum. IV. 200.

in gravidis unde? IV. 480. 481.

scorbücorum quibus differt ab illo hydropicorum. IV. 200. 201.

in febribus intermittentibus unde? II. 522.

à catharticis exasperatur. II. 522.

quomodo tractandum. II. 522. IV. 196. 200.

à febre aut à frictione subito evanescens suffocationem fecit. IV. 219.

post morbos diurnos quomodo curatur. IV. 200.

fere semper comitari solet thoracis hydropem. IV. 132.

non semper est signum hydropis ascitis. IV. 199.

et manus unius lateris, an vitium lateris tumentis certò indicat? negatur. IV. 78.

et femorum post febres rheumaticas autumnales. IV. 286.

subitò ortum miro modo levavit somnolentos, hebetes, obli-
viosos, ut et asthmaticos. III. 373. IV. 132.

in puerperis subinde à lacte oritur, quomodo ab oedemate gra-
vidarum, et reliquis oedematibus distinguendum? et cu-
randum. IV. 611. 612.

fasciis tractatur, quibus cautelis. IV. 286.

et crurum in phthificis cur funestum. IV. 197. 78.

Cruris unius pro signo pathognomico hydropis Ovarii habetur. IV. 149.

Oesophagi abruptio per vomitum lethalis. Exempl. I. 274.

abscissio lethalis, cur? I. 274.

inflammatio quibus noscitur. II. 662.

paralyfis. Exempl. II. 702.

scirrhus quibus noscitur. II. 646.

unde veniat. II. 647.

incurabilis. Exempl. II. 648. seq.

tumor in hystericeis male pro uteri adscensu habetur. II. 230.

Olea majori quantitate sanguini mixta quae pariant mala? quibusque haec mala citissime emen-
danda. II. 311.

medullosa quomodo ossa intrant. I. 914.

cujus sint usus. I. 909. 913.

destillata Cornu cervi, ligni guajaci &c. cuti applicata, subinde inflammationes, imò
gangraenam ipsam prodixerunt. 638. 742.

Olea pressa blandissima, si corrumpuntur, acerrima fiunt. I. 130. II. 31.

amygdalarum dulcium rancida facta, fauces inflammant. I. 638.

rigiditatem fibrarum tollunt. I. 46.

ad obstructions tollendas profunt, quando. I. 191.

cuti applicata toties erysipelas fecerunt, cur? I. 637.

dolores acerbissimos leniunt. I. 365.

Oleum animale Dippelii est obtundens et involvens omnem acrimoniam, et simul anodynum.
III. 446.

Cerae, repetitis destillationibus limpidum et fragrans factum, optimum praedicatur
remedium ad mammarum papillas fissas. IV. 644.

Coelilaban quid? IV. 385. 386. quae in ejus locum substitui possunt. IV. 386.

Vitrioli imprudenter copia deglutitum horrenda mala fecit, et in plurimis cutis locis
cinereas cruſas excitavit, foedaque ulcera. Exempl. III. 509.

Olfactus cancro laborantibus perit, cur? I. 888

Omenti nimia pinguedo inter causas sterilitatis foeminarum ab Hippocrate numeratur, cur?
I. 857. III. 257.

à quacunque causa liquefacta pessima mala inducit. III. 85.

mortem subitam facit. e. gr. in armen-
tis pinguibus. III. 122.

morbi in diagnosi difficultatem habent. III. 157. IV. 460.

offescentia tumorem abdominis fecit. Exempl. III. 157.

scirrhus, si parvus, minus nocet: si magnus, premendo vicinas partes, plurima mala
producit. III. 157.

quandoque mulieres post puerperium feliciter peractum affligit, tumore
duro et oblongo in abdomine sese manifestans. Exempl. III. 157.
158. IV. 460. 461.

Suppuratio post inflammationes pus in cavum abdominis effundit, et pessima mala
producit. III. 76. 157.

Omentum per vulnus abdominis propendens quomodo tractandum. I. 532.

si corruptum, quomodo tollendum. I. 533.

ad resorptionem lymphae aptissimum. IV. 196.

Ophthalmia. I. 62.

saepe epidemica, cur? I. 180.

qualis per resolutionem curari potest, qualis non? 655.

ab applicato in nucham liene recens mactati vituli curatur, Cur? I. 124.

difficillima, vix ullis remediis cedens, solis cucurbitulis nuchae appositis sana-
tur saepius. I. 675.

saepius subito curatur dato forti purgante. I. 678.

Ophthalmia venerea quid? V. 430. 431.

diagnos. V. 432.

prognosis. V. 432.

quomodo tractanda? V. 432.

per vas quoddam arteriosum viscidos humores in conneam mittit, ibi-
demque maculam, et successu temporis coecitatem parit: an hoc
vas, semper conspicuum diseindi debeat? negatur. V. 433.

Ophthal-

- Ophthalmia venerea excrescentias in cornea facit, quae cito refecandae, cur? V. 430.
- Opisthotonos quid? I. 375. III. 458. subinde sub paroxysmo epileptico contingit, III. 426.
- Opium quales possidet virtutes. I. 149. 324. 325. 370. seq.
 quomodo tuto porrigitur. I. 325. IV. 587. 588.
 in phthisi necessarium cur? IV. 105.
 alvum adstringit. I. 325. III. 517. IV. 662.
 flatus tollit quando? II. 242.
 retardat motum sanguinis circulatorium. Exempla in ranis facta. IV. 505. 506.
 ad frigus febrile praecavendum quali dosi porrigendum? II. 551.
 virtutes suas exserit applicatum superficiei ventriculi: Nervis enim in ventriculo dispersis mutationem quandam inducit, quae Cerebri vim sentientem obtundere valet. I. 371. fit vero hoc opio non soluto, sed integro et solo tactu.
 adhibeatur simplex et purum, non vero compositis immixtum. IV. 588.
 prudenter adhibitum innoxium. I. 371.
 et in febribus acutis usurpari potest. Exempl. II. 159.
 imprudenter adhibitum quales noxas inferat. Exempl. I. 149. 372.
 in dosi augeri debet, solita enim dosis assuetos non afficit amplius. III. 517.
 in morbis inflammatoriis quando et cur noceat. I. 372. 373.
 in inflammationibus intestinorum, praemissa venae sectione, clysmatibus etc. fomentis etc. ubi vires robustae et dolor urgens et magnus adest, tuto adhibetur, imò majori dosi. III. 175.
- in Mania à plethora orta prodest, quando? III. 532. 533.
- Optici nervi substantiam medullarem perreptat vas sanguineum. III. 261.
- Orbitae inferioris vulnera ob adynamiam artis lethalia. I. 252. III. 283. Exempl. I. 252.
- Oris amarities unde? II. 220.
 quibus tollitur. II. 224.
 foetor scorbuticus contingit. III. 604.
 intolerabilis scorbuto crescente sociatur. III. 607.
 inflammatio et gangraena quibus nascitur. I. 766.
 quibus tollitur. I. 767.
 interni inspectio in morbis necessaria, cur? II. 151. III. 472.
 siccitas in febribus notat sanguinem liquidis orbatum. II. 151. 448.
 in acutis deliria et phrenitidem praenunciat, cur? III. 356.
 maculae albicantes in scorbuticis, cum pessimo foetore et copioso salivae tenuis effluxu quomodo tractandae. III. 607. 629. 630.
 scirrhi. I. 848.
 fordes quid indicent. I. 129.
- Orthopnoea unde? I. 502. II. 761.
- Os internum copiosis venis refoventibus obfessum est. Probatum ab experientia. III. 213.
- de Corde, cervi quid? I. 173.
 in cordis humani parte musculosa inventum. Exempl. I. 173.
 in dura matre, ut et in cerebello inventum. Exempl. III. 269. 408.
 in Omento tumorem adominis fecit. Exempl. III. 157.
 ileum in compranda longitudine pedis fracti, cum altero, ob flexibilitatem lumborum fasce descendit, sicque Chirurgus decipitur. Exempl. I. 584.

Os uteri clausum graviditatem indicat, si simul est molle. IV. 455.

aliquo modo apertum reperitur in gravidis, quae jam pepererunt. IV. 455.

clausum, tumorem, inflammationem aut scirrhum indicare potest. IV. 455.

quomodo se habeat toto graviditatis tempore. IV. 525.

apertum fallax est signum instantis partus, cur? IV. 518.

et aperitur quando infans sese subvertit, et tunc nondum adsunt partus veri dolores, Exempl. IV. 518.

obseditur poris glutine plenis et globulis pellucidis. IV. 526. hi morbofi facti impediunt partum. Exempl. IV. 526. imò plane abolentur, unde partus laboriosi. IV. 526.

durum quibus et quomodo emollitur. IV. 527.

quandoque praeter spem subito dilatatur, cum ante nimis angustum esset. Exempl. IV. 527.

quandoque ad extremum usque clausum manet in primiparis, robustis et aetate proVectis. IV. 533.

à spuris ad partum doloribus contrahitur et siccum est. IV. 533.

à veris ad partum doloribus dilatatur et madescit. IV. 533.

concrefcere potest. IV. 431. 432. 532. Exempl. IV. 533.

quando? IV. 533.

concretum non prius dividendum, quam ubi dolores ad partum adsunt. Si divisio extra hoc tempus tentatur, metus est abortus. IV. 534.

oblique positum unde? IV. 569.

partum facit difficilem. IV. 569.

menstrua difficilia, imò supressa facere potest. IV. 435.

à Veteribus cognitum fuit, ut ut illud inter causas partus difficilis non numerarent. IV. 569.

praecipue oritur à loco, ubi placenta adhaeret. IV. 570.

in gravida detegitur visu ut tactu abdominis. IV. 570.

aeque facile dilatari potest aliquot horis post partum, quam antea. IV. 577.

in puerperis saepe satis valide stringitur, Opio referandum. IV. 587.

Ossa combusta ferrum continent. III. 379.

in mollem carniū substantiam mutata. Exempl. I. 905. 939.

praeter naturam in corpore vivente emolliri possunt. I. 939. IV. 326. 329.

flexibilia fiunt maceratione in acido facta. IV. 326.

quomodo formantur. IV. 325.

ex terra cartilaginibus inserta oriuntur. IV. 326.

à rubia tinctorum colore stipantur rubro, cur? IV. 326. 327.

à bile in Ictero tinguntur. Exempl. III. 141.

quibus differunt à cartilaginibus. IV. 326.

quamvis emollita fuerint, Cartilagines naturalem suam retinuerunt duritiem. IV. 329.

330. quomodo id fiat. IV. 326.

non semper omnia simul, sed subinde quaedam saltem emolliuntur. Exempl. IV. 330.

dum semper obliebantur, praecesserunt dolores circa illa, et secuta est urina lactea. Exempl.

IV. 330. in scelcto iterum firmiora seu duriora facta sunt. IV. 330.

Ossa in corpore vivo perpetuo deteruntur, et detritum restituitur. Exempl. à rubia tinctorum cum cibo alternatim sumta factum. V. 599.

Ossa pelvis quae? IV. 535. vide Pelvis.

partium mollium morbos patiuntur. I. 907.

praesertim versus juncturas, cur? I. 908.

per morbos sic mutari possunt, ut levissima de causa frangantur. Exempl. I. 567. 572.

licet comminuta sint, et partes circumjacentes plurimum dilaceratae, curantur interdum, quomodo id fiat. Exempl. rarissimum. I. 582.

disiecta facilius curantur quam fracta, cur? I. 571.

fracta in gravidis difficulter sanantur. Exempl. I. 572. Exempl. contrarium. I. 573.

Cranii reperiuntur, in quorum diploë globuli argenti vivi manifeste apparent, ab imprudenti inunctione mercurii in cura luis Venereae. III. 409.

fracta quo tempore iterum inter se concrecant. I. 591.

fracta male reposita vel non reposita quomodo tractari debeant, etiamsi Callus jam factus fuerit. Rursus fragenda. Exempl. I. 593.

interdum sine arte tractata novam inter sese fecerunt juncturam. Exempl. I. 594.

non interpositione glutinis cujusdam, sed vera unione substantiae coalescunt. Exempl. I. 563.

quando mortem creant. I. 565.

non nisi sublata inflammatione aut tumescencia reponenda, cur? I. 580.

ut ut optime curata saepe summae molestiae et dolores sequuntur. Exempl. I. 596.

Ossium abscessus quid? I. 942.

callus, si deficit, quibus impetrandus. I. 595.

an debitam firmitatem habeat examinandus quomodo? 593.

bis terve fractus. Exempl. I. 594.

callum exsuperantem quae tollunt. I. 595.

Caries quid? I. 942. vide Caries ossium.

cohaesio et unctuositas ab oleo medullari. I. 913. 914.

corruptorum separatio spontanea externa rara. Exempl. 924.

interna rara. Exempl. I. 934.

dolor in lecto auctus quid indicet. I. 920.

physis fracta. I. 599.

soluta frequentius reperitur. I. 599.

ad luxationes refertur. I. 599.

in femoris luxationibus observatur. I. 599.

solvitur facilius in junioribus, quando et cur? I. 599.

fissura quomodo noscatur. 568.

fractura quid? I. 556.

quotuplex? simplex, completa seu composita, complicata &c. I. 556. 557.

quid efficiat? I. 558. seq.

quomodo noscitur. I. 566.

qualem habet prognosin. I. 569.

T.

Ossium

Ossium fractura curatur quomodo? I. 573.

symptomatibus stipata quomodo tractanda. I. 590.

simplex et completa quomodo curatur? I. 573.

extendenda, quomodo? I. 577.

restituenda quomodo. I. 583.

retinenda quibus. I. 585.

à fragmentis purganda, quibus cautelis. I. 581.

complicata quomodo tractanda. I. 590.

vide Ossa fracta.

femoris fractura, si prope coxam fuerit, absque claudicatione curari nequit. cur? I. 561. 571.

caput, ex cavo suo versus posteriora elapsum, quomodo noscitur. I. 605.

epiphysis frangitur aut solvitur frequenter. I. 599.

humeri luxatio interdum cognitu difficilis, cur? I. 611.

facilius redit, quando et cur? I. 361.

Luxatio. I. 597. vide Luxatio.

malà venerea quomodo curanda. I. 201. 937. seq.

morbi quales. I. 905. seq.

in latiori parte, circa juncturas. I. 908. ob systema vasorum.

ob vesiculas medullofas. I. 909. 917.

à periosteo externo. I. 910. 927.

interno. I. 911. 926.

in densiori parte à vesiculis medullofis. I. 913. 917.

ex medulloso oleo interno. Vide spinaventosa. I. 917.

ab inflammatione internarum arteriarum, venarum et lymphaticorum vasorum circa juncturas, horum diagnosi, prognosis, curatio. I. 926.

periostei externi, quibus noscuntur, praevidentur et curantur. I. 927. vide Periostei externi

abeunt in gangraenam, unde scitur. I. 931.

quid praefagiendum. I. 932. Caries

oritur. quomodo tractatur. I. 932.

interni paria exsurgunt mala. I. 933. ad I.

tibiae tumores. Exempl. I. 918.

tumores ob varios emollitionis gradus varia sortiuntur nomina. I. 939. 940.

Osteocollae lapis nihil ad callum ossium generandum tribuit. I. 574. seq.

Ostracodermata rachitidem curant. V. 630.

Ova in putredinem quam maxime sunt proha. I. 316.

albumen crudum ad nutriendos debiles aptissimum, quomodo praeparandum. I. 31.

vitellus est optimum nutrimentum, requirit autem viscera firmiora. I. 31.

optime prodest infantibus acido laborantibus, cur? IV. 684.

Ovarii hydrops frequenter contingit. IV. 147.

et foecundas et in ipso aetatis flore existentes occupat. IV. 147. Exempl. in puerpera. IV. 147.

Ova-

Ovariorum fedes. IV. 147.

Ovarii hydrops quinquaginta et octo annos toleratus. Exempl. IV. 148.
 serum frequenter fuscum continet. IV. 148.
 gelatinosum liquorem continet. Exempl. IV. 149.
 magnus non adeo facile ab ascite potest distingui. IV. 148.
 incipiens facile cognoscitur ex quibus. IV. 148.
 pathognomicon signum habere creditur, si crus ejusdem lateris tumeat, et
 per cutis poros aquae saepius exeant. IV. 149.
 non facile ab illo hydropo, Tubam Fallopianam occupante, distinguitur.
 Exempl. IV. 149.
 fluctuationem difficiliorem habet quam Ascites. IV. 149.
 raro in Asciten mutatur. IV. 149.
 difficulter curari posse praevidetur, cur? IV. 149.
 aliquando scirrhus junctus habet. Exempl. IV. 149.
 per sectionem curatur. Exempl. IV. 150.
 per exstirpationem curari posse fertur. IV. 150.
 per paracenthesin tuto levatur. Exempl. IV. 150.

Ovum humanum in utero pari modo fovetur, ac ovum gallinae sub incubatu. IV. 458.
 per totum suum ambitum utero adnexusum est. Exempl. anatomicum. IV.
 491. 492.

Oxymel calide potum tussim movet. II. 784.
 scilliticum in visciditate humorum scopo solvendi porrigitur. III. 658.
 inflat diuretici adhibetur. III. 659.

P.

Paedarthrocace quid? I. 919.

neminem adfligit, qui vigesimum quintum annum superavit. I. 919.

Palati excrecentiae quomodo tractandae? Exempl. II. 645.

inflammatio erodens quae? et quomodo tractanda. II. 683.

Pallor faciei est praesagium acidi in corpore futuri. I. 86.

gingivarum, linguae, oris interni, in angulis oculorum &c. unde? I. 101.

cum colore livido in febribus unde? II. 21.

Palpebra cum cornea et adnata concreta. Exempl. I. 333.

Palpebrarum Anasarca. IV. 159.

Palpitatio cordis. vide Cordis palpitatio.

Paludosa loca incolentes ad scorbutum proni. III. 233. 505. 545. ad melancholiam. III. 505.

Panaritium vide Paronychia.

Pancreas scirrhosum adeo intumuit, ut extrinsecus tumor percipi potuerit. Exempl. I. 849.
 III. 156.

licet mole et pondere hepar aequabat, foris non in conspectum prodibat.

Exempl. III. 156.

ulceratum, cancriformum, calculosum &c. vide Graaf de succo pancreatico
 cap. VII. pag. 108. &c.

T 2

Pan-

Pancreatis ductu ligato, vel destructo, insigni etiam parte pancreatis abscisso, supervixerunt canes, absque notabili sanitatis detrimento. III. 156.

fitus. III. 156.

morbi non facile detegendi. III. 156.

vulnera, si vasa sanguifera laesa fuerunt, absolute lethalia. I. 263.

Panis biscoctus quid? V. 616.

confert in morbis à viscido. I. 105.

est optimus rachiticorum cibus. V. 616.

decocta debilibus proficua. I. 32.

Papaveris semen, vide Semen papaveris.

succi effectus, I. 149.

Paracenthesis quando in Ascite locum habet. IV. 230. 234.

à multis damnatur. IV. 230. Cur? IV. 232. 242.

necessaria, cur? IV. 231. 250.

fecure instituitur. IV. 231.

contra objectiones tuetur. IV. 232.

quando tutissime instituitur. IV. 232.

instituenda, quando multa ex bonis signis adfuerint, licet non omnia. IV. 234.

integre hydropem sustulit. Exempl. IV. 234.

non semper absque rēcidiva instituitur, cur? IV. 234.

mortem accelerat quando? IV. 250.

rarissime. IV. 250.

prodest, licet non tollat morbi causam saepe immedicabilem. IV. 234.

saepius repeti potest, et in causa immedicabile. Exempl. IV. 235.

quoties instituenda definiri nequit. Exempl. sexagesies sexies illam perpeffum.

IV. 235.

in omni casu praeferenda validis emeticis purgantibusque. IV. 236.

quater instituta, ubi aquae jam foetebant. Exempl. IV. 237.

ter instituta in grāvida. Exempl. IV. 237.

quando instituenda. IV. 237.

quibus cautelis instituenda. IV. 237. seq.

quo loco? IV. 238. 241.

quo situ. IV. 238.

prima vice instituta educit serum limpidum; repetita vice instituta serum cruentum, unde? IV. 240.

quo cum instrumento fit. IV. 243.

ope omne serum simul et semel evacuetur, quali cum cautela. IV. 241. 242.

Exempl. ibid. Partitis vicibus si educitur, putrescunt aquae relictāe.

Exempl. IV. 207. 241. 242.

Impedimenta. Gelatina effluere recusat. IV. 244. quid faciendum. IV. 245.

Omentum, intestina etc. cannulam obturant. IV. 246. quid faciendum. ibid.

membranae cannulam obturant. Exmepl. IV. 247.

qualem habet prognosin. IV. 249.

Paracenthesis in seroto quomodo fieri debeat. IV. 281.

subinde et ab haemorrhagia excipitur. Exempl. IV. 282.

thoracis an institui debeat? Dubia contra. I. 505. Exempl. ib.

quando et quomodo instituenda. I. 507. III. 680. IV. 135. seq.

quo loco instituenda. I. 507. 508.

ex ignorantia anatomiae male instituta. I. 496.

non instituenda in Empyemate nisi 4 aut 5 diebus elapsis postquam constiterit Vomicam ruptam pus in cavum thoracis effudisse. III. 680. seq.

in empyemate veteri mortem accelerat, cur? III. 685.

et locum habet in hydrope thoracis. vide Thoracis hydrops.

etiam utilis in Uteri hydrope. vide Uteri hydrops.

et adhibetur in hydrope Ovarii. vide Ovarii hydrops.

et suadet in hydrope pericardii. quomodo? IV. 139.

Paralysis quid? III. 349.

frequenter sensum partis, licet hebetiorem relinquit, cum molesta quadam perceptione, et levi punctorio dolore, aut formicationis sensu. III. 350.

sine sensu, motu vero superstiti. Exempl. III. 350.

aliquando, licet rarius, una cum motu omnem sensum abolitum habet. Exemplum paralyseos partium inferiorum, sensu omni abolito. I. 237. III. 350. 369.

rara hominis, cujus unum brachium omnino paralyticum superstiti sensu acutissimo; alterum vero brachium omni carebat sensu, sed motu naturali gaudebat. III. 350.

Causa proxima qualis. III. 350.

ab atonia musculorum. III. 353.

faciei musculorum in alterutro latere praecedat saepe apoplexiam. III. 352.

sequitur apoplexiam graviolem. III. 352.

Causae remotae quales. III. 351. seq.

particularis saepe fit à causa in capite haerente. Exempl. rara. III. 352.

à glandula subaxillari scirrhusa. Exempl. I. 856. III. 352.

suppurante. Exempl. III. 356.

à luxatione quomodo fiat. I. 605.

musculi post contusionem unde? I. 541.

qualis curari poterit, qualis vero non? I. 237.

ab Apoplexia, Epilepsia, Convulsione &c. III. 353.

à dolore ingente et diuturno. Exempl. III. 353.

à solitis excretionibus retentis: inducuntur enim capitis morbi &c. III. 354.

à metastasi cujuscunque materiae morbosae in acutis vel chronicis. III. 356.

pedum à casu ab alto. I. 238.

post convulsiones validas incurabilis. I. 378.

à Colica Pictonum. In curatione medicamenta abdomini, non vero parti paralyticae applicanda. III. 358. 390. vide Colica Pictonum.

ex capitis vulnere quid denotet? I. 436.

à nervorum laesionibus, quocunque modo fiant. III. 358.

Paralyfis ab adstringentibus, nervis applicatis. III. 359.

à frigore summo. III. 360.

à calore maximo, praesertim ab insolatione. III. 361.

à potuum calidorum usu nimio, assiduo. III. 362.

à vapore arsenici, antimonii &c. III. 362.

cum folium belladonnae recens imponeretur cancro labiorum. Exempl. III. 363.

dextri lateris à vitio haemisphaerii cerebri sinistri venit, et vice versa. I. 457. 459.

Exempla pauca in contrariam sententiam. I. 458.

Prognosis. I. 237. III. 364.

quo altiori in loco corporis haeret, eo est periculosior, cur? III. 368.

capitis vulnera insequens semper mali ominis est, cur? I. 436.

à Colica Pictonum frequentissime atrophicam partis paralyticae consumptionem junctam habet. III. 370.

Cordis subitam mortem facit. Exempl. III. 365. 371.

sanatur à natura per febrim. III. 373.

quomodo? II. 65.

per plures annos jam existens, rarissime curatur, cur? III. 375.

sanatur per artem, si producuntur illa, quibus natura hunc morbum saepe sanavit, quomodo id fiat? III. 374. seq.

curatur herbis cephalicis, uterinis, nervinis omni forma praeparatis. III. 376.

salibus fixis et volatilibus. III. 377.

oleis expressione, coctione, infusione, destillatione productis. III. 378.

saponaceis ex praecedentibus productis. III. 378.

curatur virosis animalium partibus &c. Castoreo, moscho, millepedis, Cochinella, granis Kermes &c. III. 378.

salibus metallicis, crystallis metallicis, et illis, quae ex his maxime composita sunt. III. 379.

etiam, dum per aliquot dies scopo purgandi adhibentur pilulae ex aloë sagapeno, myrrha, galbano &c. et postea omni mane datur, salis cornu cervi drachma una, in aqua lavendulae aut melissae unciiis duabus soluta, superbibendo infusum ligni sassafras, rutae, rorismarini unaque eodem tempore perfricatur pars affecta. NB. repetendus saepius hujus remedii usus, cur? III. 380.

Curatio juvatur ab aestate fervida, vel peregrinatione ad regiones siccas, calidas, et montanas. III. 380.

optime fert carnes assatas, inprimis ferinas et avium montanarum; Condimenta acria ex sinapi, allio, origano, satoreja, cepis &c. vinum molle, sed generosum, cerevisiam meracam non acrem, uti momma Brunsvicensis &c. Cur? III. 380.

curatur validis stimulantibus &c. ut sternutatoriis et vomitoriis, cur? III. 381. et quando haec applicanda. III. 382.

per vim electricam. III. 382. Exempl. boni successus. ib.

fulmine curata. Exempl. III. 383.

per iram sanata. Exempl. III. 383.

terrore sanata. Exempl. III. 383.

purgantibus fortibus repetitis, ubi vires adhuc satis constant, et nulla labes tabefactorum viscerum adfit. III. 384.

Para-

Paralyſis curatur per balnea Vaporis, quomodo? III. 384. ubi profunt aut nocent. III. 386.
per frictiones ad ruborem uſque, quando à et quibus locis applicandae?
III. 385.

Paralyſi curandae medicamenta topica applicentur illi loco, ubi nervi, ad partem affectam
ſpectantes, ex medulla ſpinali egrediuntur: Ubi vero vitium in Cerebro haeret,
tunc topicis non eſt locus. III. 389.

Paralytica pars, ſi frigida, quid notet. I. 237. 369.

ſi inſenſilis ſimul ſit, unde veniat. III. 369.

ſi atrophica ſit, quid notet. III. 370.

nulla ſupereſt ſpes curationis. III. 370.

quid faciendum. III. 385. 388.

urticationes, fuſtigationes, ſinapiſmos, ut et alumen plumo-
ſum parti laeſae affricatum optima fert, cur? III. 388.

Paralyticae partis ſenſus punſtionis bonus, cur? III. 375.

tremor convulſivus bonus, ut cauſa, et ut ſignum, cur? III. 373.

Paraphymosis quid? V. 442. 491.

oritur et ſine contagio venereo. ib. et V. 443.

à cancriſ venereis qualem habet prognofin? V. 443. 444.

circumciſos non facile adſigit. V. 491.

Paraphrenitis quid? III. 9. 72.

reſpirationem habet longe difficiliorem quam pleuritis. III. 74.

quibus cognofcitur. III. 73.

quomodo curatur. III. 76.

eundem habet exitum ac pleuritis, ſed omnia ſunt velociora, ſuſtiora, et poſt
ſuppurationem Aſcites purulentus oritur. III. 75.

delirium perpetuum junctum habet, cur? III. 74.

Paraplegia quid? III. 288. 369. Veteribus quid? III. 289.

quando contingat. III. 369. unde? III. 369.

ab aëre tepido et humido diu durante epidemica obſervata eſt. III. 362.

Parapoplexia quid? III. 323. 280.

eſt cauſa apoplexiae. III. 282. 283.

Pareſis quid? III. 349.

Paronychia ſeu panaritium quomodo fiat, et unde? I. 7. 239. 926.

acutiſſima ſaepe cito lethalis, cur? I. 7. 239. 926.

ſectionem citiſſimam requirit, cur? I. 240. 929.

ſaepiſſime tendines dilacerat. I. 359.

in gangraenam abit. I. 364. 926.

Parotides in benignam ſuppurationem abeuntes, arteriarum, ſanguinem ad glandulam, adſeren-
tium obſtructionem pro cauſa habent. I. 846.

Parotis quid? I. 728. II. 757. cum hypochondriorum dolore maligna, cur? II. 757.

in febre ardente non ſuppurans exitialis, cur? II. 485.

ſuppurans non ſemper valetudinem promittit. II. 486.

indurata quomodo reſolvenda. I. 199.

ſcirrhofa exſecta. I. 866.

Parturientes facile apoplexia moriuntur, cur? III. 269. 270.

Partus tempore aqua sanguinolenta profluens unde? IV. 492.

citra dolorem periculofus, cur? IV. 513.

acceleratur quomodo? IV. 509.

in primiparis judicatur difficilis. IV. 513.

praeceps faepius est matri infestus, quandoque funestus, cur. IV. 514. 582.

fecundum Mauriceau dividitur in naturalem, contra naturam, et laboriofum. IV. 514.

undecimeftres. Exempl. IV. 514. 515.

trigefimo quinto mense factus. Exempl. IV. 515.

à quibusdam femper fit feptimo mense. Exempl. IV. 515.

fit, fecundum Mauriceau, quando uterus majorem extensionem non patitur. IV. 515.

feptimeftres à Mauriceau parum vitalis habetur. IV. 516.

vivere et fenefcere poteft. Exempl. IV. 512. 516.

quinquemeftres abortivus vitam retinuit. Exempl. IV. 516.

praematuri vivunt vitam foetus toto illo tempore, quod deeft juftae maturitati. IV. 516.

oftimeftres fecundum Hippocratem debilior feptimeftri, quibus cautelis id accipien-
dum. IV. 516.

brevi futurus quibus nofcitur. IV. 517.

non à Verfione foetus dijudicandus, cur? IV. 517.

dolores quomodo comparati effe debeant, fi veri, et fi spurii. IV. 517.

unde oriantur. III. 231.

veri non ex fola oris uterini apertura dijudicandi, quia fignum fallax. IV. 518.

fi adfunt, quaerendus eft foetus et uteri fitus. IV. 519.

quomodo excitantur aut augentur. IV. 509.

filentes refuscitantur acriori clyfmate injecto. IV. 562.

spurii opiatif tolli debent. IV. 562.

feliciter peragendi figna. IV. 519.

cum limitatione accipienda, cur? IV. 519.

foetus auxilio minime acceleratur. Argumenta pro et contra. IV. 520.

foetus proprio nifu minime fit, licet in mortuis gravidis partus exitum quaerat. Exempl.
IV. 521.

caufa eft nixus maternus, et vis uteri contractilis. IV. 521.

difficilis praevideatur quibus. IV. 519.

ex virium defectu in matre, rarius contingit. IV. 522.

quibus juvandus. IV. 522.

cardiaca raro fert, cur? et fi propinanda, dentur mitiora.
IV. 523.

interdum antihysterica requirit, quae? IV. 523.

acceleratur fternutatione. Exempl. IV. 524. quandoque fter-
nutationem venaeffectio larga praecedere debet, et

quando? IV. 524.

fabita imminutione plerumque lethalis, cur? IV. 524.

à ficcitate oris uteri, quibus medetur. Exempl. IV. 527.

ab arctatione nimia vaginae fabito factus eft facilis. Vagina enim fponde dila-
tabatur. Exempl. IV. 527.

Partus difficilis fit à repletionem nimia intestini recti et vesicae: quid faciendum? IV. 528.
ob orificium uteri non respondens vaginae, Uterius in tumorem elevatur.
Exempl. IV. 529.

à prolapsu Vaginae. IV. 529.

à tumentibus partibus vicinis. IV. 528. 529.

à tumore in uteri orificio, vel circa illud, vel et in Vagina. I. 858. IV. 530.

à concretò ore uteri, vel et à concretionem vaginae aut labiorum. IV. 532.

Exempla I. 265.

à mala conformationem ossium pelvis. IV. 535. 537. 538.

semper in puerperis metuendus, quae rachitide laborarunt, cur? V. 608. IV. 537. 538.

à nimia pelvis angustia toties foetus occidit, cur? IV. 539.

quibus medetur. IV. 544. seq. vide Pelvis.

instrumentis promovendus, quando et quibus. IV. 545.

uteri rupturam toties causavit. Exempl. IV. 541.

in abdominis cavum expellere potest humores in utero contentos, imo sanguinem ex uteri substantia in cavum abdominis transfundere. Exempl. IV. 541.

et ipsum abdomen diripit magno cum fragore. Exempl. IV. 542.

ab arctiori pelvi promovendus vel versione vel instrumentis. IV. 545. seq.

si caput foetus jam inclavatum, quomodo promovendus.

IV. 545. 562. Unci reformidantur, cum de vita foetus non semper certo constet. Exempl. uncis lacerati et vivi extracti. IV. 545. 546.

ab arctiori pelvi instrumentis promovendus, quando et quibus. IV. 545.

ab exostosi, vel pessima conformationem ossium pelvis non aliter promovendus quam per sectionem Caesaream. IV. 548.

à capite foetus nimis crasso, ut in hydrocephalo, requirit sectionem Caesaream. IV. 548. 554.

ex vitio infantis. IV. 555.

ex malo situ foetus. IV. 555.

ex foetu mortuo. IV. 562.

et doloribus cessantibus quomodo promovetur. IV. 562.

cui caput abruptum est, quomodo juvandus. IV. 563.

à membranis, aquas continentibus, nimis crassis et tenacibus. IV. 567. a)

ab ore uteri oblique posito. IV. 570.

à situ foetus praeternaturali. Faciendus naturalis per versionem. IV. 571.

gangraenam genitalium efficere potest. Exempl. curatum. I. 769.

Pectoris partis alicujus dolor, accedente simul respiratione difficili, post sanatam aliquam febrim, suspectus habendus, statimque medela adhibenda, cur? III. 667.

Pedra del porco efficaciam suam bili debet. I. 107.

Pedum plantae dolor à callo quomodo tractari debeat. I. 192.

refrigerium quid efficiat in abdomine. IV. 438.

tumor subortus quandoque hydropem pectoris levat. III. 527. et contra.

Pelvis quid? IV. 535.

Pelvis nimis lata in partu nocere potest, cur? IV. 536. 537.

introitus quid? IV. 536.

exitus quid? IV. 536.

introitus amplior plerumque exitum habet angustiores et contra. IV. 536.

in toto suo tractu nimis ampla esse potest. IV. 537.

nimis angusta partum quandoque impossibilem facit. IV. 537.

quibus noscitur. IV. 537.

tentanda emollientibus. IV. 538.

ossa omnes morbos pati possunt, quibus reliqua ossa obnoxia sunt. IV. 537.

exostoses contrahere possunt, quae pelvim angustant. IV. 537.

à rachitide mutantur. IV. 537. hinc metuendus partus difficilis. IV. 537. 538.

an partus tempore à se mutuo decedant, negat Mauriceau. IV. 538. affirmant pluri. IV. 539.

Penis ex quibus constat? V. 415.

contagio venereo omnium maxime expeditus est, cur? V. 419. 420.

inflammatio unde? Exempl. rarum. V. 441.

brevi in gangraenam abit. V. 442. Exempl. V. 444.

quomodo tractanda. V. 490.

anasarca. Exempl. IV. 159.

cancer. Exempl. I. 878.

Pericardium in vita hominis sani absque liquore. IV. 132.

vaporem semper exhalat, qui resorbetur. IV. 132.

non nisi post mortem in sanorum frigidatis cadaveribus reperitur. IV. 133.

Vesalii tentamina hac in re. IV. 133.

inflammatum, praeter signa inflammati mediastini, animi deliquia juncta habet. III. 78.

frequenter observatur, quam creditur. III. 79.

maximum periculum habet, ob cordis viciniam. III. 79.

omnes inflammationis exitus habet. III. 79.

per curationem pleuritidi adaptatam subito resolvendum, alias mors subita. III. 79.

Hydrope laborans unde? IV. 133.

non facile dignoscitur. IV. 134.

ex quibus vero similiter judicatur adesse. IV. 134.

et per paracenthesin tentetur quomodo. IV. 139.

undique, ut et pro parte cordi accretum. Exempl. III. 79. 80.

scirrhum. III. 79. et cordi accretum. Exempl. ibid. et 80.

suppuratum. III. 79. pro parte, scirrhum. Exempl. III. 80.

Pericranii vasa externam cranii tabulam penetrantia communicantur in diploë, et ununtur similibus vasis à dura matre emissis. I. 410.

Pericranium quid? et ex quibus constat. I. 405.

laesum quae sequuntur mala. I. 406. seq.

quomodo juvatur ut renascatur. Exempl. I. 409. 410.

si os deturpatum quomodo tractandum. I. 408.

Perinaei punctura quomodo instituenda? V. 354.

Periosteum quid? I. 562.

externum quid? I. 910.

internum quid? I. 911. 912.

Periostei externi inflammatio quomodo noscitur I. 927.

distinguitur ab inflammatione interni. I. 927.

vesicularum medullo-
sarum. I. 927.

qualem habet prognosin. I. 928.

quomodo resolutione curatur. I. 928. 929.

in suppurationem vergens quibus noscitur. I. 929.

jam versa quibus noscitur. I. 930.

Exempl. I. 928.

quomodo tractanda I. 930.

in gangraenam vergens quibus dignoscitur. I. 931.

jam versa quibus dignoscitur I. 932.

quomodo tractanda. I. 932.

ab inflammatione aut gangraena defectus refarcitur terebratione ossis. Ex-
empl. I. 412.

interni inflammatio. I. 934.

quibus cognoscitur. I. 935.

resolutione curatur. I. 936.

unde? I. 937.

in suppurationem aut gangraenam abeuns quibus detegitur, et
quomodo tractatur. I. 936.

Peripneumonia notha quid? II. 799.

quibus familiaris. II. 803.

à lenta et inerti pituita oritur. II. 805.

fallaci lenitatis specie decipit minus peritos. II. 805.

quibus dignoscitur. II. 805.

non fert venaesectionem largam, nec repetitam, cur? II. 807.

attenuantia, neque calida? cur? II. 803.

quomodo decurrit et qualem habet eventum. II. 805.

quibus parcit? quibus facile aut minus curabilis. II. 809.

in mortis articulo utplurimum omnibus morbis fociatur. II. 809. 810.

vera quid? II. 710.

duplex est; una ad fines arteriae pulmonalis, altera in bronchialibus
haeret. II. 712.

quae periculosior. II. 712.

unde oriatur. II. 713.

causas habet multiplices, quales. II. 713.

quid efficiat in pulmonibus, et toto corpore. II. 720.

defunctorum pulmones quomodo comparati. Exempl. II. 722.

ex effectu dignoscenda II. 722. seq.

prognosis formanda. II. 726. 766. 765.

Peripneumonia vera ex febre ardente periculosa, cur? II. 448. 487.

laborantium sanguis e vena missus, si dilutus est, et non concrevit, malum, cur? I. 183.

binos lobos pulmonum afficiens valide, lethalis erit, cur? II. 726.

parvum in uno pulmone locum infestans probabiliter curari potest. II. 728.

Curatur secundum eventus inflammationis, quomodo. II. 730.

sanatur resolutione. I. 671. II. 731.

quomodo? II. 206. 775. seq.

ad summum incrementum si pervenerit, quomodo tractanda. I. 694.

abit in abscessum. II. 741.

quibus noscitur. II. 743. 745. 746.

qualem exitum habet. II. 749.

quomodo tractanda. II. 782. seq. IV. 84.

per metastasin puris abit in alium morbum. II. 753.

ex quibus noscitur. II. 755.

quomodo tractari debeat. II. 790.

abit in abscessus cruris, quibus noscitur. II. 756.

quibus tractatur. II. 791.

circa aures, quibus noscitur. II. 757. 791.

per metastasin abit in abscessus in hepate, quibus noscitur. II. 758.

quomodo tractatur. II. 792.

salutariter factos quibus noscitur. II. 758.

abit in tumorem callosum, scirrhosum. II. 760. raro medelam capit. quid interim faciendum. II. 793.

abit in gangraenam, quibus noscitur. II. 763. lethalis. II. 793.

per sputa purgari incepta, si sputa supprimuntur, quid faciendum. II. 794.

Persica arbor inter anthelmintica numeratur, cur? IV. 729.

flores et tenera folia infusa blandam vim purgantem habent. IV. 729.

Perspiratio aucta debilitat. II. 37. seq.

libera hilaritatis causa. III. 461.

per gradus minuta sanitatem confirmat. II. 37. 38.

minor, robustos quidem facit: si vero a morbis validis ejusmodi homines prehendantur, aegrius convalescunt. II. 38.

imminuta effectus tristes facit. II. 38. III. 461.

a refrigerio imminuta noxia, cur? I. 180.

minuitur carne suilla, boletis, melonibus, uvis et ficibus recentibus. II. 38.

aëre nebuloso pingui. II. 39.

et augetur per animi adfectus. II. 38.

cohibita quales noxas creat. II. 36.

ilico gravitatem corporis, torporem &c. sibi jungit. II. 140.

Pervigilium quid? II. 344.

unde. II. 344. 345.

Pervigilium quid efficiat. II. 138. 345.

quibus curatur. II. 139. 345.

Pestis subito jugulat, cur? I. 124.

et quandoque absque febre. II. 177.

raro pluribus animalium speciebus simul accidit. I. 141.

mox in solos homines, mox in bruta saeviens, an explicari possit? II. 414.

saepe sub larva aliorum morborum latet. Exempl. V. 152. 153.

tempore omnes reliqui morbi consueti silent. V. 157.

venti silent. V. 163.

aves atmosphaeram inquinatam fugiunt. V. 160.

contagium in ventriculo radices quasi figit, nisi per sudores diffatur de corpore, antequam hic inflammationem produxerit. Exempl. III. 146.

venenum, in aëre dilutum, minus nocet, quam confectum et copiosum. V. 158.

ad instar nebulae coeruleae infectos ambit. V. 160.

nisi ventis diffletur, et loco cuidam incumbit diutius, periculosissimum est. V. 162.

optime diluitur et diffatur per Ventos. V. 162. non ita per ignes. V. 164.

et in lectis aegrorum infectorum haeret, qui non comburantur, sed sepeliuntur, cur? V. 167.

partem quandam corporis prehensens, illam subito destruit. I. 748.

saepius corpora ad subitam putredinem disponit: saepius huc saeviit, et in aestate siluit. V. 179.

integre deleta est à turre incensa, quae servando pulvere pyrio destinata erat, unde? V. 169. ob explosionem aëris violentam.

evitatur per fugam, aut omni commercio cum aliis sublato. V. 157. seq.

à terrae motu oritur, et à terrae motu fugatur. V. 173.

à musto fermentante fugata. V. 173.

loca promptuariis aromaticis vicina intacta reliquit. V. 174.

aërem vapore picis repletum non ingreditur. V. 174.

à saponis nigri foetore intensior. V. 174.

antidotum laudatur fumus herbae nicotianae. V. 175.

tempore aedes infectae non claudantur. V. 182.

venenum ob tenuitatem cum fragrantia moschi certo modo comparari potest. V. 182. 183.

ante adparitionem tumorum quorumcunque venaesectionem largam fert. Exempl. V. 196.

sanguinem ostendit mox concretum, mox dissolutum. V. 197.

praemissa venaesectione moderata curatur etiam per sudores viginti quatuor horas durantes. V. 198.

Petechiae quales et unde? II. 401. seq.

vocantur et purpura, praesertim in Gallia. II. 405.

rubrae plerumque boni moris sunt. II. 402.

purpureae, lividae et nigrae pejoris sunt ominis. Exempl. II. 402.

nigrae, à gangraena ortae et separatae, rarius forte apparent. II. 404. Exempl. II. 405.

febrim peculiaris indolis, et epidemicam comitari solent. II. 402.

- Petechiae** et aliis morbis periculosis quandoque junguntur. II. 402. Exempla. ibid.
 febris petechiali epidemicae critice junguntur, quarto, septimo, imò in remissiori
 febre, decimo quarto die. II. 403.
 erumpentes quando salutem nunciant. II. 404.
 mortem nunciant. II. 403.
 erupturae saepe epilepsia stipantur. III. 419.
 disparentes subito pessimis excipiebantur symptomatibus. Exempl. II. 403.
 unde oriantur. II. 403.
 diversum habent malignitatis gradum. II. 404.
 forte sunt ecchymoses minores. II. 404. Exempl. ibid.
 à necrosi cutis orta quid notent. II. 404. Exempl. II. 405.
- Petechialis febris** quid? II. 403. Exempl. ibid.
 historia. II. 403.
 vermibus juncta. II. 405.
- Pharynx** quid? II. 661.
- Phlegma** apud Veteres duplex. 95. 96.
 phlegmonodes quid? I. 95.
 in morbis inflammatoriis sanguini innatat. I. 96.
- Phlegmone** quid? I. 165. 626. 629. 633. 642. 650. II. 79.
 quomodo differt ab erysipelate. I. 643.
 quibus noscitur, I. 650.
 haeret in adipe. I. 632. 642.
 vide Inflammatio.
- Phlegmonis tumor** unde. I. 645. seq.
 incrementum quomodo fiat. I. 645.
- Phrenitis** vera quid? II. 579. 606. I. 149.
 symptomatice quid. II. 579. 606.
 vera quibus signis antecedentibus dignoscitur. II. 581.
 symptomatice quibus signis antecedentibus noscitur. II. 586.
 à metastasi materiae inflammatoriae. Exempl. II. 587.
 utraque praesens qualia habet symptomata. II. 591.
 vera 3. 4. 7moque die necat: raro hunc transgreditur. II. 594.
 symptomatice ut plurimum diutius protrahitur. II. 594.
 vera levis et saeva saepe in Maniam abeunt. II. 595. seq.
 vera et saeva quandoque abit in stultitiam immedicabilem. II. 597.
 sensum ascendens immanis fit. II. 597.
 saepe desinit in lethargum, Coma, Catalepsin. II. 598.
 in mortem si tendit, quibus signis noscitur. II. 599.
 symptomatice à peripneumonia lethalis, cur? II. 602.
 ante eruptionem variolarum spem curationis habet. II. 602. Curatio.
 Exempl. II. 616.
 post eruptionem variolarum periculosa cur? II. 602.
 in variolis confluentibus lethalis, cur? II. 602.
 ab ileo lethalis. II. 603.

- Phrenitis post levem anginam, absque bonis signis evanescens, lethalis, cur? II. 603.
 ubi aegri necessaria respuunt, cur pessima. II. 603.
 post mortem in cadaveribus exhibuit meninges et corticem cerebri inflammata.
 Exempl. II. 604.
 exhibuit suppurationem, gangraenam, sphacelum. II. 604.
 membranas cerebri crassas, quasi subcirrhosas. Exempl. II. 604.
 utraque qualem habet causam proximam. II. 604. 605.
 quibus signis noscitur. II. 606.
 post dolorem cruris in febre continua subito evanescens lethalis. I. 766.
 ubi omnes illae partes tument et rubent, quibus Carotis externa sanguinem adfert, impactum in vasis cerebri habet sanguinem inflammatorium. III. 261, I. 453.
 in dies pejor evadit, cur? I. 183.
 in curatione attentionem requirit ad quae? II. 606.
 citissime resolvenda. cur? II. 611.
 vera quomodo curanda. II. 611. seq. I. 200.
 levatur si pili abradantur, cur? II. 143. 613.
 à fortibus exteriori capiti applicatis. cur? I. 463. 675. II. 283. 613.
 minuitur per attrahentia pedibus applicata. cur? I. 676.
 in acuta continua orta, post duodecimum diem ab Opio felicissime cessat.
 Citius vero exhibitum profuit nunquam. II. 159.
 symptomata quomodo curanda. II. 615.
- Phthisis** quid? I. 57. IV. 2.
 in Anglia frequens, quare? IV. 10. 11.
 signa praenuncia. IV. 12.
 ab acri sanguinis indole quibus levatam fuisse observata testantur. IV. 19.
 levatur à fonticulis, fetaceis, ulceribus arte factis. Exempl. IV. 19.
 à pituita, Catarrho. IV. 56. 57.
 ab aphthis. IV. 57.
 à calculis pulmonum. IV. 59.
 à Strumis IV. 60. Exempla. IV. 60. 61.
 tubercularis. Exempla. IV. 60. 61.
 pulmones non semper consumit. Exempl. IV. 67.
 subinde longo tempore superstites aegros patitur, unde? Exempl. IV. 69. 70.
 vide Pus phthisicorum.
 vide Sputum.
 contagio afficit ob foetorem sputi. Exempla. IV. 72.
 tussis opiatis leniri debet. cur? IV. 87.
 haereditaria etiam est. I. 855.
 quibus noscitur. IV. 9. seq.
 qualem habet prognosin. IV. 80.
 deleta. Exempla. IV. 80. 81.
 incipiens saepe curatur à sudoribus prudenter proleptis. IV. 90. 91.

- Phthisis incipiens saepe curatur à sudoribus prudenter proleſtis. IV. 90. 91.
interdum curatur medicamentis leniter purgantibus. Cautelas vide IV. 91.
92.
curatur ſubinde uſu Corticis Peruviani. Exempla. IV. 93. 94.
ſalium volatiliſimum et ſaccharo. Exempl. IV. 94.
uſu fragorum. Exempl. IV. 94.
ab eſu Oſtrearum crudarum curata. Exempl. IV. 95.
per urinas expurgata mediante lacte aſinino cocto. Exempl. IV. 96.
in melius vertitur equitatione, quomodo? IV. 99.
ruſticatione. IV. 100.
per balneum terrae, quidſit? IV. 101.
ſubinde curatur per decoctum ligni guajaci. Exempl. IV. 91. 101.
à multis tractatur ut ulcus externum. IV. 101. 102.
à Meadio ſuadetur venaſectionibus repetitis tractari. IV. 103. aſſentit Prin-
gle. ibid.
à Pringlio ſetaceis, loco affecto impositis, curatur. IV. 103.
a Swietenio nondum venaſectione tractata. VI. 104.
opium optime fert, cur? et quando? IV. 104. 105.
qualem requirit dietam. IV. 105.
melius fert lac, quam decocta panis fermentati, cur? I. 32.
juſcula conſummata minime fert, cur? I. 572.
Phthiſicis conducit ptifana, aut Cereviſia alba. IV. 106. 107.
juſcula illorum carniſum, qui vegetabilibus veſcuntur. IV. 108.
ex carniſum teſtudinum et ranarum. IV. 108.
lac humanum ex uberibus ductum. Exempl. IV. 109.
aſininum, caprillum &c. et quibus cautelis porrigendum. IV. 109.
valida febre laborantibus lac non conſert, cur? I. 680. IV. 109.
conducit etiam ſerum lactis. IV. 110.
Cremor lactis, qui omnibus indicationibus ſatis facit, quomodo. IV. 110.
omnibus Swietenius lac praſcripſit. IV. 111.
poſt cibum aſſumptum calor febrilis augetur, cur? II. 299.
febricula heſtica ſubinde ingraveſcit, ſubinde mitior ſit, cur? I. 697.
ſi ſputa minuuntur, mors proxime eſt, cur? I. 696.
aphthae in fine contingunt, cur? III. 200.
gangraena mortis nuncia. I. 770.
Phyma quid? I. 830.
Phymofis quid? V. 442. 491.
oritur et abſque contagio venereo. V. 442. 491. Exempl. V. 493.
puerorum unde? V. 443. 493.
quomodo curanda? V. 443.
à malo venereo ſive à Cancris periculofa. V. 443. 491.
qualem habet prognofin? V. 443.
quomodo tractanda? V. 443. 492.

Phymosis à malo venereo sive à Cancris facile in gangraenam abit. Exempl. V. 444.

circumcisos non adfligit. V. 491.

nequaquam scalpello tractanda, cur? V. 493.

Piae matris anasarca. Exempl. IV. 159.

Pica gravidarum unde? Exempla. IV. 464.

Pili per urinam excreti quolibet 14 die, cum insigni urinae difficultate, et perturbati corporis inquietudine summa. Exempl. III. 247.

Pilulae balsamicae Hofmanni laudantur, cur? IV. 628.

Pingue iners quomodo tollitur. II. 311. III. 336. 337.

Pinguedo quomodo in corpore animali paretur? III. 256. usus. II. 297. III. 256.
corporis humani sanguini rursus admisceri potest. I. 243.

an collecta haereat in ampullulis, aut an propriis vasis vehatur. I. 243.

nimia, si per calorem subitum, motum corporis validum, vel febrim natam soluta, attenuata venas ingreditur, ac sanguini miscetur, acrimoniam pinguis inertis efficit. II. 297. 311. III. 337. et brevi lethalis sequetur apoplexia. II. 297. III. 257. Quibus soluta pinguedo emendatur. II. 311. III. 337.

Pinguia alimenta debilitant. I. 39.

cur tantam sitim faciant. II. 209.

difficilis sunt digestionis, in ventriculo diu retinentur, tuncque rancida fiunt. III. 639.

nisi in duodeno bili copiosae et acriori occurrant, rancida fiunt. III. 639.

inflammatis partibus illita noxia, cur? I. 666.

Piper acerrimum aroma, magna copia assumptum, calidissimam et periculosam admodum febrem excitare potest. II. 31.

majori dosi assumptum febres tertianas mites mutare potest in ardentes febres. I. 141.

etiam coctione longissima acrimoniam suam servat. II. 131.

acrimoniam suam non habet in oleo ex illo destillato. II. 131.

Pisces sibi relictī, sine debitis condimentis, ob naturam alcalinam diu ferri nequeunt. I. 115.
praesertim marini citissime putrescunt. I. 315.

marini pauci sunt, qui humanis usibus serviunt; et vasta balaenarum cadavera, exsecto adipe et flexilibus bronchiorum cartilaginibus, in mari relinquuntur.
III. 595.

sale et fumo indurati, vel in aëre siccati, difficiliter in chylum bonum rediguntur. I. 316.

pingues, ut anguilla, salmo &c. citissime rancescunt. I. 316.

valide saliti magnam acrimoniam habent. II. 31.

Piscium hepata comesta citissime rancescunt. I. 316. III. 145.

Pituita non semper est morbosa. I. 95. 111. 112. ejus usus. I. 98.

vitrea unde? I. 100.

differt à pituita naturali accumulata. I. 100.

per anum excreta acerbos abdominis dolores comites habet I. 100.

vide Glutinofum.

Placenta uteri in margine separata haemorrhagiam uteri facit. IV. 489.

Placenta uteri et in sua medietate ab utero separari poterit, marginis circumferentia cum utero juncta manente. Exempl. IV. 493.

pro parte separata non iterum accrescit, secundum Puzos. IV. 510.

firmiter iterum accrescit secundum Noortwyk. Exempl. IV. 510.

omni cavo uteri accrescere potest, ut plurimum vero fundo. IV. 570, post partum statim ab utero extrahenda, secundum Mauriceau et alios, cur? IV. 571.

non festinanter educenda, cur? et ex quibus signis colligitur festinatio aut retardatio. IV. 572. 581.

quando statim extrahenda? IV. 573. 578.

propellitur ab ipsa contractione uteri. IV. 573.

difficilius separatur, nisi in fundo, sed alii loco accreta est. IV. 573. cur? IV. 579.

educenda nunquam vi tentetur. IV. 573. 578.

sponte non secedens tentatur injecto decocto emolliente, et clysmate acri applicato secundum Mauriceau. IV. 574. 577.

nunquam violenter educenda, à Ruyschio enim per septimanas, imò menses in utero relicta est absque noxa. IV. 577.

relicta, et puerperae mala creans, non à placenta relicta oriuntur haec mala, sed à rudiori obstetricum tentamine placentam extrahendi. IV. 577.

plerumque sponte procedit 10. 15. 20. minutis post partum. IV. 577.

post partum relicta non sternutatoriis ad exitum tentetur, cur? IV. 578.

post abortum difficiliter educitur, praecipue si abortus paucorum mensium fuerit. IV. 578.

frustulati relicta prudenti elotione uteri facile eluitur. IV. 579. 586.

fundo non accreta, sed alii uteri loco, implevit interdum peculiare uteri cavum quod efficit, quo minus educi possit. Cavum hoc plerumque in dextro uteri latere inventum est. IV. 579. Exempl. à Dionis. IV. 579.

retenta quomodo nocere potest. IV. 585. 586.

eluitur aqua calida, siphonis adminiculo, injecta. IV. 586.

ab abortu retenta degenerat in molam aut in hydatides. IV. 598. 599.

in hydatides mutata. IV. 167. 152. est causa hydropis uteri.

tartaro obducta. I. 110.

Placentarum omnia genera comesa dyspnoeam faciunt, cur? I. 98.

Plethora quid? I. 152.

ad vasa et ad vires quid? I. 152.

unde? I. 153.

quid efficiat in corpore. I. 155.

quomodo effectus suos edat. II. 144.

quibus cognoscitur. I. 157. II. 297.

per inediam minime tollitur cur? I. 68. 158.

oleosa quomodo et à quibus oriatur? I. 128. II. 310. 311. hujus effectus. II. 311.

Cura. I. 128. II. 312.

si summa, ob nimiam molem movendorum, suffocato fere omni motu, et color et aucta pulsus velocitas vix observatur. II. 297.

Capitis vasorum particularis, unde? III. 269.

Plethora Capitis vasorum particularis, causae triplices sunt. III. 269.

Plethorici debilitatibus prae ceteris obnoxii, cur? II. 269.

in morbos epidemicos putridos proni, cur? I. 118.

post venae sectionem febrim auctiorem habent, cur? Exempla. II. 145.

si somnolenti sunt, torpidi, vertiginosi, nisi venae sectio instituatur, periculum apoplexiae incurrunt, cur? III. 257.

medias inter epulas, vel et ira excandescunt, vel intemperanter viventes, saepius apoplectici ceciderunt, cur? III. 258. 266.

caveant sibi à spiritibus apoplecticis, a pulveribus auratis, à balsamis acris et calidis. III. 266.

febricitantes à vena secta habent pulsum auctiorem, cur? II. 145.

Pleuritis quid? III. 1.

humida et sicca quid? III. 5. distinctio haec multum ad prognosin facit. ib.

quales occupat partes. III. 5. 7.

pleuram, contiguam ipsi pinguedinosam tunicam, et musculos incumbentes prehendit. Pulmones ob impeditam respirationem affici quidem et inflammari possunt, interim tamen pulmonis inflammatio à pleuritide omnino distincta est. III. 8. 7.

distinguenda ab inflammatione lienis. Exempl. memorabile. III. 153. 154.

non latera solum occupat, sed et omnem thoracis ambitum. III. 9. 10.

vera et spuria quid? quibusque distinguendae? III. 10. 11.

spuria non semper febrim pulsu explorandam comitem habet. I. 628. III. 10.

idiopathica quos infestat, et quando? III. 11.

symptomata quid? III. 14.

qualia habet phoenomena, causas antecedentes et signa. III. 17. 18.

idiopathica quales habet causas antecedentes. III. 14.

frequenter fit, dum sudantes à laboribus Agricolaë se frigori incautus exponunt. I. 636. III. 13.

epidemica observatur. unde? III. 13.

dolorem acerbum junctum habet, unde oriatur, quibusque minuatur. I. 366.

quid efficiat. III. 19.

qualem habet prognosin. III. 20.

Exit in sanationem, alios morbos, vel in mortem. III. 21.

ubi per 3 vel 4 dies jam duravit, antequam artis auxilia applicata fuerunt, raro vel nunquam benigna resolutione curatur. III. 22.

ubi per 12 horas validissima febris juncta fuit, resolvi nequit, cur? I. 654.

resolvitur benigne quando. III. 22.

quibus noscitur. III. 23.

coctione et excretionem sanatur quando? III. 23. quibus juvandum. III. 31.

Sanatur haemorrhagia narium copiosa, intra primum et quintum diem orta: si serius contingat, levatur quidem, sed non cum perfecta solutione. III. 24.

Sanatur et urina subrubra, copiosa, cum albo et laevi sedimento &c. si in initio excernatur. III. 25. si vero serius fiat, rarissime per solas urinas sanatur. Exempl. II. 56. 739. III. 25.

- Pleuritis in initio quandoque comitatur fluxu alvi symptomatico, noxio et saepe periculoso, pleuritidis symptomata minime levante. III. 25. in progressu saepe salutaris. si metastasis ad aures, crura etc. ante sextum diem fit, sanatur ut Peripneumonia. III. 25.
- interdum fausto eventu mutat locum: interdum vero metastasis haec absque bono eventu fit, imò mors accidit. Exempla binarum harum metastasum. III. 26.
- ubi humerum, scapulas, dorsum dolor occupet, cum levamine doloris pleuritici manifesto, curatur fere semper. III. 26.
- lethalis erit, si cum his remaneat anxietas summa. III. 64.
- per sputa solvitur quomodo? III. 27. et qualia debeant esse. III. 29. 30.
- quomodo materia pleuritica in pulmones venire, et per sputa excerni possit. III. 28. 52.
- graviditatis tempore nata semper est periculosa, non vero, uti voluit Hippocrates, absolute lethalis. Exemplum 4 die curatae. III. 30. 71.
- secundum Galenum mitissima est, in qua sanguinolentum spuitur. III. 30.
- sputa biliosa quid? 31. venaesecionem non ferunt. ibid.
- levissima anodyna, ex papaveris erratici floribus facta, optime fert, quando? III. 32. arte satanda, quomodo? I. 671. III. 33.
- venaesecionem tutissime fert in tenella aetate, senio constitutis, ut et gravidis: quantitas vero secundum aetatem et vires moderanda. III. 35.
- in menstruatis, si respiratio multum impedita est, venaesecione opus habet. III. 35.
- puerperarum venaesecionem brachii exposcit, licet lochia, et quidem larga, prodeant. III. 35. ut plurimum moriuntur, cur? III. 70. Exempl.
- etiam adultior, si in initio neglecta fuerit, à venaesecione levamen habet. III. 36.
- durante venaesecione tussis opus habet, cur? I. 215. III. 37. tussis quibus excitanda. III. 37.
- neesse habet, ut venaesectio tamdiu continuetur, donec liberius inspirare possint, dolore multum imminuto. Imò, in pessima pleuritide venaesectio ad prima animi deliquii signa protrahenda: neququam vero ad animi deliquium usque, cur? III. 37. 38.
- venaesecionem toties fert, quoties urgens dolor et respiratio impedita subitum et efficax levamen poseunt. Exempla. III. 38.
- licet magnam debilitatem junctam habeat, si omnia ejus symptomata atrociter, recruduerint, repetitam venaesecionem postulat. Exempl. III. 39.
- epidemica non semper cessat ad solitam methodum medendi: neque venaeseciones repetitas fert, sed copia decoctorum emollientium, et largis oleosis cessat. V. 125. 190.
- in sanguine pelliculam inflammatoriam habet, unde? I. 651. an haec prosequendae venaesecionis signum praebeat. III. 39.
- ab Helmontio absque venaesecione curabatur, quali eventu. III. 39. 51.
- symptomatica, praesertim febribus epidemicis sociata, non semper fert venaesecionem. III. 40. si vero necessaria judicetur, neququam in brachio, sed in pede instituitur. III. 42.
- an venaesecionem in brachio lateris affecti, an vero in opposito melius ferat, disputatum fuit, et pro venaesecione brachii lateris affecti decusum stabilitum est, quod per exempla ulterius probatur. III. 41. 42.

- Pleuritis** primam venae sectionem brachii largissimam exposcit. III. 42.
 nimis venae sectionibus ne tractetur, cur? et quales noxas creent. II. 153. III. 48.
 non curatur, si lecto jugiter incumbunt aegri cur? II. 155. III. 46.
 post venae sectionem quibus tractanda. III. 43. 44.
 carnes et iuscula tenuissima minime tolerat, sola hordeacea, avenacea, panatella etc. conducunt. III. 45.
 ab omni exaestuatione pejor fit. Exempla funesta probantia. III. 46.
 quando veficatoria fert, et quando non? III. 46. 47.
 ubi jam cessavit, cavendum ne nimis cito impleantur convalescentes aegri, cur? III. 49.
 in fine, et ubi vires restauratae, leve catharticum optime fert, cur? III. 49.
 abit in alios morbos, quales? III. 49. et quibus noscitur. ibid.
 in suppurationem quibus noscitur. III. 49. 50.
 in suppurationem jam versa quibus discernitur. III. 51. 52.
 suppurationem jam versa praecipue noscitur, si post dolorem acutum inertis ponderis sensus in loco affecto percipiatur. I. 704.
 suppurata, dum abscessus pure plenus turgat, et sensim distrahuntur membranae pus coercentes, denuo erat molestissimum dolorem, et quidem eo acriorem, quo rupturae propior sit vomica talis purulenta. III. 55. I. 694.
 evacuat pus suum vel per sputa, urinam, alvum, vel in cava pectoris delabitur. Exempl. exitus ultimi funestum. III. 54.
 suppurascens et abscessus ejus rumpens per signa diagnostica praecedentia et comitantia, ab Hippocrate descripta, noscitur. III. 55.
 suppurans magnam puris quantitatem suppeditat. Exempl. III. 54.
 quomodo et quibus tractanda. III. 55. seq.
 quibus invitanda, ut ad externas partes vergat. I. 694. III. 56.
 per setaceum suppuranti loco applicatum, brevi integre sanata. Exempl. III. 57.
 in thoracem pus evacuans, in locis intercostalibus sibi ipsi viam fecit satis miram versus exteriora. Exempl. faustum. III. 57.
 Empyema si fecerit, quomodo tractanda. III. 58.
 abit in tumorem callosum, scirrhum, pulmone pleurae adnato. III. 58. raro medelam capit: quid interim faciendum. III. 59. II. 793.
 in gangraenam: illam futuram esse, et jam inchoari, quibus detegitur. III. 59. seq. jam versa quibus noscitur. III. 68.
 sicca qualis? et cur non facile sananda? sed ut plurimum in gangraenam abeat? III. 65. 4. 5. 34.
 ab exaestuatione interna per spirituosa. Exempl. III. 65. 66.
 unde? quibus noscitur? et quid efficiat? III. 65. 66.
 summis remediis statim uno impetu tractanda, cur? et quae sint. III. 66. 67.
 humida qualis. III. 4. 5. 34.
 dorsalis quid? III. 9. 10.
 citissime etiam abit in peripneumoniam funestam, et mortem, quando? III. 69.
 senibus plerumque lethalis, cur? III. 70.

- Pleuritis puerperis superveniens ut plurimum lethalis, cur? III. 70. 71.
 gravidis non semper funesta. Exempla, III. 30. 71.
 symptomata epidemicis morbis se jungens. V. 193.
- Pleuriticus dolor minuitur, dum thorax fascia constringitur, cur? III. 71.
 morbum omnino negligens, octavo die ingentem puris quantitatem cum tussi mediocri exspuebat, felici eventu. Exempla. III. 53.
- Pleuritidis facie interdum scorbutus faevit, quibus dignoscendus. III. 605. 40.
- Plumbum in vesica urinaria haerens solvitur cum uncia una mercurii vivi, quae ope drachmae dimidia Bismuthi in amalgama redacta, et in vesicam injecta est. V. 469.
- Pluviam in terram siccam delapsam sequitur Odor fragrans, reficiens, unde? IV. 100. 101. 201.
- Pleuroperipneumonia quid? II. 729. an detur? III. 8.
- Podagra et arthritis distincti sunt morbi, quibus distinguuntur. IV. 288.
 unde? IV. 289.
 pueris non familiaris ante Veneris usum. IV. 290.
 foeminae laborant etiam, ut ut rarius. IV. 290.
 frequentius ex haereditate. IV. 290.
 et Eunuchi laborant. Hippocrates defenditur. IV. 291.
- Podagra Causae remotae. IV. 292. seq.
 à lubricationibus nocturnis, et studiorum intemperantia. IV. 292. Exempla. IV. 305.
 à victu opiparo IV. 293. Exempla. veterani podagrici Vi à podagra liberati. IV. 293.
 ab abusu vinorum acidulorum alborum. IV. 293. 294.
 non semper ab acido provenit. IV. 294. 367.
 ab acido orta mirum exemplum. IV. 294. 305.
 ab abusu potuum generosorum, maxime noctu. IV. 295.
 non à mucilaginosa humorum degeneratione sola, uti vult Liger. IV. 295.
 non adficit Cerevisiae potatores, prae illis vina bibentibus. Refellitur Exemplo Batavorum. IV. 295.
 à Venere praematura. Exempla. IV. 296.
 obsidet Obesos et macilentos utrumque, ut ut ultimos rarius. IV. 297.
 abusu nimio acidorum. Exempla. ab acido minerali nimio. IV. 297.
 adficit et inferioris sortis homines et pauperes, cur? IV. 297.
 ex refrigerio pedum sudantium. IV. 297. 334.
 ex haereditate. I. 855. IV. 298. Dn. Coste suo exemplo probavit et hanc curati posse. IV. 298.
 ex Contagio. IV. 298. 319.
 quae praecedere soleant. IV. 301.
 diu latere potest. IV. 301. 322. 331. 337. probatur Exemplis ex feminibus vegetabilium, et ex corpore humano ipso desumptis. IV. 338. 339.
 donec causa acceperit, quae illam germinare facit. IV. 301. 318. 319. 322. 331. 337. seq. Exemplum per quod accessus futurus ex annulo digitis gesto praesentitus fuit. IV. 321.
 quibus acceleratur accessus. IV. 304.

Podagra raro junctam habet famem caninam. Exempl. IV. 305.

ab esu Asparagorum, lardi etc. IV. 305.

à purgantibus renovatur: sed lenientia, seu lenitiva fert. IV. 307. 348.

ab aëre humido et frigido efficitur. Aër tepidus est acceptus. Exempl. podagrae ex usu aëris tepidi solo sublatae. IV. 308.

cum catarrhis quandam habet vicissitudinem. IV. 308. 316. 317. 321.

qualem locum primò et regulariter adgrediatur. IV. 309. 335. Cur? IV. 310.

distorsionem pedis insequens. Exempl. IV. 310.

in ligamenti haerere ex Sydenhamo et Coste contra Hallerum evincitur. IV. 311.

crecens, aut perversa medela tractatum et alios occupat locos. IV. 311.

qualia symptomata habeat invadens, crecens et evanescens. IV. 313. seq.

faevissima habetur, quae intra nycthaemeron non mutat colorem cutis etc. hinc Veterum orta est distinctio in Calidam et frigidam. IV. 314. 315. 332.

Calida quid? IV. 315.

frigida quid? IV. 315.

et Coryza sive Catarrhus, sedem si exceperis, eandem originem et similitudinem habere videntur. IV. 308. 317. 321.

in Vegetibus, et illa rarius laborantibus, intra 14 dies finitur. IV. 319.

in Senioribus, et quos saepius adflixit, intra duos menses, imò et non nisi adultiore aetate finitur. IV. 320.

inveterata totum fere annum adfligit. IV. 320.

in Senibus debilibus non adeo dolens est, sed accedunt dolores ventris, lassitudo spontanea, et propensio in diarrhoeam. IV. 320.

quomodo solvitur. IV. 320.

fudorem in manibus et pedibus exprimit olidum, imò argentum purum colore fusco vel nigricante insipientem. IV. 321.

virus habet aequè septicum ac illud luis venereae. IV. 321.

plane impeditur, si morbosum illud praexistens diffari poterit de corpore. IV. 322.

à febre saepius sanatur, quomodo. II. 65.

inveterata, si aegritudines soium fecerit, non vero validos dolores, requirit corporis motum, ne topi generentur. IV. 322. 323.

nondum finito paroxysmo, dum corpus moveretur, pedes ab omni topi et ab omni anchylosi immunes reddebat. Exempl. IV. 323.

Causa proxima haeret in Cerebro et nervis. Exempla. IV. 331. 332.

antequam erupit Vertiginem caducam, imò Epilepsiam praecursores habuit. Exempl. IV. 331.

à validis et subitis animi adfectibus, terrore nempe et gaudio, perfecte sanatur. Exempl. IV. 307. 331.

partim ab humorum acrimonia ad mentem Sydenhamii IV. 333.

cum visciditate conjuncta, ad mentem Coste, IV. 333.
lac enim lenit. IV. 341.

cum paroxysmo suo citius transit, si urinæ flavæ vel rubræ, hypostasi multa ditatae, praecesserint. Secus fiet si urinæ pallidæ subturbidæ praecesserint. IV. 333.
illustratur Exemplo. IV. 333.

Podagra partim ab humorum visciditate. IV. 334.

à partium solidarum rigiditate. IV. 334.

Causa occasionalis est labefactata digestio. IV. 336. seq. divites enim et sedentarios affligit.

à diaeta lactea lenitur quidem, sed non curatur. IV. 341. 391.

haereditaria deleri potest, ut ut difficillime. IV. 343. Exempl. Coste. IV. 343. 344.

Exempl. Cornaro. IV. 344. sed in plurimis aegris nullum est obsequium. IV. 390.

curatu difficillima secundum Aurelianum, cur? IV. 341. 342. Empyrici quidem se se jactant curationem praestare posse, sed Lucianus illos jam jam refellit. IV. 342. 343.

secundum Sydenhamum, cur? IV. 361. 390.

tophacea curatu omnium difficillima. IV. 344.

insigne levamen habuit semper à methodo descripta. IV. 360. ad 379.

non curatur venae sectione, ut ut quandoque conducatur. IV. 345. Sydenhamii regula practica venae sectionem concernens. IV. 345.

quando venae sectionem ferat. IV. 345.

non ferat. IV. 345.

vehementer dolens, rubensque à Veteribus venae sectione in loco affecto mitigabatur. IV. 346.

prophylactice à scarificatione pedis praecavetur. IV. 346.

venae sectione mitior redditur. IV. 346.

non curatur validis emeticis aut purgantibus. IV. 307. 347. Cur? IV. 348. 349.

nullum vomitum fert nisi spontaneum. IV. 348.

leniora evacuantia per alvum optime fert, paroxysmus enim fit mitior. IV. 307. 348.

secundum Sydenhamum purgantia non fert neque in, neque extra paroxysmum. IV. 349.

leniora evacuantia attamen fert, quia diarrhoeam morbum solvere observavit. Circa vespèram vero exhibet opiatum. IV. 308. 378.

à sudoribus, diuentibus proleptis, levatur. Nocent vero calida sudorifera. IV. 350. 376.

quo magis doluerit, eo tardius iterum invadet paroxysmus. IV. 352.

intus retenta aut retropulsa quid efficiat. IV. 353.

retropulsa apoplexiam efficere potest. III. 276. Exempl. IV. 353.

quibus praevideatur. III. 277.

faciens quibus curari tentatur. III. 307. 308.

Asthma suffocativum minitans, tractatur ut Peripneumonia. IV. 353.

peripneumoniam, pleuritidem effecit. Exempl. IV. 353. 354. 357.

ad viscera abdominalia magna creavit mala. Exempl. IV. 354.

ventriculi inflammationes facit. III. 146.

in intestinis saepe horrendos spasmos excitat. III. 162.

retrogradiens quibus signis stipatur. IV. 354.

retenta quibus excipitur, et quid tunc faciendum. IV. 354. 387. 388.

et ad artus demum revocata saevos paroxysmos facit. IV. 355.

Podagra antequam primum efficit paroxysmum latet jam in corpore, et varias turbat functiones ejus. Exempl. IV. 355.

narcotica topica adplicata non fert. IV. 355. 356. retroprimit enim materiem podagricam: ib.

à frigida aqua, aut à perfrictione cum nive interdum levatur, cur? Exempl. IV. 356.

retroprimi potest materies podagrica, pessima producens symptomata. Exempl. IV. 357.

ab applicato Emplastro sub initium paroxysmi Pleuritidem fecit. Exempl. IV. 357.

quomodo se habeat in vigore aetatis, in senio, et ubi fractae vires. IV. 357.

in debilibus non vegete procedit, vires ergo suffulciantur diaeta, quali? IV. 358.

retrograda petit evacuantia quaevis generis, quae podagrae rite constitutae nocerent. IV. 358.

à Cataplasmatibus aut aliis emollientibus non emendatur. IV. 358.

ob Senium retardatur, aliaque loca quaerit, cur? IV. 312. 358:

quibus mortem infert, et cur? IV. 359.

tandem in mortem terminatur, qualibus symptomatibus. IV. 359.

renum calculos sibi jungit, cur? III. 225.

instans pruritus in Venerem majorem facit. IV. 305.

quomodo curanda. IV. 360. 362. 376.

ab usu pulveris Ducis Portlandiae funesta. Exempl. IV. 365.

curatur per amara et aromatica. IV. 362. per pulverem Ducis Portlandiae. IV.

363. Non omnibus conveniunt haec. Exempl. funestum. IV. 364.

365. adhibenda dum paroxysmus deferbuit. IV. 366. Senibus tutius

adhibentur quam junioribus. IV. 366.

per salia lixiviosa. IV. 367.

per diaetam qualem. IV. 368.

Sydenhamo praescribente, quomodo? IV. 369.

per curam lacteam, qualibus cautelis. IV. 370. 371.

per thermas Carolinas, quali cum cautela. IV. 378.

per exercitia corporis, qualia et quomodo? IV. 373. 374.

per victum vegetabilem solum tractata recruduit. IV. 368.

requirit ut maxima pars nutrimenti ex vegetabilibus petatur. IV. 369.

qualem requirat potum. IV. 371.

extra paroxysmum minuitur regimine diaphoretico, quomodo? IV. 376.

purgantibus hydragogis mercurio dulci nuptis. IV. 377.

378.

purgantia optime fert, si corpus obesum: macilenti pejus exin

habent. IV. 378. quali cautela adhibenda. IV. 308. 348. 378.

minuitur ab usu fontium salubrium, nisi aeger annum quinquagesimum transgressus sit, cur? IV. 378.

in paroxysmo à mercuriali medicamento porrecto per sudorem pedum copiosissimum brevi curabatur. Exempl. IV. 378.

vehementissime dolens, quibus lenitur. IV. 381. seq.

opiata interna fert, sed maxima prudentia porrigantur. IV. 383.

- Podagra in paroxysmo à Moxa interdum lenitur. IV. 383. Exempl. IV. 384.
 et ab acribus illitis lenitur. IV. 385. à balsamo sulphuris therebinthi-
 nato. ibid. ab alio remedio oleo Culiaban mixto. IV. 385. qua-
 lem cautelam requirant. IV. 386.
 externa lenientia magna prudentia adplicentur, cur? IV. 386.
 quibus optime praecavetur. IV. 376. 387. vitando IV. 290. seq. et 304. seq.
 tophacea sive nodosa per in- et externa remedia multum emendatur, quae sint? IV.
 379. sunt acida, frequentius vero alcalina externa. IV. 379. 380.
 per saponacea quidem mitigatur, sed praestat remedium ex tartaro et calce
 viva paratum descriptum. IV. 381.
- (retenta
 retrogressa) quibus tractanda. Exempl. IV. 354-355. 387. seq.
 retenta quibus resuscitatur. IV. 388.
 in Veteranis podagricis Vino rhenano resuscitatur. Exempl. IV. 388.
 Vino Hispanico cum oleo macis, vel Cinamomi fo-
 ras protruditur. IV. 389.
- retrogressa mortem minitans laudano liquido compesci tentatur, quibus cautelis. IV.
 389. Exempl. IV. 354.
- Podagrici, si diu à paroxysmo fuerunt liberi, in omnibus suis levissimis morbis metuant, ne
 quid sinistri lateat. IV. 388.
 quando anomalisymptomatibus vexantur, semper de podagra solliciti sint. IV. 388.
- Podagricorum Creta, s. Calx quid sit secundum Sydenhamum et Hofmannum. IV. 324.
 examinatur ab Hales et à Whytt. IV. 325.
 non ad classem calculorum pertinet. IV. 325.
 affinitatem cum calculis habet. V. 340.
 quibus solvitur. V. 340. et §. 1277.
 friabilis est, et per longum tempus friabilis manet. IV. 325.
 quid vere sit? IV. 327. est materia ossa constituens.
 una cum liquidis ad ossa deferitur per vasa. Exempl. IV. 328.
 ex auricula, palpebris, pulmonibus, cum sputo, sudores inter-
 dum secernitur. IV. 328.
 per urinam copiose excreta. Exempl. IV. 329.
 sub forma liquida etiam colligitur circa articulos. Exempl. IV.
 329.
- anchylosis unde? IV. 327.
 rigiditas et deformatio articulorum unde? IV. 327.
- Polenta Galeni quid? IV. 105.
- Pollutionum noxae. II. 46.
- Polypus quomodo in sanguine oriatur. I. 66.
 unde? III. 339.
 post haemorrhagias nimias) circa vasa majora concrevit. I. 66. III. 259.
 abortum)
 syncopen) quomodo in syncope. III. 340.
- cordis dignoscitur ex palpitatione cordis perpetua, et pulsu omni modo inaequali, et
 saepius intermittente, praecipue si omnia haec symptomata increverint
 motu aucto. III. 260.

- Polypus cordis apoplexiam efficere potest, si claudat omnes capitis arterias. Exempl. 259.
 raro efficit, cur? III. 259.
 potest partum difficilem, imò impossibilem reddere. IV. 530. 531.
 subinde hydropem lethalem efficit, cur? IV. 187.
 cordi quandoque accrescit, et ramosus fit. III. 259.
 ex anxietate febrili quomodo nascatur. II. 194.
 singularis concretus in arteria magna et vena cava. Exempl. III. 259.
 narium quid? II. 628. unde et ubi hæret? II. 628. 176.
 quando et quomodo tollendus. II. 630.
 mole auctus respirationem et deglutionem impedire et mortem creare potest. Exempl. II. 630.
 vesicae urinariae interdum est causa pertinacis ischuriae. II. 629.
 uteri vide Sarcoma.
 infectum quid? IV. 692.
 quomodo multiplicetur. IV. 692. 709.
 Posca est acetum aqua mixtum. I. 83. IV. 639. II. 121. Usus. II. 121. IV. 50.
 Potatores strenui aromatibus delectantur, cur? II. 131.
 Potus aquae non omnibus convenit, quibus conveniat. IV. 371.
 antiphlogisticus qualis. I. 680.
 in ipso actu fermentationis suppressus, et assumtus, choleras pessimas, aliaque dira facit mala. II. 135.
 fermentati effectus et noxae. II. 136. III. 160.
 spirituosus effectus et noxae. II. 136.
 noxae quomodo tollendae. II. 137.
 flatulentus qualis. II. 248.
 quicumque, sive aquosus sive spirituosus, nimia quantitate haussus, tremores faciant cur? II. 186.
 in febris qualis melior, an frigidus an calidus? 214. 215.
 calidus nunquam nocebit. II. 495.
 parca dosi sumi debet, cur? II. 215.
 qualis in calore exhibendus. II. 308.
 calidus aquosus toties chlorosum, summum languorem, fluorem album, uteri haemorrhagias in mulieribus fecit. III. 333.
 nimium assumtus, tremores facit, cur? II. 186.
 calidus aquosus quotidie sumtus facit fibras debiles. I. 39.
 frequentior Cachexiae causa existit. III. 652.
 apoplexiae et paralyseos causa existit. III. 362.
 frigidus calente corpore sumtus inflammationes, imò mortem subitam facere potest. I. 180.
 hydropem thoracis efficere valet. IV. 130.
 in febris quomodo nocet? et quibus cautelis concedendus. II. 214. 422. 494.
 gelidus affatim haussus, ut et potus glacie frigidissimus factus, aestuanti corpori ingurgitatus hepatidem et icterum pertinacem, ut et hydrodem thoracis inducere possunt. III. 90. IV. 130.
 inflammationem ventriculi creare potest. III. 145.

Praecordia quid sint? II. 324. vide Hypochondria.

Praecordiis inhaerentes fordes cerebri actiones omnes turbare possunt, et hinc deliria, furores et alia pessima mala producunt. II. 325.

Praecordiorum angustiae post motum corporis in obesio, unde? I. 55.

post pastum subito fiens et à Vermibus oriuntur. IV. 712.

ardor in febribus ardentibus unde? I. 132. 146.

contentio sine doloris sensu, ceteris paribus, haemorrhagiam narium in ardentibus denotat. II. 461.

ponderis gravantis perceptio quid denotet? III. 483.

Praxis medica quid? I. 5. hujus exercendae causa quae scitu necessaria. I. 8. 9. 678.

Priapismus quid? et unde nomen habeat. III. 556.

Primiparae lentiori partu opus habent cur? IV. 545.

Prognosis quid? I. 27. II. 95. haec in morbis putridis unde pendeat? II. 431.

Pruritus cutis ab infixis pilis minimis ex erucarum exuviis relictis, quibus tollendus, Exempl. II. 398.

Ptisana quomodo à Veteribus conficiebatur. IV. 106.

tota quid? IV. 106.

cremor quid? IV. 106.

Ptisanae succus quid? IV. 106.

usus in morbis: III. 491.

in phthisi. IV. 105. seq.

Ptyalismus omnis nimius, corpus exhaurit. II. 275.

spontaneus ab aphthis diducis. III. 209.

epidemice contingit, ubi variolae grassantur, absque eruptione variolarum, et vocatur talis morbus: febris variolosa absque variolis. V. 55. 97.

et tumor manuum pedumque in variolis salutaria sunt naturae conamina. V. 97.

moderatus in variolis confluentibus bonus. II. 87.

suppressus, subitam saepe mortem efficit in variolis. II. 88.

Pubertatis tempore plura in corpore mutantur, sed cur mutantur, ignoramus. IV. 14. 405. vide Epilepsia.

Pubertas difficillimos quandoque curat morbos. II. 46.

Pudendorum muliebrium ulcuscula, aphthis simillima, absque suspitione contagii III. 196.

quomodo curavit Hippocrates. III. 196.

labia concretà post ulcus. Exempl. I. 334.

in puerperio quomodo fovenda. IV. 589.

Puerpera ex ischuria à calculo uni reni infixio moriebatur. Exempl. III. 229.

Puerperae primiparae lentiore opus habent partu, cur? IV. 545.

pleuriticæ factæ ut plurimum moriuntur, cur? III. 70. Exempl. III. 71.

languentes reficiendi quibus. IV. 588. 602.

à convulsionibus affliguntur interdum, unde? et quomodo medendum. I. 377. 381.

post partum somno optime reficiuntur. IV. 589.

- Puerperae à quibusdam à somno impediuntur tribus post partum horis, cur? IV. 589. Metus ille quibus auferendus. IV. 589.
- lipothymia instans quomodo arcetur. IV. 589.
- labia pudendorum quibus fovere conveniat. IV. 589.
- sanæ, et in puerperio futurae sanæ signum defumitur ex sanguine citò concrecente. IV. 591.
- ab adfectibus animi, et à curis demesticis sint liberae, cur? IV. 601. 624.
- si primis puerperii diebus valide ira excandescunt, aut maxime memores foveant iras, maniacae evadunt, et partim sanantur, partim incurabiles manent. III. 528.
- si lochiis parce fluentibus mammae non turgent, funesta metuenda habent. cur? IV. 610.
- pulsus celeritas sedari debet prima post partum hora: nisi id fiat, morbus metuendus acutus. IV. 616.
- lactantes minus periclitantur, quam illae, quae natis ubera negant, cur? IV. 610. 612.
- diarrhoea non semper timenda. Ubi timenda? IV. 613. 628. Exempl. faustum. IV. 627.
- urinae incontinentia post partum unde? III. 372.
- sint quietes mente et corpore. IV. 601. 624.
- ne nimis citò è lecto surgant. IV. 625.
- abdomen molliter fascia fulciendum. Exempl. periculosum fasciae nimis strictae. IV. 625. 585.
- urinam ne nimis diu retineant, cur? IV. 625.
- lintea citius mutant, cur? IV. 625. 626.
- aëre puro utantur. IV. 625. Noxae aëris putridi in Nosocomio Parisiensi. IV. 625.
- nisi lintea mutant, foetore pessime inquinabuntur. Exempl. IV. 625.
- regimen quale sit. IV. 626.
- diaeta qualis. IV. 626. 627. II. 102. 103.
- medicamenta sint antacida, cur? IV. 627.
- ne alvum strictam habeant, cur? et quibus ducenda. IV. 627. 628.
- potus semper sit subtepidus, frigidus nunquam. IV. 627.
- diarrhoea, vide Diarrhoea puerperarum.
- pilulis balsamicis optime utuntur, cur? IV. 628.
- Levretus, simulac febris lactaria finita erat, porrigebat arcanum duplicatum, quotidie et parca dosi, cur? IV. 628.
- sudor ne sit violenter expressus, cur? IV. 629.
- lenis omni tempore laudatur, imò à Sydenhamo. IV. 629. 630.
- ex refrigerio diarrhoeam cum periculosiis symptomatibus contrahere possunt. IV. 629.
- non facile venaesectionem ferunt, nisi urgens necessitas hanc indicet, quae non nisi morbus inflammatorius esse potest. IV. 633. 634. Exempl. ibid. et IV. 625.
- inflammatorio morbo vexatae non semper lochiorum suppressionem patiuntur. Exempl. IV. 634.

Puerperae plures, secundum Levret, perierunt, quibus multum sanguinis ex venis eductum erat; imò ne unica evasit, dum venaesectio tentata fuit ad avertendam vel curandam uteri suppurationem, vel metastasin lacteam. IV. 634.

symptomata varia, morbos acutos saepe referentia, non semper indigent cura inflammatoria. Cur? Exempla. IV. 635.

à magna sanguinis jactura hydropicæ eveniunt, cur? IV. 198.

hydrope Ovarij laborare possunt. Exempl. IV. 147.

Puerperium bonum aut pravam praedici potest, ex quibus? IV. 619.

Pulmo pleurae accrescit quando et cur? I. 492. II. 762.

accretus frequentissima invenitur in illis, qui validam pleuritidem passi sunt.

III. 52

quando asthmata producere valeat. II. 762.

ad medietatem undique accretus. Exempl. I. 510.

ad chyli mutationem multum conducit. III. 652. 653.

vulnere laesus et pleurae accretus quomodo dignosci possit. I. 493.

Pulmonis unius integre corrofi, imò deficientis Exemplum. IV. 65.

phlegmonè cur tam subito ad vicina loca pergat. III. 721.

Pulmonum abscessus per 19 annos toleratus. Exempl. II. 751

hydrops. IV. 140

ab Hippocrate descriptus. IV. 141.

quibus noscitur. IV. 142.

sedem habet in tunica pulmonum cellulosa. IV. 140. Exempl. IV.

143. 144.

seu Oedema. Exempl. IV. 144.

seu Emphysema. Exempl. IV. 144.

acervus vesicularum pellucidarum ab aëre expansarum à Ruyschio inventus. Exempl. III. 366. IV. 142.

sive Oedema sive hydatis triplicem exitum habere potest, qualem. IV. 144.

si per tussim evacuari poterit, et serum nondum magnam acrimoniam acquisiverit, major curationis spes est. IV. 144. Exempl. infustum ibid. Exempl. faustum. IV. 145.

inflammationi maxime conducit vapor aquae calidae inspirando in pulmonem attractus. II. 205.

scirrhus quibus noscitur. I. 860.

Vomica quibus signis differat à scirrho. I. 860.

vide Peripneumonia, vide Vomica pulmonum.

Vulnera ut plurimum absolute lethalia. I. 260.

frustum abscissum et vulnus curatum. Exempl. I. 279.

Puls hordeacea quid? IV. 106.

Pulsus in homine sano, spatio binorum minutorum secundorum tres facit ictus. II. 7.

est vel naturalis, vel non naturalis, vel praeter naturam, quales. II. 428.

exploratio curiosa crises futuras indicat, quomodo et quando. II. 59.

in utraque manu explorari debet, cur? II. 428.

celer quid? II. 295.

- Pulsus celer** post passum unde? I. 680.
 celerior et inaequalis, tam in robore quam in velocitate, est signum synochae putridae, cur? II. 424.
 celer et durus unde? I. 146.
 et magnus demonstrat auctam sanguinis velocitatem. II. 295.
 ubi venae inflatae et quasi turgentes, praecipuum dant signum nimiae molis movendorum. II. 297.
 debilis quid indicet in morbis. II. 428.
 et languidus cachecticorum est, cur? III. 647.
 durus quid? II. 294. quibus in morbis observetur? II. 593. III. 3.
 robustorum et exercitatorum naturaliter est. II. 294.
 in morbis inflammatoriis indicat sanguinem densum. II. 294.
 fortis in febribus quid? II. 428
 aequalis, neque nimium celer, est signum synochae simplicis. II. 424.
 frequens, inaequalis, debilis, intermittens in febribus quid indicet, II. 429. III. 564.
 interruptus unde? 65.
 lentus in melancholia unde? III. 473.
 magnus quid? II. 295.
 mollis debilius est. II. 294.
 parvus, celer, inaequalis in febribus unde veniat. II. 152.
 debilis et inaequalis, pro signo scorbuti diagnostico ab Eugaleno habetur. III. 625.
 plenus esse potest, licet non sit magnus. II. 295.
 resiliens sive dicrotus qualis. II. 429.
 haemorrhagiam narium indicat quomodo? II. 463.
 tardus et aequalis naturalis est. II. 429.
 uterinus qualis? IV. 419. 420.
 undosus qualis. II. 744.
 et mollis in febribus quid indicet? II. 87. quid talis et durus? ib.
Pulsuum mutationes sunt naturales, non naturales et praeternaturales, quid haec nomina velint. II. 428.
 exploratio non semper inflammationes intestinorum, ventriculi aut pleuritidem spuriam detegit. I. 628. III. 10.
Pulvis Carthusianorum ex quibus paratur, et quibus morbis medetur. II. 797.
 ducis Portlandiae ad podagram ab Aureliano et Aëtio jam descriptus qualis. IV. 363.
Punctorius dolor in inflammationibus unde? I. 647.
 post venae sectionem largam levatur, cur? I. 647.
Purgantia non tantum evacuant illa, quae praexistunt talia in corpore qualia excernuntur, sed et solvunt humores sanos, et solutos per alvum ducunt. I. 320. 550. II. 549. 550. Exempl. IV. 377.
 dum humores corporis sani solvunt, vasa deplent, et ad resorptionem extravasati humoris adaptant. I. 550.
 antiphlogistica sunt, quae absque augmento motus humorum satis valide alvum movent, et simul densitatem sanguinis inflammatoriam solvunt, quae sint? III. 306.

Purgantia acriora, ut scammonium, jalappa &c. solvunt humores sanos sine magnis turbis, et solutos in putridum liquamen vertunt, et per alvum educunt. Exempl. I. 550. III. 623.

acriora flatus et tormina excitant, cur? II. 249.

negligenter servata vim purgantem amittunt. II. 547.

clysmatibus quali dosi admisceri debeant. II. 391.

ad revellendas inflammationes adhibentur. I. 673. 678.

in febribus acutis adhibenda antecedere debet venae sectio, cur? II. 32.

in febribus intermittentibus quo tempore propinanda. II. 545.

ad febres intermittentes data, vesperi semper anodynus comitari debent. cur? II. 546.

febres intermittentes non tollunt, sed saepius oblata febres pertinaciores reddunt. II. 536. 549.

non semper scopo purgandi, sed ad febriles paroxysmos turbandos porriguntur, et quando tali modo propinanda. II. 548. IV. 377.

post curationem febrium autumnalium necessaria, imò repetenda, Cur? et quibus signis noscitur? II. 558. 559.

crebrius sumta Chronicos morbos et cachexiam inducere possunt. II. 334. 641.

podagram renovant secundum Sydenhamum, sed lenia alvum ducentia paroxysmum leviores faciunt secundum Hofmannum. IV. 307. 348.

hydragoga vel serosa quomodo operantur. IV. 377.

uterina quae sint. IV. 442.

Veterum fuerunt drastica. Exempl. IV. 736.

requirunt praegressam corporis praeparationem. IV. 737.

Externa qualia. IV. 723.

umbilico illita dubiae sunt operationis. Hypercatharsin produxerunt. IV.

723. quid in ultima faciendum. IV. 723.

Purgantium actusitas aut vis operans in quo consistat. II. 547. 548.

Purpura, praesertim alba, ante eruptionem spargit odorem fracidum sub acidulum instar vapidi aceti. III. 50.

eruptura saepe praeceditur epilepsia. III. 419.

rubra in phthificis unde? IV. 77.

praesertim in Gallia, petechias significat. II. 405.

Purpuræ et aphtharum magna intercedit similitudo. III. 200.

foran etiam Cortex Peruvianus conducet, cum aliquoties feliciter cesserit haec tentatio. III. 215.

Purulenta materia nasci potest in sanguinis sero degenerante, licet nulla inflammatio praegressa fuit. IV. 243.

Pus non fit in vasis, sed extra vasa. I. 230.

in vulneribus optimum, quale? I. 230. 232.

deficiens quid indicat. I. 231.

nimum, corpus marcescere facit. I. 281.

coctum quale. I. 695.

loco clauso diutius retentum nocet, cur? Exempl. I. 695.

in mammis collectum, nec foras emissum, interiora thoracis gravare potest. Exempl. IV. 642.

Pus coctum per venulas resorberi potest. Exempla. I. 695. 706. 707.

resorptum purulentam efficit cacochymiam. I. 695.

licet bonum, si subito sanguinis misceatur, haerebit in pulmonibus, et subitam suffocationem producet. III. 114.

si sanguini sensim misceatur, è sanguine iterum eluendum analepticis, putredini resistentibus, humidis, largiter usurpatis. III. 114.

quomodo in thoracis cavo resorbetur, ac per sputa ejicitur. I. 492. id fieri posse à pulmone integro dubitatur. III. 679.

per pulmones copiose excretum non semper pulmones consumit, cur? IV. 69. III. 28. 52.

in pleuritide interdum tumorem sub scapula, ex post longum tempus tumorem in sterno fecit. Exempla bina curata. III. 57.

per loca intercostalia sibi viam paraverat. III. 58.

vide Pleuritis. vide Sputa.

ex magno abscessu simul et semel evacuatum animi deliquia imò mortem post se trahit, cur? I. 713. ideoque in paracenthesi thoracis pus sensim emittatur. III. 680.

phthisicorum in aqua sublidet, interdum natat, unde? IV. 70. 71.

optime exploratur post somnum. IV. 71.

saporem dulce, unde? IV. 71.

pestimum, est ponderosius reliquis. IV. 72.

foetidum non semper mortem instare monstrat Exempla. IV. 72. 83. 84.

carbonibus ignitis injectum, et combustam monstrat esse pus. IV. 73.

à bono sanguine, ad tabem usque, augetur, salvis pulmonibus. IV. 69. 73.

74.

augeatur à Chylo, IV. 74.

Pustulae infantum et adultorum in capite, facie et reliquo corpore efflorescentes, et in crustas satis densas exsiccantes, retropressae Epilepsiam faciunt, aliaque capitis mala, cur? III. 421. 422.

quid? II. 397. unde oriantur? II. 78.

Puteorum yappidus et corruptus aer emendatur injecto pyrobolo (Sandi Granate) accenso. V. 158.

Putredini velociori aer libere accedens ansam praebet. I. 132.

externae omni adversatur fomentum descriptum. I. 555. Exempla.

internae obsunt, et simul blanda adstringendi vi nimiam humorum tenuitatem emendant serum lactis cum radice et foliis acetosae coctum, juscula carniū cum succo citri, aurantium etc. Vinum rhenarum decocto panis, oryzae, avenae etc. dilutam. Acetum aqua temperatum, spiritus salis cum triplo spiritus vini intimè junctus etc. II. 202. 230. III. 114. 341. 630.

internae resistentia quae sint. IV. 93. Myrrha, sales volatiles alcalini, sales alcalini fixi, saccharum, Cortex Peruvianus. IV. 93. Alumen IV. 95.

Putredo quid? I. 116. 117. Causae. I. 118. 119. Effectus. I. 120. ad 124. signa. I. 125. Cura. I. 125.

est caloris effectus, non vera causa. II. 316.

oleosa pessima. I. 540. 917. 130.

Putredo incipiens noscitur ex urina aliquid obscuri et subfusi in colore habente. III. 64.

Putrefactio et acidos sales in alcalinos mutare potest. Exemplo sit Acetosa. I. 117.

Putris morbus qualis? I. 130.

Putridum in ventriculo appetitum tollit. II. 219.

quibus cavetur aut emendetur? II. 224.

Q.

Quartana securissima est, et ab aliis magnis morbis vindicat. II. 3.

dum epidemice grassatur, sanissimos etiam homines infestat. III. 330.

epilepsiae idiopathicae superveniens illam sanat. Exempl. III. 437.

Quies musculorum sanguinis motum nimium compefcit. cur? I. 149.

plethoram gignere potest. I. 154.

Quiescens corpus levissimo potest sustineri alimento. I. 552.

R.

Rabies canina quid? III. 535. videatur Hydrophobia.

inter morbos chronicos numeratur, cur? III. 535.

à canibus, felibus, lupis, vulpibus, equis, asinis, mulis, bobus, suis, fimiis, gallis gallinaceis, hominibus, prius rabiosis, in alios propagatur. III. 538.

incipiens quibus signis se prodit in canibus. III. 540.

in hominibus. III. 550.

multiplici modo communicatur. III. 542.

ut plurimum cruento vulnere communicatur, sedet absque vulnere per cutim integram transivisse illud venenum observatur. III. 542.

per osculum communicata. Exempl. III. 543.

rabido cani datum communicatur. Exempl. III. 544.

per salivam spumescientem, calidam, corpori adpersam communicatur. III. 543.

per salivam, dudum jam exsiccata, in vestibus haerentem, lambendo communicata. Exempla bina. III. 544.

ab attactu faucium canis rabiosi communicata. Exempl. III. 549.

à contactu gladii, quo dudum animal rabiosum occisum fuit. Exempl. III. 544.

ab esu carnis animalis rabiosi. Exempl. III. 544.

communicabatur cani, qui lambebat sanguinem hominis hydrophobi. III. 545.

juveni communicabatur, cui felis rabidus pollicem leviter scalpendo laeserat. Exempl. III. 545.

per coitum communicatur. Exempla. III. 545.

Venenum diu latere potest in corpore humano. III. 546.

frequentissime circa 40 diem à veneno suscepto extricatur. III. 546.

per plures menses, imò per annum siluit. Exempl. III. 546.

per septem annos latuit. Exempl. III. 547.

difficiliter tollitur de corpore in initio neglectum. III. 548.

neque à variolis feliciter decurrentibus extricabatur, nisi illis fanatis. Exempl. III. 648.

Ra-

Rabies canina Venenum sæpius in illis hyemali aut autumnali tempore demorsis, per totam hyemem filet, verno vero tempore extricatur. Exempl. III. 548.

actu diversum à vario gradu morbi in animali mordente. III. 548.

à temperie hominis demorsi. Exempl. III. 548. 549.

in biliosis, robustis, in Viris pejorem exserit effectum quam in pituitosis, debilibus et foeminis. III. 549.

actuosum redditum primum se manifestat in vulnere aut cicatrice.

Exempla. III. 551.

in principio ob viscositatem solidis partibus adhaeret, donec mora, aliisque causis accidentibus in actum deducatur, attenuetur, fluidis misceatur, et omnia inficiat. III. 551. probatur exemplo variolarum insitarum. III. 552.

miras habet proprietates, explicatu difficillimas. III. 552.

ab homine rabioso communicatum alteri homini, minus virulentum est, quam illud quod per morsum canis aut lupi communicatur. III. 559.

è corpore expulsum esse, nullis signis certis constat. III. 558. 565.

forte quandoque minorem efficaciam habet: tunc enim aliqualem aquae metum producit, sed non omnino incurabilem. Exempl. rarum. III. 560.

sanguinem viscidum inflammatorium facit. III. 561.

attenuatum, fluidum ac putridum efficit. Exempl. III. 564.

in primo morbi stadio nondum hydrophobiam creat. III. 550. 553.

in secundo morbi stadio quomodo se habeat. III. 553. seq.

in tertio morbi stadio miserrimam aegrorum conditionem facit. III. 557.

à fine primi stadii raro vel nunquam quartum diem excedit. III. 558.

ubi hydrophobia jam juncta rarissime curatur. Exemplum quoddam contrarium. III. 559.

Cadavera dissecta exhibuerunt partim anginam, partim non: Gluten biliosum in ventriculo, pericardium siccum, pulmones sanguine infarctos &c. Exempl. III. 562.

qualem habet prognosin. III. 540. 548. 558.

Curatio omnis, paucissimas si exceperis, hætenus incerta, cur? III. 565.

per specifica curari nequit, nullum enim est notum. III. 566. 582. seq.

ab initio apparet in systemate nervoso. III. 566.

circa stomachum et vicina sedem habet. III. 667.

quomodo prophylactice curatur. III. 568. Exempl. III. 569. 570.

per immersionem in aquam curanda quales requirat cautelas. III. 571. cur? et quando profuerit. III. 571. Exempl. III. 576.

præsens quomodo tractanda? III. 574. 575.

tractatur sudorifero certissimo, aceto et sale. III. 572.

venaesectiones animosas poscit: clysmata omni bihorio applicanda: aegri in aquam demittendi &c. III. 575. Vomitorio utendum. III.

Rabies canina praefens per mercurium tentanda foret, cum vitium in saliva rabidi animalis haereat. Exempl. ubi inunctio profuit. III. 580.

quomodo apud Sinenses tractatur. III. 581.

ubi primum gradum nondum excessit, mercurio cedit, five salivam moveat five non. III. 581.

licet per mercurium tractetur, poscit adhuc, ut vulnus debite pertractetur, alias mercurius nil juvabit. Exempl. III. 582.

in juvene per turbith minerale sanata. Exempl. tres saltem doses sumit, singulam ad gr. v. III. 582.

exorta salivatione spontanea curata. Exempl. III. 582.

in canibus per turbith minerale curata fuit. Prima die porrigebantur gr. xij. secunda die gr. xxiv. tertia die gr. xlviij. quarta die salivatio sequebatur, et curatus fuit canis. III. 581.

non per specifica sanatur. III. 566. 582. ut sunt pili rabiosi animalis; jecur hujus canis comestum. Exempl. frustraneum. III. 589. Cineres cancerum. III. 584. Palmarii pulvis jactatus. III. 586. remedium Majerne. III. 587. radix rosae sylvestris. Lichencinereum terrestre. Pulvis antilyssus Londinensis. III. 587. (quomodo hic ultimus adhibendus) Exempl. contrarium. III. 588. pimpinella. III. 588.

Rabiosi canis morsus quomodo a non rabiosi morfu distinguatur. III. 541.

Rachitidem perpeffae foeminae partum metuendum habent difficilem, cur? IV. 537. 538.

Rachitis ante medium seculum 17 non cognita, contra Zeviani. V. 580.

contra Navier. V. 583.

est vel perfecta vel imperfecta. V. 579.

noscitur adesse, quibus? V. 592.

habet causas occasionales, quales? V. 586. seq.

infantum à matre scrophulosa natorum. Exempl. V. 592.

forfan per contagium ex uno in alterum transire potest. V. 592.

demortui cadaveris sectio. V. 593.

caput tumidum facit: id quod distinguitur ab hydrocephalo per praematurum ingenii acumen. V. 594. 602.

hepar ut plurimum justo majus habere solet. V. 595. 606.

abdomen tumere facit: differt hic tumor ab aliis ejusmodi tumefactionibus. Cada-

verum sectio. V. 594. 595. 596.

ossa solvit, et solutam terram ad alias corporis partes deponit. Exempl. V. 599. 606.

quibus modis ossa pelvis mutare soleat? IV. 538.

ossa mollescit, ob acidum in primis viis haerens. V. 605.

causa proxima, quae? V. 613.

non est miasma venereum. V. 613. 614.

quibus curatur? V. 615. seq.

à Dno Haën ostracodermatibus ter per diem ad scrupulum unum porrectis. V. 630.

extracto Cicutae. Exempl. V. 630.

à Levreto cum rubia tinctorum. V. 630.

Rachitis si remediis superata est, et musculorum robur iterum redit, tunc ossa directionem suam naturalem sponte adsumunt. Exempl. V. 631.

non facile curatur per immersionem in aquam frigidam. V. 632. seq.

Raninarum venarum annuli varicosi, unde? III. 607.

Ranula quid? II. 626. 627.

Raucedo phthysicorum unde? IV. 58. 78.

aut tabe laborantium ab aphtis. IV. 58. 78.

quibus tractanda. IV. 88.

Recidiva quibus in febribus expectanda? II. 92.

morborum, post crises factas, quibus praevidentur, Veteribus jam notum fuit. II. 55. Exempl. II. 56.

Refocillantia post haemorrhagias, à vulnerata arteria ortas, quæ optima, et quæ noxia? quomodoque hæc ultima noceant. I. 221.

Refrigerantia medicamenta interna quomodo operantur, et quæ sint. I. 680.

externa, quando inflammationibus profint. I. 681. 682.
noceant. I. 664.

Refrigeratio subita quæ mala pariat. Exempl. II. 119.

constringit vasa capillaria extrema, quomodo referanda? II. 146.

Regionum mutatio quandoque epilepsiam sanat. III. 436.

Relaxantia in calore febrili quæ sint. II. 309.

Rene uno inutili reddito vita suppressa potest. III. 246.

Renes habent folliculos minimos urinae secretioni inservientes. III. 245.

vulneratos comitatur dolor ad inguina et testiculos descendens. I. 521

Renum substantia. V. 248.

abscessus fiens quibus noscitur? III. 237.

in pus mutandus quibus? — III. 239.

pus maturum continens, quibus noscitur? III. 239.

quomodo rumpendus? III. 239.

interdum duplicem focum habet, unum in renum substantia, alterum, in pinguedine ambiente. V. 310.

ruptus ex pure cum urina prodeunte judicandus. III. 239.

mundandus et postea consolidandus, quibus? III. 240.

quandoque versus exteriora protuberat. III. 241. V. 308.

in pinguedine renes ambiente orti. Exempl. V. 311.

partim per urinam pus emisit, partim tumorem in dorso fecit. Exempla bina. III. 241.

intestino colo præter naturaliter uniri potest, pure tunc per alvum excreto. III. 242.

calculus. vide *Calculus renum*.

iisdem remediis abigitur ac Nephritis inflammatoria. III. 236.

alterutrorum dolor atrocissimus quandoque in hystericis observatur, per signa hystericæ morbi distinguendus et curandus. III. 248.

inflammatio. vide *Nephritis inflammatoria*. III. 222. seq.

scirrhus paralyfin vel claudicationem cruris suppositi efficit. III. 244.

Renum substantia integra, absque haemorrhagia, exedi potest, remanente sacco nulli usui
serviente. III. 242.

aut vesicae morbos quandoque sequitur Ileus, et quidem lethalis. III. 230.

ulcera non quidem sunt lethalia, sed insanabilia, cur? Exempla. V. 310.

vulnera, si vasa sanguifera laesa, absolute lethalia. I. 262.

Renunciatio vulnerum quomodo fieri debeat. I. 284.

Repellentia inflammatis partibus applicata cur noxia. I. 665.

Repletionis sensus cur in hypochondriacis? III. 483.

Res non naturales unde nomen sortitae. I. 281. II. 116.

Resina jalappae dolores abdominis molestos et hypercatharses periculosas fecit, nisi prius dia
cum saccharo trita, vel vitello ovi subacta suam tenacitatem depo-
suerit. I. 8. III. 161.

solvit humores fanos, et solutos in putridum liquamen per alvum
educit. III. 623.

Resolventia quae? I. 70. 201. 551. 687.

in morbis inflammatoriis interna quae? I. 687. 166. II. 309.

externa quae? I. 687.

potentia et sanguinis impetum non subito et vehementer augentia quae? III. 300.

Resorptio lymphae, in abdomine collectae, pendet etiam ab Omento. IV. 196.

Respiratio quae optima. II. 429.

densa, anhelosa, cita, in febribus unde? II. 448.

difficilis quid indicet. II. 430.

ad motum minimum, unde? IV. 13. I. 55.

ab ascensu scalarum sive acclivium quomodo contingat. III. 602.

et laboriosa in omnibus morbis acutis mala, cur? I. 650.

scorbuticorum distinguitur ab alio malo, ab aliis causis nato, quibus, III. 603.

dolens quid notet. II. 431.

erecta quid indicet. II. 723.

fervida quid notet. II. 432. 724.

frigida quid designet. II. 432.

inordinata quid, et quid velit? II. 431.

laboriosa et difficilis in omnibus acutis mala, cur? I. 650.

et velox unde? I. 146.

sublimis Hippocratis quid? II. 656.

velox et laboriosa unde? I. 146.

Revellentia quomodo juvant. I. 675. quae dicantur? II. 360.

Revulsio possibilis est. I. 675.

quomodo fiat. I. 674.

quibus facienda. I. 675. seq.

in haemorrhagiis raro juvat et quando? I. 352.

Rhabarbarum coctum diu, et fragrantiam et vires amittit. I. 8.

Rheumaticam lumbaginem quandoque sequitur paralysis artuum inferiorum, frictionibus sen-
sim superabilis. Exempl. III. 354.

Rheu-

Rheumatismus quid? V. 635. 638.

à Veteribus cognitus, et sub nomine Arthritidis descriptus. V. 638. 640.

et arthritis vaga pro synonymis habentur. V. 639.

etiam est scorbuticus, qualis? Exempl. V. 643. 659.

à longo et repetito usu Corticis Peruviani. V. 643.

causas remotas, sive antecedentes habet, quales? V. 644.

à varia sanguinis acrimonia oritur. V. 644. seq.

à viscido cui acrimonia intertexta. V. 645. Exempl. V. 646.

à frigore calenti corpori subito admissio. Exempl. I. 119. V. 647.

à perspiratione cohibita. V. 650.

à diathesi sanguinis inflammatoria. V. 651.

quomodo incipiat? V. 653.

quandoque subito oritur absque febre. Exempl. V. 653.

mira mobilitate stipatus est. Exempl. rheumatismi universalis. V. 654.

non tantum articulos obsidet, sed et expansiones aponeuroticas. V. 654.

quandoque jungitur febris intermittenti. Exempl. V. 656.

semper mitior est, quando partes affectae tument. I. 187.

non semper tumore et rubore loci stipatus est. Exempl. V. 656.

diu durans anchylosin insanabilem efficit. V. 658.

causas proximas habet quales? V. 660.

ab inflammatione arteriarum lymphaticarum in membranis. I. 300. 631. 642.

V. 660.

longus et dolentissimus accidit illis, qui temperiem sanguineam, labe acri infectam habent. III. 336.

raro in suppurationem abit. Exempl. V. 666.

curatur quibus? V. 662.

venaesectione larga, imò quater repetita. V. 663.

tamdiu, donec febris mitigata sit. V. 666.

levior, absque febre forti, curatur diluentibus copiose haustis. V. 666.

optime curatur si fero lactis unice vivitur, absque alio cibo vel potu.
I. 552.

poscit purgantia antiphlogistica. V. 667.

vesperi fert anodyna, minime vero narcotica. V. 668.

levatur à fotu tepido, ex saponis uncia diinidia et hydrogalæ libris duabus.

V. 669.

à vapore thymi ad partem adfectam directo. V. 671.

interdum balnea frigida fert, quando? et quibus cautelis? V. 670.

vesicatoria et sinapismos poscit. Exempl. ultimi. V. 671. 672.

levatur ab impositis foliis ranunculi pratensis confusis: sed ulcus ab his factum difficilius sanatur, quam id à vesicatoriis ortum. V. 672.

inveteratus audaci usu Extracti Cicutæ sanatur. Exempl. V. 675.

etiam à pulvere Aconiti, et ab extracto ejusdem mitigatur. V. 677.

curatur potu copioso infusi ligni sassafras (ad ligni unciam mediam, aquae libras duas) aut infuso radices levisici et glyzirrhizæ. V. 679.

Rheu-

- Rheumatismus inveteratus mitigatur et ab infuso vitri antimonii in vino albo facto. V. 681.
 si status adeest inflammatorius curatur post venæsectionem etiam copioso potu
 decocti avenae, in cujus libra una soluta est Nitri drachma una. V. 678.
 scorbuticus poscit antiscorbutica. V. 681.
- Rigiditas fibrarum quomodo per interna emolliatur. I. 44. seq.
 articuli cubiti per vaporem aquae calidae sublata. Exempl. I. 190.
- Rigor febrilis unde? II. 22. 176. 488.
 febris ardenti superveniens eam solvit, cur? II. 488.
 qualis bonus. II. 489.
 solvit quidem febrem, sed raro vel nunquam eam solus fa-
 nat. II. 489.
- Rifus inextinguibilis ab Aretæo inter causas apoplexiæ merito numeratur. III. 270
 Sardonius à diaphragmatis læsione; ab acri quodam in ventriculo hærente, ab acerri-
 mis venenis, à ranunculo pallustri apii folio etc. oritur. III. 75.
 est paraphrenitidis peculiare symptoma. III. 75.
- Roborans fenum optimum est vinum novum, petulcum. I. 76.
 egregium est viscus quernus. III. 449.
 infusio vinosa frigida herbarum fragrantium. III. 517.
 gratum est vinum austerum, cydonia mala, granatorum succus, cortex Peruvianus,
 Cinamomum etc. III. 517. IV. 476.
- Robur ventriculo quibus blande conciliatur. III. 656. 658.
- Robusti durum habent pulsus. II. 294.
- Roonhuysenia Vectis optimum est instrumentum ad foetus inclavatos educendos. IV. 547.
 548.
- Rubedo inflammationum splendens unde? I. 648.
- Rubia tinctorum in rachitide ulilis inventa. V. 630.
- Ructus quid? II. 232. 236.
 à spasmis intestinorum producuntur. II. 235. 236. IV. 717.
 ab aëre elastico veniunt. II. 233.
 si ab acri irritante comitantur, strictura partium anxietates intolerabiles creant. IV.
 659.
 acidi. I. 84. 129.
 amari ut plurimum ab oleosis nimium ingestis oriuntur. II. 209.
 nidorosi unde? I. 120.
 nidorosos acidi sequentes boni, Cur? I. 129.
- Ruta sylvestris, quae longe odoratior est et acrior. ruta hortensi, contusa, tanquam anthyste-
 ricum remedium epilepsiam interdum fugavit. III. 445.

S.

- Saccharum habet vim antisepticam validam. IV. 93.
 solvit. I. 71.
 sanitati non adversum, nisi ob nimiam copiam ingestum, qua vim solventem ni-
 miam exserit. Exempl. V. 587.
- Sabina quales virtutes habeat. IV. 443. 444.

- Sabulum nephriticum** in linteis sanorum infantum jam inventum est satis durum. V. 203.
 in omni urina praefens nominari potest calculus natus, qui natura sua non ex-
 crescit in molem notabilem. V. 204
 superficiei vesicae internae accrescere potest. Eexempl. V. 204.
 venarum emulgentium superficiei internae accretum. Exempl. V. 205.
 in placenta uterina repertum. Exempl. V. 205.
 solum, absque alia concurrente causa, calculum efficere nequit. V. 205.
 concurrente corpore peregrino basin calculi praebet. Exempla. V. 205. seq.
 calculo minori ex renibus in vesicam pulso, et non excreto, adhaeret, et magnum
 efficit calculum. V. 209.
- Sal alcalinus**, et saponis ex alcali et oleo confecti, magnam efficaciam habent in solvendis
 tenacius et viscidis humoribus. Chalybe vero utentibus obstant, cur?
 III. 660. vide alcalia salia.
 fixus putredinem arcet. IV. 93.
 volatilis putredinem potentius impedit quam sal marinus. IV. 93.
 fixus vino infusus fit sapo. IV. 224.
 lixiviosus putredinem non sic auget, ac quidem creditur. Pringle, IV. 368.
 ut cineres genistae, vino rhenano infusae tutissime porriguntur, cur? IV.
 368.
- Tackenia** methodo quomodo parandus, ex quibus differat ab illo vivo igne combusto.
 IV. 367. 368.
- subalcalicus** qualis. I. 899.
- ammoniacus** ad obstructions internas referandas prodest in chronicis morbis. I. 202. in
 acutis nocet. I. 203.
 quomodo operatur. I. 202.
- ex spiritu salis amniaci** volatili alcalino et aceto destillato perfecta saturatione emergens,
 est mitissimus, et in morbis acutis et chronicis tuto adhibetur, ut potentissimum
 resolvens. IV. 224.
- gemmae et marinus** non mutantur in corpore, sed majorem motum excitant. I. 127.
 202.
 quomodo operantur. I. 202.
 copiose sumtus, nocet, cur? I. 202.
 parce sumtus putredinem accelerat. IV. 95.
 solutus in aqua et gangraenae applicatus exterius, omnem arcet pu-
 tredinem. I. 127.
- Nitri**, vide Nitrum.
- Cornu Cervi**, Eboris etc. sunt salia volatilia alcalina. III. 378.
- Salia metallorum** patiuntur sese in aqua dilui, hinc efficacissimum remedium. III. 379.
 in pauca aqua soluta vomitum et alvum cient. III. 379.
 in multa aqua soluta obstructions pertinacissimas referant. III. 379.
- Saliva** ex quibus constet. I. 639. proprietates. ib.
 in statu sano, non parca quantitate secernitur. Exempl. III. 355.
 secerni solita, si supprimitur, locum meretur inter causas paralyseos, cur? III. 355.
 356.
 in Ictero recenti neutiquam cum bile miscetur: in Ictero vero inveterato hoc quando-
 que contingit. III. 141.

Salivatio mercurialis non excernit salivam proprie dictam, sed omnes corporis humores per vim mercurii soluti putridae aquae specie, et in sanissimo corpore, exspuuntur. I. 639. V. 518.

quomodo à Swietenio excitata fuit? V. 530.

ab usu mercurii interno melius moderari potest, quam ab externo. V. 525.

quibus conducit? quibus non? V. 531.

praeparationem requirit, qualem? V. 531.

in mulieribus finito fluore menstruo tentanda. V. 532.

per mercurium praecipitatum album, vel per mercurium dulcem, minime vero per Calomelam, semper excitata est, quomodo? V. 532. Formulas vide ibidem.

quibus comitatur symptomatibus? V. 533.

quomodo comparata esse debeat? V. 533. (Librae tres vel quatuor exspuantur intra nycthaemeron.)

ad longaevitatem laudata fuit. V. 534.

moderanda vel augenda quibus et quomodo? V. 535.

nimia moderatur purgantibus mitioribus. V. 536.

aqua benedicta Rulandi, ab Astruc una cum usu tartari emetici laudatis, ne moderetur, ob fauces jam pessime laesas. V. 536.

post exhibitum purgans compefcitur etiam à Diascordii Fracastorii drachma una, aut à diascordii Sylvii granis viginti quatuor. V. 537.

interdum non impetranda, sed tota mercurii vis ruit ad alvum, quid tum faciendum? Exempl. V. 538.

per inunctionem producta, ob partes oris inflammatas, subinde suffocationis metum efficit, quid faciendum? V. 539. Eventus talis subinde etiam aegris ipsis adscribendus. Exempl. V. 540.

quam diu protrahi debeat? V. 540.

debite finita nondum permittit dietam liberam, sed requirit subinde adhuc parvas mercurii doses per alios 36 dies, cur? et quando? V. 542. Exempl. V. 543.

periculum vitae raro inducit, quibus sub conditionibus? V. 543.

mostissimum curandi genus est. V. 544.

instans noscitur ex fundo ulcerum venereorum qui sit humidus, sordes vacillant &c. V. 547.

spontanea. vide *Ptyalismus*.

Salsa cur tantum sitim excitent. II. 208. 209.

Sanatio quid. I. 7.

Sanguis quid sit. I. 7.

ex quibus constat. I. 134. 135.

fere totus in serum abit. I. 135.

Sanguis in sanis quomodo comparatus esse debeat. I. 53. 123.

unde rubedinem, serum unde flavedinem et concretionem facillimam acquirat. I. 136.

fit ex materia non sanguinea in corpore non habente adhuc sanguinem. I. 138.

in glaciem à frigore densatus, simulac è vena fluxit, non sinit separari serum. I. 176.

serum majas requirit frigus, ut concreseat in glaciem, quam aqua. I. 176.

sua sponte concretus sola trituratione in mortario vitreo fluidus redditur. I. 196. 549.

à Calore febrili concretus vix resolvi potest. I. 136.

ab admixtione acidorum fortissimorum coagulatur ilico, neque iterum ab alcalicis postea affusus fluidus reddi poterit. I. 197.

ab admixtione spirituosorum fermentatorum coagulatus itidem resolvi nequit. I. 197.

naturaliter aërem elasticum non continet, et dum adest, subitæ mortis instat periculum. II. 234.

acer unde? I. 56. III. 653.

quid efficiat in corpore. I. 57. 124.

spissus quibus differat ab inflammatoria sanguinis diathesi. I. 101.

à pressione vasorum oritur. I. 61.

à nimia cohaesione fluidorum fit. I. 163.

nimis fluidus quales noxas afferat sanitati. I. 53. III. 622. 652.

à debilitate vasorum oritur. I. 62.

ad nutriendum ineptus, cur? I. 123. III. 643.

ab abusu diluentium, maxime tepidorum. III. 654. Curatio. III. 654.

fit, si pulmones, ob debilitatem, chylum non condensant, tuncque simul acer fit sanguis. III. 653.

putredinis signum praebet, ob admixtum solvens in acutis et chronicis morbis; in febribus malignis, Variolis confluentibus; in Ictero diuturno, Vomica purulenta, Scorbuto putrido &c. I. 123. III. 652. 653.

putridus periculosior et citius lethaliior, quam inflammatorius. III. 564.

è vena missus instar aquae rubellae diffuens hypochondriacis et histericis solemnis. II. 196.

à levissimo animi adfectu turbatur. II. 196.

solutus, vix cohaerens, fit per febres intermittentes. II. 521.

interdum existit tenuissimus, fluxilis, in febribus malignis et petechialibus. II. 421. quæ tunc profint vide II. 422.

in peste lividus, foetidus, non concreescens. I. 123. II. 421.

per Os, nares et aures effluens, quid indicet. I. 452.

in corporis cava delapsus ocys educendus cur et quomodo? I. 383.

extravasatus quomodo iterum resorbeatur. I. 461. 548.

in cranio extravasatus quibus noscitur. I. 450. seq.

quomodo tractatur. I. 460. seq.

statim à vulnere thoracis exscreatus pulmonem laesum notat. I. 501.

- Sanguis spumofus è vulnere thoracis exeuns certo pulmonem laesum indicat. I. 498.
 in thoracis cavo effusus quibus noscitur. I. 502. seq.
 in abdominis cavo effusus, modo aer secludatur, resorberi potest sic, ut nihil inde
 mali postea sequatur. Exemplo probatur. I. 525.
 sub Cute extravasatus primò nigrescit, et si resolutio obtinet, color dilutior fit ita, ut
 viridescat, flavescat et ultimo integre dispareat, cur? I. 545.
 rutilus ordinario è pulmonibus exspuitur. IV. 26.
 nigricans et grumofus etiam ex pulmonibus exspuitur, cur? IV. 28. 29. 30.
 vasis aut substantia carnosà refertus per haemoptysin ejectus quid notet, IV. 30. 31.
 quomodo contingat. Exempl. IV. 31.
 spumofus, vomitu rejectus, secundum Hippocratem unde veniat. IV. 27.
- Sanguinis globulorum figura sphaerica unde et Cur? I. 175.
 motus sive circulus quomodo fiat. I. 142. seq.
 non omnis ex hydraulicis explicari potest, cur? IV. 404.
 ex mathematicis explicatur, cur? IV. 404.
 nimius quid efficiat in corpore. I. 143.
 quibus cognoscitur. I. 145.
 quomodo fopiat. I. 147. seq.
 deficiens quid efficiat, et quomodo emendetur. I. 151.
 per venam portae quomodo fiat. I. 524.
- Serum albumini ovorum simillimum. I. 136.
 difficilius congelascit quam aqua, cur? I. 176.
- Spissitudo. vide Glutinofum.
 pendet à nimia cohaesione fluidorum. I. 163.
 duplex est, mucosa una, inflammatoria altera. I. 95.
 mucosa frigida amaris et aromaticis tollitur. III. 633.
 atrabilaria solvitur mellitis, saponaceis &c. III. 633.
 oleosa in corporibus obesius tollitur succis horæis, syrupis et sa-
 pis ex his confectis &c. III. 633.
 inflammatoria quid? I. 96. 110. 651. 652.
 unde? I. 144. 177.
 enervatur succis horæis, syrupis et sapis ex his confectis.
 III. 633.
 interdum in morbis sine inflammatione, ut et in sanissi-
 mis verno tempore, adest: E contrario vero
 in validissimis morbis inflammatoriis deest.
 I. 652.
- guttae tres pluresve à naribus febre acuta decumbentium tertio morbi die exstillan-
 tes perniciosae, cur? I. 650. II. 458.
- fluxum sistentia remedia externa quae? I. 344. seq.
- Sapo Venetus ad glutinofum, et ad pingue solvendum, ut et ad acidum domandum magnum
 habet usum. I. 108. III. 335. IV. 684.
 in scirrho ventriculi. III. 152. in melancholia. III. 487.

- Sapo Venetus non adhibeatur, ubi limatura martis assumitur, Cur? III. 660.
- Sapones artificiales alcalinae sunt indolis, quales sint. I. 204. 205. III. 378.
 quibus cautelis conficiendi. I. 205. IV. 684.
 in morbis acutis putridisque non adhibendi, cur? I. 205. III. 488.
 fuliginosi quales. I. 205.
 ubi profunt. I. 205.
 nativi qui sint? I. 128. 204. II. 165. III. 488.
 non adhibendi ubi acidum, sed ubi putridum aut oleosum. I. 205. III. 488.
- Sapo Starckeanus quid? III. 378.
- Sapor amaricans putridus, unde? I. 121. II. 210.
 falsus in acutissimis et malignis, dum convalescunt, unde? I. 129.
- Sarcoma uteri frequentius occurrit, quam olim credebatur. IV. 598. 600.
 non est mola. IV. 600. vide Polypus.
 interdum sponte separatur. Exempl. IV. 598.
- Sarsaparillæ radix, quid? V. 567. 568. est Smilax aspera. Hispanis vocatur Sparsa - parilla,
 i. e. humilis morus.
 decoctum saturatum, quomodo parandum? V. 570.
 quomodo adhibendum? V. 570.
 quibus potissimum conducit? V. 570.
 et à Stoerckio laudatur in lue venerea. Exempl. V. 571.
- Scabies foeda, aliquando Elephantiasin aemulans, si melancholiae supervenit, cur bonum
 sit signum. III. 508.
 rheumatismum sanavit. V. 645.
 à fructibus immaturis copiosius ingestis. III. 335.
 quibus tollitur. 335.
 ab oleo vitrioli copiosius deglutito post alia mala horrenda. III. 509.
 per decoctum arsenici curatur quidem, sed pessima mala facit. Exempl. V. 498.
- Scalarum adscensio saepius palpitationem cordis et respirationem molestant facit unde? III. 602.
- Scammoneum humores corporis humani in putridam aquam dissolvit. I. 8.
 per sulphur iners redditur. I. 8.
 per additam duplam partem antimonii diaphoretici in virtute augetur. IV. 377.
- Scarificatio quando usum habeat. I. 158.
 ad Podagram fugandam non erat in usu, nec adhuc dum conducit. IV. 346. 347.
 in gangraena usum quidem habet, sed non est simpliciter necessaria. I. 788.
 quomodo instituenda. I. 789.
- Scarlatina exanthemata quae? II. 401.
 febris quid? II. 401.
- Scelotyrbe quid? III. 592.
- Schnürbrüste morbos chronicos, ut et paralyfin musculorum dorsi efficiunt, praesertim si diu
 noctuque thoraces isti rigidi corpori applicati fuerunt: tunc enim mulieres ipsis
 amplius carere nequeunt. III. 330. Exempl. III. 354. vide Thoraces.
- Scillae laudes. IV. 258.
 bulbi recentes, succulenti à Swietenio adhibentur prae aridis. IV. 259. 260.
- Scirrhi quid et unde? I. 111. 666. 843.

- Scirrhi locus et sedes. I. 843. 844.
 causa praecipua I. 850. 859. 877.
 et in locis non glandulosis oriuntur ex inflammationibus quando. 851. Exempla ibid.
 à contusione quomodo oriuntur. I. 539.
 effectus quales. I. 164. 855. 860.
 diagnosis. I. 859.
 recentes quales. I. 862.
 benigni qui? I. 863.
 prognos. I. 860.
 ex propria natura innocentes, aucta vero circulationis velocitate maligni fieri poterunt. I. 861. praesertim ab ira. I. 877. 878.
 in glandulis magis compositis haerentes curatu difficiliore, cur? I. 845.
 metuendi quomodo tractandi. I. 697.
 benigni quomodo curandi. I. 864. seq. 862.
 recentes mercurium quidem ferunt, duriores vero minime, cur. I. 865.
 exterius tractentur vapore acetii; interius vero adhibeatur acetum cum sale alcalino puro saturatum, aut vini rhenani libra una salis Card. bened. uncia dimidia. Exempl. I. 864. 865.
 inguinales, maxime duri, resolvuntur stillicidio aut thermarum Baregianarum, aut lixivii cinerum ligni novi, aut thermis artificialibus, ex limatura ferri et sulphure simul tritis, et aqua adfusa confectis. V. 499.
 exsiccatio quando locum habeat. I. 866.
 licet collum angustius habeant, ligatura minime tollendi, cur? I. 867. Exempla I. 879.
 ferro ocyus tollendi quomodo? I. 868.
 in cancerum transitus quomodo praecaveri possit. I. 878.
 pruritus, canceri incipientis signum, unde? I. 880.
 in cancerum abeuntis signa. I. 869. seq. 880.
 tractatio. I. 870. 871.
 pulmonum, licet in initio duri fuerint, et gypsea quasi materia repleti, successu tamen temporis suppurari possunt. IV. 61.
 Scirrholdes quid? I. 844.
 Scorbutus Hippocrati non omnino incognitus, licet ab illo non ita accurate descriptus fuerit. III. 591.
 verè et primario oritur ab abstinentia diuturniore cujuscunque generis recentium vegetabilium. Exempla à Nautis, ab Obsessis, à militibus hibernantibus deprompta. III. 594.
 adgreditur et eos, qui in aëre putridis effluviis inquinato vivere coguntur, qui stagna et loca paludosa accolunt. III. 505. 595.
 et quidem sedentarios primario infestat. III. 596.
 quos et adhuc affligat, praeter jam dictos. III. 594. seq.
 incedit phaenomenis quibus. III. 600. est primus gradus.
 augetur phaenomenis quibus. III. 602. est secundus gradus.
 augetur phaenomenis quibus. III. 606. est tertius gradus.

Scorbutus maturatur phœnomenis quibus. III. 612. est summus gradus.

in binis aëgris raro vel nunquam eadem symptomata habet, et si fuerint simillima; mutato tamen ordine in diversis aëgris decurrunt frequenter. III. 604.

circa gingivas et dentes se satis citò manifestat. III. 604.

tertii gradus intolerabilem ex ore foetorem junctum habet. Exempl. III. 600.

praeter varia exanthemata quandoque junctam habet Elephantiasin levem. Exempl. III. 609. 610.

ob dolores osteocopos nocturnos à lue venerea distinguitur quomodo. III. 611.

ossibus maxime infestus est: hinc ossa fracta in scorbuticis non consolidantur: Consolidata ante longum tempus denuo solvuntur. Caries ossibus inducitur. I. 572. 938. III. 611.

vulnera levia in sanatione impedit: imò firma cicatrice ante 50 annos obducta. recrudescere facit. III. 611. inflammationes resolvit nequeunt. I. 653. gangraena accedens certam mortem facit. I. 770.

acrimonia sua rarius afficit cerebrum. III. 276. 612.

appetentiam ad finem usque vitae plerumque retinet. III. 612.

incipiens raro à febris comitatur: succedit tantum febris morbo jam inveterato. III. 613.

urinam habet rubram cum sedimento gravi, copioso, lateri rubro contrito, aut bolo rubrae simili etc. III. 614.

tertii gradus saepe per haemorrhagiam internam subitam mortem infert. III. 608.

quarti gradus saepe per lipothymias, anxietates etc. subito lethales, finem attingit. III. 614.

diuturnus ab hydropse frequenter excipitur. III. 615.

non est contagiosus, licet nemini suadendum sit, ut eodem uteretur poculo cum illis, quibus putrido tabo diffuunt gingivae. III. 618.

à Ponpartio contagiosus habetur. III. 618.

in ultimo gradu constitutus caute tractandus: licet enim contagium non metuedum adeo foret, nocere tamen poterit putridissimis exhalationibus. III. 618.

qualem habet causam antecedentem. III. 594. seq.

proximam. III. 619. spissitudo in una, et acrimonia in altera sanguinis parte. III. 610. 619.

acrimonia est vel muriatica, quae diutius toleratur, licet molestissimos dolores faciat: in Nautis frequens. Superatur victu infuso, potuque copioso. III. 619.

vel alcalica putrida, à carnibus non bene conditis, et aqua putri. Pessimus est scorbutus, et corpora brevi destruit. III. 620.

vel acidula. Rarius contingit, et non nisi in vilioris sortis hominibus, ob dietam viscidam, acidam et vitam sedentariam. Diu tolerari, et facile sanari potest. IV. 620.

ex causa jam dicta proxima omnia sua phœnomena, ut ut mira, deducit, quomodo. III. 620.

in genere curatur, si crassum redditur tenue, stagnans mobile, cohaerens fluidum. III. 621.

si nimis tenue cogitur, acre lenitur, in genere et specie. III. 622.

si in correctione unius semper respicitur ad naturam alterius. III. 622.

- Scorbutus ab evacuantibus acerbis exasperatur, et saepe incurabilis sit. III. 623.
 validas purgationes et largam sanguinis missionem ægre fert. III. 623,
 primi gradus quomodo curatur. III. 624.
 ubi crassities humorum iners, mucosa, frigida, quid faciendum.
 III. 633. 625. Exempl. III. 625.
 ubi crassities humorum inflammatoria quid faciendum. III. 633.
 oleosa eadem facienda, quæ mox dicta sunt.
 III. 633.
 atrabiliaria, quid faciendum. III. 633.
 quando mercurialia ferre possit. III. 632.
 secundi gradus quomodo curatur. III. 626. 628.
 venaefectiones largas aut repetitas ægre fert, quæ non admittendæ,
 nisi ubi plena sunt vasa sanguifera. III. 628.
 ubi nondum constet, an ab acido aut ab alcali ortus fuerit, quo-
 modo tractandus. III. 629. 630. 635.
 tertii gradus quomodo curatur. III. 630.
 magna cautela opus habet. III. 630.
 quando fontes foterios lacte nuptos, ut et thermas Carolinas ferre pos-
 sit. III. 631. 634.
 quarti gradus quibus tractandus. III. 631.
 rara medela. III. 631.
 fero lactis, copia adhibita, curatur quando? III. 634.
 per adstringentia austera curatur, quando? III. 634.
 per acerrima antiscorbutica tractatur non nisi admixto sero lactis, cur? III. 635.
 non curatur specificis sic dictis antiscorbuticis, sed secundum causas. III. 635
 Scorbuticorum vitia oris quomodo tractanda. III. 629. vide Gingivæ scorbuticæ.
 Scotomia quid? III. 292.
 Scrobiculi cordis confusio cur mortem inferat? Exempl. I. 543.
 Scrophulae phthisin creare possunt. Exempla. IV. 60.
 vertiginem et denique apoplexiam efficere possunt, cur? III. 273.
 vide Struma.
 Secreta et excreta à sanguine semper sanguine tenuiora sunt. III. 473.
 Secundinae vide Placenta uterina.
 Sedentarii frequenter renum morbos patiuntur, cur? III. 225.
 primario à scorbuto infestantur. III. 596.
 Sellæ perforatæ apud infantes nimius usus corpus illorum turbat, et rachitidi ansam præbet,
 quomodo? V. 591.
 Semen papaveris magna quantitate tuto adhiberi potest, nulla enim virtute narcotica prædi-
 tum est. II. 347. V. 110.
 Senes apoplexia correpti rarius emergunt, cur? III. 281.
 podagrae paroxysmis ordinatis impares sunt, cur? IV. 358.
 Senibus febribus acutis laborantibus, si aphthæ superveniant, ut plurimum funestum est,
 cur? III. 217.
 rarius contingit pleuritis: verum si illa corripiantur, fere semper succumbunt huic
 morbo, cur? III. 70.

- Senibus** qualis diata. I. 75.
vires augentur dum adolescens vegetus cum illis in uno lecto decumbit. II. 163.
optimum roborans, quale? I. 76.
- Senium** praematurum unde? I. 42. 50.
à laboribus multis. I. 193.
decrepitum quid? IV. 358.
- Sensibilitas** magna, stupenda, sublata. Exempl. I. 35.
- Sensus** perfectissime sopiri possunt, motu corporis et loquela manentibus. Exempl. III. 456.
et in vigilantibus et sanis sic sopiri possunt, ut vix videant vel audiant. Exemplo sit
animi attentio in Eruditis. III. 456.
- Sensuum** et motuum origines in sensorio communi sic dispositae sunt, ut una possit cessare ab
omni actione, dum altera pergit agere. III. 456. e. gr. in Apoplexia, Ca-
talepsi, Somnambulis, Epilepticis &c. III. 457.
actionumque animae hebetudo à Cranio intropresso. Exempl. I. 433. 450.
- Serum** lactis ebutyrati magna copia potatum in febribus à pinguedine soluta auctis maximos
habet usus. II. 312.
tollit rigiditatem fibrarum. I. 45.
eluit acrimoniam scorbuticam. quando? III. 643.
nutrit quidem, sed nutritio est pauca. IV. 110.
Anglorum fit ex lactis libris quatuor, quibus bullientibus additur vini libra se-
mis, quo facto colentur. V. 133.
vide Lactis serum.
- hydropicorum** vide Aquae hydropicorum.
parturientium. vide Aquae parturientium.
- Sanguinis** albumini ovorum simillimum. I. 136.
difficilius congelascit quam aqua, cur? I. 176.
- Setaceum** quid? et quomodo operatur. I. 677.
in capitis morbis curandis pulchrum habet effectum. Exempla. III. 296.
in phthisi laudatur à Pringle. IV. 19. 20. 103. III. 56. 57. Exempl. III. 57.
- Siccitas** humorum quid? II. 317. 207.
unde? II. 303.
quibus cognoscitur. II. 317.
quomodo emendatur. II. 318.
tollitur et per externa, si in lac calidum, dupla aquae copia dilutum nunc
pedes, nunc manus immergunt aegri: ut et si crebro per clysmata
injiciatur. III. 212.
- Siccitate** pereunt illi, qui ex febre ardente intereunt. II. 448.
- Sinapi** semen contritorum et spiritu juniperi dilutorum magnam copiam sumsit tribus horis
ante paroxysmum quartanae, in Vere mitescentis, ager robustissimus; exin nata
est febris ardentissima lethalis. II. 31. 32.
- Sinapismi** quomodo operentur. I. 200. 676.
- Singultus** quid? II. 265.
unde? II. 265. 266.
hystericarum unde? II. 266.

- Singultus in hepatitide acuta pessimum signum, unde? et cur? III. 84. 123. II. 266.
 in recens natis à glutine circa oesophagi orificium haerente oritur. IV. 653.
 et ab effuso copioso sanguine oriri potest. III. 123.
 et Cardialgia à quovis cibo vel potu deglutito, post aphthas deciduas, orificium
 ventriculi superius excoriatum denotat. III. 210.
 aphthas in ore apparituras saepe praecedit, unde? III. 205.
 in aphtharum vel initio vel fine contingit, prior peioris est ominis, cur? III. 217.
 solvitur à sternutatione superveniente. II. 266. IV. 524.
 senum post diarrhoeas aut vomitiones poscit anodyna et analeptica. II. 266.
 curatur Diascordio à Sydenhamo. II. 266.
 à nimia repletione poscit evacuantia. II. 266.
 lithotomiam excipiens, lethalis. V. 367.
- Sinus quid? I. 716. Exempla bina. I. 717. 718.
 clausus et apertus quomodo dignoscantur. I. 720.
 curatur quomodo? I. 721.
 frontales penetrans ulcus vix unquam ad Cicatricem perducì potest. I. 467.
- Sitis unde? I. 120.
 causae. II. 207. IV. 77. 202. 216. 217.
 hydropicorum à putredine humorum extravasatorum. II. 208. IV. 216. 217.
 à sanguine minus meabili. IV. 202. 285.
 ab excrementis aut bile putridis orta quibus cognoscatur. II. 209. 210.
 à venenis. II. 210.
 Causae si adiunt, neque tamen bibunt aegri, pessimum, cur? II. 211. 590.
 quid indicet. II. 211.
 semper mitiganda cur? II. 212. in hydropse vide contrarium. Exempl. IV. 268.
 mitigatur quibus. II. 213.
 in frigore febrili quando quibus sedanda. II. 178.
 aliquando secundum aegrorum desideria, non vero secundum artis regulas mitiganda,
 cur? II. 215.
 magna cum debilitate conjuncta requirit vinosa, cur? II. 217.
 hydropicorum fallitur collutorio ex aqua frigida spiritu vitrioli acidula facta: mandu-
 catione limonum: rad. glyzirrh. pare biscocto cum pauco salis. IV. 268.
 per annum toleratus et hydrops exin curabatur. Exempl. IV. 268.
- Situs articularum naturalis est flexus, minime tensus, probatur somno. I. 334.
 corporis continuo mutatus ab aegris febre acuta laborantibus, perniciosum praebet
 signum, cur? I. 650.
 frequenter erectus in morbis quantae sit utilitatis. II. 493.
 in lecto erectus sanguinis majorem impetum versus caput avertit, hinc phreneticis com-
 mendandus. I. 650. et apoplecticis. III. 306.
 Empyemate laborantibus conducit. III. 672.
 corporis antrorsum in curvus qualia mala pariat. III. 482.
 foetus qualis naturalis. IV. 555.
 praeter naturalis quibus citò noscitur. IV. 567. a)
 quomodo in naturalem mutandus. IV. 567. b) 568. b)

Situs foetus obliquus fere semper in latere sinistro reperitur. IV. 568. 571.

Solidae corporis partes per ipsas vitae actiones detrimentum patiuntur, quod per nutritionem reparari debet. III. 642.

Solis calor maximus paralyfin efficere potest, praesertim si nudo capiti applicatus fuerit. III. 361.

Solitarius et lumbrici lati sunt synonyma. IV. 702.

qualis ab Hippocrate credebatur. IV. 696. 703.

non semper unicus, quandoque adsunt plures. IV. 703. Exempl. 704. 739.

et alias vermium species comites quandoque habet. Exempl. IV. 704.

duarum specierum ab Andry describitur. IV. 704. 705.

et tertiae speciei repertus est à Dionis. IV. 705. qui facile pro verme terete habetur, sacculo enim inclusus est. Dissecuit Winslow. IV. 705.

in ultimo sui apice extremum angustum habet, globulo munitum, quod credunt esse caput et collum. Exempl. IV. 706. 736.

cum extremo suo angusto intestinis firmiter infigitur, cui usui. IV. 707.

non per caput nutritur, sed per papillas in singulis articulis reperiundas. IV. 707. 708. Exempl. IV. 708.

capite stipatus depingitur à Bonneto, qui omnia Solitarium concernentia collegit, et exacto ratiocinio ponderata habet. IV. 707.

an extra corpus humanum inveniatur? asseritur. Exempla IV. 707.

reperitur in Agnis, in Bobus, frequentissime in piscitur. IV. 708.

in piscibus coctis deprehensus est vivus. Exempl. IV. 708.

ex cucurbitinis compositus esse videtur, qui aëcti aut concreti creduntur. IV. 705. 706. 709.

cum polypo insecto convenit fere in eo, quod partes ultimi abscissae novum priori simile animal oculis offerant. IV. 706.

difficuler ex pellitur, et raro sponte sua prodit integer. IV. 723.

à melle et oleo, ut ut copiose ingestis, non adscitur. IV. 725.

quibus noscitur praefens. IV. 740.

autumno ut plurimum molestus esse solet. IV. 720.

ab Hippocrate per purgantia expulsus fuit. IV. 736.

integer expulsus in glomerem collectus adparet. IV. 736.

si frustum tantum excernitur Vermis denuo refarcitur. IV. 736.

à Swietenio turbith minerali, scamnoneo et resina jalappae aliquoties expulsus fuit. Porrigebat medicamentum bis in mense. IV. 737.

et ab hydragogo argenteo Boylei vel Angeli Sala expulsus est: Sed maxima circumspectio adhibenda in porrigendo hoc remedio. Roob juniperi vitia ex illo producta sanat. IV. 737.

et à drachma semis pulveris jalappae ex pulsus. Exempl. IV. 738.

interdum ab Afa foetida per aliquot dies assumpta necatur, et à purgante acri postea porrecto expellitur. IV. 738.

ab Herrenschand quomodo expellitur. IV. 738. 739. 740.

Sollicitudo quando ad melancholiam disponat. III. 466.

Solventia medicamenta quae? I. 201. seq.

omnambuli sunt homines in quibus sensus dormiunt, non autem flet motus. III. 456.

oculos apertos habent, pupillam admodum dilatatam, nec admota propius candela contrahitur pupilla, nec nictitant palpebrae. At ubi excitantur mox claudunt oculos, et molestiam à lumine nimis propinquo percipiunt. III. 456.

Somnolentia ab intropresso cranio, cur? I. 433.

post febres inflammatorias unde? II. 284.

Somnus quid? II. 338. III. 323. quibus cum phoenomenis obrepit? II. 346.

cur tumefaciat omnia animalia. I. 45.

multus plethoram facit, cur? I. 153. seq.

assimilationem perficit cur? IV. 374.

naturalis ideam præbet, quomodo in apoplecticis, sensibus et motibus voluntariis silentibus, pulsus et respiratio augeri possunt. III. 281.

ante mediam noctem plus emolumenti præbet, quam post mediam noctem. IV. 375.

in febribus quibus conciliatur. II. 345.

et conciliatur, secundum Sydenhamum, si linteum aqua rosarum madidum et frigidum sincipiti et temporibus applicatur. II. 349.

difficilis vel male cedens in febris synocha putri pessimum signum, cur? II. 439.

profundus ab Apoplexia distinguendus, quibus? III. 252. Exempla somni profundi. ibidem.

per plures septimanas, imò et menses quandoque durans, ad lethargum referri posse videtur. Exemplà bina memorabilia. III. 327.

à terrore post iracundia per binos menses duravit. Exempl. III. 327.

Sopor ab intropresso cranio, Cur? I. 433.

an ubique malus? III. 325.

Soporosi affectus quid sint? et quomodo à se invicem distinguantur. III. 323. vide Carus. Coma. Lethargus &c.

Spasmus quid? I. 374.

venaesectionibus non tollendus, cur? II. 243.

vide Convulsio.

intestinatorum à venaesectione larga exasperatur, nisi inflammatio jam præsens sit. II. 243.

singularis tractandus uti Epilepsia. III. 457.

summa vi productus diutius hæret quam creditur. Exempl. IV. 587.

Specifica antapoplectica quanta cum prudentia vel adhibenda vel omittenda. III. 303. 306.

antepileptica nulla. III. 452. seq.

antipleurica, ut sanguis hirci, rasura priapi cervini, dentes apri, mandibula lucii piscis, flores papaveris rheados, infusum stercoreis equini &c. concedi quidem possunt, modo non negligantur efficaciora auxilia. III. 49.

antiscorbutica fallacia. Causa morbi potius indaganda, et remedia causæ morbi contraria eligenda. III. 635.

contra rabiem caninam hætenus nulla certa reperiuntur, et pro talibus jactata ideo obsunt, quia his confisi aegri negligunt alia efficaciora remedia. III. 565. 566.

Sphacelus quid? I. 666. 736. 738.

absque gangrana prægressa etiam oritur, quando? I. 737.

ex quibus noscitur. I. 755. 554.

— saepe motum partis affectæ non tollit. Exempl. I. 756.

à contusione Exempl. I. 554.

à causa interna natus citissime proserpens. Exempl. I. 758.

in decrepita senectute saepe satis diu toleratur. Exempl. I. 757.

artuum à natura sponte separatus: Cecidit pes sponte. Exempl. I. 757. 762.

qualem habet prognosin. I. 758. seq.

extremorum, tendinosorum, lethalis in senio, cur? I. 769.

extrema corporis occupans, si cerebrum turbat, pessimus cur? I. 770.

separandus à vivo, quomodo? I. 786. seq. 800. 802. 805. Exempl. I. 802

quoties deligandus in die?

quam ocysime auferendus quando? I. 800.

si non progreditur amplius, tunc sine periculo licet expectare per aliquot dies
salutaria naturæ vincentis molimina, modo interim antiseptici remediis
partes condiantur, et ab omni putredine præserventur. I. 800.

non ad fundum penetrans, et qui exstirpari nequit, quomodo tractandus. I. 801.

butyro antimonii optime circumscribitur, cur? I. 803.

quando exstirpandus. I. 806.

digitorum, metacarpi, vel metatarsi quomodo exstirpandus. I. 806.

quomodo in reliquis artubus exstirpandus vide Amputatio.

Spina bifida quid? IV. 127. hydropis est species.

in dorso aut lumbis apparere solet, rarius in nucha, rarissime in infima ossis sacri
parte. IV. 127.

quibus tumor sponte aperitur, vel arte pertunditur percunt omnes. IV. 127.

Curatio saltem est palliativa. IV. 127.

forte à lymphæ cerebri, ventriculi quarti, oritur. Exempl. ubi hydrocephalus se-
cutus erat. IV. 128.

per adstringentia et roborantia externa tractanda. IV. 127.

ventosa quid et unde? I. 919. 920. 943.

post vigesimum quintum ætatis annum non adfligit. I. 91

quibus noscitur. I. 920.

qualem habet prognosin. I. 921. Exempl. ibid.

quomodo curatur. I. 901. 921.

non facile per exstirpationem curanda, cur? I. 948.

Spiritus nostri qua arte è natura reparentur? I. 322.

fermentati ardentes quomodo operantur. I. 36.

serum sanguinis coagulant admixti. I. 197.

exterius applicati sanguinis fluxum sistunt, quomodo? I. 346.

maiores noxam corporibus inferunt, quam liquida fermentata.

II. 136.

copiose assumti ventriculorum destruunt. I. 99.

Spiritus fermentati ardentis aromatizati nocentiores sunt simplicibus, cur? II. 136.

eundem in corpore humano effectum habent, uti Austerum, et
quid in noxis à binis his productis suadendum, quibusque
damna inducta tollenda. II. 136. seq. III. 335.

frumenti Vermibus nocet. IV. 734.

Nitri dulcis non semper status discutit, cur? II. 241.

volatiles alcalini, cum Calce viva parati, cum acidis non effervescent, cur? V. 318.
aëre fixo saturati effervescent. V. 318. 319.

salis marini, nitri, vitrioli efficacissime resistunt omni putredini. I. 127. 167.

Sporadicus morbus quid? V. 4. 187.

Sputa crassa in febris ardentibus sola crisin raro efficiunt, cur? II. 481.

gangraenosa quali colore praedita esse soleant. I. 765. II. 764.

aliquando observata sunt aegro superflite. I. 764.

peripneumonicorum qua ratione inflammationem solvunt. II. 732.

quomodo comparata esse debeant. II. 733. 772.

flava quid indicent. II. 759.

periculum involventia qualia. II. 767.

sanguinea unde? II. 734.

quomodo supprimantur. II. 794.

suppressa quomodo revocanda? II. 796.

pleuriticorum quomodo per pulmones excreari possunt. III. 28. 52. I. 492. Exempl.

bona quomodo comparata esse debeant. III. 30.

mala quomodo comparata esse soleant. III. 60.

suppressa, manente dyspnoea, mala, cur? III. 63.

**et peripneumonia laborantium cruditatem et coctionem simili ratione
designant, ut urinarum sedimenta.** II. 732. III. 61.

**sanguinolenta interdum in mitissimo morbo adsunt, et venaesectionem
non exposcunt.** III. 30.

phthysicorum suppressa diarrhoeam futuram indicant. IV. 79.

quibus cautelis revocantur. IV. 79.

gangraenosa qualia. I. 764.

sanguinea in ardentibus lethalia, cur? II. 483.

Stannum rasum contra vermes laudatur, à drachma dimidia ad unciam unam. IV. 726.

non alcoholisandum quare? IV. 726.

quomodo offertur. IV. 726.

agere videtur. IV. 726.

Steatomata quid? I. 111.

sunt scirrhi. I. 845.

unde oriantur. I. 111. 165. 845. III. 340.

pugni magnitudine inter cerebrum et cerebellum. Exempl. I. 111.

sex librarum in cavo pectoris. Exempl. I. 111.

in hepate. Exempl. III. 88.

Steriles circa tempus mensium emanentium uteri diathesi cancrosa afficiuntur. I. 857.

Ste-

- Sterilitas** secundum Hippocratem ab omento obefiori oritur. I. 857. III. 257. Exemplum probans. I. 857. Exempl. contrarium. I. 858.
 in utroque sexu adesse potest. I. 857.
 quomodo ab Hippocrate explorata fuit. IV. 416.
 in sexu foeminino frequentior, cur? I. 857.
 frequentissime à scirrho venit. Exempl. I. 857. 877.
 absoluta non semper à scirrho vaginae aut uteri. I. 858.
- Sterni** vulnerationes quae mala pariant. Exempl. I. 493.
 terebratio tentanda, si signa docuerint, sub hoc osse latere Empyema. III. 80. Exempl. III. 682.
- Sternutatio** quomodo in corpore humano contingat. I. 443. 444.
 repetita quae mala facit. I. 444.
 singultui superveniens ultimum solvit. II. 266. IV. 324.
- Sternutatoria** paralyticis profunt cur? et quando? III. 381. 382.
 validissima quibus enervantur. III. 381.
 quando in partu laudentur. IV. 524.
- Stertor** post capitis contusiones quid denotat. I. 451.
 cum sopore post capitis contusiones pessimus. cur? I. 451.
 in pleuriticis quid indicet? III. 61.
 moribundorum unde? II. 198. 708.
- Stillicidium** sanguinis parcum in febre ardente, tertio vel quarto die perniciosum cur? II. 457.
 narium in senibus unde? III. 262.
 sanguinis in febribus ardentibus parcum non suppletur per venae sectionem, sed per arteriotomiam aut scarificationem, ut ut incomplete, cur? II. 457.
- Stimulantia** qualia et quid operentur in corpore. I. 106. 199.
 quod operantur videmus, modum vero, quo agant, non facile intelligimus. I. 106.
 quibus evacuationibus profint aut obsint? II. 280. 281.
- Stomachica** medicamenta quae. II. 223.
 non semper acida esse oportet. I. 84.
- Strangulati** qua ratione apoplectici pereant. III. 273.
- Stranguria** quid? et unde? I. 111. III. 613. V. 448.
 non semper a causa venerea, sed à multiplici alia. V. 462.
 ab aestu aëris oritur, quomodo? III. 227.
 ab equitatione nimia, non vero à gonorrhoea ante viginti annos sanata. Exempl. V. 461. 464.
 quae boni ominis? III. 613. 614.
 vehemens abortum creare potest. IV. 500.
 Ileus interdum causa. III. 230. 231.
 curatur decocto radicis et foliorum althaeae cum aqua et lacte. III. 632.
 à calculo vesicae. Exempl. V. 266.
 à prostaticis tumulentibus. Exempl. V. 449.
 à cicatricibus urethrae post gonorrhoeam curatam. V. 464.
 quomodo tollitur? V. 468.
- Stricti** et laxi doctrina necessaria, licet omnes morbos exinde deduci nequeant. I. 77.

Stricti et laxi signa in corpore humano. I. 77.

Strumae in glandula thyroidea sedem habent. II. 632. vide Scrophulae.

minores copiose latentes sub majoribus. Exempl. I. 894.

interdum resolvuntur, quomodo? I. 199.

tabem et phthisin efficere possunt. Exempl. IV. 60.

puerperarum unde? et quibus tractari debent. IV. 145. 146.

Studia cujuscunque rei acriora quae pariunt damna. II. 45.

Stultitia perpetua ab imprudenti compressione capitis recens natorum, vel et juniorum. III.

330. post convulsiones incurabilis. I. 378.

post febres acutas unde? I. 199.

Stupiditas ab impresso cranio. Exempl. I. 433.

Stupor quid designat. III. 292.

in parte contusa quid denotet? I. 545.

post febres inflammatorias unde? II. 284.

apoplexiam saepe praecedat. III. 292.

post apoplexiam fetaceo curatus. Exempl. III. 296.

Submersi in aqua post plures horas demum revixerunt. III. 525.

dum putrescere incipiunt, sursum emergunt, cur? IV. 116. 178.

Suctionis ex parte foetus impedimenta, horumque cura. IV. 674. seq.

Sudor flavedinem à pinguedine habet. II. 303.

acidus quid indicat in acutis et chronicis morbis. I. 130.

aequabilis per totum corpus, calidus, et vaporis forma de cute surgens, designat vires vitales robustas, materiem solutam mobilem, et vasa pervia. III. 282.

amarus ut et croceus observatur in Ictero. III. 101.

Anglicus quid? et quomodo tractandus. II. 367.

vocatur et Ephemera pestilentialis. II. 412.

coeruleus in dextro hypochondrio melancholici. Exempl. III. 492.

Criticus quando contingat. II. 86. 480.

quibus praevideatur. II. 86.

quomodo tractandus. II. 87.

Croceus observatur in Ictero. III. 101.

febrilis quid? II. 363. 364.

unde? II. 364.

in acutarum initiis malus, cur? I. 177. 639. 655. 656.

in Pestis et febris pestilentis initio bonus, cur? II. 202. 263. 367.

frigidus pessimus. II. 86. Cur? III. 282. I. 523.

circa caput tantum, et faciem et cervicem quid indicet? II. 86.

remittente paroxysmo intermittens utilis ubique: per artem vero non semper augendus, cur? II. 555.

febrilis intermittens nimius obstructions viscerum abdominalium causatur. II. 61.

qualem habet prognosin. II. 365.

quomodo moderatur. II. 368.

in puerperis violenter expressus nocet. IV. 629.

Sudor

- Sudor frigidus** certum indicium resolutarum virium. I. 523. II. 86. Cur? III. 282.
 nocturnus fere semper pulmonis abscessum comitatur. II. 748. circa frontem et jugulum
 praecipue exoriens.
 post febres longas, vel etiam in fine diuturnarum febrium quomodo tollitur.
 II. 370.
 phthysicorum unde? I. 123. 639. II. 748. IV. 77.
 in illis qui ad phthisin dispositi sunt, unde? IV. 13. II. 748.
parcus, in guttulas collectus haerens in cute, fere semper frigidus, et subviscidus, de-
 signat instante jam morte resolvi cutaneorum vasculorum extrema, vires
 jam fractas &c. I. 211. III. 282.
podagricorum argentum purum tingit, ut solet sulphur. IV. 321.
 in variolarum initiis malus, cur? I. 177. 639.
 viscidus moribundorum unde? I. 211. III. 282.
 vapore spiritus vini accensi quomodo tuto prolicitur. I. 923.
Sudore diffuentes omnium difficillime a febribus intermittentibus liberantur. II. 520.
 Sydenhamus febres autumnales omnino sustulit. II. 548. 551. 552.
Sudorifera quoduplicia sunt. II. 642. 202.
 diarrhoeam curant, cur? II. 374.
 in pestis et febris pestilentis initio quæ optima. II. 202.
 quæ et qualia ad frigus febrile debellandum necessaria, quomodoque propinanda.
 II. 551.
 in febrium acutarum initiis nocent, cur? II. 365.
 in febribus intermittentibus nocent, quando? II. 552.
 febres intermittentes quandoque tollunt, quomodo? II. 550. 551.
Sudoriferum certissimum et efficacissimum in rabie demorsis est acetum cum sale, cur? III. 572.
Suffocati laqueo videntur perire apoplexiâ. III. 273.
Sugillatio quid? I. 539.
 quibus ab ecchymosi differat. I. 539.
 quomodo colorem mutet. I. 545.
 in externis corporis partibus facta, quomodo tollenda. I. 202.
Sulphur ad Verpes pellendos commendatur. IV. 728.
 pessima venena domat. II. 126.
 in primis viis solutum facit foeces olidissimas. IV. 728.
Sulphuris spiritus per campanam quid sit, et quando indicatur. II. 241.
Suppositoria gradu differentia quæ? et quomodo operantur. IV. 660.
Suppurans medicamentum universale nullum, cur? I. 699.
 juvenilibus calidis corporibus proficuum quale. I. 699.
 senibus, melancholicis aut frigidis proficuum quale. I. 699.
Suppuratio quid et unde? I. 213. 657.
 medium quasi obtinet inter benignam resolutionem et gangraenam. I. 659.
 in inflammationibus quibus fieri noscitur. I. 660.
 quomodo promovetur. I. 692. seq.
 gangraena affectarum partium quibus acceleranda. I. 789.
 in vulneribus adesse quibus noscitur. I. 332.

Suppuratoriis morbis, si accedunt iniquies, jactatio, suspiria, apnoelatio, pervigilium, mors ante fores est. Cur? II. 199.

Surditas à compressis per inflammationem tubis Eustachianis. II. 667.

post febres acutas unde? I. 184.

interdum insanabilis, Cur? III. 365. 356.

à lue venerea quomodo fiat. II. 667.

Suspiria morbis inflammatoriis accedentia mortem nunciant, quando et cur? II. 199. 193.

Sutura cruenta quid? I. 335.

ubi conducit, et ubi nocet. I. 338. 339.

quomodo fit, et quales cautelae observandae. I. 338.

labio leporino accommodata quomodo facienda. I. 340.

ficca quid? I. 335.

Suturarum cranii usus. I. 393. harum vulnera sunt periculosa. I. 393.

Symptomata febris acutae quae sint. II. 168.

an et quando tollenda. II. 168.

critica à morbois distinguuntur, quomodo? II. 169.

qualia tollenda. II. 170.

si leniuntur, tunc causae febris ratio habenda. II. 171.

Syncope quid? I. 140. 176.

mortem saepe mentitur. IV. 549. 550.

quid efficiat. I. 212.

puerperarum unde? IV. 581.

etiam oritur dum externa cordis superficies ab insolitis rebus tangitur, ubi vulnere vel ulcere pericardium penetrante, nudum cor patebat. III. 365. Vermis in pericardio haerens. IV. 712.

à subita et copiosa evacuatione per alvum. Exempl. IV. 549. 550.

à polyis per frigus febrile natis. II. 175.

parturientium, ubi foetus mortuus, unde? IV. 562.

quomodo tractanda, ut reviviscant aegri. III. 365.

lethalis verminosorum unde? IV. 713.

Synovia unde? I. 243. 239. 746.

fere semper in gangraenam abit. I. 747.

T.

Tabaci fumo abutentes atrabilarii vomitione et diarrhoea sanguinea, interdum lethali, corripuntur. Exempl. lethale. III. 126.

fumus à Contagio praeservat, qua ratione? V. 42.

olei venenatus effectus. I. 224.

Tabes dorsalis, quos corripit? II. 46.

qualia habet symptomata? II. 46.

Taenia. IV. 694. et *Solitaria* sunt synonyma, quem vide.

ab Hippocrate creditur homini coaeva. IV. 696. 703.

Talpa quid? I. 165.

- Tegumenta qualia requiruntur in febribus ardentibus? II. 492.
- Temperiei biliosae signa. III. 338.
 melancholicae signa. III. 505.
 phlegmaticae signa. II. 803.
 siccae signa. II. 299.
- Tempestas austrina, calida, humida, sine ventis, quid efficiat? I. 180.
 ex calida in frigidam subito mutata, quae mala producat? II. 119.
- Temporum ossium vulnera lethalia cur? I. 252.
- Temulentiae curatio. II. 136. 137.
- Tendo involucri suo testis non adeo sensibilis, involucri vero suo nudatus sensibilissimus. I. 241. Exempl. ultim. ibid.
- Tendinum vulnera quae sequantur mala. I. 240.
 disruptionem nulla fere saeviora sequuntur symptomata. Exempl. I. 241.
 puncturae quomodo optime curantur. I. 242.
- Tentigo venerea unde? V. 441.
 à cancro in pene, quibus levatur? 441.
 in tuberculo glanduloso urethrae foeminarum, quibus levatur? V. 508.
- Terebinthina urinam alias odore violaceo imbuens, in annofo podagrico hoc non fecit, ut ut drachmas duas per longum tempus quotidie assumsisset, è contra salivam odore violaceo impraegnavit. IV. 333.
- Terra foliata tartari et tartarus regeneratus unum idemque est. IV. 224.
- Terrae medicatae qua vi agant. II. 389.
- Terror quid efficiat in corpore. I. 148. 190. 665. II. 190. 298. III. 271. 272. IV. 26.
 subitus in homine omnes motus voluntarios et sensus sustulit per bimestre spatium. Exempl. III. 271.
 post iracundiam excipiebatur somno per binos menses durante. Exempl. III. 327.
 paralyfin partium corporis infra umbilicum sitarum, et quidem sine sensu effecit. Exempl. III. 327.
 paralyfin curavit. Exempl. III. 383.
 mortem subitam ob cordis paralyfin fecit. Exempl. III. 365.
 in sensibilibus epilepsiam insanabilem creavit. III. 402.
 summus subitusque Catalepsin efficere potest. Exempl. III. 316 vide Catalepsis.
 sensorio communi novam ideam saepius tam fortiter imprimit, ut nullo modo postea deleri possit. Exempl. III. 503.
 ejusque effectus mitigantur potu aquae calidae copiosae. II. 147.
- Testes tumidi fiunt à quacunque causa vas deferens premente. Exempl. V. 445.
 venerei, quid? V. 444.
 ut plurimum vesiculas seminales adfectas esse testantur. V. 445.
 duplicem habent causam, qualem? V. 446. aut à gonorrhoea cohibita. Exempl. V. 446. aut à veneno venereo ad testes delato. Prius frequentius.
 à gonorrhoea cohibita per adstringentia. Exempl. V. 447.
 quando malum circa prostates haeret. V. 447.
 illa restituta resolvuntur citò. V. 500.

Testes veneri semper resolvendi. V. 500.

inflammati quibus noscuntur, et quomodo tractandi? V. 499. 500.

ne scirrhescant fricandi unguento Neapolitano, ad lenem usque salivationem,
aut emplastro de ranis cum mercurio tegendi. V. 500.

scirrhescentes extracto Cicutae tractentur. V. 500. Exempl.

Testis revulsus, dolens, inguinis dolor et stupor cruris frequentius nephritidem calculosam
comitatur quam inflammatoriam. III. 223.

Testium scirrhus unde et quomodo contingat. I. 844. 845.

post inflammationem quomodo fiat. I. 667.

à contusione etiam oritur. I. 544.

rarissime resolvitur. I. 847.

indurationes unde, et quomodo tollantur. I. 75. 847. V. 500.

Tetanus quid? I. 374. 375. III. 457. Exempl. II. 357.

universalis distinguitur à Catalepsi, quomodo? III. 312.

distinguitur ab Epilepsia. III. 458.

tractandus uti Epilepsia. III. 457. II. 359. 203.

Theae potus abusus sanitati nocet. V. 587.

Thoracici ductus via et situs. I. 277. ejus vulnera, horumque effectus. I. 276.

Thoracum sive loricarum noxae. III. 330. IV. 10.

abusus paralyfin muscutorum dorsi facere potest. Exempl. III. 354.

haemoptysin creare potest. IV. 10.

Thoracis partes internae continuò exhalant vaporem humidum, qui iterum resorbetur IV.
128. 129.

et aquam in illis collectam iterum resorbent. Exempl. IV. 129.

quomodo injectas aquas per sputa, urinam aut alvum excerni pos-
sint. I. 492.

hydrops ab omni causa, quæ impedire valet promptam resorptionem exhalantis per
venas liquidi. IV. 130.

frequenter à potu gelido aestuanti corpori subito ingesto, vel si quiescente
corpore in aëre frigido quis maneat diu. quomodo. IV. 130.

et ab asthma spasmodico diu tolerato, quomodo? IV. 130. 132.

quintuplici loco in thorace haerere potest. IV. 131. in tribus saltem reperi-
tur verissime. quibus? IV. 135.

non adeo facilis cognitu. IV. 131.

quoad signa multum cum Empyemate convenit. IV. 131.

serum purum, aqueum, ut ut copiosius, respirationem non adeo difficilem
facit. IV. 131.

ex causarum antecedentium observatione ab Empyemate dignoscitur. IV.
131.

ex oedemate partium externarum, cum difficili respiratione juste suspica-
tur. IV. 132.

curatur eductione feri per alvum, vesicam, sudores &c. IV. 135.

unde veniat, secundum Hippocratem. IV. 136.

curatur paracenthesi secundum Hippocratem quomodo? IV. 136. 137.

secundum recentiores optime, licet morbus parum
spei prae se ferat. Exempl. du Verney, Senac,
Morand &c. IV. 138.

Thoracis hydrops curatur paracentesi et quidem omnis aqua simul ac semel emittenda et
emissa, Cur? I. 509. IV. 138.

à variis et degeneribus humoribus oritur. Exempl. IV. 139.

vulnus quid? I. 490.

turundas, emplastra tenacia, non fert absque damno, cur? I. 494. 495. 511.
quando requirat. I. 511.

cavum non penetrans quibus dignoscitur. I. 490. 491.

oblique descendens qualia mala creare potest. I. 493.
quomodo tractandum. I. 495.

cavum penetrans quibus noscitur. I. 496.

et per abdomen inflictum non nisi post mortem detegi ut
plurimum potest. I. 497. 273.

quid efficiat. I. 499. Exempl. I. 500. 501.

sanguinem effusum continere quibus noscitur. I. 502.

sanguis effusus ilico educendus quomodo. I. 504. Exem-
pla. I. 505. 506.

ab aëre ingressio liberetur, quomodo? I. 511.

grave spatio quinque dierum curatum. Exempl. I. 512.

Timor subitaneus quid efficiat. I. 170.

scorbuticis nocet. III. 599.

Tinctura hellebori nigri est emmenagoga. IV. 445.

veneris Helvetii est vitriolum Cyprinum in spiritu vini solutum. V. 625.

vitrioli martis aurea paratur ex vitriolo calcinato cum spiritu salis marini dulci per
mensem digesto. Dosis guttae paucae ex vino Hispanico pro infantibus ra-
chiticis. V. 629.

Tinea quid? V. 591.

suppressa rachitidem fecit. V. 591.

capitis retropulsa Epilepsiam facit. Exempl. III. 421. 422.

revocatur, quomodo? III. 434. 448.

purgantia fert. III. 448.

Tinnitus aurium unde? I. 434.

ubi encephalo affecto producit, habetur pro signo compressionis ence-
phali &c. I. 434. III. 293.

inter signa, quae aquae in cerebro collectionem fieri docent ab Hippocrate
numeratur. III. 293.

Titillatio convulsiones imò mortem efficere potest. I. 297.

in pedibus facta epilepsiam fecit. III. 402.

Tonsillarum usus. II. 627.

fedes. II. 663.

inflammatio II. 627. 663. seq.

qualem habet prognosin. II. 665.

qualia symptomata. II. 666.

curatur quomodo? II. 682.

erodens, qualis? et quomodo curanda? II. 683.

Tonsillarum scirrhi. Exempl. I. 848.

induratio quomodo tractanda. II. 646.

Tophus quid? I. 166. 940.

et nodus non nisi firmitate à Gummi differunt. I. 940.

venereus: quid? V. 473.

tibiae. Exempl. V. 473.

ossium temporum. Exempl. V. 474.

curatur quibus? V. 555.

per lotionem cum soluto mercurio sublimato in quadruplo aquae facto. V. 577.

Tormina infantum ab acido, quomodo? I. 85.

à bile post evacuatum meconium. IV. 658. 660.

à Meconio. IV. 659.

Torpor hydropicorum unde? IV. 202.

gravidarum unde? IV. 467.

Torturae damna quae et unde? I. 168.

Torturam passî per aliquot dies paralytici sunt, cur? I. 26.

Transpiratio insensibilis pondus induriorum minime auget. V. 650.

Tremor ob nimium pondera majora elevandi. II. 181.

non à febre ortus, unde? II. 182.

à terrore totam vitam excrucians. Exempl. II. 182.

à metu ortus et levissima de causa resuscitatus. II. 183.

in animi affectibus majoribus, cur? II. 185.

circa mortem, cur? II. 185.

ab evacuatione omni nimis magna. II. 186.

à nimio motu quocunque. II. 186.

Tremor febrilis quid? II. 180.

unde. II. 22. 277. 512.

duplex est, qualis et unde? II. 180.

qualem habet causam. II. 181.

quid efficiat. II. 183.

secundum causas quomodo dignoscitur. II. 184.

qualem habet prognosin. II. 184.

cum frigore conjunctus, cur? II. 184.

ingens cur adeo malus. II. 184.

in phrenitide cur pessimus. II. 600.

quomodo curatur. II. 187.

in initio febris acuta. II. 187.

in febre tertiana ad quartanam versa Cortice Peruviano sublatus est, salva febre. II. 512.

post morbos quibus tollitur. II. 187.

Trepanum quibus in locis applicari nequeat. I. 252. 466.

saepius applicatum non nocet. Exempl. I. 471.

applicandum praecedat sectio cutis legitima, quomodo facienda. I. 471.

Tre-

Trepanum quibus cautelis applicatur. I. 473.

quale optimum. I. 474.

applicandum ultra duodecim horas à contusione facta non differri debet. I. 464.

Trepani applicandi locus. I. 465.

qualis optimus. I. 469.

si determinari nequeat, symptomata vero urgerent, Os bregmatis
perterebrandum, cur? I. 470

operationem finitam quae sequantur facienda. I. 477.

qualia interdum sequantur symptomata. I. 483.

Tristitia bilem atram, imò et scirrhus producere potest. I. 855. III. 467.

phrenitidem facere potest. II. 585.

diurna icterum periodicum creare potest. III. 131

gravis et perpetua morbum hypochondriacum et melancholicum efficit. III. 467.
502.

summa in corpore humano qualia facit symptomata. III. 467.

morbos hepatis efficere potest, cur? III. 91.

solitudinis studium, et metus non solum in illis observantur. qui sciunt se à ra-
bido demorsos esse, sed et in illis, qui ignorant se hoc veneno in-
fectos esse. III. 553.

et subita subitam mortem procreavit cur? Exempl. III. 500.

Triticum tenacem possidet materiam, quæ per chemiam tractata largitur spiritum urinosum,
oleum et salis volatilis alcalini eandem quantitatem ac ex pari pondere Cor-
nu Cervi elici solet. IV. 107.

messis tempore crudum comestum abdomen tumidum fecit pueris, et bini perierunt
hydropici. IV. 108. II. 33.

Tuba Eustachiana quid? II. 666.

compressa aut erosa interdum causa surditatis. Exempl. II. 667.

quibus auxiliis visui exponenda. II. 667.

instrumentis idoneis injectionem patitur, quibus? II. 667.

Tubae Fallopiæ hydrops. Exempl. IV. 149.

Tumor aqua repletus et peculiari membrana inclusus, unde? Exempl. II. 635.

materia lactea et caseosa repletus in abdomine, pendens septem libras cum dimidia
Exempl. I. 109.

ruber inflammatorius unde? I. 645.

et rubor augens in inflammatione unde? I. 646.

subitaneus vulnus recens inflatum excipiens unde? I. 246.

Corporis habitus unde? et quomodo fiat. I. 55.

Turbith minerale quomodo fiat? V. 524.

in gonorrhoea difficiliori adhibetur, qua dosi? V. 483.

natibus attractum omnes mercurii effectus edidit, sed coecitatem curavit,
visumque acutiorem reddidit, quam fuerat ante.
Exempl. I. 208.

Turundarum noxae in abscessibus. I. 714.

Turunda-

Turundarum noxae praecipue in vulneribus pectoris. I. 494.

in vulneribus abdominis. I. 520.

in cavum thoracis prolapsarum et per Os excretarum Exempl. I. 511.

Tussis à frigore levatur, Exempl. IV. 41.

catarrhalis quandoque à Vomica pulmonum excipitur. III. 666.

in podagricis subito in periculofam peripneumoniam mutata à materia podagrica. IV. 387.

convulsiva sanguinis transitum per pulmones impedit. I. 444.

movetur etiam invitis aegris per cochleare j aut ij aceti aut vini calidi. III. 37.

valida frequenter abortum aut haemorrhagiam uteri causavit. Quid in hac tussi faciendum. IV. 499.

et ab irritatione intestini crassi oriri potest. Exempl. IV. 659.

molesta aliquando à Vermibus excitatur. IV. 714. sive in pulmonibus sive in intestinis hæreant Vermes. IV. 714. 715.

in pueris est symptoma frequentissimum praesentium in intestinis Vermium. IV. 715.

eorum, quibus Vomica rupta, quomodo tractanda. IV. 87. II. 789.

stomachalis unde? II. 220.

in hydropse malum signum, cur? IV. 201.

Tympanites quid? IV. 170.

à Veteribus credebatur in Asciten mutari ob condensationem Vaporum. IV. 171.

pro symptomate Anasarcae et Ascitis habita. IV. 171.

minime pro Ascite habenda, sed saepius est morbus particularis. IV. 171. Exemplum. IV. 172.

quibus dignoscitur. IV. 172.

praecipue binis signis detegitur, quibus? IV. 172.

non confundenda cum illa uteri, quae rarius contingit. IV. 172.

frequentius à Ventriculo et intestino inflatis oritur. IV. 172. 173. Exemplum frustra institutæ paracentheseos. IV. 173. 178.

inflammatoriis morbis saepe succedit. IV. 173.

quomodo oriri possit demonstratur à Littré. IV. 174.

post morbos longos, et post ileum aliquoties tolerata. IV. 175.

in initio dolore acuto aut molestis torminibus stipatur: successu vero temporis evanescunt omnes dolores. IV. 175.

adulti nullos flatus excernit, nullosque habet borborygmos. IV. 176.

si borborygmos habere incipit, bonum est signum, cur? IV. 176. 274.

mirabilis. Exempl. IV. 176.

quandoque post mortem subsidet, flatibus per alvum exeuntibus. Exempl. IV. 177.

quandoque inventa fuit haesisse in cavo abdominis. Exempl. IV. 177. unde? IV. 178. 273.

in pessimis morbis exurgens denotat mortem brevi secuturam, Cur? IV. 178.

et in cadaveribus submersorum oritur, hinc post aliquot dies aquae innatant cadavera. IV. 178.

intestinalis longe frequentior observatur quam abdominalis. IV. 178. 273.

quibus discernitur ab abdominali. IV. 178.

Tym-

Tympanites cum Ascite juncta quibus cognosci possit. IV. 178. 272.

perniciosa cur? Exempl. IV. 178.

abdominalis unde et cur pessima? IV. 177. 273.

ab ascite purulento, unde? III. 497.

à vitio hepatis insanabilis, cur? III. 111. 112. 143.

synocha putri accedens pessima cur? II. 439. IV. 178.

à bile atra turgente pessima cur? III. 500. IV. 178. Exempl.

à vulnere vesicae felleae subita, lethalis. Exempl. I. 522. IV. 275.

intestinalis curatu difficilis. IV. 273.

quomodo curatur. 272. ad 277.

à validis emeticis et catharticis in hydropica nata, curabatur à Sydenhamo per diacodium. IV. 274. Exempl.

in Ascite evacuato subito orta, et intra paucas horas evanescens. Exempl. IV. 274.

si borborygmis stipatur bonum omen, cur? IV. 176. 274.

à defectu bilis etiam oriri potest. I. 522. IV. 275.

vel ab atonia vel à spasmo particulari intestinorum oritur. IV. 275.

à spiritu sulphuris per campanam minuitur. Exempl. IV. 277.

et ab Emphysemate intestinorum oritur. IV. 277.

quomodo tractanda. IV. 278.

an per puncturam curanda inquiritur, sed punctura non nisi in rebus angustis facienda. IV. 279.

V.

Vagina uteri recenter prolapsa quomodo adpareat. IV. 529.

rite tractata curatur. IV. 529.

à longo tempore prolapsa aliquando pro uteri prolapsu habita est. IV. 529.

medelam respuit. IV. 529.

praeter naturam coarctata. Exempl. curatum. IV. 435. 436.

partus tempore subito ampliabatur. Exempl. IV. 527.

clausa ab hymene. IV. 434. Exempla. IV. 435.

à membrana altiori in loco sita. Exempl. IV. 434.

concreta. I. 265. IV. 434. 534. Exempla.

ante partum separari debet. cur? IV. 534.

partus tempore separata, quae mala secuta sunt. Exempl. IV. 534.

polypo obsideri potest. Exempla. IV. 531.

obsita, pro uteri prolapsu habita, sectione curabatur. Exempl. IV. 531.

scirrhusa. I. 857.

Valeriana sylvestris laudatur in epilepsia. III. 413.

Vapor acidus magna copia haustus, humores corporis acidus facit. I. 94.

aquae calidae ad obstructions referandas efficacissimus. I. 191.

quomodo operetur. I. 200.

D d

Vapor

Vapor liquidi fermentantis, aedium calce recens incrustatarum, ut et carbonum nidor capiti potius, quam pulmonibus nocent, hinc apoplexiam subito lethalem efficiunt. III. 277. 278.

à Carbonum nidore suffocans quomodo emendatur, Exemplo probatur. III. 310.

Varices quid? I. 166. II. 607.

unde? IV. 302.

phreneticis profunt, cur? II. 607.

crurum melancholicos levant, sed saepe ex his varicibus pertinacissima crurum ulcera oriuntur. III. 510.

Varicosi annuli ad raninas venas scorbuticorum, unde? III. 607.

Variolae quid? I. 731. V. 1.

ante Rhazem non cognitae. V. 3.

etiam octoagenariosprehendunt. V. 8.

et foetum adfligit post matrem. V. 8.

matre manente libera. Exempla. V. 9. 14.

foetum non occupant, dum mater illis laboravit. V. 9.

Spuriae triplices. Die Steinpocken, die Wasserpocken, die Windpocken. V. 10.

etiam illos infestant, qui veris laboraverunt. V. 11.

verae non bis, neque ter in uno aegro observantur. V. 10.

bis adfligentes, à Foresto recensitae, refutantur. V. 12.

in memorabilibus naturae curiosorum limitantur. V. 12.

à Diemerbroekio allatae examinantur. V. 12. 13.

à Swietenio in praxi sua tringinta annorum non observatae.
V. 14.

optime se habent à quarto aetatis anno ad pubertatem usque. V. 15.

à senibus, si vires sufficiunt, feliciter superantur, cur? V. 16.

in corpore humano nasci possunt absque ullo contagio praeexistente. V. 18.

in renibus succenturiatis non delitescunt, contra Violante. V. 22.

non sunt species evolutionis corporis humani, contra Hahnium. V. 23.

per quasnam vias ab homine aegroti in corpus sanum alterius hominis deriventur? V. 26.

Contagium in aëre volitat. V. 26.

virus etiam cuti adhaerere potest sic, ut morbum producat. Exemplum pustulae unice in facie, foedam cicatricem relinquentis, quae prodromus morbi variolosi mox secuturi erat. V. 27.

à brevi mora filii infecti in vulnuscule oriuntur. Exempl. V. 28.

à majori copia puris corpori sano adplicati non fiunt difficiliore. V. 28.

materia contagiosa adeo subtilis, ut sensus fugiat. V. 28.

ad morbum producendum diu apta manet. Exemplum. V. 29.

major vel minor malignitas non a majori vel minori virulentia contagii pendet, sed a varia dispositione corporis cui adplicatur. V. 30. Exempl. V. 35.

robustos ut plurimum necant, debiles vero frequentius non, cur? II. 65.

et Morbilli sibi saepe succedunt, sed non ab uno eodemque contagio oriuntur. Exempl. V. 32.

non à Veneno venereo producuntur. Exempl. V. 32.

ut ut per Contagium susceptae, et corpus iam turbantes, auferuntur plenarie per validas Evacuationes. Exempl. V. 33.

Vario-

- Variolae leviores fiunt, si primis morbi diebus sudor spontaneus erumpit. V. 33.
integre abolentur ab haemorrhagia narium copiosa. Exempl. 34.
contagium in quibusdam eodem die, quo suscipiebatur, morbum produxit. V. 36.
sed id semper in corporibus fiebat, qui morbum abhorrebant.
à peculiari, corporis contagium recipientis, idiosyncrasia vel accelerantur vel retardantur. Exempla. V. 37.
per vulnus insitae, qualem effectum mox edant? V. 37. 38.
per contagium ex aëre haustae, qualem effectum mox edant. V. 39. Angina levis.
Exempl. in membrana narium interna pessima facit ulcera. V. 39.
contagium ex aëre haustum frequentissime cum saliva deglutitur. V. 41.
si cum vehementi lumbagine incipiunt, ut plurimum fiunt confluentes, et lethales. V. 43.
in initio morbi convulsionibus stipatae, saepe pessimae: si vero convulsiones paulo ante eruptionem accedunt, morbus erit levis. III. 419. V. 45.
Contagium in variolis discretis producit sanguinem viscidum, inflammationem et suppurationem: in confluentibus vero, ab eodem contagio natis, putridissima humorum dissolutio brevi sequitur, citò saepe lethalis. III. 564.
sanguinem potius fundunt, quam inspissant. Exempla. V. 46. 47.
virus vires vitales saepe plus deiecit, quam inflammationem causatur. V. 47.
disperuntur in simplices et malignas. V. 48.
dies criticos accurate servant. II. 469.
quarto die, imò et serius erumpere solent. V. 49.
erumpunt quando? et cur? II. 79.
ob epidemiam quandoque tertio, imò secundo die erumpunt. V. 49. Exempl. V. 50.
confluentes citius erumpere solent, et saevioribus symptomatibus stipatae sunt. V. 50.
ob gravia symptomata interdum tardius erumpunt. V. 52.
regimen calidum non ferunt, sed frigidiusculum. V. 51. 78.
optime curantur affluente aëre libero. Exempl. I. 493.
ut morbi inflammatorii decurrere solent. V. 53.
non semper certo praedici possunt, ut ut febris continua praesens sit. Exempl. V. 55.
in primo stadio quomodo tractandae? V. 56. seq.
à capite tuto avertuntur, quomodo? I. 676.
per specifica curantur, sed adhuc dum sunt ignota. V. 58. Mercurius dulcis saepe profuit, imò eruptionem impedivit. Exempl. V. 61. Aethiops mineralis et Cinnabaris itidem profuerunt, sed non semper. Exempl. V. 63.
per methodum antiphlogisticam universalem tractentur. V. 64. quando? V. 69.
in primo stadio an venae sectionem ferant? V. 66. ubi febris fortis, plenitudo, diæta vinosa &c. imò tentanda et est, ubi papulae jam erumpunt. V. 67.
malignae methodum antiphlogisticam non ferunt. V. 69. sed tinctura Croci opus habent. Exempl. V. 70.
à Boerhaavio diverse tractatae. Exempl. V. 71.
Cutis per fatus, vapores, laxa fiat, exin papulae interdum absque suppuratione dissipantur. V. 73. omni quadrihorio lintea madida mutanda. Profunt et balnea. V. 74. 108.

Variolae alvum semper habeant liberam, vel sua sponte, vel per clysmata. V. 75. seq. Contraria opinio refellitur: ibid. Alvi constipatio noxia semper. V. 112. aerem calidum et regimen calidum non ferunt, frigus vero facilius. V. 51. 78. Exempl. II. 493.

in secundo stadio quomodo se habeant? V. 81.

discretæ non simul et semel prodeunt, uti confluentes. V. 83.

suspectæ habentur, si post earum eruptionem anxietas, vomitus, ardor circa præcordia &c. remanent: metus enim est, ne et pustulae variolosæ ipsum ventriculum obideant, et periculosam inflammationem ibi faciant. III. 146.

in hoc stadio delirium sæpe junctum habent, vel ab impetu febris, vel à papulis meninges obsidentibus. . 86.

faciem copiosius occupantes in adultis creant ptyalismum, cur? V. 87. 124.

infantibus diarrhoeam creant, cur? V. 87. 124.

in parte capitis capillata sæpe copiosæ sunt, et ad illarum exsiccationem usque capitis dolorem efficiunt. Exempl. V. 88.

interdum diarrhoea comitantur, quæ nisi à refrigerio, nil mali portendit. NB. in secundo stadio. V. 87.

haemorrhagia narium comitantur, in secundo stadio semper salutari. V. 89. à menstruorum fluxu, si moderatus est, et justo tempore contingit, minime turbantur. V. 90.

in gravidis ut plurimum abortum causantur. Exempl. faustum. V. 91.

malignæ, ubi sanguis dissolutus, ab haemorrhagiis copiosis supervenientibus, lethales. V. 92. 94.

quibus mictus cruentus sociatur, poscunt acida mineralia, Corticem Peruvianum, alumen &c. et si deliria adsunt, vesicatoria. V. 93.

confluentes sub initium à morbillis distinguuntur difficulter. V. 95.

quibus ptyalismus et tumor manuum pedumque sociatur, semper bonæ. V. 97.

prognosin habent, qualem? V. 98.

paucae discretæ, si malis stipantur symptomatibus, valde periculosæ. V. 99.

minores, planæ et sessiles semper pejoris sunt ominis. V. 101.

in facie copiosæ, periculum majus involvunt. V. 101.

nigræ ominosæ sunt. V. 102.

à boni puris indole recedentes, semper periculosæ. V. 103.

quarum interstitia, in discretis, octavo, in confluentibus, undecimo die pallefcunt, funestæ. V. 104.

maculis purpureis interspersæ, lethales. V. 105. Exempl. II. 402.

confluentes pessimæ comitantur bullis vel tumoribus gangraenosis. I. 749.

quibus miliaria interspersa, minus funesta. V. 105. Oriuntur ex alvi obstipatione.

in secundo stadio tractandæ, quomodo? V. 106. seq.

opiata ferunt: si quinta hora pomeridiana porriguntur, imò et repetuntur. V. 110. seq.

in tertio stadio quomodo se habeant? V. 113.

febris secundaria, quid? et unde? II. 43. V. 114.

pessima quævis efficit. cur? II. 43. Exempl. V. 114. 115.

Vario-

Variolae pus bonum reformatum febrim secundariam, et dirissima mala creat. V. 114. 115.

ichorosum in confluentibus reformatum deteriora adhuc mala efficit. Exempl. V. 116. 117.

fuppurantes, quibus phrenitis subito accedit, malae eveniunt, cur? et unde? I. 602. 707. II. 43. 602.

febri secundariae quomodo obviam itur? V. 117.

facies, manus, imò pedes foveantur perpetuo. V. 118. Crustae emolliuntur Cremore lactis, et decocto emolliente: in peiori statu crustae scarificentur. Exempl. V. 118. Noctu tegatur facies cum Emplastro meliloti. V. 119.

malignae, internis debite adhibitis, in universo corpore tegantur Emplastro meliloti. Exempl. V. 119.

pure plenae aperiantur, et molli Emplastro tegantur. Sententia contraria refellitur: et Swietenius, ex experientia aliorum, pertusionem suadet. V. 122. seq.

confluentes ptyalissimum junctum habent, in initio tennem, post viscidum, circa undecimum morbi diem cessantem; cui mors saepe in sequitur. Hanc avertendam nono aut decimo morbi die imponatur nuclae vesicatorium magnum et acre. III. 356. V. 123.

adultis creant ptyalissimum, infantibus diarrhoeam. V. 124.

in adultis, finito ptyalismo, excipiuntur subinde diarrhoea. V. 125.

et confluentes et discretæ in hoc ipso stadio poscunt lenia purgantia, imò crebrò repetita. V. 125. seq.

post ptyalissimum, aut eo cessante, judicantur interdum urinae profluvio, quod per serum lactis promovendum. V. 127.

Lintea mutantur cum cautione, quali V. 128. 129.

Aër renovetur sedulo. V. 128.

praesertim confluentes, poscunt remedia putredini resistentia, qualia? I. 127. V. 129. Spiritum vitrioli dilutum, Corticem Peruvianum. V. 130. hic ultimus nocet, quibus? V. 131.

confluentes, ubi febris intensa, venaesectionem poscunt, praesertim ubi pulsus durus, plenus. Ubi vero debilis et inaequalis, ibi nocet. V. 131. 133.

confluentes, si febris intensa, Clysmata poscunt. V. 133.

ubi vires languent, usum vini meraci postulant. V. 133.

quibus circa eruptionem convulsionem accedunt, quomodo tractandae? V. 134.

post eruptionem intensus capitis dolor, vigiliae, vel et deliria, ut ut levia remanent, semper suspectae, cur. Exempl. V. 741.

phrenitis accedit, periculosa, cur? II. 602.

vox rauca, respiratio difficilior, et anxietas remanent, metum injiciunt pulmones variolis obsessas esse. V. 140.

anxietas, vomitus, ardor circa praecordia remanent, metum faciunt, ventriculum variolis obsessum esse. III. 146.

circa suppurationem dolores pedum et manuum, cum convulsionibus accedunt, Laudano tractandae. II. 203. V. 134.

Variolae, quibus tempore suppurationis tumor glandularum inguinalium subito accedit, non aliam, quam tumoribus istis adpropriatam curationem possunt. V.

134.

interdum sociantur cum aliis morbis. V. 136.

et discretæ et confluentes minorem et majorem faciei deformitatem efficiunt, quomodo hæc avertenda? V. 137. 138. Crustæ emoliantur, separentur, et ulcerosa cutis tegatur Emplastro melitoli. V. 119. 138.

et interiores corporis partes obsident. V. 140.

curantur dum aeger simo tegitur. Exempl. IV. 267.

naturales et post insitionem accesserunt. Exempl. V. 148.

Variolarum foetor per ignem in Camino accensum aufertur. V. 166.

Insitio. V. 142. seq.

Chinensium methodo fit per crustas variolosas in pulverem redactas, et per nares attractas. III. 552.

absolute determinari nequit, variolas insititias carere febris secundaria, aliisque malis sequelis. V. 145. Exempl. V. 146. 147.

Graves à Swietenio recensentur rationes, quare insitionem nemini hæcenus suadere potuit. V. 143. seq.

Variolosa febris absque Variolis. III. 508. Exempl. V. 55. 97.

Varix quid? I. 166.

frequentior est aneurismate. I. 166.

unde? IV. 480.

Vas deferens, quid? V. 445. 446.

Vasorum origo. I. 48. seq.

compressio debilibus robur creat cur? et quomodo. I. 35.

angustia unde nascitur. II. 298.

Vestio quomodo proficit. I. 61.

motui muscolari saepius anteponenda, cur? I. 61.

Vegeto mineralis aqua quid? V. 496.

Vena portae cum arteria hepatica anastomosibus jungitur. III. 82.

habet sanguinem dilutum et solutum, quamvis venosus sit, cur? III. 125.

qualem habet usum. II. 191.

Venaesectio quid efficiat in corpore. I. 68. 198.

frequens corpus debilitat et plethorae generandae favet. Exempl. I. 150.

et pauca vita superstiti fieri potest, imò ad phthisin curandam suadetur.

Exempl. IV. 103. 104.

optime instituitur in crescente verno calore. I. 157.

in acutis sit larga, cur? I. 214.

si parva, nocet, cur? I. 214.

etiam post quartum diem cum fructu instituitur, quando? II. 157.

in ardenti quando necessaria, et quomodo noceat. II. 496.

omnibus morbis inflammatoriis prodest, nisi extrema frigida et pulsus debilis, curque tunc noceat. II. 204.

ad curandas inflammationes triplicem ob causam adhiberi solet, quales sint? III. 140.

Venaesectio in phrenitidis curatione primum omnium et maximum est remedium. II. 613.

larga quid efficiat. II. 164.

imò repetita ad reforbendum sanguinem sub cranio extravasatum multum confert. Exempl. I. 461. 462.

ad animi deliquium usque instituenda, quomodo dignoscendum tempus, quo vena deligari debeat. I. 214. II. 672.

in febribus intermittentibus nocet per se semper, cur? II. 552.

quando prodest. II. 552.

in pede instituta quomodo operatur in foeminis. IV. 631. 632.

in apoplexia pituitosa, ni juvet, occidit: quomodo haec dictio interpretanda? III. 303.

jugularium vasa encephali immediate deplet. In apoplexia vero sanguinea vena in brachio aut pede prius secanda. III. 305.

Venaevulnus minus periculosum vulnere arteriae. I. 267.

majoris vulnere styptica ne admoveantur, cur? I. 244.

Venena licet mortem non inferunt; pessimas tamen febres creant. II. 32.

quomodo operantur, ignoramus. I. 751. II. 32.

flatulenta quae? II. 248.

plurima et subito fundunt humores, et fusos movent satis fortiter. Mercurius sublimatus, corrosivus, crystalli argenti &c. morsus viperarum, felis domestici, canis &c. Exempli, quod tria ultima secutus sit Icterus. III. 86.

quaedam certas tantum corporis partes afficiunt. Hyosciami radix, Cantharides &c. III. 86.

variolosum, aut aliud operatione incognitum, quibus oppugnandum. I. 150.

morborum chronicorum causa. III. 334.

Venenatis telis interfecta animalia ab Indis impune manducantur. III. 542.

Saccharo enervatur hoc venenum. III. 579.

Venenatus olei tabaci effectus. I. 224.

Venera ossium mala quomodo curanda. I. 201. 937. seq.

Venus nimium culta quales noxas creat. II. 45. III. 412. 469.

immodica bilem atram efficere potest. III. 469.

Ventriculus ipse non adeo sensibilis est, ac orificium ejus superius. Probatur ex acido quiete in ventriculo haerente. IV. 680. 681.

Ventriculi contusionem qualia mala sequantur. I. 544.

dolor molestissimus, quandoque statim à pastu, quandoque post unam alteramve horam ab ingessis eveniens, semper suspicionem praebet de scirrhis tumoribus ventriculum aut vicina loca obsidentibus. III. 151.

erosio ab aphthis quomodo tractanda. III. 214. 215.

inflammati signum pathognomicum est exacerbatio doloris in ipso momento, quo aliquid in ventriculum ingeritur. III. 144. sequitur enim ilico vomitus dolentissimus. III. 144. II. 256.

inflammatio quibus noscitur. III. 144.

non semper febrem pulsu explorandam comitem habet. I. 628.

à potu gelido aestuandi corpori affatim infuso frequentius contingit ac creditur. III. 145.

per acria (qualia in cibis assumimus, ut et per venena) nullis demulcentibus obvoluta, oritur. III. 146.

Ventriculi inflammatio ab acri materia vel in corpore genita, vel aliis viis, quam per deglutitionem corpus ingressa, saepius fit. III. 146.

brevi lethalis erit, nisi subito curetur. III. 147.

omnes inflammationis exitus patitur. III. 147.

hoc habet peculiare, quod convulsionibus saevissimis obortis saepe subitam mortem faciat. III. 147.

hydrophobiam efficit, non nisi venaesectione undecies repetita sublata. Exempl. III. 147.

praefens quomodo curatur. III. 148.

venaesectionem audacter repetitam fert. III. 148.

jusculum pulli dilutum in cujus libra una Nitri gr. x. vel gr. xij. soluta, optime fert, si pauca simul copia porrigitur. III. 148.

non fert stomachica, multo minus emetica. III. 148.

ab ira, emetico tractata, lethalis intra 10 horas. Exempl. III. 149.

si in suppurationem abit, multis malis, mirabilibus saepe, excipitur, maxime nausea, vomitu puris, sanguinis, dolore. Exempl. III. 149.

si in suppurationem abire noscitur, quibus tractanda. III. 150.

suppurans interdum ulcus extrorsum facit, dum peritonaeo accrevit ventriculus. Hoc relinquit fistulam, per quam toto vitae tempore pars ingestorum exit. Exempl. memorabile. III. 150.

Ventriculi inflatio subita, fructus horaeos copiose ingestos subsequens, cur? II. 235.

nervi magnam vim habent in sensorium commune. I. 371. 435. Exemplo illustratur. I. 371.

paralysis à causa interna pessima, cur? III. 367.

externa, in helluonibus, ab abusu potuum calidorum. III. 367.

repletio nimia quomodo tollenda? II. 134. seq.

repletionis sensus unde? I. 99.

faburra quibus signis noscitur. II. 544. 545.

scirrhus. I. 850. Exempla bina. III. 151.

in cancerum mutari potest. Exempl. III. 151.

quomodo tractari debeat. III. 152.

si recens adhuc est per saponem tractandus, quomodo et quibus cautelis. III. 152.

ulcus vomitum faciens. Exempl. II. 256. vide etiam III. 149. 150.

vulnera non omnia lethalia. I. 264.

magna non semper lethalia. I. 274.

Ver morbis inflammatoriis favet. II. 265.

melancholicae ut et omnibus fere morbis chronicis favet. III. 479.

Verbrechen des Körpers quomodo fiat, et quae mala sequantur. III. 225.

Vermes et in recens natis inventi. Exempl. IV. 690.

et in foetibus inventi. Exempl. IV. 690.

à comeso Caseo albo. IV. 690. Exempl. IV. 690. 709.

non ex putredine nascuntur. IV. 691.

ex Ovis insectorum nascuntur. IV. 691. vide Insecta.

Vermes non solum in intestinis, sed et in aliis corporis locis inveniuntur. III. 89. IV. 693.

in ductu cystico et hepatico inventi forsan ex intestinis irrepperunt. Exempl. III. 89. IV. 693.

per urinam excreti in Nephritide et post febrem tertianam. Exempl. III. 247. IV. 693.

in sinu cerebri longitudinali. Exempl. IV. 694.

in cavitate pericardii. Exempl. IV. 694.

inter tunicas ventriculi. Exempl. IV. 710.

intestinaorum. Exempl. IV. 710.

quomodo in corpore humano generentur difficillimum est judicatu. IV. 695.

à quibusdam vocantur vix morbofi. IV. 695.

secundum Buffon à moleculis organicis. IV. 696.

nidum habent in muco intestinaorum. IV. 697.

et in adultorum corporibus reperiuntur. IV. 697.

in morbis acutis critice prorepunt, non semper bono eventu. Exempla. IV. 698. 723.

sive infecta à lumbricis et ascaridibus diversa, in ventriculo aut intestinis etiam reperiuntur. Exempla. IV. 699. 700.

corpori humano non sunt absolute inquilini, aut congeniti, sed aliunde in corpus veniunt. IV. 691. 707.

et eorum ova intensum ignis calorem absque destructione ferre possunt. Exempl. IV. 708.

necantur subito à glacie. IV. 735.

rotundi non sunt analogi lumbricis terrestribus, cur? IV. 700. 701.

non tantum in ventriculo et intestinis, sed et in aliis corporis locis, exfucis humanis vivere possunt. IV. 701. Exempl. ibid. 715.

non à Muscis, ova in ulcera deponentibus, cur? IV. 701.

rotundi non sunt larvæ seu nymphæ tæniarum. IV. 702. unde hæc Opinio? IV. 705.

in ovis adhuc inclusi etiam extra corpus humanum subsistere possunt. IV. 702.

et vivipari et ovipari esse possunt. IV. 702.

ad tertiam circiter totius longitudinis à capite distantiam rimam habent per quam, calcato Verme, totum vasorum spermaticorum systema elabi potest. IV. 702.

crassitie calamus scriptorium aequant: longitudine pedis mensuram rarius superant. IV. 702.

latidicuntur et Taeniae et Solitarii. IV. 702.

cucurbitini creberrime et copiose excernuntur ubi Solitarius habitat. IV. 705.

à quibusdam pro foetibus taeniae habentur. IV. 705.

pro parte taeniae habentur. IV. 806. Credunt enim taeniam ex cucurbitinis concretam esse.

vide Solitarius.

qualia mala pariant in corpore humano. IV. 711.

quid efficiunt in corpore humano. IV. 713.

febri petechiali juncti. II. 405.

Vermes in pulmonibus reperti Exempl. IV. 714.

in renibus inventi. Exempl. IV. 715. longus, saturæ hirudinis instar, in hepate repertus, Exempl. IV. 715.

intestinales non ex substantia ipsa ventriculi et intestinorum hauriunt nutrimentum. IV. 716.

non à sanguine nutriuntur. Exempl. contrarium explicatum. IV. 716.

nutriuntur chylo. IV. 716.

intestina sæpe et ventriculum perterebrant. Exempl. IV. 714. 717.

perterebrare posse negatur. IV. 717.

probat. IV. 717. Exempla quinque. IM.

417. IV. 718. 719.

adesse quibus noscitur. IV. 719. 720. 721.

adsunt in Voracibus cujuslibet ætatis. IV. 720.

oriuntur ab esu fructuum horarum immaturorum, a piscibus et carnibus salitis, et ab esu crudæ carnis. IV. 720.

copiosi quandoque cum morbis Epidemicis observantur. Exempl. IV. 720. II. 405.

pauperum infantes ut plurimum vexant. IV. 720.

autumno ut plurimum solent esse molesti. Exemplum Taniæ. IV. 720.

et aliis signis detegendi, quibus. IV. 721.

ex pupilla dilatata dignoscuntur, cur? IV. 721.

vide Ascarides.

Curantur nidum destruendo, quibus. I. 104. IV. 722.

per externa purgantia, qualia, et quali Cautela. IV. 723.

teretes, ascarides et cucurbitini, cum mobiles satis sint, facile prodeunt. IV. 723.

Curantur necando, quibus. IV. 723.

teretes ab oleo et melle necantur. Exempl. IV. 725. Contrarium Exempl. IV. 725.

lati et cucurbitini in oleo vivi observantur. IV. 725.

Ascarides oleum et mel ferunt. IV. 725.

à salibus, præcipue catharticiis, molestantur. IV. 725.

Ascarides à muria exturbantur. IV. 725.

non necat mercurius vivus, sive in substantia, sive in aqua pura decoctus porrigatur.

IV. 730. 737.

nullibi frequentiores quam circa fodinas argenti vivi. IV. 730.

vide Anthelmintica.

ab aceto vini molestiam pati, testatur irrequietus illorum motus, dum aceto irrorantur. IV. 732.

à Vino necantur, ut et à spiritu frumenti. IV. 734.

secundum Torti citissime necantur in spiritu vini, dein in aceto, tardius in vino. IV. 735. (vide IV. 732.)

præcipue curantur purgantibus. IV. 736.

in teneris etiam expelluntur Jalappa. IV. 737.

in robustioribus et expelluntur Gratiola lacti recenti infusa. IV. 737.

tentantur evacuari clysmatibus, suppositoriis, unguentis externis. IV. 722. 740. sed priora parum emolumenti creant, et posteriora multum prudentiæ requirunt. ibid.

Ver-

Verruca in frontis laterali et inferiore parte excissa mortem causavit, cur? Exempl. I. 404.

venerea à Caruncula distinguitur quibus? V. 453.

curata. Exempl. V. 453.

unde? V. 503.

semper caute tractanda. V. 504. seq.

praemissis purgantibus, et aliis virus venereum enervantibus, lapide infernali tangatur. V. 504.

à tenui filo quasi pendula ligatura auferenda. V. 504.

si inflammetur, aut livida fieret, neque lapide infernali tangenda, neque liganda, sed fotu emolliente, et intus adhibito Turbith minerali tractanda. V. 505.

interdum solo fotu emolliente adhibito evanuit. Exempl. V. 505.

et à lotione, bis per diem instituta, cum sequenti cecidit. (Mercurii sublimati scrupulus unus solvatur in spiritus vini Gallici libris duabus et Aquæ simplicis libris octo.) Exempl. V. 506. Exempl. V. 554.

Vertigo unde? I. 121. 433. 435.

quomodo fiat. I. 433.

omnes capitis morbos initiantes comitatur, et si curati sunt hi morbi, pro ultimo symptomate adhuc relinquitur. III. 260. IV. 465.

si cum signis polypi ingruat, docet per polyposum obstaculum impediri liberum motum sanguinis per arterias versus encephalon. III. 260.

tandem orta est in Cantatrice, sonos acutos diutissime protrahente, quæ nisi cessaret à cantu, statim cadebat &c. Exempl. III. 271.

non cessans quomodo desinat. I. 433.

simplex quid indicet. I. 434.

gravidarum unde? et quibus lenienda. IV. 465.

tenebrosa quid indicet. I. 434.

est vel idiopathica vel sympathica. III. 292.

à fordibus ventriculi et intestinorum. II. 222.

à Vermibus. Exempla. IV. 713. 714.

à repleto nimis ventriculo, quomodo? III. 272.

à collari nimis adstricto. III. 273.

à scrophulis, imò à tumore in pectoris cavo nato, in apoplexiam desinens. Exempl. III. 273.

cessans dum ingens copia aquæ limpidæ ex naribus effluxit. Exempla. III. 274.

ubi hæmorrhoidibus aut menstruis suppressis, vel imminutis in plethoricis jangitur, metus paralyseos incidit. III. 355.

Caduca, podagrae paroxysmis supervenientibus, sponte curata. Exempl. IV. 331.

Vesicæ felleæ tumores enormes. III. 107. 108. 133. 134.

vulnus, quæ mala pariat. Exempl. I. 522.

per quod bilis in cavum abdominis decedit, lethale est. Exempl. I.

522. III. 137.

Ec 2

Vo.

Vesica urinaria post inflammationem pure inter suas membranas scatet, quod exire nequit.
Exempl. V. 265.

integre consumta. Exempl. V. 265.

Vesicae urinae elongatio fit in graviditate, unde hernia vesicae. IV. 529.

gangraena lethalis. I. 765.

hernia pro hydrocele haberi potest, quomodo distinguitur? IV. 183.

à graviditate interdum fit. IV. 529.

ab Ischuria interdum oritur. IV. 478.

hydrops quibus noscitur? IV. 183.

membrana interior integre secedit, et in mulieribus excernitur Exempl.
V. 260.

nervi ex intercostalibus, ramis plexus mesenterici inferioris, ut et crurali
componuntur. III. 368. V. 264.

prælysis à retentione urinae. I. 26.

repletio durante partu, vesicam disrumpere potest. Exempl. IV. 528.

scirrhus. I. 850.

Vicus ex urina judicandum. III. 239.

à calculo, curatur sectione calculi. V. 269.

Vulnera, nisi vasa sanguifera majora laesa, non lethalia. I. 265.

fundi, quomodo tractanda? I. 280.

Vesicantia quae. I. 676. II. 643. vide Cantharides.

Vesicatoria quomodo operantur. I. 108. 200. 676. II. 643.

vide Cantharides.

pleuriticis profunt et nocent, quando? III. 46.

capiti applicata per octo horas saltem relinquuntur, molestam alias stranguriam
excitant. III. 301.

in apoplexia sanguinea minus commendantur, cur? III. 306.

in hydropse duplici modo profunt. IV. 255.

Versio foetus quid sit? IV. 571.

quomodo fiat, videatur apud Obstetricios, praecipue apud Levret. IV. 571.

Vesparum aculeus guttulam liquidi cujusdam minimam vulnuscule instillat, hinc ilico molesta
sequuntur symptomata. III. 552.

Vestes arctius adstrictae hyemali tempore corpus calidum servant, cur? II. 296.

quales noxas inferant. I. 169.

anxietatem creant, cur? II. 296.

Victus debitus talis, ut chylus, serum sanguinis et materia nutritia blande exinde præparari
possit, qualis? I. 310.

durus scirrhus creare potest. I. 855.

humidus qualis. I. 323.

tenuis qualis. IV. 474.

antiphlogisticus qualis. I. 679.

tenuissimus, minime putrescens, qualis? I. 552.

Vigiliae nimiae damna faciunt in corpore, quæ? II. 45. 138.

curantur somno. II. 139.

- Vigiliae** nimiae et bilem atram efficere possunt. III. 467.
 febriles quid et unde? II. 344.
 quibus curantur. II. 345.
 in morbis protractae, aut summae defatigationes, etiamsi à Caro excipiantur, raro aliquid mali portendunt. III. 325.
- Vinum** acidulum prodest in morbis malignis et acutissimis. I. 126.
 austerrum, ex uvis maturis, quid efficiat, et quomodo optime adhibendum. I. 33.
 ex uvis non satis maturis, pessima mala facit: forsitan exin Contracturae in Austria satis frequenter. III. 335. quae profunt in hoc casu. III. 335.
 diluentia, salia alcalina, sapo etc.
 Campanum (Champagne) quales possideat virtutes. I. 33.
 quid efficiat in corpore minus assueto. II. 136.
 Hippocraticum dictum, quomodo paratur. V. 618.
 subacidulum quomodo in febribus proficit. II. 120.
 vermibus innocuum. IV. 734.
- Vini spiritus** haemorrhagias sistit coagulando sanguinem. II. 719.
 vide Spiritus erdentes, vini etc.
- Viperæ** caudifonae dentes habent acutissimum in apicem exeuntes, sed sub hoc apice tota longitudo dentis crenam insculptam habet, satis cavam, per quam venenum vesiculis, quae his dentibus adjacent, contentum deducitur in vulnus inflictum. III. 552.
- Viperarum** venenum, per morsum communicatum, quid sit? I. 223.
 Decocto substitui potest anguillarum decoctum. I. 69.
- Vires** deficientes vel non deficientes quibus dignoscitur. I. 774.
 subito prostratae unde? et in qualibus morbis. II. 441.
 ex quibus magnitudo earum colligenda? II. 96.
- Virgines** ut plurimum acido humorum laborant, cur? I. 94.
- Virginum** morbi. IV. 394.
- Virofa** quæ? III. 378.
- Viscera** per suppurationem integre exesa haemorrhagiam non patiuntur. III. 243.
- Viscerum** debilitas quid? I. 52.
 et vasorum debilitatem non semper congenitae conditioni adscribere possumus. I. 54.
 debilitas quomodo tollenda. I. 59.
 rigiditas quid? I. 63.
 quomodo tollenda. I. 67. seq.
 thoracis et abdominis situs mutatus. I. 247.
 vel naturaliter contingit, vel post morbos. I. 247.
- Visciditas** humorum duplex, qualis. II. 277.
- Viscositas** humorum quid? I. 163.
- Viscus** quid? I. 52.
- Vita** sedentaria corpora humectat et debilia reddit, labor siccat et corpora robusta efficit. I. 25.
 dediti morbis chronicis pessimis obnoxii cur? I. 524.
 ad acidum humorem disponit, quomodo? I. 93.
 producit etiam putredinem. I. 119.
 quales morbos efficiat. I. 151. ad 159.

Vita sedentaria nauseam creare potest, quomodo? II. 220.

sustineri potest parca etiam sanguinis copia. I. 382. Exempl. I. 235.

Ulcera capitis et trunci manantia, si retroprimuntur, epilepsiam efficere possunt. III. 421.

Revocentur itaque ulcera, capiti raso sequens applicando emplastrum. Rec.

Empl. melilol. unciam unam vesicatorii drachmam unam M. ibidem.

livida, nigra, arida facta mortem adesse nunciant, cur? I. 771.

scorbutica quae sint. III. 609.

variis in locis contingunt, pessima vero sunt in cruribus, praesertim circa malleolos. III. 609.

ficca, nullum amplius pus fudentia, lethalia, cur? I. 659.

venerea quibus ab aliis distinguenda? V. 407.

Cancer dicta, quid sint? V. 409.

quomodo oriantur? V. 409.

an à Contagio recenti, aut ab annofo et latente veneno venereo oriantur? V. 410. prius adfirmatur cum modamine.

sedem suam habent in folliculis aut cryptis smegmaticis in cute praesentibus. V. 411.

vide Cancer venereus.

Umbilicus hydropicorum prominens rumpitur subinde sua sponte, et curatur hydrops. Exempl. IV. 209. 230. 242.

Ungula alcis minime est antiepileptica, quia animal ipsum ab epilepsia non vindicat. Rationes adhuc alias vide. III. 354.

Unguentum Saracenicum quid? V. 511. cum ungto Neapolitano fere convenit si Staphidem agriae exceperis.

Volvulus quid? I. 858. III. 165. Intro susceptiones intestini frequenter observatae sunt in cadaveribus, ubi intestinum spasmo contractum, hinc tenue et angustum redditum, in contiguam ejusdem intestini partem ingreditur saepe ad notabilem longitudinem. III. 165.

et Ileum tot infantes necant, post diros abdominis dolores à lacte acido. III. 160.

perfectus est, quum portio intestini, una cum mesenterii parte sibi adhaerente, subierit proximam à morbosa causa ampliorem redditam. III. 166.

imperfectus est, dum pars à mesenterio averfa proximam partem ingreditur reliqua parte, mesenterio annexa, naturaliter adhuc dum explanata. III. 166.

in eo motus peristalticus fit inversus. III. 167.

et hoc habet proprium, quod in eo vires, etiam in robustissimis hominibus ilico solvantur. III. 168.

in infantibus subito mortuis quandoque, sed rarius, invenitur absque ullo inflammationis aut gangraenae natæ indicio cur? III. 168.

in adultis semper inflammationis signa habuit. III. 168.

vel inflammationem ut causam agnoscit, vel illam brevi producet. III. 174.

et à scirrhis provenire potest. I. 858. Exempl. I. 859. III. 167.

Venæsectionem in cubito ad animi deliquium usque fert. III. 174.

si à mero spasmo ortus, nisi subito levetur antispasmodicis aliisque demulcentibus, inflammatio metuenda, adeoque et tunc utilis venæsectio. III. 174.

Vul-

Volvulus purgantia non fert, nisi inflammatione per biduum aut triduum remota: ubi autem necessaria videantur, per opia prius spasmi compesci debent. III. 178.

optime curatur fumi nicotianae nobilioris in anum injectione. III. 179.

per deglutitum mercurium vivum curandus, maximam requirit circumspectionem. Noxam enim haud contemnendam infert mercurius ponderosus. III. 179. Exempl. III. 180.

ex necessitate ultima curatur, si abdomen discinditur, intestina educuntur, Volvuli locus quaeritur, inventus digitis explicatur, dein intestina reponuntur et abdomen consuitur. III. 181. Exempl. ubi cura successit. ibidem.

in sedentariis, crassa diaeta utentibus, accumulata fuit in intestino duodeno materia tenax, cavum occludens. III. 193. Exempl. III. 186.

à deglutitis copiosis ossibus prunorum. Exempl. III. 193.

à nucleis ceraforum deglutitis. Exempl. III. 193.

à muco intestinorum collecto et inspissato. III. 193. Exempla. II. 373.

ex renum aut vesicae morbis plurimum lethalis. Exempl. curati. III. 230.

Vomica quid? III. 665.

clausa et aperta quid? I. 695.

ex peripneumonia futura quibus noscitur. II. 742. seq.

nascens quibus detegitur. II. 745.

nata quibus patescit. II. 746. I. 704.

qualem exitum habet. II. 749.

matura quomodo aperiri debeat. II. 785. 786.

quibus signis differat à scirrho pulmonum. I. 860.

totum pulmonis lobum exedens. Exempl. II. 749.

aperta per 17 annos durans. Exempl. rarissimum. II. 751.

per dysenteriam purulentam curata. Exempl. I. 707.

per urinam sanata. I. 707.

pulmonum, ubi arteriae pulmonalis fines occupat, periculosa. II. 720. III. 666.

ubi circa fines arteriarum bronchialium haeret, minus periculosa. III. 666. Haec species tussim catarrhalem sequi solet, ibid.

pro tussi catarrhali habita. Exempl. III. 667.

diu latere potest, et vix ullo signo cognoscitur. II. 624. III. 667. alia accedens causa suppurationem demum efficit. III. 667.

quibus signis differt à scirrho pulmonum. I. 860.

pro asthma spasmodico habita rupta demum mortem fecit. Exempl. III. 667.

praesens quomodo cognosci possit. I. 704. II. 745. 746. IV. 52. 54. 55.

ab haemoptysi per externam vim facta qualis prognosis? IV. 81. 82.

clausa quibus aperienda. II. 786. III. 677. IV. 48 seq. 95. 98.

emolliente tepido vapore, per os naresque attracto, emollitur ita, ut tussi valida, vel sponte vel per artem excitata, rumpatur. III. 677. IV. 98.

ex angina male tractata curabatur quibus. Exempl. III. 678.

rupta quomodo tractanda. III. 678. IV. 87. seq.

Vomica pulmonum rupta quomodo evacuanda. IV. 96. 97.

evacuat pus per os, et per parvam aperturam facile. 679

et per magnam aperturam cum vitae periculo,
imò suffocationem subitam creat. III. 679.

Exempl. III. 667.

per urinas. Exempl. I. 707. III. 679. IV. 96.

per foramen inter costas sponte factum. Exempl. III.

680.

per alvum. Exempl. I. 707.

intra 4 aut 5 dies pus per vias supra dictas evacuare debet; sin minus, de paracenthesi cogitandum. III. 680.

suffitus optime fert, quomodo? IV. 97. Aër vaporibus sulphureis refertus optime conducit. Hinc suffitus ex auripigmento cum albumine ovi in trochiscos redactò. IV. 97.

sedem habet in tunica pulmonum cellulosa. IV. 144.

Vomica pleurae et locorum intercostalium. III. 668. rupta Empyema facit.

diaphragmatis rupta vel facit Empyema, vel Asciten purulentum. III. 669. 76.

pleurae quando fit? III. 49. vide Pleuritis.

mediastini et pericardii ipsius rupta aut facit Empyema, aut pus miras sibi vias alias quaerit. III. 79. 669.

pericardii rupta et in cavum pericardii effusa noscitur ex cordis palpitatione perpetua, anxietate magna, loco ubi dolor inflammatorius in initio morbi fuerat. III. 670.

hepatis purulenta, unde? III. 82. ab inflammatione praegressa.

post Icterus. II. 195.

per metastasin. III. 85.

uteri quid? IV. 621. 620.

Vomitória commendantur quidem ad obstructions in abdomine referendas, sed probe attendendum, an vasa in hepate pervia sint, et sanguis meabilis. Nam cum per vomitum sanguinis motus in abdomine acceleratur, et sanguis venosus majori vi in venam portarum irruit, facillime pessima mala in hepate oriri possunt. III. 91.

in Ictero diuturno hypercatharsin et mortem inferunt. Exempl. II. 260.

plethoricis propinanda praecedat venæsectio, cur? III. 266.

ilico agentia quæ sunt. II. 134. III. 310. Vitriolum album, infusum tabaci, ærugo. etc.

febrem intermittentem non tollunt, sed illam saepe pertinaciorem faciunt, cur? II. 536.

in febribus intermittentibus propinanda, quo tempore id fiat. II. 545. 546.

imò repetenda quando? II. 547.

cito et tarde operantia quæ sint? II. 134. 547. III. 310.

non semper porriguntur, ut vomitum crearent, sed ut paroxysmum febrilem turbarent, quomodoque faciendum. II. 548.

quibus cautelis porrigenda. II. 225. 226.

in febribus acutis propinanda praecedat venæsectio, cur? II. 32. Exempl. infusum. II. 226.

praesertim fortia paralyticis profunt, cur et quibus cautelis. III. 382.

Vomitiorum vis operans in quo consistat. II. 547. 548.

Vomitu rejecta materia sedulo consideranda, cur? II. 258.

Vomitus quid? II. 252.

causa proxima quæ? II. 253.

apud Equos nullus. Cur? II. 254.

quomodo curatur. II. 261. seq.

bilis aeruginosæ unde? I. 434. 435. 450. IV. 747.

in phrenitide pessimus, cur? II. 599.

non semper pessima præfagit. IV. 435.

bilis post cranium aut cerebrum læsum non semper pessimus. I. 435.

putridæ in febribus autumnalibus epidemicis, unde? I. 121.

Criticus quando nominandus. II. 88. 479.

si evadet, pulsu detegitur, quali. II. 89.

à calculo renum moto salutariter fit, cur? II. 258.

juvandus, quibus. III. 236.

in Nephritide inflammatoria nocet potius, quam prodest. III. 236.

febri ardenti jungitur, cur? II. 451.

in multis febribus acutis sisti nequit, cur? II. 262.

incurabilis qualis. II. 256. III. 123.

quomodo palliandus. II. 258.

ab intestinis inflammatis. II. 258. III. 164.

ab intropressione Cartilaginis Xiphoidis. Exempl. II. 257.

matutinus crapulae deditorum, unde? I. 99.

niger, à bile atra, intra 24. horas lethalis. Exempl. III. 498.

ab obstructione vesicæ felleæ. II. 257.

quomodo tractandus. II. 258.

à calculo vesicæ felleæ. III. 135. vide Calculus vesicæ felleæ.

omnis ingesti, statim ac receptum est, in acutis malus. Cur? II. 265.

periodicus diu admodum tolerari potest. Exempla. II. 259.

quid efficiat in corpore. II. 258. seq.

cruentus et diarrhoea copiosa sanguinea post anxietatem et Cardialgiam lethalis.

Exempl. III. 126. 127.

cum febre, pessimus cur? III. 123.

spumosus unde? IV. 27.

variolosorum sæpe sistitur facta crisi. II. 264.

à vitio partium ventriculo accumbentium. II. 257.

vomitu curandus, falsa est regula, cur? II. 263. Exemplum infaustum. II. 226.

fudoriferis sæpe sistitur, cur? et quomodo sudor eliciendus. II. 263.

venæsectione sæpe sistitur, cur? II. 264.

gravidarum circa finem graviditatis unde? IV. 460. 463.

qualis tolli potest. IV. 463.

qualis tolli nequit. IV. 460.

in initio graviditatis sponte cessat. IV. 463.

si à pravis humoribus, rhabarbaro educendi. IV. 463.

Vomitus gravidarum foetu jam verso recrudescentis mitigabatur vino hispanico et pane bis-cocto. IV. 463.

parturientium promovet partum. Exempla. IV. 517.

non absolute praefagit partum felicem. IV. 518.

verminosorum unde? IV. 712.

Vox clangosa in febribus pessimum, imò lethale signum, cur? II. 151.

qualis est. II. 152.

Vreter discissus quomodo consolidandus. I. 280.

Vreteres maxime distensi. Exempl. V. 259.

Vrethrae descriptio. V. 417.

strictura frequens est causa Stranguriae et Ischuriae. V. 450. 451.

minuitur per candelulas adplicatas, per stylos plumbeos &c. V. 452. 468.

Exempl. ultimi in vesica relictæ, et quali arte iterum educti. V.

468.

Vrethra in infante recens nato non aperta. IV. 651.

pro parte deficiens. IV. 651.

in penis parte inferiore. IV. 651.

deficiente, urina sibi ipsi vias parit, quales. IV. 651.

Vrina sola neutiquam crisin facit. II. 89.

raro crisin facit. II. 480.

aquea, tenuis, copiosa morbum hypochondriacum sine materia denotat. III. 92. 417.

copiosa hypochondriacis et hysteriacis noxas infert, quales. I. 639.

tenuis in febribus unde? II. 288. 366. 436. 356.

decolor, pallida, tenuis in acutis mala, cur? II. 590.

excernitur in acrimonia acida. III. 664.

rubra unde? II. 288.

in febribus unde? II. 288. 434. III. 64. 337.

chylosa aut lactea interdum in homine sano reperitur, in Diabete vero frequenter. II.

274.

crassa quid designat. II. 435.

rubra, turbida, cruda sine sedimento reperitur in synocha putri. II. 425.

in febribus acutis subito in aqueam mutata quid notat. 356.

turbida, jumentosa, pinguis unde? II. 520.

fusca, potum Coffee dilutiorem referens, in nephritide inflammatoria bona. III.

233.

acris, fusca, spumescens, foetida excernitur, ubi acrimonia alcalina adest. III.

664.

turbida cur fiat? II. 434.

quomodo pellucida iterum facienda. II. 434.

quid indicat. II. 435.

sedimentum ponens, et non ponens unde? II. 434. 435.

per gradus est peior, quales sint illi gradus. II. 435.

reddita aut emissa vocatur urina jumentorum. III. 435.

non subsidens vocatur urina cruda. II. 738.

Vrina

Vrina parcior in febribus siccitatem aut spissitudinem sanguinis indicat. II. 152.

acutis periculosa cur? II. 436.

extra febrim hydropis nascentis causa et signum. IV. 204.

retenta quae pariat mala. II. 35. V. 266.

sive suppressa, licet pessime, per multos adhuc dies tolerari potest. II. 140.

in ischuria putrescit, et Catheterem argenteum colore iridis variegato inficit.

III. 684.

interdum epilepsiam fecit, praecipue in morbis acutis, cur? III. 421.

in acutis mala, cur? II. 590.

pallida vix olens quibus familiaris, et quid indicat. I. 102.

putrida unde? I. 124. III. 664.

putrescens crassas foeces ad fundum deponit. III. 64.

spumosa aut spumescens unde? II. 140. III. 664.

involuntarie defluens in morbis pro signo affecti cerebri, et mali ominis habetur, quia notat causam paralyseos nervorum vesicae in cerebro haerere. I. 436. II. 436. III. 368.

aliquid obscuri et sub fusci in colore habens, putredinis incipientis signum. III. 64.

cum suspenso nigro in febribus acutis quid indicat. II. 590.

viridis in acutis proëmium quasi est nigri coloris. III. 64.

nigra in febribus pessima, cur? II. 482. Gradus ejus. ibid.

si simul pauca et tenuis, in febribus absolute lethalis. II. 482. III. 64.

copiosa puerperam suppressione lochiorum laborantem levavit. II. 482.

et tenuis in Epidemicis servatis interdum notata est ab Hippocrate. II. 482.

nigerrima emissa morbum hypochondriacum gravem levavit. III. 492.

sedimentum in febribus habens furfuraceum, damnanda, cur? III. 64.

nigrum habens in acutis, gangraenosam jam adesse dispositionem notat.

III. 64.

Icterus praesentem et abeuntem designat, cur? III. 140.

si intime cum pure mixta est, et pus non nisi sensim fundum vitri petit, ex aliis corporis partibus resorptum fuit pus, et non ex renibus venit. Si vero pus nunquam urinae bene permiscetur, sed ilico in fundo vitri separatim apparet, a renibus ulceratis depluit pus. III. 239.

si pus continet tenacius et glutinis instar ad fundum vitri secedit ilico, abscessum vesicae indicat, pus enim renium tenuius est. In vesicae abscessu una cum urina secernuntur ramenta quasi foliacea, a renibus vero suppuratis cum urina prodeunt crassiores particulae magis carnosae. III. 239.

scorbuticorum rubra est cum sedimento gravi, copioso, lateri rubro contrito, aut bolo rubrae simili. Sedimentum hoc solvitur, si urina igni admovetur. III. 614.

decolor, quandoque stranguriosa, crassa, alba, cum sedimento crasso, copioso, excernitur ubi acrimonia acida. III. 664.

falsa, tarde putrescens, cum sedimento spisso, et pellicula tenui innatante excernitur ubi acrimonia muriatica. III. 664.

acris, crassa, fusca spumescens, foetida excernitur ubi acrimonia alcalica. III. 664.

Vrinae incontinentia post partum, unde? III. 372.

difficultas gravidarum. vide Gravidarum &c.

sedimentum mucosum, in calculo vesicae laborantibus, est massa cohaerens, quæ fundum statim petit, et non ut purulentum cum urina mixtum reperitur. V. 287. 288. hinc non est pus. Exempl. V. 289.

calculosorum siccatum in calculum mutatur. Exempl. V. 291.

in podagrico in Cretam aut gypsum mutatum. Exempl. V. 293.

Vteri hydrops quid? IV. 150.

non adeo frequenter observatur. IV. 151.

quo tempore in gravidis evenire possit. IV. 151.

contingit ubi os uteri clausum, sive sint gravida, sive non. IV. 151.

in Hildani uxore gravida. Exempl. IV. 151.

et à Mauriceau adnotatus. IV. 151. 152.

mentitur à majori liquoris amnii quantitate. Exempl. IV. 152.

post abortum, ex relicta secundina, quæ toties in congeriem hydatidum degenerasse observata est, Exempl. IV. 152. Hippocrates jam hanc causam agnovit. IV. 153.

et in utero non gravido oritur. IV. 153.

graviditatem veram mentitur. IV. 153. 154.

quandoque certis periodis solvitur, effluente aqua, denuo iterum renascens.

IV. 153.

noscitur secundum Hippocratem quibus. IV. 154.

motum foetus in utero mentitur, unde? Exempl. IV. 154.

quomodo curandus. IV. 155.

ubi Os uteri referari nequit, paracenthesi curandus. IV. 156.

inflammatio est vel causa vel sequela lochiorum suppressorum. IV. 615. 617.

non semper adest, si quarto die lochia supprimuntur, et leves circa uterum dolores percipiuntur. IV. 633.

quibus signis noscitur. IV. 615. 616.

quomodo terminari solet. IV. 620.

post partum difficilem, aut à vi illata, vix resolvi poterit, sed saepius in suppurationem abit, quandoque et in gangraenam subito lethalem. IV. 615.

nisi valida sit, venaesectionem non requirit. Exempl. IV. 633.

gravior citam mortem causare potest. IV. 620.

levis, in gangraenam versa, suppuratione curabitur. IV. 620.

valida, in gangraenam versa, nunquam curabitur. IV. 620.

in suppurationem vergens quibus noscitur. IV. 620.

suppurans pus versus partes exteriores derivavit. Exempl. IV. 621. 622.

pus ex mammis excrevit. Exempl. IV. 622.

pus ex alvo et per sputa ejecit. Exempl. IV. 622.

tractanda ut morbus inflammatorius alius. IV. 630. excepta venaesectione, quæ non nisi summa necessitate adhibenda. IV. 633. 634.

Vteri

- Vteri inflammatio non semper lochia supprimit. Exempl. IV. 634.
 polypus. IV. 531. 598. 600.
 quomodo tollendus. IV. 532.
 interdum sponte separatur. Exempl. IV. 598.
 conceptionem non impedit. IV. 532.
 prolapsus resectus, non verus erat uterus, sed polypus vaginae. Exempl. IV. 531.
 ex nimia pelvis latitudine quomodo praecavetur. IV. 536.
 sarcoma sive polypus frequentius occurrit, quam olim credebatur. IV. 598. 600.
 scirrhus quid? I. 849.
 in tota ejus substantia. Exempl. I. 850.
 pugni magnitudinem aequans, feliciter exsectus. Exempl. I. 866.
 in ore et cervice sterilitatem ut plurimum producere solet. Exempla. I. 857.
 aut vagina graviditatem non semper impedit. Exempla. I. 858.
 curatur ut reliqui scirrhi. vide Scirrhus.
 extirpari nequit, cur? I. 866.
 in cancerum ulceratum mutatus, incurabilis est. I. 895.
 tympanites unde? IV. 154. 155. 172.
 in puerperis quomodo curatur. IV. 155.
 in non gravidis quomodo curatur. IV. 155.
 ulcera quibus distinguenda à pure aliunde veniente. IV. 622.
 quomodo curanda. IV. 622. Exempl. IV. 623.
 in gravidis absolute lethalia, nisi foetus excludatur. I. 265.
 extracto mox foetu, non lethalia, teste Sectione Caesarea.
 vulnus comitatur dolor in inguinibus, coxis et foemineis. I. 521.
 Vterus vasculosus totus est. IV. 400.
 male affectus cerebrum turbare potest. II. 326. IV. 416.
 humanus non est duplex, uti in animalibus. Contra Veteres. IV. 456. 482. cadunt
 hinc omnia Veterum praesagia ex utero duplici. ibid.
 graviditatis tempore non extenuatur. IV. 455.
 secundum Mauriceau extenuatur: ut ut testetur contrarium vi-
 disse in gravidis à partu mortuis. IV. 456.
 eandem crassitiem retinet, ac ante graviditatem. Vasa vero sangui-
 fera magis in illo ampliantur. I. 265. IV. 457.
 gravidus situm viscerum abdominalium mire mutat. IV. 460. 461.
 in unum latus extensus multa mala causatur. Exempl. IV. 461. 476. 477. 596.
 consideratus in et extra graviditatem. IV. 525.
 collum internum in graviditate sensim disparet. IV. 525.
 propria contractione agit ad partum promovendum. Experimenta. IV. 540. III. 321.
 valida vi contractrice gaudet. Vbi enim os uteri aperiri nequit, tunc humores, in
 utero contenti, per tubam Fallopianam in cavum abdominis exprimuntur, imò
 et uterus transfundendo sanguinem in cavum abdominis exprimit. Exempl. IV.
 541.
 in partu difficili dirumpi potest. Exempla. IV. 541. 542.
 unde? IV. 542.

- Vterus** rumpendus quibus noscitur. IV. 542.
 ruptus quibus noscitur. IV. 543.
 non semper foetum in abdomen propellit. IV. 543.
 foetum in abdomen pulsisse quibus noscitur. IV. 543.
 quibus signis distinguendus ab hamorrhagia interna, et à disruptione funiculi umbilicalis. Exempla. IV. 490. 544.
 gravidus in alterutrum latus inclinare potest, hinc os uteri non directe respondet vaginæ. IV. 569.
 puerperii tempore magis irritabilis est. IV. 616.
 quandoque excernit pus aliunde adveniens. IV. 622.
 puerperii tempore, ut vulnus consideratus, suppurationem patitur, quæ fortasse causa febris lactææ. IV. 604. 605.
 ulcere laborans quomodo et quali cautela tractandus. IV. 622. 623. Exempl. ibid.
- Vua Vri** inter plantas Coriariorum numeratur. V. 335.
 et quidem folia pulverata ad unciam dimidiam adhibeantur calculosis quotidie. V. 335.
 adhibita, si dolores acerbis, etiam fert Opium. V. 336.
 minime est lithonriptica. V. 336.
 in ulcere viarum-urinarum prodest. V. 336.
- Vuarum** recens expressus succus, majori copia haustus, fundit omnia et diarrhoeam emaciantem facit. II. 132.
 comesio perspirationem minuit. II. 38.
- Vulnera** in corporibus laxis statim coalescunt, in rigidis vero difficiliter, cur? I. 48.
 causa magnos hiatus creant. Cur? I. 67.
 in corpore sano robustoque inflicta in loco visibili, non irrigato magna quadam arteria, nec nimis tendinoso, qualia sequantur phœnomena? I. 226. seq.
 quomodo carne iterum implentur. I. 231. 232.
 non festinanter, sed cum animi attentione examinanda. I. 244.
 abscondita quomodo dijudicanda. I. 245. seq.
 sinuosa quomodo tractanda. I. 386.
 quibus et quomodo amplianda. I. 387.
 Capitis quotuplicia. I. 390.
 sola externa penetrantia. I. 391.
 non vilipendenda, cur? I. 393.
 si contusio simul adest, suspecta. Exempl. I. 395.
 parva, contusa, magnum discrimen inducere possunt. Exempl. I. 395. 396.
 à contusione qualia mala parare possunt. I. 396. seq.
 qualem prognosin habent majora. I. 486.
 externa raro deliganda? I. 398. 401.
 si malum absconditum habent, detegitur quibus. I. 401.
 emollientia humida male ferunt. Cur? I. 401.
 vivo optime foventur. I. 402.
 pingua male ferunt. Cur? I. 402.
 simul contusa, quomodo tractanda. Exempl. I. 403. seq.

- Vulnera Capitis externa aërem siccum, aromaticum optime ferunt. I. 402.
 cum laesione pericranii, vide Pericranium et I. 405. 408. 411.
 aërem minime ferre possunt. I. 411.
 cum laesione Cranii, vide Cranium.
 Cerebri, vide Cerebrum.
- Thoracis, vide Thoracis vulnera.
 Abdominis, vide Abdominis vulnera.
- Vulnerati flatibus obnoxii, cur? II. 249
- Vulneratorum diaeta. I. 310. seq.
- Vulneribus capitis symptomata mox ab initio praesentia minus terrere debent, quam illa, quae perseverant, vel superveniunt. I. 392.
- Vulneris puri notæ. I. 333.
- Vulnerum prognosis, quomodo instituenda. I. 247. seq.
 curatio quæ requirat I. 302. seq.
 heterogenea educenda quando. 304.
 quomodo. I. 305.
 fordes unde? I. 329.
 Capitis majorum prognosis. I. 486.
- Vulnus quid? I. 217.
 absolute lethale quid? I. 219. 250. seq.
 cur tale. I. 250
 per se lethale quid? I. 220. 277. seq.
 per accidens lethale quid? I. 221. 280. seq.
- Vuula quid? II. 627. 663.
 inflammari, suppurari, gangræna affici et scirrhescere potest. II. 628.
- Vuulae inflammatio quomodo curanda. II. 682.
 erodens qualis? et quomodo tractanda. II. 683.
 scirrhi. Exempla. I. 848. II. 628.

